உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞாநசம்பந்தகுரவேநமஃ.

சிவாதிக்யரத்நாவளி.

இஃது

உபயவேதாந்த பிரவர்த்தகா சாரியரும்

சிவாகமசித்தாந்தஞான நிஷ்டருமாய

எழுந்தருளியிருந்த

காட்டாவூர்

ஸ்ரீசுந்தர சிவாசாரிய சுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டு,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

குளை - சபாபதிமுதலியாரவர்களால்

ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரது

கலாரத்நாகரம் என்னும்

அச்சுக்கூடத்தில பதிபபிக்கபபட்டது.

சென்னபட்டணம்.

பாவஸுஸ மாசிமீ.

முதறபதிப்பு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீஞானசம்பந்த குரவேநம:

சிவாதிக்யரத்நாவளி

முதற்பாகம்.

காப்பு.

உலகெலாந் தன்னொரு சிறுகூறதி னுளமைய
வலகிலாற் றலானிறைந் தவனெவ னருணூலோ
குலவி யேத்துவோ னெவனவனுமை யொருகூறதி
னலாகறைக் கண்டசிவ பிரானடி யிணைபோற்றி.

வேறு.

மலைமக டுணைவன முக்கண னீல மணிமிடற் றவனென வானோ,
திலகனே யுனனைத் தகரமாய் குகையுட் டியானஞ் செயதிம் முறை
செபபி, யலரவன முருந்த னீசனோ டெவையு மையநின விபூதி யெ
ன றுணாககு, மலவிரு மிமிததுச் சிவசுடா விளகக வநதகை வலலி
ய மறையே.

நூல்.

அகிலலோக பூஷணமாய்விளங்குஞ் செனனையினகண் பொனனப்பபிள்ளை யென்பவரொருவா சில தினங்களுக்கு முன் "மூடமதிகண்டனம்" என்றொருநூலவெளியிட்டனரென்றும், அது கேவலம் வேதவிரோதமா யிருத்தலால நாராய

ణనే పరనెన్ను నాట్టి యొరునూల చెయ్యుంపడి "నాగ పట్టినమ ఇరామానుజ సిద్ధాంత సభయార్" కేటుకొకొర ణ్డనగొనెనుం, అదన్మేల చెయ్యబడ్డదెన్ను అప విత్ తిరస్థానమాగిన గుదత్తినిటత్తే తోన్ రియ పుణ్ణెప్ పవిత్తిరం అన్నదుపోల "నన్మతివి ళకమ" అన్నుం పెయర్పుణెనదు ఒరుపుత్తిమాన్ ఎళుత్తివిడుత్త యాళ్వారచకం పణ్ణెనపడకకవుం, అదనై నన్మతియుడై యారకణ్డు చపారెన నకైకకవుం, నకైకకపడుమవర్ నాణి నల్లవళిదేడిప్పిళైకకవుం, చకలచమయాత్తిదాతవైత శుద్ధ శైవర్గిదాన్త ఞానికళ నన్కిదామెన మత్తికకవుం వరాగ తువిడుం వాయమైవరుమాఱు.—

అవ్వళుమ్ వాచకతత్తిరటిల "సర్వజ్ఞాశివ్యాసపరాశర్యః" అన్నుం చురుక్కివాకగియపడి వియాచర్ చతత్తియవాకగియరానప డియాల అవ్వరియర్రియ వేదాన్తసూత్తిరత్తిల "పశ్యన్తసామం జస్యాత్" అన్ను కూఱినెనెనుం, అత్తకుప్ పాష్యఞచెయ్ తరుళియ చఙ్కరాచారియా పశుపత్తిచమపన్తమాన పాశుపతమ్ ఆకమ్ అనాత్తరాణియమెన్ను కణ్డిత్తువిట్టానెన్నుమ ఓర్ కత్రపణువాకగియత్తై యెళుత్తివిడిత్తార్. అవ్వాకగియ త్తుక్కుచ చఙ్కరుడైయ అభిమత రాశువరణుక్కు నిమిత్త కారణత్తువమ్ శైవర్కూఱువదు విరుత్తమెన్నుమ్, అపిన్ ననిమిత్తోపాదాన కారణత్తువమ్ పొరుత్తమెన్నుఞ్ చా త్తిత్తుత్తమత్ మరపై విళకియిరుక్కిన్రనర్. అపపడియే "ఉత్పత్తిసంభవాత్" అన్నుమ్ "నపకర్తుఃకరణం" అన్నుమ "విజ్ఞాన విభావేదితస్యస్వకర్మప్రతిపేధాత్" ఎనవుమ్వరుమ్ అదిత్త వాకగియ ఙ్కళాల్ "వాసుదేవాత్సంకర్షణః ప్రద్యుమ్నోజనిరుద్ధః" అన్కిరప డిచ్ శివర్కళుక్కు కుమ్పత్తికూఱువదుమ్, కర్తాకావుమ కరణమ్ ఒన్ఱెన్పదుమ్, కుణముమకుణియుమ్ వేఱెన్పదుమ్, విరుత్త మెన్పదు కరుది "భక్తాభావతాత్మైవ్ణవాః పాంచరాత్రిణః।

வைஷ்ணவாநாம் ஹரிஹரயோரபேதம் வைஷ்ணவாநாம்" என்கிற வைஷ்ணவ பேதங்களையுங் கண்டித்திருக்கின்றனர். இங்ஙனமாகவும், சைவத்தைமாத்திரங் கண்டித்தானொன்று கூறியது அறியாமையென்க.

இங்ஙனநிற்க, வேதத்தில்கூறியது வியாசரையேயல்லது சங்கராசாரியரையல்ல. சைவநிநதை சங்கரர்கூறியது தமது ஏகான்மவாதத்தைச் சாதிக்கவேண்டியாகலின் அதுவே வியாசா கருததுமென்பது கூடாது. கூடுமென்னும்பட்சத்தில் பாஞ்சராததிராதி நிந்தையையும் அங்கீகரிக்கவேணடும். அங்கீகாரமாயின் ஒன்றையொளித்து ஒன்றையுரைப்பது பெருவஞ்சமென்க. அவ வாக்கியங்களுக்கு இராமாநுஜ ரபிமதம வேறுமெனின், மேல்வாக்கியத்துக்கும் சைவபாஷியத்தில் வேறுபொருளை நாட்டியிருக்கு முண்மையையறியாது பிதற்றுவதென்னமடமை. சங்கராசாரியர் - இராமாநுஜாசாரியர் - மத்துவாசாரியர் ஆகிய மூவரும் சிவாகமங்களுக்கு மறுதலைப்பட்ட வொன்றிலொன்று முரணிய வேறுவேறு சித்தாந்தங்களைச் சாதிக்கப்புகுந்தபசுஞானிகளாகலின் அற்பபரிபாகிகட்கே அவர்கூறிய பாஷியங்கள் பயன்படுமென்க. "பசுபதிவேதசிவாகமயோர்பேதம். பசுபாஷாணபோதசிவாகம" என்னும வாக்கியத்தால் வேதசிவாகமங்கட்குப் பேதங்காண்கின்றிலம், வேதமே சிவாகமம். என்று ஸ்ரீநீலகண்ட சிவாசாரியசுவாமிகள தமது பாஷியத்தில் உண்மைஞானத்தைவிளக்கியிருக்கின்றனராகையால் அவர் திருவாக்கே யெமக்குப் பிரமாணமென்க.

சிவாகமங்களில் பசுபாசபதிபதார்த்தங்களையு பிரதிபாதகமும், பஞ்சப்பிரம்மமூர்த்தி பிரதிபாதகமும், விஷ்ணுவா பிரதிபாதகமும், சிவபூஜோபயுக்த தேவாலயோச்சவாதி பிரதிபாதகமும் விளங்குமாறே, வேதத்திலும் முறையே "ஏகாலம்பா பைரவரூபேஷுஜுகுப்புஜ" என்றும் "[illegible]

సానామధిపతిః'' என்றும் '' జ్ఞాత్వా శివం సర్వపాశప్రహాణిః క్షీణైః క్లేశైర్జన్మమృత్యుప్రహాణిః '' என்றும் '' జ్ఞానేనాత్మధనాధ్యాసాత్ త్యాగం జనా తిపండితాః '' என்றும் வரும வாக்கியங்களால் துவிபாத சதுஷ்பாத பிராணிகளெல்லாம் பசுக்களென்றும், எல்லாவுயிர்களும்பசுக்களேயென்று அறியத்தக்கதென்றும், அப்பசுக்களுக்குப் பதிஸ்ரீருத்ரமூர்த்தியென்றும், பதியாகிய பரசிவத்தையறிந்தவர்கள் சர்வபாவங்களினின்று நீங்கி யெல்லாக்கிலேசங்களுமொழிந்து சங்மமிருத்துவைக் கடந்து பரமுததியடைவரென்றும், சர்வகாலங்களிலும சிவஞான விசாராதிசயத்தால் சம்சாரபாசததைச சிவபக்தர்கள்தகிப்பரென்றும் முறையேகூறுமாற்றால் பதத்திரயப் பிரதிபாதகமும, எசுசாரணிய காந்தர்க்கதமா யிருக்கும் நாராயண பிரசிநசத மந்திரத்தில் '' సద్యోజాతంప్రపద్యామిసద్యోజాతాయవైనమోనమః '' என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் ஸ்ரீ பரசிவமூர்த்தியினுடைய பசசிமமுகமாகிய சத்யோஜாதமுகத்தை ஆசிரயிக்கின்றேன் எனபது நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்றுகூறி வாமதேவாதி முகங்களையும வாமதேவாதி மந்திரங்கள் நமஸ்காரங்களால ஆசிரயிக்குமுண்மை வெளிப்படுமாற்றால் பஞ்சப் பிரம்மமூர்த்தி பிரதி பாதகமும, '' అధ్వనామధ్వపతేత్వేత్యస్యాధ్వనఏవసీయా '' என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் ஷடத்துவாதிமார்க்கங்களுக்குப் பதியாகிய ஹேருத்ரமூர்த்தி, அதுதுவாக்களில் முக்கியமார்க்காநுசாரியாய் வர்த்திக்கக்கடவேன்என்று கூறுமாற்றால் மந்திரவாநுபூனாபுவன தத்வாத்துமக ஷடத்துவா பிரதிபாதகமும, '' తమ్మృత్యుహీయస్త్వేషమృత్యుభగ్వాయోవిశ్వస్య భువనస్య। యస్త్వాహసాసనసాయజ్ఞంజనమోభిజ్ఞవసమరంధస్య '' என்னும் ருக்மந்திரபோதாயந கற்பசூத்திரங்களால் எந்தப் பரமசிவம் விஷ்ணு சந்திரரூபமான பாணமும், மேருவில்லும் உடையதாய்ச் சகலசமசார பிரபஞ்சங்களையு நசிப்பி

க்குமோ அந்தப் பரமசிவத்தை யோக்கியமானமனமுண்டா தறபொருட்டு நமஸ்காரங்களோடு பூசிக்கின்றேன் என்று கூறுமாற்றால் சிவபூஜோசசவாசாராதி பிரதிபாதகமும் தெளளிதினுணாததப்படு மாகையால் வேதமே சிவாகமம என்னு முணமையினிது விளங்கும.

ஏதத்விருத்தமான அவைதிக பரிபாஷா மூலமாய்ச் சித சிதீசுவர பதாரததத் திரயபிரதி பாதகயுகதமாய விளங்கும இராமாநுஜ சங்கேதித மதாசாரமே கிரஸ்நமென்பது கண்டு கொளக. கூமபுராணத்தில் " ஏவஸம்போதிதோஜ்ஞோமாதவேநமுராரிணா। சாகாரமோஹசாஸ்த்ரணிகேசவோபிசிவோதிதः। காபாலலாகுலம் க்ருதம் ரவம்பூர்வபஶ்சிமம்। சாக்ரபாசுபதம் ஶைவம் ஶதம் ஶதாந்யாநிஸஹஸ்ரஶः " என்னு மவாககியத்தால் சிவகேசவாதிகளிருவரும் மோகனசாஸ்திரங்களைக் கற்பித்தாகளெனபது பெறப்படுதலால் சிவாகமங்கட்கும் பாதிதமுண்டாமேயெனின " ஶதாநாநிஸஹஸ்ரஶः " எனனும சமபநததத்தால் அன்னியமான அனேகமாயிரம் ஆகமங்களைச செயதனரென்று காணப்படுதலின அது பொருந்தாதெனக. என்னை, சிவாகமங்களை யவற்றிற்சேர்க்காததெனின், அக்கூர்மபுராணத்திலேயே " நிஶிதம்ஹிபாஶுபாபூர்வம்। ஶதம்பாஶுபதம்ஶுபம்। ஸுவ்யக்தம்ஹ்யுதபம்ஸூக்ஷ்மம் வேதஸாரம்விமுக்தயே। ஏவபாஶுபதாசாரஸ்ஸவநிர்ணாயமுமுக்ஷுபிः " என்னும் வாக்கியத்தால் பாசுபதவிரதத்தைத் தெரிவிக்கு மாகமமநதிரங்கள வேதசாரமென்றும, மோக்ஷத்தை விரும்பியவர்களால் சேவிக்கத்தக்கதென்றுங் கூறுமாற்றால் உண்மைவிளங்குமென்க. ஆயின் " அஸ்யாநிஸ்ஸவசாஸ்த்ரவிரோதிஸ்ஸிஸ்ரோஹாயுஷ்ட । வேதவாதவிருத்தாநிமுமைவக்ரதிகாநிகு॥ " என்னும்வாக்கியத்தால் வேதவிருத்தமும் அன்னியமுமாகிய சைவாகமங்கள் அக்கிராஹ்யமென்பது கூறப்படுமேயெனின் " வாமம்பாஶுபதம்பாஶுபலகுலம்சைவரௌரவம்। ஸைவ்யஸேத க்ரதிதம்வேதபாஹ்யம் ஶதிஶதம்॥ " என்றும் " யாநிசாஸ்த்ரிணிதுஷ்யம் ஶேயுஸ்ஸைவிவிதா

నిక । శ్రుతిస్మృతివిరుద్ధాని తేషాంనిష్ఠాహితాఃసీ॥ " என்றும வருமவா க்கியங்களால் சவபஸ்ம நராஸ்திகபாலதாரணங்கள முதலிய வேதவிருத்த தருமங்களைசசொல்லிய வாமபாசுபதமும், குரு தாரக மநமுதலிய விருத்ததருமங்களைக்கூறும சௌமம்என் கிற சந்திர தேவதாகமதமும, லகுலீபைரவ தேவதாகங்களா கிய கபாலபாத்திரசுரபானாதி கிருததியங்களையுடைய தூமத ங்களும ஆகிய நான்கும வேதபாஹ்ய மதங்களென்று கூறப படுதலால ஈண்டுச சைவாகமங்களென றுபசரித்துக்கூறிய து இவைகளையேயெனக இதனால மூலாகமங்கள ஒருவா ற்றானும் பாதிககப்படுவதல்லவென்க —இங்ஙனநிறக, "தாபா லம்பாஞ்சராத்ரஞ்ச யாமலம்வாமமார்ஹதம்। ஏவமாதீநிசாஸ்த்ராணிமோ ஹநார்தாநிதாநிசிஷ்டிதீ॥ " என்னும் வாககியததால் காபாலம பாஞ் சராத்திரம் முதலிய மதங்கள அசுராதிவியாமோகாத்தமாக க் கற்பிக்கப்பட்டனவென்று காணப்படுதலால மேற்சொன் ன துர்மதங்களில் இவ்விருமதங்களுஞ சோகக்கப்படுமென்க. அன்றியும " வாமபாசுபதாசாராபாஞ்சராத்ரக்ரியாஃபலிஃ।ஶ்ருதிஸ்ம் ருதிவிருத்தத்வாத்ஸ்வேச்஛ாமுக்திஃ॥ " என்கிற வசனததால் வாமபாசு பதாசாரமும், பாஞ்சராத்திராசாரமும சுருதிஸ்மிருதி விருத் தாசாரமாக விளங்கலான அதகுராசாரமுடையவர்கள் முமு க்ஷுக்களால் தரிசனஸ்பரிசனதான பூஜாதி சத்காரங்கள்செய் தற்குரியா ரன்றென்று கூறுமாற்றால் வேதபாஹ்யமான துர் மதங்கள் இவையென்று விளங்கும. ஆயின் " ஶ்ரூயாஸ்ஸாம்஖்யம் யோகஃபஶுபதிமதம்வைஷ்ணவம்மஹீம்। " என்று மஹீம்நாஸ்தவத்தில் கூறு வ தென்னையெனின், தக்ஷிணபாசுபதமாகிய உத்தரசைவமும் சங்க ஈக்கிராங்கித ரவநிதமாகிய விஷ்ணுபக்தி யுக்தமாகிய வைஷ்ணவமுமே புஷ்பதந்தமுனிவருடைய அபிப்பிராயமன் றிச் சூடுண்டுகிடத்தலாகிய வைஷ்ணவமாதிகளை யன்றென் று அறியத்தக்கதாம். இந்த நியாயங்களால் பாஞ்சராத்திராக

மசித்தமான இராமாநுஜமதமே வேதபாஹ்யமான துர்மதமெ ன்பதுநாட்டப்பட்டது. "ஸ்வம்மேவமாநுஷம்மந்யேஹம் மாநுஷாவிஶ்வாஸிநோமமாவிதுஃ" இந்தச் சுருதிகளால் சகல தேவகணங்களில் பிராமஹணததுவமும், சகல தேவதாதிக்ய மும, மஹர்ஷிதவமும் உடையவராய மனுஷ்யாதி சிவபரியந்த ம ஆப்த தாரதம்மியங்களினால் பரமாப்தருமாகவிளங்குஞ் சிவ பெருமானருளிய வாக்கியம் ஒருவராலும் பாதிக்கப்படுவ தல் லவென்க. இவற்றின் விரிவை வாமனபுராணத்தும், சிவாக்கி ரயோகிகள செய்தருளிய சித்தாந்த தீபிகையினும, ஸ்ரீமத் அ ப்பையதீக்ஷிதரவர்கள்செய்தருளிய சிவார்க்கமணிதீபிகையெ ன்னும ஸ்ரீபாஷிய வியாக்கியானதிதினும பரக்கக்காணலாம்.

இவற்றுள, வேதம இருகசு, யசுர், சாமம், அதர்வ ணம் என நான்காம். அவற்றுள இருக்குவேதம இருப்த தொரு சாகையும், யசுர்வேதம நூற்றொருசாகையும், சாம வேதம் ஆயிரஞ்சாகையும், அதர்வணவேதம ஒன்பதுசாகை யும உடையனவாம். இவை அற்பசுருதிவாக்கியம் பிரபல சுருதிவாக்கியம என இருபசுதிப்படும். அவற்றுள அற்பசு ருதி வாக்கியம் கன்மாநுட்டானக் கிரமங்களைச்சொல்லும். பிரபலசுருதிவாக்கியம் அத்தியாண்மகஞானத்தைச் சொல் லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்கும். வே தம் என்னுஞ்சொல் அறிதற்கருவியெனப் பொருள்படும். இவ்வேதத்துக்கு அங்கங்கள சிட்சை, வியாகரணம், நிருத் தம, சோதிடம், கற்பம், சந்தோவிசிதிஎன ஆறும். அவற்றுள் சிட்சையாவது வேதத்தின் உச்சாரணலட்சணத்தை யுணர்த் துவதாம். வியாகரணமாவது வேதத்தின் பதலட்சணத்தை விவரிப்பதாம். நிருத்தமாவது வேதத்தின் பதங்களுக்கு விவ ரணங்கூறுவதாம். சோதிடமாவது இலக்கினம், திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் முதலியவற்றால் வைதிக கரு மங்களுக்குக் காலம் அறிவிப்பதாம். கற்பமாவது ஆசுவால

యనీయం, పోతాయనీయం, ఆపస్తమబం మొదలిన సూత్రిరూపత్ తిరునాలు వైదిక కర్మమంత్రాలనుప్ పిరయోగిక్కుమ మురైమైయైక్ కట్టిప్పిప్పదాం. సనత్కోవిశిదియావదు వేదత్తిల్ ఉక్తైమొదలిన సన్దోపదేశంగళుక్కు అక్షరాసంకిమైయై కట్టిప్పదాం. ఇవట్రై యుణరాక్కాల్ వేదంగళై యోదుదలుమ్ అవట్రిన్పొరుళై యుణర్దలుమ్, అవైగళిల్ విధిత్తవవళియొళుగుదలుమ్ ఏలావాం. ఆదలాల ఇవై ఒరుదలియాక ఉణర్దప్పాలనవామ. ఇంగ్గణ మ్ణరాదపేదైయరే అపార్త్తంగొణ్డు శివాగమత్తిర్కు మారుయప్పులంపువదొన్క. "ఆదిమఱైయోదియదన్ పయనెన్ఱుమమఱియా-వేదియాచొల్మెయెన్ఱు మేవాదే." ఎన్ఱుకూఱియదుమ్ ఇవ్వుణమై కరుదియెన్క. ఇంగ్గణనిర్క, ఆగమమానదు "శివసంస్కారిణాంచైవజ్ఞానధర్మవతాంసదా॥ అష్టావింశతిర్భేదనాగమాస్తువిదోదితాః॥ కామికంయోగజంచింత్యంకారణంత్వజితంతథా॥ దీప్తంసూక్ష్మంసహస్రంచాప్యంశుమాన్క్రభేదకంవిజయంచైవవిశ్వాసంస్వాయంభువమథానలం॥ వీరంచరౌరవంచైవకుటంవిమలంతథా॥ చంద్రజ్ఞానంచబింబంచపోళ్గిలేంలలితంతథా । సిద్ధంసంతానకరోక్తంపారమేశ్వరమేవచకిరణంవాతులంచైత్యష్టావింశతిసంహితాః" ఎన్ఱుకూఱియ వీరాగమవచనత్తాల్ కామికమ - యోగజమ్ -సింతియమ్ - కారణమ్ - అజితమ - దీప్తమ - శుక్రుమమ - సకచశిరమ- అంశుమాన్ - శుప్పిరపేదమ్ - విజయమ్ - విశ్వాసమ్ - స్వాయమ్భువమ్ - ఆక్కినేయమ్ - వీరమ్ - రౌరవమ్ - మకుటమ - సంధిరకజ్ఞానమ్ - ముకబింబమ్ - పురోర్గీతమ్ - లలితమ్ - సిద్ధమ - సంతానమ్ - సర్వోత్తమమ్ - పారమేశ్వరమ్ - కిరణమ - వాతులమ్ ఎన్ఱుమ్పేదంగళాయ్ప్ పెరప్పడుమ్. ఇవ్వాగమంగళ్ మాన్తిరమెనవుమ్, తన్తిరమెనవుమ్, సిద్ధాన్తమెనవుమ్ పెయర్పెఱుమ్. ఇవ్విరుపత్తెట్టుచ్ శివాగమంగళుక్కుమ్ ఒవ్వొన్ఱుక్కుక్ కోడిగిరన్థమాక ఇరుపత్తెట్టుకోడిగిరన్థంగళుళవామ్. ఇవై జ్ఞానపాదమ్ - యోగపాదమ్ - క్రియాపా

தம -சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்கள் உடையனவாயிருக்கும். இவற்றுள் ஞானபாதம் பதிபசுபாசமென்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தையும், யோகபாதம் பிராணாயாமம் முதலிய அங்கங்களையுடைய சிவயோகத்தையும்,கிரியாபாதம் மந்திரங்களின் உத்தாரம் - சந்திப்பவர்த்தனம பூசை - செபம - ஓமம் - என்பனவற்றையும், சமயவிசேஷரூபாண ஆசாரியாபிஷேகங்களையும், சரியாபாதம சமயாசாரங்களையும உபதேசிக்கும். ஆகமம என்பது. (பரமாப்தரினின்றும்) வந்தது எனப்பொருளபடும. இன்னும ஆ என்பது பாசம எனவும, க-எனபது பசு எனவும, ம - எனபது பதி எனவும் பொருளபடுதலால் ஆகமம் எனபதற்குத் திரிபதார்த்தலட்சணத்தை யுணர்ததும நூல் என்பதே சிறந்தபொருளென்க. ஆ - எனபது ஞானமும, க - என்பது மோக்ஷமும, ம - என்பது மலநாசமுமாதலால் ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசம்பண்ணி ஞானத்தை யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல்பறறி ஆகமம எனக் கூறுதலுமொன்று. இவ்வாகமங்களுக்கு வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவகன்மம் ஈறுகிய உபாகமங்கள இருநூற்றேழாம.

ஆகமம எனபது ஆப்தவாக்கியம். ஆகமங்கள் லௌகீகம்-வைதிகம்-அத்தியான்மகம்-அதிமார்க்கம்-மாந்திரம் என ஐந்துவகைப் படும். தற்காலத்தில் பயன்றருவது லௌகீகம். காலாந்தரத்திற் பயன்றருவது வைதிகம. ஆத்மவிசாரவியற்கையது அத்தியானமகம். யோகவியற்கையது அதிமார்க்கம், சிவஞானவியற்கையது மாந்திரம் எனப்படும். அவற்றுள் மாந்திரம் பிறநூல்களைப் பூர்வபக்ஷமாகக் கீழ்ப்படுத்தி மேற்பட்டு விளங்குங் காமிக முதலிய சைவாகமங்கள். ஆகமாந்தமென்னும் ஞானபாதப்பகுதி யோகரூடி நாமமாகியசித்தாநதமெனனும் பெயரையுடையது. அது இரத்தினத்திரயத்திலே "சித்தாந்தமே சித்தாந்தம், அதற்கு வேறு

னவை பூர்வபக்ஷங்கள்" என்றும், ஸ்காந்தத்திலே "இந்த ஸ்லோகத்தில் சிவன்வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்திலே சநகர் முதலிய முநீந்திரர்களுக்குத் திரிபதார்த்தங்களினாலே சம்மிதமாகியும், இரகசியம் ஆகியும், ஆகமாந்தம் என்னும் பெயர்த்தாகியும் உள்ள சித்தாந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்" என்றும், காமிகத்திலே "இருக்கு-யசுர்-சாமம-அதர்வணம் என்பவை சிவனது மற்றை முகங்களிற் பிறந்தன. காமிகம்முதலிய சிவஞானம் ஊர்த்துவ சுரோதோற்பவங்களாகி மேன்முகத்திற்பிறந்தன. முன்கூறியசகலநூல்களையும்பரமசிவன் பூர்வபட்சமாகச்சொன்னார். பின்னர் அவற்றையெல்லாங் கீழ்ப்படுத்திப் பரமாகத் தவிர்தற்பாலனவுங் கொளனற்பாலனவுமாகிய பொருள்களை நிச்சயிக்கும் சிவசித்தாந்தைச்சொன்னார். சித்தாந்த மாவது காமிகம் முதலியனவாம். இதில்உயர்ந்தது பிறிதொன்றுமில்லை. இந்தச் சைவநூலே மூலமாம். சதுர்வேதங்களும் இதினின்றும் பிறந்தனவாம். சைவமேவைதிகம் எனப்படும். வைதிகமே சைவம் எனபபடும். சைவமானது வைதிகத்தில் அடங்கியும் அடங்காமலும் இருக்கும். வைதிகம் சைவதத்திற்றாழ்ந்தது. முனிவரரே, அற்றாயினும், சைவம்வேதப்பொருளோடு ஒற்றுமையாயிருததலால் வைதிகம் என்றும், வேதசாரம என்றுங் கூறப்படும். சிவப்பிரகாசகமாகிய சிவஞானம் பரஞானமாம். பசுபாசபதார்த்த போதகமாகிய வேதம்முதலியன அபரஞானமாம். இராத்திரியில் மனிதரதுகண்ணும் பூனையின்கண்ணும் விலட்சணமாய் இருப்பது போல் இந்தப்பர ஞானமும் அபரஞானமும் விலக்ஷணமாய் இருக்கும்." என்றுங் கூறு மாற்றாலறிக. லௌகிகமமுதலிய ஐந்துசாத்திரங்களும் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையன. காமிகத்திலே "சித்தாந்தம் மந்திரதந்திரமாகும். அதிமார்க்கம் அதனிற்றாழ்ந்தது. அத்தியான்மகம் அதனிலுந்தாழ்ந்தது. அதிலுந் தாழ்ந்தது

வைதிகம். வைதிகத்திலுந் தாழ்ந்தது லௌகிகம்." என்று சொல்லப்பட்டது. வாயுசங்கிதையில் "சைவநூலிற்கூறப்பட்டதும், பாசமூன்றையுந்தவிரப்பதும், மேலானது மாகிய தீக்ஷையைத்தவிர யாதொரு ஆச்சிரமமும் இவ்வுலகத்திலே மனிதருக்கு மேன்மையன்று. ஆதலால் தீக்ஷையினாலேதான் மோக்ஷம். ஆசிரமங்களினாலும், மற்றைக் கருமங் களினாலும் மோக்ஷமில்லை. அத்துவசுத்தியின்றி முத்தியைவிருமபும் மனிதர் கோலின்றி நடக்கத் தொடங்கியகுருடர் போல்வர். தோணியின்றிக் கடலைக் கடக்க விருமபினவர் போல்வர்" என்றும், ஸ்காந்தம்.—பிருகுசாபப்பிரகரணததில "இங்கே முப்பாசததை அகற்றுவதும், மேலானதும், சிவசம்பந்த முடையதுமாகிய தீக்ஷையாலன்றி ஆத்மாக்களுக்கு ஆசிரமத்தால் செய்யப்பட்ட உபாசசி யொன்றுமில்லை. ஆதலால தீக்ஷையாலேதான் மோக்ஷம். ஆசிரமங்களாலும், பிறகரு மங்களாலும முத்தியில்லை" என்றும் முறையே கூறுமாற்றானுமறிக. இவ்வதிபிரபலபிரமாணங்கள வெகுவாயவிளங்கியிருக்கவும, சங்கராசாரியர் சைவத்தைக் கண்டித்தாரென்பதும, வியாசருடையகருத்தும அதுவேயென்றும யங்குவதும மௌட்டியாந்தகாரமென்க.

"வேதாநதநிஷ்டைபெற்றுக்களங்கமற்றஞானிகளும், எனது சிவாகமத்திலே தற்பரர்களாகி ஞானபாதத்திலேநிலைநின்றோரும் ஆகிய இருவகையோரும, பெறுதற்கரிய சாயுச்சியம்பெறுவாகள. கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்ந்தும்வேதாகமம என்று பிரசித்தமபெற்ற இரண்டுமார்க்கங்களினும நில்லாதபாவிகள் சாத்திரத்திற்கூறிய நால்வகைத்தண்டங்களாலும் தண்டிக்கற்பாலர்கள்." என்னும ஸ்காந்தசம்பவ சிதம்பரமான்மியத்தில் சிவன்கூறிய பொருளையுடைய வியாசவாக்கியத் தினாலே சங்கரர் அபிமதமே வியாசருடையதுமென்னுங் குத்ஸிதவாக்கியம் அறவே நிரஸ்தமென்க.

இங்ஙனநிற்க, சைவாகமங்களுக்கு வேதபாஹ்யத்தன்மை எங்ஙநியாயத்தினாலே கூறுவது? வேதப்பொருளுக்கு விருத்தத் தன்மையே வேதபாஹ்யத் தன்மையெனின், அப்போது வேதத்தில் கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணாத்தும் பூர்வோத்தர காண்டங்கட்கு விருத்தத்தன்மையுண்மையால் அந்தப்பிரசங்கம் அங்குமுண்டாம். அங்கே இலக்கணையால் தாம கருதியபொருளில் முடிவுபெறுமெனின், அது எங்கும் ஒக்கும். வேதத்துக்குவேறாய் இருக்குந தன்மையேபாகியத்தன்மை யெனின், அப்போது ஸ்மிருதிகளும் அப்பிரமாணம் எனக் கொள்ளப்படும். வேதத்தை மூலமாகக் கொளளாத தன்மையெனின, அப்போது வேதத்துக்கும் வேதத்தை மூலமாகக்கொளளாத தன்மை உணமையால் வேதத்துக்கே அப்பிரமாணிய பிரசங்கம்வரும். ஆதலால் வேதப்பிரமாணியததிலே நித்தியததுவமும, வேதத்தைமூலமாக உடைமையாதலும முடிவலல. மற்றெனனெனின, ஆப்தவாக்கியத்துவமேயாம. வேதம சுததசைவசித்தாநதம என்பவை ஒருவாற்றால் ஒவ்வோரிடத்தில் விருத்தப்பொருளையுடையனவா யிருப்பினும், சாமானிய விசேஷத்தனமையால் ஐக்கமஉளளனவாயே இருக்கும.

வேதம் பொதுவாகவும, சிவாகமம சிறப்பாகவும இருததலால், இரண்டும பிரமாணங்களென்றே துணியப்படும ஆகமம்வேதவிசேஷமாய இருத்தலால் அதற்கு வேதபாஹ்யததன்மையின்றெனக வேதவிசேஷமென்று ஆலாசிய மானமியத்தும், சுப்பிர பேதத்தும சொல்லப்பட்டது. மோக சூரோக்தரத்திலே "புராணம வேதங்களாலும, வேதங்கள ஆகமங்களாலும் வாதிக்கப்படும். அவை சாமானியமும் விசேஷமுமாம். சைவமே மிகு விசேஷமாம." என்றும், வாயவய சங்கிதையிலே "பிறநூல்களிற் கூறப்பட்டதெல்லாம் சிவாகமத்தில் இருக்கின்றது. சிவாகமத்திற் காணப்படாதது

பிறிதோரிடததிலும இல்லை,, என்றுங் கூறப்பட்டது. அற நேல், வியாகரணம் முதலியன வேதாங்கமாகலின், வேதமே பிரமாணம். ஆகமம் பிரமாணம அன்றெனின், யோகரூடிநா மத்தால் சிவாகமமே நால்வகைப் பிரமாணங்களாலும முடிந க ஆகமம் எனப்படுதலானும, "சித்தாந்தமேசித்தாந்தம,, எ ன்று இரத்தினத்திரயத்திலே கூறபபடுதலானும், அதுவே பி ரமாணம. வேதமும, ஆகமம்- சித்தாநதம என்னுஞ் சத்தங்க ளாலே கௌணவிருத்தியாற் கொளளப்படுமெனின், ஆகமம வேதசத்தத்தாலே கௌணவிருத்தியாற் கொளளப்படுமென பது நாட்டப்படும். ஆதலால்சிவாகமமே முக்கிய விருத்தியா ல ஆகமம எனவும சிததாந்தம எனவும்படுதலில், சாவோத கிருஷ்டபிரமாணமென்று சாதிககபபட்டது.

இருக்காதிகளிலும, அவற்றின சிரசிலும, லௌகிக வைதிக அததியான்மக அதிமாக்க நூறபொருளை விளக்கினு ம. அதாவசிரசிலே மாநதிர நூறபொருள விசேஷித்துச்சொ லைபபட்டது. சூதசங்கிதையிலே "பதினெண்புராணங்களை பும சதநியவதியின் புதநிராசெயதா காமிகமுதலியவற்றை ப பரமசிவனேசெயதா,, எனறு கூறுதலால், சிவாகமங்க ளைச சாட்சாத் சிவனேசெயதனா எனறு துணியபபட்டது ஈசுகாமுதலிய முநிநதிரா நாலவரும வேதங்களையும உபநிடத ங்களையும நெடுநாளவரையும ஓதி ஞானம நிலைபெறுதவராயி னா எனறும, பினபு ஆகமாநதமெனனும பெயரையுடைய சி தாநததை ஓதி ஞானமபெறறனரென்றுஞ் சங்கரசங்கிதை யிற கூறியவாற்றானும, சுவேதா - உபமன்யு - கிருஷ்ணா - அருசுசுனா முதலியோர சிவசிதாநதமார்ககிரவணசரண ஞசெய்தமையானும், சிவாகமத்திற் கூறப்படுமெ ஞானமே ஞானமெனறும, அதுவே சிவனைபபற்றிய பெரியோர்களுக கு முதநிசாதனம என்றும, சைவபுராணத்தில் கூறிய வுண மையானும சிவசித்தாந்தோதகர்ஷம வெளிப்பட்டதென்க.

இதுகாறுங்கூறிவநத நியாயங்களால் வேதசிவாகமங்க ளிரண்டும் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகக் கொளளற் பாலனவாய ச சாதிக்கப்பட்ட முதனூல்களென்று நாட்டப்பட்டதாகை

யால் குமதிகளால் தூற்றப்படும சிவாகமதூஷணம நிஸ்புரு ஹமென்க. ஆத்மாக்கள பரிபாகம் பல வேறுபாடுடையனவா கலின் அவரவா பரிபாகத்துக்குத்தக்க வுணாச்சியைததருமப ரிசினையுடையதுபற்றி வேதததைப பொதுவென்றும, பரிபா கமுதிரச்சியில் வரத்தக்கசிவஞானத்தைப் பலிப்பிபபது ஆக மமாதலால் அதனைசசிறப் பென்றுங்கொளளபபடும அறம பொருள்இன்பம் வீடு என்னும நாலையு ங்கூறுவது வேதமும வீடடைமாத்திரம் தனித்துக்கூறுவது ஆகமமுமாகவிளங்க லான் வேதம் உலகிலுளள சாமானியருக்கும, ஆகமமசிறநத சத்திநிபாதார்க்குங் கொடுக்கபபட்டனவென்றுசைவநூல்கள கூறுமென்க பலவேறுவகைபபட்ட திரிபுணர்சசியைக் கன மத்தினளளவாய் விளைவிக்கும வேதததுணமையை ஆகமத்து ணையாலன்றியறியப்புவது வெறுங்கதையாமென்க. வேத மபொருளபலபடதோனறுஞ் குநதிரமும, ஆகமம அதனை அங்ஙனமாகவொடடாது நெளிததுணாகரும பாஷ்யமுமபோ லச சிவபெருமானுல் அருளிசசெயயபபடடனவாகலின் வே தசிவாகமங்க ளிரண்டையும பிரமாணமாகக்கொணட உதத மபரிபாகிகளாகிய சைவாகள துணிபே உணமையுடையதெ ன்பதுநாட்டபபட்டது

"ఇత్యాగమేషు వేదేషు వేదాంతోపనిషత్సు చ। భక్త్యనుశాస్త్రతః పో క్తోముక్త్యుపాయోఽస్త్యరోగవత్॥" என்றுவிளங்கும ஆகமவானத்தால இந்தச் சிவாகமங்களினும, வேதங்களினும, உபநிஷதுதுககளினும, சாசுவிதமாகிய சிவதாமங்கள விசேஷித்துசசொல் லபபட்டது என்று கூறுகையால் வேதசிவாகமங்களுக்குப் பேதமினமை வெளிபபடடது இவவுணமையையறியாமல சிவாகமங்களுக்கு அபபிரமாணியம சொல்லுமிடததுக் காய ததிரீமந்திர ஜபபுரச்சரணவிதிகளையும, ஜபநியமஹோமதாபப ணாதி விதிகளையும விளங்கக்கூறுவது ஆகமமேயாகலான் சக ல பிராம்ஹணய முக்கியமாகிய காயததிரீ மஹாமநதிரங்களு டைய ஜபஹோமாதிகளும அகாரியங்களாகும இவற்றை விதித்தவேதமும் அபபிரமாணியமென்பது தானேபெறப்ப டும. அன்றியுஞ் சரலிங்கஸ்தாவர லிங்கபிராண பிரதிஷ்டா

కాలకాతతవ్యతు వాతసచసమస్కార విధాయకవచనంకలాలుం, "కుంభమంటపనిర్మాణంతత్తత్సంస్కారకర్మచ। వాస్తుపూజాం చహవనంపాలి శానుప్రతిష్ఠితం,, అన్నుకూర్చియగుణమండప సంస్కారముతలా కియవాస్తు పూజావాస్తు హోమపాలికాతి ప్రతిష్ఠాదాతి విధా యకవచనంకలాలుం, "వట్టికాకింజరంశాబ్జపట్టికాద్యుపవేశికా,, అన్ను కూర్చియ సరలింకస్తావరలింకావయవంకలిల్ నియాసంచెయ్య ప్పడుమ పువనుత్వామంత్రిరాత్వాముతలాకియ షడత్తువానియాసవి నాయ కవచనంకలాలుం, శివాగమంకల అతిత్తులుప్పిరమాణ మెనపతు పెరుపడుం. ఇతనైయధియాతు అక్కిరాహ్యమెనిన్ ఆగమవచనైకత లింకప్రతిష్ఠాదాతి సమస్కారంకలుం అక్కి రాహ్యమెన్పతు చొల్లామేయమయిం. కలానియాస మణ డపారాతన వాస్తుపూజాతి సమస్కారనిరూపణంకలే ఎన్గ కరు తిస్మిరుతిపురాణ వచనంకలాలుం ఉతకరిక్కప్పట్టతిల్లే యాకలిన్ సర్వజన క్రిరాహ్యమాకిన ల్తావలింక సరలింక ప్రతిష్ఠాదాతి కారియంకలే నిరూపిత్తిరుక్కుం కామికాతి శివా గమంకల్ ముక్కియ క్రిరాహ్యమాయిర్రెన్నక.

శ్రీనీలకణ్ఠాచారియ కిరుతమాకిన సూత్రిరవ్యాఖ్యత్తిల్ "అంగాన్యయాన్యనంతమాంగల్యగుణగణమణిజలధేః పరమశివస్య,, అన్ర ర్రెండక్కత్తువాక్కియత్తాల్ శివపెరుమానై అంగావయవం కలాకిప అనగతకల్యాణగుణ సంపన్నరాకక్కూర్చి: "నవ్యజ్ఞశాశ్వ ప్తిరనాదిబోధస్వతంత్రశాశ్వతమలుప్తశక్తిః అనంతశక్తిశ్చవిభూర్విధిజ్ఞాష్ట డా హురంగాని మహేశ్వరస్య" అన్ను సర్వజ్ఞత్వం, నిత్యతిరుప్ తి, అనాతిబోధం, స్వాతన్త్రియం, నిత్యలుప్తత్వం, అన గతత్వం, ఆకిన ఆర్రుఅంగంకలుం, "జ్ఞానంవిరాగైశ్వర్యం తపః శక్తిశ్చయాధృతిః। నవ్యత్వస్థా త్మసంబంధోహ్యధిష్ఠాతృత్వమేచ। అవ్యయా నిజశైశాశ్వతత్వంతిక్షంతిశ్చ" అన్ను తిరికాలజ్ఞానం, పిరాకిరు త పోకవిముకతత్వుమ, అణిమాదపష్టమైశ్వర్యిం, అతిత్రియ సమతమాతిత్రపం, సకలప్పిరమహాణ్డతురీణపిరకిరుతి, సాంతి, నిత్యతైరియం, అల్లతు నిత్యానన్దం, సావసిరుష్టి, సర్వ జీవపిరేరకత్ వశంపన్తమ, సర్వపిరపంచ్చా తిష్ఠానత్వుం, ఆకిన పత్తు అవయవంకలుమ శివాగమ వచనంకలాల్ నిరూప

ணமபண்ணி யிருக்கின்றாராகலானும், லலிதாசஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் "నళాగమనం హేళా స్త్రీసంపుటమ్ స్త్రీ" என்னுந திவ்யநாமத்தைக் காமிகாதி சிவாகமங்களால் பாஸ்கராசாரியா நிரூபணம் பண்ணியிருக்கின்றாராகலானும், சிவாகமங்கள அதிதுல்யப்பிரமாணமென்பது இனிதுபெறப்படும.

இந்தநியாயங்களால் சங்கராசாரியரபிமதமே வியாசசூத்திரத்துண்மையென்பது ஒருவற்றானு நில்லாதொழிந்த தாகலின் ஸ்ரீநீலகண்ட சிவாசாரியசுவாமிகள செய்தருளிய பாஷ்யமேமேதாவியர்கொளவரென்க.

ஸ்ரீநீலகண்டவிஜயத்தில், வேதாநத பிரவர்த்தகராகிய சங்கராசாரியரும், சித்தாநத பிரவர்த்தகராகிய ஸ்ரீகண்டாசாரியரும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்துத்தாங்களசெயதபாஷ்யவிஷயங்களை விவகரித்துக்கொணடு வருகையில் சங்கராசாரியர் தூர்ப்பலஷ்டராய்ச் சமாதானங்கள சொல்லமயங்கி "హృస్సింహ" என்று அலறிக் கூப்பிட்டனரென்றும், அபபோது கோரரூபந்தாங்கி நரசிங்க மூர்த்திவெளிப் பட்டுச சிவாசாரியரைய ணுகுதலும், சிவாசாரியர் "హరహర." என்று தியானவசத்தராய நிற்கவும், பரமசிவம் சரபாக்ருதியாய்த்தோன்றி நாரசிங்கத்தை யிருகூறாய்ப் பிளந்தனரென்றும், சங்கராசாரியர் அஞ்சி ஸ்ரீகண்டாசாரியரைச சரண்புகுந்து, அவர்பால் சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொணடு, சிவானந்தலஹரி - சௌநதரியலஹரி - சிவபஜங்கமுதலியசிவோத்கர்ஷகிரந்தங்களசெய்து, அவற்றுள சைவாசாரியராயுள்ள திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளையும கண்ணப்பசுவாமிகள் - சிறுத்தொண்டநாயனர் - இயற்பகை நாயனர்-சண்டேசுராயனர் முதலியவுண்மைநாயன்மார்களையுந்துதித்துச்சிவாநந்தவாழ்வடைந்தனரொனறு இனிதுகூறுதலால், சங்கராசாரியர் சைவத்தைக்கண்டித்தாரென்னும் வீண் வாதம்அறவே நிரல்தமாமென்க. சங்கராசாரியர்சிவனிடத்தில் அன்புடையவராகையால் சமபந்தாதிகளைச் சிவனடியார்களென்றும் உபசாரங்கருதித்து தித்தனரொனின், அவர்விஷ்ணுவினிடத்தும் அன்புடையவரா யிருந்தவராகையால் மாலடியார்களென்று இவர்கள்பேயாழ்வார்களை யேன்மறந்துங்கூறினர

ரிலலை? சங்கராசாரியர் சுத்தசைவராய் விளங்கினராகலினா உ
ணமை நாயன்மார்களைத் துதிக்கும் பெருஞ்செல்வத்தைப
பெற்றனரொனக. இவவுண்மையை யுணரபபெறாத முடிச்சூ
ழுதலியொருதத்ன் வெளியிட்டபிரபன்னகாயத்திரியென்னு
ஞ சுவடியில் (ருஅ) வது பாடலவியாக்கியானத்தில் " ரீயம்
கீலாஸாஸவாஸ்ரம்ஜ்யேயம் ஸ்ரீபதிராமஜநம் நீயநித்ய்ம்ஸஜ்ஜநம்ஸ்ரேயம்
கீநதநாயகவித்தம் । ஜஜகோவிந்தம்ஜஜகோவிந்தம்ஜஜகோவிந்தம்ஜஜ " என்கிறவாகக்கியத்தை யுதகரித்துபபகவத்கீதையையும், விஷ்
ணுசகஸ்ரநாமததையும, கோவிநதனையுஞ சிறப்பித்துககூறி
பதுகொண்டு சங்கராசாரியா வைஷ்ணவராயத திருநதபப
ட்டாரொன்று துரபிமானததால பிதற்றி யிருக்கினறனன். சங்கராசாரியா செயதருளிய பிரஸ்தானததிரய பாஷ்யத்தில
கீதாபாஷ்ய மொனறுகலானும, விஷ்ணுஷஹஸ்ர நாமவியாககி
பானம அதவைதபரமாய்ச் செயயப்பட்டுள்ள தாகலானும்,
அவறறைச் சிறப்பிததுக கூறியுதனறி இவாகள் பேயககரு
த்துக கிணங்கவனறெனபதாம இங்ஙனாகவும, இபபோ
பாகள அவாதிருநதபபட்டாரொன்று கூறவந்தது எதுகருதி
யோ அறிகிலம கோவிநதனைப பழிக்கசசொன்ன மையா
லெனின், " கோவிந்தஸ்ரீரமதாஸ்ய்ஶிஷ்ய:ஸ்ரீசங்கராசார்ய: " என்
றுவருங் குருமரபுவணக்க நதால் கோவிநதயோகிக ளெனப
வா சங்கராசாரியருக்கு ஆசிரியரெனபது பெறபபடுதலால்
" ஜஜகோவிந்தம் "என்றற் றொடககததுத் தியானசுலோகங்கள
ஆசாரிய பாரமயமாகிவிட்டதென்க ஆயின் ஸ்ரீயப்பதியைத
திபானிக்குமபடிச சொல்லுவ தென்னையெனின், கோவிந
தநாமத்தையுடைய லட்சுமீநாயகனே கோவிந்தனுக வந்தா
னென்று அலங்கார பிரசமசபெறக் கூறியதென்க. இச்சா
மபிரதாயம் வேதாநதநூல் படித்தறியாத வெறித்தாதனுக்கு
எபபடிவிளங்கும்?

"படைப்பானும்வியன்ஞாலங்காக்குமாழிப்
படையானும்படைத்தளிக்கப்பட்டதெல்லாந்
துடைப்பானுஞ்சுருதிகளுந்தொழுதுபோற்றுஞ்
சொரூபாநந்தச்சுடரைத்தொழுதல்செய்வாம்."

என்றுகூறிய தத்துவராயர் திருவாக்கா லிவ்வுண்மை யெளிப்படுமென்க. கொளுபாநந்தரொன்று அவ ராசிரியருக குப்பேராகலின் பிரமபரியாயநாமங்கள வேறுபலவுண்டாயி ருப்பினும் அவற்றைக் கூறாது ஆசாரியநாமத்தை அதிட்டித அன்டைய அத்திவ்யநாமத்தால விதந்துகூறினா. வேதாநதப ட்சம சிவவிஷ்ணுக்களுக்குப பேதமின்மை யுடையநாகலின சங்கராசாரியர் விஷ்ணுநாமாங்கிததால் கூறினா.

"சுந்தரர்க்குங்குநதிசுதர்க்குதுணிவுடனப்
பைந்தொடிபால்வேந்தர்பாறபைபொனடி-நொந்திடவே
அன்றுதூதாஞரவாபாலடியேற்கா
வின்றுநிதூதாயெழுந்தருளாய"

எனறுகூறிய ததுவராயாதிருவாக்கானும அபேதமவெ ளிப்பட்டதெனக. இநததியாயங்களால சங்கராசாரியர் வைஷ் ணவராய்த்திருநதப்பட்டாரென்னும வீண்வாதம பாழாகிவிட் டதென்க. கோசுஹஸ்ர நாமங்கள அவவாறெழிநதனவாகலின் "తత్త్వవిశేషోవిష్ణుపురాణే" எனறுகூறியதும் அத்வைதபடசமெ ன்பதுசொல்லாமேயமையும இதனால பாஞசராததிராகம சி ததமானவிஷ்ணு தத்துவமன்றெனபது கருத்தாமெனக இ துநிறக "సజ్జనసంగం" என்றுகூறியது அரிபகதாகளையென்று தன்னைப்போல் சூடுண்டுதிரியுஞசோமபாகளாக மயங்கிக்கொ ணடனன். சூடுணடு மணபூசியவர்களைக கணடால உடனே ஸ்நானஞ்செயது பிரணவோசசாரணையால் அத்தோஷததைப் பரிகரித்துக்கொளளுமபடிச சங்கரவிஜயமாதி கிரநதங்களி ல்கூறியிருத்தலால் அதுபொருநதாதெனக.

அதுமட்டோ, வேதங்களில் நாலுவாக்கியங்கள் மஹா வாக்கியங்களென்று கூறி அவைகள் முறையே "సర్వంఖల్విదం బ్రహ్మ" என்றும், "తత్త్వమసి" எனறும், "అహంబ్రహ్మాస్మి" என் றும், "బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి" என்றும்வரும் வாக்கியங்களா கத்துணிந்து அவற்றை அத்வைதசிததாநதத்திற்கு மாறுகக் கண்டிக்கப்புகுநதனன். எனனஅறியாமை! வைதிகர்கள பா

ாத்தால் நகைப்பார்களே என்று நாணுதசம்மம் சிச்சீ!! வெ
ருஅல்பம். இவ்வசடனும் ஓர் நூலாசிரியனாகி ,ம்தல்தாபன
ஞசெயவதும, அம்மூடசிரோமணியை மற்றை மூகாகள் விய
நதுமகிழவதும ஆசசரியம் ஆசசரியம். மஹாவாகக்கியங்கள் நா
லுவேதங்களிலும நாலுவாகக்கியங்களாக "அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி" என்று
தன்மைவாக்கியமாகவும, "தத்வமஸி" என்று முன்னிலைவாக்கிய
மாகவும "அயமாத்மாப்ரஹ்ம" எனறு படாக்கை வாக்கியமாக
வும, "ப்ரஜ்ஞானம்ப்ரஹ்ம" எனறு பொதுவாக்கியமாகவும உண
மையையுணாததுமாகவும இவ்வுணமையை யறியாமல் எல்
லாநதெரிநதவனைபோல ஏடுகொணடது மனஞுசெனறது
எனறு எழுதிவிடுதத அவனைழைமதிக்கு விசனப்படத்தகக
தாயிருககினறது

மேற்கூறிபபோநத நியாயங்களால் ஒன்றுந்தெரியாத
வனுய மோகநூல்வலையில் முடங்கிகிடக்கும மூடசிரோம
ணியாகிய அமமுடிசசூாமுதலி எழுதிவிட்டபாழவாசகம பா
ழாகிவிட்டதாகலின சங்கராசாரியா வைஷ்ணவராயததிருநத
ப்பட்டானெனபது ஒருவாற்றுனும பொருநதாதெனக. இத
னுல் யாமமேற்கூறிய நியாயபபடிச சங்கராசாரியா சுதத
சைவராயின ரென்பதே யிஃது பெறப்படும.

இதுநிற்க அமமுடிசசூாமுதலி இன்னுஞ்சிலவிஷயங்க
ளை வெகுதுஷ்டததனமாய அனேகவிடங்களில் எழுதியிருக்
கின்றுனுகையால் அவற்றை யிடமவந்துழியெடுத்துக் காட்
டிக்கண்டிபபோமாக.

இங்ஙனநிற்க, அவவமூவாசகப்பிறலில் சங்கராசாரியரா
கணடிக்கப்பட்ட ஆகமங்களின் கருத்தையே ஆதாரமாகக்
கொண்டு சமயசூாவாநால்வரும்தங்கணுல்களில் விஷ்ணுவை
யிகழந்திருக்கின்றன ரென்று கண்ணீரவிட்டமுதா. சங்கரா
சாரியர் ஆகமங்களைக் கண்டிததாரென்னும வெறுங்கதையை
மேலே விளக்கினேமாகையால் சித்தசமாதானத்தோடு பின்
வருவனவற்றையுஞ் சிநதிபபாராக.

"పిరమనరియెన్రిరువరుం దమ పేతమైయాఁ
బరమమియాంపరమెన్రవర్కళ్పదైప్పొరుక్క
వరణరాళ్వరువాయుంగే యలవిరంద్ను
పరమాకినిన్ర వాదోణ్ణెక్కమాటారోమో."

ఎన్రఱ్ఱెడక్కత్తనవేశమయకురవార్కళ ఇకళ్గనుకూ
ఱియవైకళాక మయఱికిక్కిడక్కుమ పేతైకళ, సంకరాచారియా
కూఱిపశివానతలహరియిల్"బాణత్వంవృషభత్వమర్చకవపుర్భార్యాత్వ
మార్యాపతే! ఘాణిత్వంసఖతామృదంగవహతాదేత్యాదియాపంచధాత్వత్పాదే
నయనాత్పుణంచకృతవాత్వద్దేహభాగోహరిః! పూజ్యాత్పూజ్యతరస్సదేవసహితే
తిరోనాతజన్యోఫలః" ఎనఱుమ వాకకియత్తాల్, శివపెరుమానతు
తిరువడియైత తేడిమ్పొరుడు విష్ణువన్ఱియాయప పిఱన
కారెన్ఱు ముణ్ణుమక కెనచెపవల్లార? అతుమటటో, శి
వపెరుమానుక్కుప పాణమాకవుమ, అవా ఏఱుమ ఎరుతాకవుమ,
అవఱాప్పూశికరుమ ఆచ్చకఱకవుమ,అవాక్కుప్పెణ్ణఱరాకవు
మ.అవరుడైయ తిరుతతతిలమతతళచేవై చెయవోఱకవుమ
అన్పుపారాటడియుయఱత పెరియవఱెనఱు విష్ణువైక్కూఱియ
తెఱత ఆదారవుకొణ్డు? అన్ఱియుమ, సౌఱతరియలహరియిల
"విశింధిపంచత్వంవ్రజతిహరిరాప్నోతివిరతింవినాశంకీనా శోభజతిధనదోయ
తిధనం! వితంత్రీమాహంధ్రివతతిరపిసయిలతిదృశాంనమహేశ్వస్త్వహరతి
తిత్వత్పతిరసా" ఎన్ఱుమ వాకకిపతతాల్ బ్రిమన్, విష్ణువు
ఇఱతిరన, ఇయమన్, కుపేరన ముతలాయుళ్ళ అష్టదిక్కుప
పాలకర్ నాశత్తై యటైఱతకాలత్తుం ఉన్ఱుడైయ నాయక
రాకియ శ్రీరుద్రపకవాన్ నితతియారా యఴివిన్ఱి యిరుప్పారొ
ఎనఱు కూఱియ తెఱత ఆదారవుకొణ్డు? "పైప్పలాదతత్తిల్
"సర్వోయదాధ్యేయస్సర్వేషాంసర్వసిద్ధయే! యోబహ్మణిపంచమమక్రహం
కాత్మ" ఎన్ఱుమ, "యోలీలయైవత్రిపురంజఘానహవిష్ణుంశల్యంసోప
మస్త్రీంపశబాణం సర్వేదేవాసిసలకామావుర్యస్యతమ్." "ఎన్ఱుమ్" "యో
విష్ణుదేవ్రీశపదపద్మస్తస్యైదాచక్రమతీవహృష్టః! విష్ణోశలాయామవ
తీర్యదేహాత్పేద్దేజశోదేనజనాంతకాలేతమ్" ఎన్ఱుమ్వరుం వాక్కియ

ங்களால் சமயாசாரியாகளும் சங்கராசாரியருங் கூறிய வாகலியங்கள உபநிஷத் பிரதிபாதகமென்று நாட்டப்பட்ட தாகையால் சமயாசாரியர்க ளிகழ்நதுகூறினரொன்று மிழிபுமையேலாதெனக. வேதசிவாகமங்க ளிரண்டு மொரேயுண்மையுடையனவாகலின் அவற்றை ஓதாம லுணரபபெற்ற ஸ்ரீஞாநசமபநதமூர்ததிகளமுதலிய சமயகுரவாகள தேவாரபபதிகங்களில் விதந்துகூறினர். அவ்வுண்மையினையே சங்கராசாரியருமுடையவராகலின் அவ்வாறு தாமுமவிதந்துகூறினர். சிவாகமங்களை விருத்தமெனக் கொணடவராயின் சைவாசார துல்யராய்விளங்கியிருந்த ஸ்ரீஞானசம்பந்தமூர்த்திகளை "ஶஶ ஸ்ஸ்ஸ்

னறு எளிமைதோன்ற அனுகவிரகிததன ராகவும, சங்கரா சாரியா மெய்யன்போடுமவாழத்திக் கூறினராகலின் சிவஞா னவின்பஞ் சேரப்பெற்றவ ரென்பதே மேலோ துணிபெ ன்க. எங்கள் ஞானசம்பந்தமூர்த்திக ளருளிய அற்புதவாக்கி யத் துண்மையைக காஞ்சிமாஷ்மியத்து இருபத்துநான்கா மஅத்தியாயத்தில் விஷ்ணுவைநோகசிச சிவபெருமான் வெ ளிபபட்டுக் கலியுகத்திலே சீகாழியிற கௌணியர் கோத்தி ரீத்திலவதரிக்கும ஞானசம்பநதனுடைய தமிழ்பபதிகத்தினு லே நமது சாரூபபியம் பெறககடவாயென்று திருவாய்மல ாந்தருளினனெனறும, அபபடியே நிகழ்நததென்றுங் கூறியு ள்ள வாக்கிய விசிட்டததினுனுங் கணடுணர்க.

ஆயின், சங்கராசாரியர் தாமசெய்த பாஷியத்தில் பா சுபதமூலியவற்றை நிந்தித்திருப்ப தென்னையெனின், அங்ங னஞ்செய்தது ஸ்ரீநீலகண்ட சிவாசாரிய ரனுக்கிரகத்தைப்பெ றுவதன்முன்னுகலின் அது பிரமாணமல்லவென்க.

அன்றியும், சங்கராசாரியர் ஓர்காலத்தில் தமது மாணு க்கர்கள் புடைசூழக் காஞ்சிக் கெழுந்தருளியபோது சமஸ்த வேதவேதாநதங்களையு முழுதுணர்ந்த ஆதிசைவமூர்த்திகள னேகர் ஆயிரக்கால் மணடபத்தில் சிவாகமபடனஞ் செய்து கொண்டிருநதவர்கள் இவரைக்கணடமாத்திரததில் படனத தைநிறுத்திவிட்டு மௌனமா யிருநதனனென்றும, சங்கராசா ரியர் சிவாசாரியர்களை நோக்கிச் சிவாகமடனஞ்செயயும்படிக் கேட்டுக்கொணடன ரென்றும, சிவாசாரியர்கள நீர் சிவதீ க்ஷையில்லாதவ ராகையால் உமக்குணாத்த எங்களுக்குச சி வாக்ஞையில்லையென்று மறுத்துணாத்தனனென்றும், பரிபா கத்தாழ்சசியால் அவ்வுணமைமவாசகத்தை மாறுகக்கொணடு அக்காலத்தில் தமக்கிருந்த ராஜபலத்தால் சிவாசாரியர்களை யும் சிவர்கமங்களையும நிஷேதங்கூறித் தம்மாற்கூடிய விடங் களில் சிவாலயபூசைக்கு வைதிகளைச சேர்த்தும், ஆகமநிந தைகூறியும் ஒழுகிவருங்காலத்தில் ஸ்ரீநீலகணட சிவாசாரி யமூர்த்திகள் தரிசனபு பிரபாவ விசேஷததால் அவ்வல்ல லெல்லாந் தொலைந்து சிவானுபவச் செல்வராய விளங்கி

னனென்றும ஸ்ரீநீலகண்டவிஜயத்தில் தெளிவுபெறக் கூறுமாகையால் முனனெடுபின் முரணுமைவெளிப்படுமென்க. அனறியும "பிரபஞ்சசாரம" எனனும்பெயரால அவரியற்றிய மாநதிரகநிபநதனு கிரந்தத்தில் திரியம்பக ஷடக்ஷரீ பிரபுருதி மஹாமந்திரங்களுககு மந்திரானுஷ்டான புரசசரணுதிகாரியங்களை ஆகமவசனங்களால் நிரூபயித்திருககின்றன ராகலானும உணமைவெளிபபடுமெனக இந்த நுட்பங்களையறியாது சிவாகமங்களைநிநதித்துவரும பாதகர் எக்கதியடைவாரோ அறிகிலம "శివేశివాగమేశైవభేదః శివపరిగ్రహేవిపరీతాభావేప్యధికారస్యాస్యాబహిర్భూతః" எனகிறஸ்காநதவசனததால் சிவபெருமானிடததும, சிவாகமநகளிலும, யிபூதியுருததிராக்கதாரணமாதிசிவதருமநகளிலும, சிவபெருமானுல் ஸ்வீகரிககபபடுமெனின மாலியமாகிய கநதமாலியபாதோதக பிரசாதங்களிலும் எவனுடையபுதி விபரீததனையடையுமோ, அவன்பதிதன் எனறு துணிவுபெறககூறுமாறமுனும "శివపాదాదికేషుశాస్త్రేషుశివస్యాస్త్రివిధంరూపంతస్యనోపేక్ష్యమితిధృష్టాస్తాన్ప్రతిచాస్త్రేషుకాఙ్క్ష" என்கிற சிவதாமோத்தர வசனததால் சிவநிந்தாபரனுய சிவாகமங்களை எவன்தூஷிபபானே அவனுககுச சாஸ்திரங்களில் பிராயசித்தமநிநயிததுககூறவில்லை எனபதுகொணடு பிரமகததியாதி மகாபாதகங்களசெயத துரஜனனுககுச செயயப்படுமெமரணுநதபிராயசித்தமே சிவநிநதகனுககுஞ செயயவுரிமையெனனுமுணமை வெளிபபடுமாற்றனும இபபதிதர்களசகசைவாகளாவார் கனவினுஞ சிநதியாதொழிவாராக. "அரனேப்பழித்துத திரிபவரைபபராதே" எனறருளிய சநதானகுரவா வாக்கியததானுமறிக.

ஸ்ரீமத் அபபதீக்ஷிதஸ்வாமிகள இவவுணமைகளையெல்லாமலருங்குணர்ந்த வுத்தமபரிபாகவிசேஷத்தால் சைவாசாரங்கொணடொழுகுமுணமைகண்டு, அகோர சிவாசாரியசுவாமிகள் அவர்க்குச் சிவதீக்ஷை செய்து சிவபூசை யெழுந்தருளப்பணணிககொடுததுத் தமது மாணுக்கரு ளொருவராகச்சேர்த்துக்கொண்டனனென்றும, தீக்ஷிதீரவாகள் ஆசாரியாக்ஞாவழிததாகவே "சிவார்க்கமணிதீபிகை,, என்னும்வியாக்கியை ஸ்ரீநீல

கணடபாஷ்யத்திற்குச்செய்தனமொன்றுமவழுங்கிவரும சறசா மபிரதாயவுண்மையையினிது தெளிநதுய்வாராக. ஸ்ரீபாஷ்ய த்திற்குப் பிரம்மவிதயாத்வரர்முதலிய பூர்வாசாரியர்களால தர்பபணம், தாராவளி, ஸ்ரீகணடபாஷ்ய சமர்த்தநம என்கிற வியாக்கியைகளும செயயப் படடுளளனவாக லின்பரிபாகி ளகணணுணாவாராக.

இந்த நியாயங்களால சங்கராசாரியாசெய்த பாஷியம சிவஞானிகளால் ஆதரிக்கற்பாலதன்றென்க ஆகவே, ஸ்ரீலே கணடபாஷ்யமே உரிமையெனபது நாட்டபபட்டது

"தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவாதமிழு முனி மொழிபுங - கோவைத
திருவா சகமுந் திருமூலா சொலலும
ஒருவா சகமென் றுணா."

என்றருளிய ஔவையார திருவாக்காலும, முனிமொ ழியெனனும வியாசசூத்திரத துணமைவெளிபபடட தாகை யால இதனை மாபாவாத முதலி பனவாக மயங்கிக்கோடலும, சிவாகமங்கள அநாதரணியமெனறு பிதற்றுவதும நிரஸ்தமா யிற்றெனக.

இங்ஙனநிற்க, அத்துஷ்டவாசகத்தில் சமயகுரவாநால் வர், பட்டினத்தடிகள முதலியவர்கள யாருமில்லாதவூரிலஅ சுவமேதம்செயதவாகளென்றும, எஙத வைஷ்ணவாகளோட வதெதிர்த்துவாதித்துத தங்கள்மத தாபகஞ் செயததுணடா வென்றும் வினவிபமுதாா உணடிவெறுத்தல், உயிராக்கிதஞ் செயதல்முதலிய தவங்களைக்கைவிட்டுப பேருண்டி, பெருந் தூககம, கடுங்கோபம, வீணசண்டை முதலியவற்றையே த வமாயக்கொண்டொழுகும வைணவப்பேயகளுக்கே தன்வலி பிறன்வலிபாராது மேலவிழுந்து அறைச்சலுண்டுபோவது சு பாவமொழிய, வாய்மை, தவம, இரக்கமுதலிய அருட்செல வப்பேற்றினராகிய சிவஞானிகள் சமயிகளை யெதிரிட்டு வா திக்க வருண்படாரொன்க.

திருநாவுக்கரச சுவாமிகள்.

"விரிவிலாவறிவினுர்கள் வேறொருசமயஞ்செய்தே
யெரிவினுற்சொன்னுரோனு மெம்பிரான்கேற்றதாகும்

பரிவினுறபெரியோரேதும் பெருவேளூரபறிஞனை
மருவிநான்வாழத்தியுய்யும் வகையது நினைகின்றேனே,,

பட்டினததடிகள

"ஒன்றென்றிருதெய்வமுணடென் றிருவுயாசெலவமெலலா
மனறென்றிருபசிதேரா முகம்பார்நல்லறமுநட்பு
நன்றென்றிருநடுநீங்கர்மலே நமககிட்டபடி
யென்றென்றிருமனமே யுனககேயுபதேசமிதே"

எனறற றொடककதது வாककியங்களே சானறுமென்க

இவவுணமையநுபூதிபுடையா வைணவபபேயகளை யெதிரதது வாயவமபாடுகற கெங்ஙனமிசைவா? ஆகவே, அகங்கரிதது மேலவநது விழுஞசமயபபேயகள அறைசச லுணடோடததிருவுளள மிசைவரொனக இங்ஙனமாகவும, சமயகுரவா, படடினததடிகள, தாயுமானசுவாமிகள முத லிய சிவஞானசசெலவாபால எநதவைஷ்ணவாகளும வநத திலலையாமே! இவவவதாரமூரததிகள காலததில மறறை பபாழஞ சமயங்கள சூரியசநநிதிபபடட மினமினி பாமென வொளிமழுங்கிககிடककவும, சிவாநுபவசசெலவாகளாகிய எ மபெருமककளை யாவரொதிककவலலா? சைந பௌததாதிக ளாலேயே நசுककுணடுவைணவாதிசமயங்கள சொரூபநாசம டைநதிருककவும, எநத வைஷ்ணவாகளோடாவ தெதிரததது ணடாவெனறு கேடபது எனனமடமை? அனறியும தங்கள மததாபகளுசெயத துணடாவெனறும புலமபினா மததததை த தாபிததலெனறுலெனனை? அலலாததைஆமெனறு சாதித துककூறுவது தாபிதமாகுமனறி உளளதை உளளது எனறு கூறுவதுதாபிதமாகாதெனக உளளது கெடுமானால அதனை மீணடுஞசாதிததலுककுத தாபிதமாமேயெனின, உளளதியா ணடுங்கெடாதாகவும,ஆணடுநதாபிதமமையாதெனக உளள து உளளதேயாகலின சித்தாநதமெனறமையும அஃதும அ நாதிசித்ததமெனக

தாயுமானசுவாமிகள.

"இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுசௌபானபட்சங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சிட்சைசோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்கமெளனமோலி
யயர்வறச்செந்நியில்வைத்துராஜாங்கததி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகிதநதோ."

"அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
றறிஞரொலாநவெறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்கமுபேசாமோனம
வைத்திருந்தமாதவாகமுமறறுமுறறு
மிந்திராதிபோகநலமபெறறபோகரு
மிதுவன்றிததாயகம்வேறில்லையிலலை
சந்தானகற்பகம்போலருளைதகாட்டத்
தூககநெறியிநநெறியேதான்சநமார்க்கம"

என்றருளிய வுண்மையால் அநாதிநிதந மாகியசநசம யததிபலபு இனிது பெறப்படுமெ இதனையறியாது பிதற்றுவது முழுமூடததனமையென்க.

இங்ஙனநிற்க, திருமங்கை மன்னன ஞானசமபநதனை யெதிர்தது அவாகையில் தாங்கியிருநதவேலைபபறித்துககொணடதாய்சசிலமூடா பிதற்றுவர். நல்லழகிது. உமாதேவியாரகொடுததருளிய திருமுலைப்பாலுணடுசமஸ்தவேதங்களையும ஓதாதுணர்ந்த எங்கள சுவாமிகளை மறவா குலததுவநத திருமங்கைமன்னனெதிரததது நனறுநன்று. ஞாநசம்பநதனை யெதிர்தாரொனவே, எதிர்த்தவா அஞ்ஞானசம்பநதரொன்பது தானேபோதரும். ஞானசம்பந்தரென்பது காரணங்கருதியவழியானேவநத அற்புதத்திருநாமமாகலினென்க. இங்ஙனமாகவும், மாலடியாராகிய திருமங்கைமனனர்க்கு அஞ

ஞானசமபநதரென்னுந் தீட்சாநாமம இப்பெருமபாதகர் இடடுத்தொலைக்க எத்தனைகாலம் தவஞ்செய்தனரோ அறிநதிலம.இதுநிற்க, எங்கள சுவாமிகளகரத்தில் வேலேந்து? அவாமாநமியங்களைக்கூறுந திருத்தொணடத்தொகை, நமபியாண்டாரநம்பி திருவநதாதி, பெரியபுராணம, காஞசிமாந்மியம, சிகாழிமாநமியம், ஆலாசியமாநமியம், உபமந்யுபக்தவிலாசம, அகஸ்தியபகதவிலாசம, சௌநதரியலஹரி, சிவரஹஸ்ய முதலிய பிரமாணங்களால் உணாததப்படாதவேலை. இப்பேதைகள கணடுபிடிதது அருமை அருமை. அவர்பால் வேலைப்பிடுங்கிக்கொணட புதுமை முயறகொமபுபுறித்துவநத மூடக்கதையி லெணணபபடுமென்க.ஆகவே,இதநிருமங்கை மனனர் எங்கள சுவாமிகள் காலததவரல்லரென்றும, அவா விஷயமாயப் பிதறறிவரும் பெருங்கேடானகதைகள்மேலோகளால் பழிக்கபபடுமென றும்நிசசயிககப்பட்டது புறசசமயம ஆறினு ளொன்றாகிய பாஞ்சராததிரமாக்கம்பறறி யொழுகும வைணவப்பேய்களைசசிவஞானிகள பொருட்படுத்தாரொன்க. "மாலயனுயிந்திரனுய் வாழுவதாய்மாளுவதாஞ் - சாலமயல்பார்த்துத் தலையசைப்பர்." என்னும்உண்மை யநுபூதியுடையார் இபபேதைகளை யெதிரிடுவதெங்ஙனம?

இங்ஙனநிறக, இவாகளாழ்வாகள சிவவாககியரைத்திருத்தியும, சிவனது நெருபபுக்கணணைப பங்கப்படுத்தியும, பாண்டியன் சபையில கிழியறுததும, மதுரைசசங்கபபுலவரைத தாழத்தியும், சோழனமுதலியவர்களைவெனறு வைஷ்ணவத்தை நாட்டியும, தங்களமத சித்தாநதஞ் செயதனாகளென்று இரண்டுசாமங் குறைததா. இவறறை முறையேவிவகரிக்குமிடத்துப் பரசிவனருளால் "சிவசிவ, என்றற்றொடகததுமூலமநதிரததை யுச்சரிததுக்கொணடே அவதரிததவுண்மையால் "சிவவாககியா" என்று காரணங்கருதிய வழியானேவந்த அற்புதத்திருநாமங்கொண்டு மெய்ஞ்ஞானிகளெல்லாம அவ்வன்பரைத் துதிததிருப்பாராகவும, முழுமூடசிரோமணிகளாகிய இப்பேதைகள மாறுகப் புலமபுவதுகொணடு எமக்

கொருதாழ்வுமினறென்க. "கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசி வமெய்யெனவே-விண்டவிவாக்கியர்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ" என்றருளியதாயுமானசுவாமிகள திருவாக்கேசான்றுமென்க.

சிவவாக்கியம்.

"குண்டலங்கள்பூண்டுநீர்குளங்கடோறுமூழ்குவீர்
மண்டுகெங்கள்போலநீர்மனத்துமாசறுக்கிலீர்
மண்டையேந்துகையனாமனத்திருத்தவல்லிநேற்
பண்டைமாலயன்றொழப்பணிந்துவாழலாகுமே,,

என்று உண்மையுணாததும எமது சுவாமிகள் வேறுச மயத்தைஅடைந்தாரொன்னும் பித்துரையை யாவரங்கீகரிப்பா ர? இதனைவிரித்தெழுத வெமக்குடன்பாடில்லையாகலின இவ வளவில்விட்டனம.

இதுநிற்க, ஓராழ்வார் சிவனது நெருப்புககண்ணைப்பங் கப்படுததினொன்றார். அதனை விசாரிக்குமிடத்து அவ்வாழ்வா ா தனது காலிலிருநத கணணால் சிவனைவென்றுனொறு அவ ாகளசுவடியில்எழுதியிருக்கின்றது. அவ்வாழவார்க்குக் காலி லே கண்வந்ததெப்படி? காலிலே கண்ணொன்றுபெற்றவராக வும, சூத்திலே வாயொன்றுடையவராவாபோலும. சமஸ்தா ன்மாக்களும் நெற்றியிலே கண்படைத்தவராகவும, அவ்வாழ வார் காலிலேகண்பெற்றது கலியின்புதுமையென்க. உத்த மாங்கமல்லாவிடததுக கண்பெற்றதனால இந்திரனைப்போல் சாபத்தால் விகாரப்பட்டவனொன்றமையும. இவ்வவலட்சண முடையா சிவனை வெனறுனொன்பது முழு மூடக்கதையா மென்க. "ఆనాదిమధ్యాంతేనలలాటేన సర్వంజగచ్చక్షుషాత్కరోతీతి పున శ్చనస్త్వాపునరాగచ్ఛతి తదేవంస్వతంత్రప్రకటీకరోతి,, என்றுபைப்பலாத த்திற்கூறியவாறு சமஸ்தாண்ட சராசரங்களையும் நெற்றிக்க ண்யொறியொன்றினால் சுட்டெரிக்கவல்லவராகிய பரசிவப் பிரபுவை வினைவயப்பட்டுக் கிருமிகீடங்களாய்ப் பிறந்திறந் துழலு மோரேழை வெல்லுமென்பது வேதமிருந்தவூரில் கு டியிருந்தறியாத விழலர் கூற்றுமென்க.

இதுநிற்க, ஓராழுவார் பாண்டியன்சபையில் கிழியறுத்தாரென்றார். அவர்கிழியறுத்தபுதுமை யிங்கேகிழியுண்டதென்க. எங்ஙனமெனின், அவரைக் கிழியறுக்கும்படி எதிரிட்டு வாதித்த சமயிகளொருவருமில்லையாகவும், 'எங்களாழ்வார் கிழியறுத்தாரென்பது யாரைநோக்கி?

ஓரரசன் தனது அற்பபரிபாகததளவாய விருமபியபதற்கேறபசசென்று அவனுலகட்டிவைததிருநத கிழியையறுததகறபனுகதையை அவாகளசுவடிகளாலேயே அறியக்கூடுமாகவும், அதனுல சிவோதகாஷந தாழுகுமெனபது என்ன அறியாமை? உளளபடியே அவாபரத்துவஸ்தாபநஞ செயதிருபபாராயின, எங்கள-சொககலீங்கமூாத்தி அமமதுரையில் இனனுமெழுநதருளியிருக்கவா? அன்றே வேறைக்கெல்லி வெநநீாவிட்டிருககமாட்டாகளா? ஒனறுமில்லாதகாலததிலேயே அவாகட் கொவ்வோாகாலத துணடாயிருநத அதிகாரத்தினுல எமது அருடபெருஞசெல்வமாகிய முருகக்கடவுள வளாப்பாகியதிருவேங்கடம், சோலைமலைமுதலிய தலங்களையெலலாம பாரட்டி அவநெறியிற் புலம்பிததிரியுமபேதைகள தமபால் ஏதாவது உண்மைகண்டிருப்பாரகளாயின சுமமாவிருப்பாரக்களா? இதனுல அநாதிதொட்டு இதுகாறுஞ சிவப்பிரகாசங்கமழுநதுகொணடினிது விளங்கும் அமமதுரையில் வைஷ்ணவமோாகாலத்தில் ஒங்கியதெனனும ஒநதித்தலை யெடுப்பு நகுகூக்கபபட்டதென்க.

இதுநிற்க, ஓராழுவாா தமது பாசுரங்களால்சங்கத்தாரைக்கீழ்ப்படுத்தினரொன்றார். இது நுழைந்தான் கீழுநுழைந்தகணுதையாமென்க சிவாநுக்ஞைகொணடு திருவள்ளுவர்-ஔவை - இடைக்காடராகிய இவாகடாமே சங்கததாரைவென்று அருட்பிரகாசமபூண் டுலவியமாங்கியம் எச்சமயிகளுங் கூறுநிற்கவும், யாருமில்லாதவுரொன்று கருகி அசுவமேதஞசெயயவந்தனர்போலும். "பொய்யடிமையில்லாத புலவர்க்குமடியேன்" என்று திருத்தொண்டத்தொகையில் எடுததுக்கூறப

பெற்ற பெருஞ்செல்வாகளை இவர்களாழவார்வென்றது இராமனை யிராவணனவெனறதுபோலு மென்க.

இதுநிறக ஓராழவா சோழனையெதிரததுச சைவத்தைவெறுரொன்ரா இதனை விசாரிகருமிடததுச சோழராசன "ஶிவாஶ்ரயரம்நாஸ்தி" என்று எல்லாரிடததுங் கையொப்பமவாங்கி வருங்காலததில் நாலூரானகண்டு எமபெருமானூ கையொப்பமிட்டாலனரோ பிரயோசனமுணடாவது? மறறவர்களெழுதினால எனனபயன்? என்று சொன்னதாகவும, அதுகேடடஅரசன் உடையவரை அழைததுவருமபடிச் சிலரையனுப்பினதாகவும, கூரநதாழவான அரசன் வஞ்சகனென்றறிநது தேவரீரெழுநதருளுவது யுகநமனறு, அடியேனபோய வருகிறேனெனறு உடையவருடைய திரிதணட காஷாயாதிகளைத தரிததுகொணடு பெரியநமபிமுதலியவாகளோடு இராஜசபைகுப போனரொன்றும, பினபு உடையவாசகோதரிகளின் புதிராகளாகிய முதலியாணடான - நடாதூராழவான முதலியவர்கள நேவரீரிங்கிருகக வொண்ணாதெனறு உடையவருகு வெளளைசாதி மேனடுக்கெழுநதருளப பணணிகொணடு போனாகளென்றும, முனசெனறகூரத்தாழவான் சோழராஜன்சபையில வித்துவானகள சொன்னகட்சிகளுக்கு உதாரணசொல்லிக கணடிததுவிடடாராயினும, அரசன் பலாத்காரமாய "ஶிவாஶ்ரயரம்நாஸ்தி" என்று கையொப்பமவைகககசொல்லி நிரப்பநதிததனமேல் "ஸ்ரீமந்நாராயணரம்" எனறு கையொபபமிட்டாரொனறும, அதனால் அரசன் குபிதனாய் அவருக்கும் பெரியநமபிகளுக்கும நேத்திரோத்பாடநம பணணுவிததானென்றும, பெரியநமபிகளிருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரென்றும, ஆழ்வார் நேத்திரமுள்ளவர்போலவே கோயிலில் எழுநதருளியிருநதாரொனறும, இவைகளை யெல்லாம் உடையவரறிநது மிகவுங் கிலேசிததுக் கூரத்தாழவானிருக்கப பெற்றோமேயெனறு தேறிய பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலநஞ்செயது முடித்தாரென்றும் அவர்கள்சுவடியினால் தெளிவுபெறவிளங்கும.

இதனைவிவகரிக்குமிடத்து, உடையவனை அழைத்தபோது கூரத்தாழ்வான் சென்றதனால் உடையவரினும் இவர்க்கதிக்கம் அதிகரிக்கின்றது. அரசனையெதிர்ப்பது சொற்பகாரியமாகையால் ஆசிரியாவேணவிதில்லையெனின், அவர்பூணடிருந்த காஷாய திரிதண்டங்களை தரங்கிசசென்ற தெனனை? பொயவேடங்கொணடு சென்றதனால் தாமே அவ்வுடையவரொன்று அரசனை வஞ்சிகக்கபபுகுந்தாரென்பது தானேபோதரும். இங்ஙனமாகவும், அரசனைவஞ்சகனென்றது பெரும பாவமெனக. ஆசாரிப பகதியினால அவனைமறுத்திவிட்டுத தாமபோயினரெனின, அரசனது ஆணமைககு ஆசிரியரஞ்சினரென்பது சொலலாமேபமையும. ஆசாரியருடைய மாநததையும பிராணததையுங்காபபது விரதமாயசசென்ற சிஷ்யாகளை அரசனுக்குக காட்டிககொடுததுவிடடு ஓடிபபோயொளித்திருந்த ஆசாரியவைபவம நனறுநனறு. காஷாயாதிசிநங்களின்றி வெளளுடைதாங்கிசசென்றதனால வாரணடுககொளிததவைபவஞ் சொல்லவேணடி வருகிறது ' அரசனுக்குபபயநதோடிப் பதுங்கியிருந்த இவவதிசூரா பனனீராயிரஞ்சமணாகளோடு வாதிதது அவாகளகாண ஆயிரமபணமுடிகளுளள ஆதிசேடனுக எழுநதருளியிருநதாரொன்றும இரணடுமுழுளளே ம எழுதிவைததிருக்கின்றது ஸ்ரீஞாநசமபந்தமூர்த்திகள சமணபௌததாதிகளைவென்றுஎணணுபிரம்பேரைக்கழுவேற்றி ச சைவப்பிரசாரஞ செயதனா எனறு ஸ்காநதாதிபிரமாணங்களிற்கூறு முண்மையில அசூயைகொண்டு கைகொண்டது, மனமபோனது, காயிதஞ்சென்றது, என்று நாலாயிரங்கூடச சேர்ததுப் பனனீராயிரஞ்சமணாகளை எங்கள ஆழ்வார்வென்றுரொன் றெழுதிக்கொணடது கற்பனைவாயததுதென்று மேதாவியா சிந்தியாமற்போகார். சமணபௌத்தாதிகளால் தேயப்புணடு சொரூபநாசமாகிக்கிடநத இவாகளசமயம சைவத்தை அதிக்கிரமித்ததென்பது வீணவழக்கெனக. அரசனைமாறுவேடத்தால் வஞ்சிக்கச்சென்ற கூரததாழ்வான் கண்ணிழந்தபுதுமை காணப்பட்டது. உடன்சென்ற பெரியநமபி பெரிய

வாளிடஞ்சேர்ந்தனன். ஆச்சரியமஆசரியம்;; இங்ஙனநிற்க. "శివాద్వైతరంగాస్తి" என்று அரசன் கையொப்பமவைக்கச் சொன்னகாலத்தில் சிவம் என்பது குறுணியென்று பொருள் கொண்டு குறுணிக்குமேல் பதக்குப பரமாகையால் "ద్రోణమ్ పరమేశ్వరం" என்று விபரீதங்கொண்டெழுதின வர்க்குக் குறுணிக்குப்பொருள சிவம எனறு வநததுபோல் பதககுக்குப் பொருள விஷ்ணுவென்று வநதிருககவேண்டுமே? துரோணமெனபது விஷ்ணுவைவிளககாதாகவும், அத்துரோணத்தை ப பரங்கூறியதென்னமடமை? துரோணமே பரம்பொருளாககொணடவாபோலும பதககுகுமேலே முக்குறுணி தூணிமுதலியவைகள பரமாகுமே! அவைகட்கெனசெயவல்லா? இதுநிற்க, இராமாநுஜாசாரியா தப்பிப்போயவிட்டது நலலகாலம. அரசன்கையில அவரு மகப்பட்டிருப்பாராயின் சிஷ்யாகள்பெற்றபேறு தாமுமபெறுவதிற சுகதேகமிராது. பிள விளைவுபாஞ்சராதிரம பரவி அபபாழஞசமயபபடிகுழியில புனமககள வீழ்நதழியவரும வினையிருப்பதால சிஷ்யாகளுக்கு அரசனுலகிடைத்த சிததிமுத்திகள தமககுக்கிட்டாமற் போயிற்றென்க. இதனுல் இவவற்பாதிகாரிகள சைவத்தை வென்றுரொனபது பாழாகிவிடடதென்க

இனிச் சோழவிஜயதில், குலோதுங்க சோழமஹாராஜன் திக்விஜயங்கொண் டெழுநதருளி எல்லாமதங்களையுமவென்று "శివాద్వైతరంగాస్తి" என்று கையொபபமவாங்கிக்கொண்டு வருகையில இராமாநுஜாசாரிய ரென்பவா அதிபிரபலியராய் வைஷ்ணவமத சித்தாநதஞ் செயதுவருகின்றுரென்று கேள்வியுற்று அவரை அழைத்துவருமபடிச் சிலரையனுப்புதலும், அவர் அரசனுடையபோராற்றலைக் கேள்வியினுலுணர்ந்து ஒருவரோடுஞ் சொல்லாமல் தமது எதிவேஷத்தைமாற்றி வெள்ளுடைதாங்கி யிடம்பெயாந தோடிப்போய்விட்டனரென்றும், எஞ்சிநின்றவர்களில் கூரத்தாழவான் உடையவராகவும், பெரியநம்பி கூரத்தாழ்வானுகவும், பொய்வேடந்தாங்கிக்கொண்டு இராஜசபைக்குப் போனகாலத்தில் சதுர்வேதபாரகராகிய பிராமணோத்தமராகளும திருநெறித் த

மிழவேத முணர்ந்த சிவனடியாகளுமபுடைசூழ இனிது வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய அருடகோலபபொலிவைக்கண்டு நெஞசுவளாநது, முகமபுலாநது, நடுங்கிநிற்கையில் அரசன் அவாகளைநோக்கி ஹரதத்தாசாரியசுவாமிகள்இருவுப்பபடியேறி சசாதித்த கட்சிகளைசசொல்லிவாதித்தகாலையில்ஒன்றுஞசொலலவகையறியாது மயங்கவும, அரசன புன்னகைகொணடு ஆயின், உங்களுடைய அபிமதமெனனையெனறு கேட்டகாலத்தில் அவ்விருவரும் பயநதவாகளாய நடிதது உமது கருத்தினபடிக் கையொப்பமவைக்க இசைநதோமென்றுகூறி, அரசனுல்கொடுக்கபபெறற அத்திருமுகத்தைவாங்கி " ஸ்ரீமஸ்திதக்ஷரம் " என்று விபரீதங்கொண டெழுதினாகளென்றும, அதன்மேலஅரசன்கோபிதது " ஶிவநிர்மாரம்ருத்ஸ்ஸுஹுயலே ஜதவாக்ஷேபி, ஶிவம்வாதஸ்ரீயஜ ஈஶ்வரஸ்ய ஶ்ரீபுஷ்ஷுஷ்ட " என்னும பிரமாணப்படி இபபதிதாகளைக்கொனறுவிடுங்கோளென்றுகொலைஞரை யழைத்து ஆக்ஞைவிதிததனனென்றும, கூரத்தாழவானபயநது அரசனே! எங்களை நிரபராதியாகக் கொள்ளும நான் எதிராஜனல்லன். இவா கூரததாழவாரல்லர். எமமுடைய ஆசிரியராகிய உடையவா உமது பேராற்றலுக்கஞ்சி ஓடிப்போயவிட்டபடியால் அவாமாநத்தைக் காப்பாறறும்படி நாங்களவநதோம. எங்களைக காப்பாற்றுமெனறு கெஞ்சிக்கேட்கவும, அரசன் இரக்கமுற்று உங்களைக்கொல்ல ஒருவாறு இசைவில்லையாயினும, நீங்கள சிவநிநதகாகளாயிருப்பதுபற்றி ஒருவித சிட்சைக்குரியவாகளாவீரகளென்று கூறிக் கொலையாளிகளைநோககி இவாகள கண்களைப்பிடுங்கிக் காட்டில்விட்டு வாருங்கோளெனறுவிதித்து அவ்வாறே நடத்தினரெனறும முறைபேகூறி, எலலாமதங்களையும்வெனறு திருநீற்றுசசெலவதுதை யுலகமெங்குமபரவசசெயத காரணம்பற்றி அவ்வரசபபிரபுவைத திருநீற்றுச சோழமகாராஜனென்றும் புகழநது கூறுமாக.

இவ்வுணமையை மறைததது வேறுவிதமாய் இவர்கள கூறினுங் கூரததாழவான்கண்ணிழநததும, இவர்க்காசிரியரா

கிய உடையவா காஷாயமிழந்ததும் பிசகாது கூறினராகலி ன் இதனுணமை இவவாறுமெனபது விவேகிகளறியாமல போகார். அவவாழவாரகள உசசவததில வெளளைசசாதது எனறு நடநதுவருவதே அதறகுச சான்றுமெனக இதனைச சிலா கூரதநதாழவான அரசனைபபாரததகண்களால ஆசிரிய ரைப பாரகககூடாதென்று காபபூரக்கட்டியைக கணகளி லொற்றிக்கொணடதால கணகளவிநதனவெனறும, சிலா ஆழவாரதாமே கண்களைக கையால தோணடியெடுததது அர சனமேலெறிதலும, அதனால அரசனுகுச சிலதீங்குகளவி ளைநதனவெனறும, சிலா ஆழவாரகளுடையகணகளை அரச னே களைநதுவிட்டனனெனறும, ஒனறுகொனறுமாறுக ஒ ருவாசொனனபடி யொருவாசொலலாமல குழறுபடையெ னபது தோனறுபபிதறுகினறனா அனறியும் சோழமகா ராஜனைக கூரதநதாழவான்வாதிததது வென்றதாகவும 'சில பொயயுரைகளைநிறைநததுக "கூரேசவிஜயம" எனறொருநூ லையுஙகற்பிததது வெளியாககியிருककின்றனா. இநதபபுரட்டெ லலாம இனி'பசசிடமி வெளியாককபடடும சோழவிஜயததால தொலையுமெனக. இதனால சோழனை யிவாகளாழவார்கள வெனற பொயசகதை வெடடவெளிபாயவிட்டதாகையால் பினவிஷயஙகளை விசாரிபபோம.

அரசனால சிட்சிককபபட்ட இருவருள பெரியநமபியெ னபவா உடனே யிறநதுவிட்டதால கூரதநதாழவான் திகில டைநது சிறகொடிநதபடசிபோல சித்தபபிரமங்கொண்டு தி ரிநதுகொணடிருककையில சிஷ்யாகளைக் காட்டிக்கொடுததது விட் டோட்டமபிடிநத பரமாசாரியமூர்த்திகளாகிய உடைய வாகடநத விருததாநதங்களையெலலாங கேளவியுறறு இனி யெனனசெய்வதெனறு ஆலோசிததுத தமமவாகளையனுபபி க கூரதநதாழவானை யழைப்பிததுककொணடு பாணடவாகள அஞஞாதவாசஞசெயதபோல ஒருவருந தாங்க ளின்னாரெ னறறியாதபடி வஞ்சவேடமகொணடு மறைநதிருந்து காலங் கழிததுककொலலுகையில, இவாகளழிருநதபடிச சில

காலத்தில சோழமகாராஜன விதேகமடையவுங்கேளவியுற்று, அதிகசநதோஷததையடைநது நமமுடையதவம பலிதததுளன்று நல்லநாளகொணடு அவிழததெறிநத காஷாயத்தையாதரவாபுடுதது வெளியேயுறபபடடு மூடசனங்களாகிய ஒடடர உபபரவாகளையும, சிலவடமாளையும பிடிததுச சூடுபோட்டு அப்பிரமாணிய சிதததமான பட்டைநாமங்களைசசாததிதது ராசாரநிலையில வேதசிவாகமவிருநததய ஒழுகிக காலங கடததிக்கொணடுவருகையில் சோழமகாராஜனுடைய திருகூட்டததவாகளால பலமுறை யபஜபப்பட்டு அவமானடைநதவாகளாயினும "பாபகதலிகாலபபனபாண" என்றுரனிய இரடடைபபதெபவவாககின்படி மநநமதிகளுகசுதுரபபோதங்களைசொலுதுகொணடு ஸ்ரீலகண்ட சிவாசாரிபசுவாமிகள்சொலாநனிய ஸ்ரீபாஷபுகதை அபபியசிததது அதனால நமது ஊழினவலிபபற மனமபோனபடிக்கு தலைவாமபொநனிசொணடு விசிடடாதுவித பாஷயம எனனுமபெயரால வேதுருனடைபுதுக்கிப பாஞ்சராததிரபபடி நுழியில புனமகரனைவீழததி வேதசிவாகமங்களுடைய உணமைகெடடு மனமிறமுமபடி பெபதுகொணடு நுழிநதனாகளெனனும, சொழனிஜபபதால உணமையினிது விளங்குமாகைபபடி பாரதியனகள பருகுனாவாக

இதுகாயுகவுபவாக பபாபகளால இவாகளபெபமுனாநாளசைவுகதைவெனறாகளெனனும வீணவாதமகிரஸமாகிவிடடதாகையால சிவனடியாகளாலிவாகள பூவாசாரிபகள பங்கபபடட விருதுகாதுதுகளை பொருவாறு சுருககிக காடடுவாம

கஞசனூரிலே, மதுகுதனாரிபெனனும பேருடைய பாஞ்சராததிரியொருதன சிவநிநதகரும அனைகனாநது தனது துரபபோநநதுகளுளளாகக்கி கெடுததுகொணடுவருகையில் அவனுகு ஒருசுபுததிரா அவதரிநதுச சிவநேசததோடுவளாநது வருமஅதிசயததைப பாஞ்சராததிரியுணாநது உளளமவருநதியொருவாறு தெளிநது அபபிளளைக்குச

சுதரிசனுசாரியென்னும் பெயாபுனைந்து பாஞ்சராததிர காமங்களைச் செய்யத்தொடங்குகையில் அவர்தந்தையைநோக்கி உமமால்தரப்பெற்ற இசசிறுதெயவப்பேரும, உமமால்செயவிககபபடும் அவைதிककருமங்களும, எமக் குடனபாடிலலையெனறு மறுத்துரைத்துசசிவபிரானருளிய வேதசிவாகமங்களிரணடுமே முக்கியப பிரமாணங்களென்றும, அவற்றால் துணிந்து கூறபபடுமி உணமைபபொருளாயுளளவா பரமபதியாகிய சிவபெருமானேயென்றும, அவனாயடையவருஞ் சமமார்க்கமசைவமார்க்கமேயென்றும, அரசமயத்தாற் பெறப்படுஞ்சிவதீக்ஷைமுதலியனவே முத்திசாதகமெனறும, இவ்வுணமைமுநதியடைபவாகள வெனடியாகளேயென்றும், இதுவேயெனனுடையநிசசயமெனறுதுணிந்துகூறிச் சாவமங்களுணுகரனுபவிலுங்ரும ஹரனனனமை திவ்வியநாமத்தினையுடைய சிவபெருமானுகரு நானுத்தமாகிவிடடேனுகையால என்னைபினி ஹரதத்தனென் றுணரககடவாயென றுரைத்தருளி விபூதியுருத்திராக்கமாதிலசவமுத்திரைகளைத்தாங்கிகொணடுசிவநேசாதிருவடிகளை ஆரியித்துசசைவமாக்கபபிரசாரஞசெயது கொணடுவருங்காலில பாஞ்சராததிரி அருயைபதிகரிததவனுய்ஹரதத்தரை பணடிருதுசிலவேதவாக்கியங்களைககூறிநாராயணனே பரம்பொருளென்று உபதேசிககப்புகுந்தகாலத்து அவனசொனன வாகயங்களையெலலாம ஒவவொனறாககணடிததுப பூரவபடசஞ்செயது மேல சித்தாநதவாகயங்களால் உணமையைத் தெளிவுபெறககூறிச சாவசன பிரசிதியாப அரசனமுதலியவாகளறிய அகனிரமஸ்காரப்பட்ட இருபபுபபடிகளிலேறி " గాయత్రీవల్ల భత్వాద్భరభతనయస్థాపితానాధికత్వాచ్చాపేకైలాసయాత్రా ప్రతమనికతయాభిష్టసంతానదానాత్। నక్రేణస్వేసహాంజళళతళతలైర్విష్ణునాపూజితత్వా త్తత్రైవక్షత్రదానాంపి

పవళుపతిస్సర్వదేవప్రసిద్ధః॥ళంపర్వతధ్వంసకత్వాద్గరళజళనాత్లాలగత్వాప హత్వా। కైలేయవాసఘాతక్రమరవిజళనాద్దక్షయజ్ఞజయత్వాత్। పాశుపత్య

స్వాస్త్రదానాన్నరహారివిజయాన్నాథవేత్రీశరీరేశాన్తస్సంపాదకత్వాదపిచప
శుపతిస్సర్వదేవప్రకృష్టః॥ భూమౌలోకైరనేకైస్సకలవిరచితాధారకత్వాదపి
పామత్పైశ్వర్యప్రదానాద్దశవిధవపుషాపిష్ణునాపూజితత్వాత్ (హంసకోడాంగ
ధారిప్రహీణమురహరాన్విష్టశీషాంఘ్రికత్వాద్దానాత్ప్రత్యక్షయజ్ఞోపదిచ
పశుపతిస్సర్వదేవప్రకృష్టః॥ వారాణస్యాంచహరాశరనియమభుజస్తంభనాత్పా
స్వరాణాం ప్రత్యంసేకశేనాశ్రితవృషవపుషాధారితత్వాదథత్వాత్ (అస్తాకై
బ్రహ్మహస్తీపైరనిశగళగతాలంకృతాభూషితత్వాత్ (జన్తధ్వంసాద్యభావాద
పిచపశుపతిస్సర్వదేవప్రకృష్టః॥ " అనుకిన సులోకంకళిలకూడి ఇ
వవొరుపడియిలిరుకతుకొణ్డు ఇవవొరువిషయమాకవాతి
కతు ఒరువరుక తమిమెతిరినిన్ను వాయతిరపపతకిటమిలలా
మల్ ఎల్లారాయుమవెనను అనరపరిచతతాల సెకనిరంతో
యకతువిలంకుమ అపపడిక లినుశసియిలిరుకతుకొణ్డు "ఫ్ర
కతతసఫ్రస్మరమ్" ఎనను కిరకతమొనతియరిరి ఆయిరంక
టకికళాల్ తమతు సిరకతాకతతతైనాట్టిక కతతైపుట్పట
ఎల్లారాయుకతిరుకతి యావాకరుఞ శివదీక్షెసెయతు సకమా
కకకతకిలుపవిరకతపిరావామ శ్రీమత అప్పదిక్షితస్వామికళరు
ళిప "ఫ్రకతతతమిమమ్" ఎనను కిరకతతతాల ఇనితు
పెరపపడిమ ఇవరాత్ తిరుకతిరేవా అవతారమెనను శివ
రహస్యమాతికిరకతంకళకూడుమ ఇవరాలసెయయపపట్ట నూ
కళ సదూవేదాచారమ, తమవిశ్రుపణమ, ఫ్రహరిఫ్రకారతమయ
మ, శ్రీకణటపాష్పచమాకతకమ, ఉష్ణవలమ ఎనకిన ఆపస్త
మ్బ సూతతిరపాష్పమ, ఞానరతనాకరమ, శివాతికపసికామణి,
పకతాతికయకికామణి, సైవాకమపూష్ణమ, విభూతిపఞ్చకమ,
రుద్రాటచపఞ్చకమ మొదలియనవామ ఇవరా నూలకళిల సు
తరిశఞ్జారియెన్నుమ, ఫ్రకతతతాచారియెనుమ మేలోగా
కళ కూడుకినరనా ఇవా ఇరుపపుపపడిమేలెత్తికూడిన
సులోకపపిత తిరువావడి తుఱయాతీనతతుచ శివఞ్ఞానచ
వామికళమొళిపెయాతతరుళిన ఉణమైవాక్కియమవరుమాఱు.
" ఉయ్కాయతతిరిక కురియపొరుళాకలిర, ప్రచారతన్మతలె తాపిత్తేతత

[illegible], கலாணன்கயிலையினணணிநின்றிரபபப், புகழசசியினனமந்த ம
[illegible]பேறுதவலிற, றனனதுவிழியுட ஞேராயிரநகமலப், புதுமலாகொ
[illegible]ணடரி பூசனையாறதலி,ஞநுகவறதிரநகி யாழிபீடதருடலி,னைநகணை
[illegible]சிழவினை யழலவிருதாககலி, னமைபபருநகடுவிட மமுதுசெயதி
[illegible]நலா றெனறினசதலேவனைச செருதுயிரபருகலி, னவுணாமுப
[illegible]மறியவிலவாநுலிற, றககன்வேளவி தகாததருளசெய்தலிற, [illegible]
[illegible]னநாயாறனகருதனபடைவழுநுகலின, மாநுடமடமகலை வலிதப
[illegible]கோறலின், மாபோலமடு உவாரியாலேத,தடமுலேதினேநதுச சா
[illegible]தனனதருநலி, [illegible]ழுகடலவனாபபி ருன்ஞேரனேக, ரன்புமிறுற
[illegible]ருபனையாறலி, றுணகிருசெலவமுமாநுகவாகருடலி,னேயிருபி
[illegible]பிறு மரியருசசிதலி, னிருபருமனனமு மேனமுமாசி, யடிமு
[illegible]டுவழாபிழமபாகலி, பிறபபிறபபாசி யுயிரகுணமினமையி
[illegible]நுவகைசுழுககிடாநு காசிமாலவரைபபிர பொயபுநலவியா ரனனை
[illegible]ரிதநலின, முபபமியுபபுதி முருநதபுதநேன மாலவிடையா
[illegible]நாலமொடிதாநுகலி, னயனசிரமாலே களவிலவணிதலின, ஞான
[illegible]பேணின [illegible], [illegible]பெயரிய [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ராஞ்சிபுரம் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்வாமிகள் [illegible] அநுபவ பதகாரந அவர [illegible] வெகுவிரத [illegible] வெஸ்ரவிநனது ஆவேசிநது அவ பாரதெரனது [illegible] சிவன் விடபுரனருளியது சதநியமாயின [illegible] விடதனை நீநமுணடு சுகிததிநுமபாரபபோ [illegible] அநறகுந தீக்ஷிதலவாமிக ளிசைநது [illegible] கொடுககபபடட விஷநகலநந பாலபுணடு [illegible] மதனுலவருநதாது சிவதரவவிவேகம் [illegible] [illegible] கிரநதமொன றபபோதே யியறறி ராவ ஞனபிரசித [illegible] அரசனமுதலியவாகளஞசுமபடிப பிரசங்கித தனரென [illegible] அநனைமறுதுதுகூறவகையிலாமல பேயபோலவிழி [illegible] தாததாசாரியினுடைய தீயசெபகையையும விசார

லோபத்தையும அறிந்த அரசன சிவஞானசெல்வராகிய தீக்ஷிதஸ்வாமிகளை யடைந்து ஆசாரிய மரியாதைகொண்டு தனனுடைய தவம பலித்துக கைவந்தது போலும மகிழ்ந்து பேரன்புடையவனாய ஒழுகிவருங்காலத்தில தாதாசாரி அதிகமாசசரியங்கொண்டு அரசனிடத்திருசெனறு எனனுடைய சிஷ்யனாகிய நீ என விரோதியை யபிமானிப்பது முகதமனறு எனக கூறித தீக்ஷிதரோடுவாதிந்து அவர செய்த கிரந்தங்களையெல்லாங் கண்டித்து வைஷ்ணவ ஐயஸ்தமபம நாடடப போகினறே ஞகையால இப்பெருவிஷயத்தை நீ முனனின்று முடிககவேணடு மெனறு சொலலவும, அரசன உளளமபமூங்கித தீக்ஷிதஸ்வாமிகள விஷயநந்தில அவவாறுநடததத தனக் கிசைவிலலையாயினும, தாததாசாரி தனனுடைய ஆசாரியனெனனும விசுவாசம பாராட்டி அவனை மறுகக்கூடாதவனாயத் தீக்ஷிதஸ்வாமிகளையடைந்து வந்தனமபுரிந்து விஷயம இனனதென்று அறிவிககவும, சுவாமிகள சுருதோஷித்து அரசனோநோகி இந்தவாதமுடிவில தோலவிவெற்றிகளை நிசசயித்துககூறுதற்கு மத்தியஸ்தாவேணடுமாகையால பாரையாவது நிநதப்படுத்தது மென்று திருவுளமபறறுதலும, அரசன வியாசபடடா, பராசரபட்டா எனனும பேரையுடைய மத்துவாசாரியாகளையும, இன்னும அனேக மதவாதிகளையும வரவழைத்து அவாகளில் மத்துவாசாரியாகளாகிய இருவரையும மத்தியஸ்தராக நியமித்து வாதாரமபமாகி நடந்துவருகையில தாததாசாரிபினனிடந்து கட்சிகளசொலலவகையறியாமல குவாதஞசெயயத்தொடங்கவும, மத்தியஸ்தராபநின்றவாகளில வியாசபட்டரென்பவா எழுந்துநின்று தீக்ஷிதஸ்வாமிகளை நமஸ்கரித்துக்கொணடு " సంసారక్లేశవమక్లేప్యయక్తిక్లేశదోర్మూలదాహకమం నుత్పాంనిర్వస్తంశృంగిత్వస్వక్రమవ్యాపేమచతస్తమద్రాహారిద్రశూన్యమ బలాకీచ్చండలేఖమ్ " எனகிற சுலோகத்தைககூறிச சைவாசாரியராகிய அப்பதீக்ஷிதஸ்வாமிகள செயதுவரும சைவப பிரசாரத

தால் வைஷ்ணவமதம பாழாகிவிட்டதெனறும, அது பாழாகிவிடவும, அமமதசினனநகளி லொனறுகிய ஊாததுவபுணடரரேகைகளாகிய சிருங்கநகள பாவதசிகரநகளேயடைநதனவெனறும, நுபதமுத்திரைகளாகிய சஙகுசக்கரமுதிரைகளஎருதுகளுககாயவிட்டனவெனறும, ஸ்ரீ சூாநமென்கிற மஞ்சட்பொடி ஸ்ரீகளுடைய குசமணடலததிற சேர்ந்துவிட்டதெனறும எடுததுப் பிரசங்கிநது அஞாலிபதரராய நிற்சையில பராசரபட்டா எனபவா கொஞசமவருநதி மத்தியஸ்தமாகவநத நம்மில்வியாசபட்டா சைவராய்விட்டனரேயெனறு சகிக்கமாட்டாமல ராமெமுநது தீக்ஷிதரோடு அனேகவிதமாயவாதிக்கததொடங்கி ஏழுநாளபரியநதம வாதிததுநதிகூஷிதாபினவாங்காமல்வாதிததுவருநதீரததையும,அதகி நயவசபையிலவிளங்கிவருமுணமையையுங்கணடுபெரிபாகவிசேஷததால தீக்ஷிதாபால தமக்கும பகதிஜநித்து அவனை நமஸ்கரிததுக்கொணடு அபசாரக்ஷமை வேணடிநிற்கையில 'தீக்ஷிதரவர்கள ஏழுநதுநினறு அனேகமதவாதிகள நிறைநதிருககும அச்சபையைநோகி இபபோதுநாம செயதுவரும சைவபபிரசாரததை மத்துவ ராமாநுஜாசாரிய மதஸதாகள மறுத்து எமமால் கண்டிக்கப்பட்டாக ளானபடியால இசசபையிலவேறு எநதமதஸ்தாகளாவது எமமை மறுக்கககூடுமாயின அவவாறுசெய்யலாமென்று திருவுளமபறறுதலும, வரநந்தியென்னும பௌததனொருவனெழுநது பிடகாகமவழிததாயச சில பொய்யுரைகளேபபிதறறி யுடனே கணடிககபபடவும, மாயாவாதிகளாகிய சிலஸ்மாததாகள அவனையணுகித் தேவரீர வைதிகதுல்யராயிருந்தும அதனை யிங்கேவிளககி அத்வைதஸ்தாபனஞ்செய்யாமல் வேதபாஹ்யமாகிய சிவாகமவழித்தாயச சைவபபிரசாரஞ் செயதுவருவது யுக்தமன்றென்று கூறியுகாலத்தில் அவாகளேநோக்கி வேதசிவாகமங்களிரண்டும பதியாகிய சிவபிரானருளிய உணமைப்பிரமாணங்களாகவும, நீங்கள சிவாகமங்களைநிந்தித்து வேதவிருதமான துராசாரம்பூண்டு தீயவொழுக்கத்தில்நிற்கும பாஷணடிகளாவீரகளெ

ன்று அவர்களைக் கண்டித்து "வைதிகாசார நிர்ணயம்" எனனும் கிரந்தமொன்று அபபோதே யியற்றி வேதசிவாகம சமமதமான தருமங்களைக்கூறிச சிததாநதப் படுததிவிட்டு, மேல ஒருவருந தமமை யெதிரநது வாதிக்க விடமிலலாமல எலலா மதங்களையுங் கண்டிநதது "பரமதிமிரபாது" எனனுங்கிரந்தமொன்றியறறிர சைவதிதினுணமையை அநேகவிதங்களால எடுத்துக்கூறிப பிரசங்கிககவும, இவவறபுதங்களையெல்லாங்கண்டுகொணடு நிறபவராகியபராசரபட்டர தீக்ஷிதஸ்வாமிகளை வலமவநது அவரை நமஸ்கரிநதுக்கொணடு அரசனமுதலிய மஹாசனங்களகூடிய அப்பெருஞசபையைபபாரததது "மத்ஸ்யாஂஶ்சாக்ஷுஷீஂஶ்சவிஶ்வஂஸமவஜஸமணீஶ்சாஂஶ்ச்ரீதாஂஶ்சவாஸ்வ! வஹ்நிஶேஷாஂஶ்சஜயஂஜோ ராகஷணபலாஂஶ்ச்ரஂடலுஂடாஂஶ்சஜீவாஂஶ்ச்ரீ! ஶ்ரவ்ய்ஶ்ரா மாஸுரோஜ்ஜ்வலஜடிஶ்ரமஹாஜஂபுஜஂபூலிகீ!! ஶைவாசாராஜிதஂஶ்ரஸ்ஜயதிகவிராஜஸ்வயா஖்யாஸ்ஸுரீஂஶ்ர!!" எனகிற சுலோகததைககூறி மாதநுவமதமாகிய காடாநநகாரநரொலையை உதிகரும ஞானசூரியனெனனும, பௌதநசிதநாநதமாகிய மஹாராணியதததைததிகிககவரும ஐஂவாலாகனியெனனும, சிவாகமஙகளை வேதவிநததமெனனு கூறிததிரியும பாஷண்டிகளாகிய சர்ப்பசமூகங்கள நசிககவெழுநத கருடபகவானெனனும, இராமாநுஜமதமென்கிற பாவதமபொடிநதுபோகபபேதித்துடைக்கும் வச்சிராயுதமென்றும, சைவாசாரமனனகிற சமுதரிதததினினறுநதோன்றிய பூரணசநதிரனெனனும,மஹாவித்வசிரோமணியாகிய அப்பதீக்ஷிதஸ்வாமிகள(யாவராலும்புகழநதுணைக்க)சாவோநதகாஷராய்ப்பிரகாசிக்கின்றாரெனறு தெளிவுபெறப் பிரசங்கித்துமுடிவுகூறுததலும, இவவறபுதங்களையெல்லாம பிரத்தியட்சமாகக்கணட அரசன் அதிக சந்தோஷத்தையடைநதவனாய்த தீக்ஷிதஸ்வாமிகளைப்பணிநது -எனனுடைய அபசாரததைப்பொறுத்தருளல்வேணடுமென்று பிராததித்துத் தாததாசாரியைநோக்கி இனி யிபபடிபபட்ட சிவாபராதவிஷயததிலஎன்னைஅழைப்பது யுக்தமனறெனறு கூறிவிட்டுத, தீக்ஷி

கனுவாமிகளிடத்தில் வியாசபட்டர் பராசரபட்டாமுதலியவா
களோடு தாமும் சிவதீக்ஷை பெறுவுகொண்டு சைவபிரச
ரஞ்செய்துவருங்காலை தாந்தாசாரிதிகில்லடைந்து இனியென
ஆசிரியனாகுமுலோரிருந்து ஒருநாள் தீக்ஷிதரவாகை நதிக்கு
ரிசெல்லுங்கால் திருவாவடுதுறைத்துக்கொண்டிருக்குஞ
மயபாரதகுரு சிலதுஷ்டாகளேவேவி இவுகலலசமயமாரை
யால அவனை நிகோ மறுவிடுவா நாகோ என்று அனுப்பு
ய அவவாறுசென்ற பராசாகள் தீக்ஷிதரை யணுகியகால
தி அவ்வாசாரூபபாண்டாபாகக்கொண்டு அவனாகுமுருகு
தரவுப, வருவாரிலைலசாயபபகுதிஷிதரா சரணடைந
து தமது தீவினையை வெளிபபடுத்தயுப, சுவாமிகள
அவாகளைநோக்கி சிவனாடு பாகனாகுதரிங்குநினைகளும் அப
ராதகளடுபபுமிலி நபபலபபாகசியும ஒழிந்துபோபவிடு
வது அதிகலனென்றார் ॥ ॥ ॥

டமதசபேடிகை முதலியனவாம் இந்நூலகளில் சிலவற்றை ஸ்ரீசிவஞானசுவாமிகள மொழிபெயர்த்திருககின்றனர அவற்றை யிடமவநதுழிக கண்டுகொளக

இவ்வுணமைகளை யுணரபபெறுத எழுமபூரானொருத்தனவெளியிடட "சைவவாதசைலாசனி" எனனுந்தெலுங்கு சுவடியில ஸ்ரீகணட சிவாசாரியலவாமிகளையும, ஹரததாசாரியஸ்வாமிகளையும, தீக்ஷித ஸவாமிகளையும, பலவாறு நிநதித்திருககின்றனன. அவறறுளயெலலாங்கணடிதது "வைஷ்ணவவாதகூலவாதூலம" எனனுங்கிரநதமொனறு கநதராமிதேவரொனபவரால முனனமெநதானே வெளியிடப்பட்டிருத்தலால அவவிஷயநதைபபறறி யிங்கெவிரிதெழுத வேண்டுவதில்லையாயினும ஒருவாறு சுருக்கி காட்டுக்கணடிபபோம.

ஸ்ரீலகணடபாஷ்யம இராமாநுஜ பாஷ்யநதிறகுப பிறபடுதாகையால முனனோர்கள யாரும அதனைக் கணடிககவில்லையெனறும, அநதபாஷ்யநதைச சாநதிசெய்து எநதபிரமஹணனும அபயசிபபதிலலையெனறும, அதற்குபதேசபாமபரையிலலையெனறும, அதறகு நெடுங்காலநதினபிறகு ஹரதத்தாசாரியரால சதுர்வேதாதபரிய நிரணயம" எனகிற சைவகிரநத மொனறுபிறநது அபபோதே கணடிககப்பட்டதெனறும, இநநூலாசிரியர அத்வைதமதஸ்தரொனறும, அதறகு நெடுங்காலநதினபிறகு சைவாகளவருநதிநதங்களுககு நிரவாணசமபநதமான கிரநதங்களொனறுமிலலாத துக்கநதிறுலை அபபதிக்ஷிதரொனகிறஅதவைதியை யடைநது சிலகிரநதங்கள அவரசெயதுகொடுககப பெறறுககொணடனரொனறும,அவைகளும அபபோதே கணடிககபபட்டனவெனறும, அநதகிரநதங்களைத தீக்ஷிதரவாகள பிரமாணிய புததியாயச செயயவிலலையெனறும, சைவபாஷ்யாதிகளுக்கெபபடி வியாககியரனங்கள செயதனரோ அப்படியே மததுவ ராமாநுஜ சங்கர பாஷ்யங்களுககும வியாககியானஞ செய்திருபபதால சைவபாஷ்யாதி கிரநதங்களுககுச சிறப்பு கூறுவது பொருநதாதெனறும மனமபோனபடிகெலலாம பிதறறியிருககின்றனன. இதனை முறையே விவகரிக்குமிடதது ஸ்ரீலே

கண்டபாஷ்யம் எல்லாப்பாஷ்யங்களினும் முற்பட்டதெனப
தை நிரூபிப்போம ஸ்ரீகண்டாசாரியசுவாமிகள் நமது பரமா
சாரியமூதாதிகளாகிய சுவேதாசாரியா திருவருளால தேவீபா
கவதம, மஹாபாரதம முதலிய கிரந்தங்களுக்கு பாஷ்யஞ
செய்துமுடித்ததுச் சூத்திரபாஷ்யம், உபநிஷத்பாஷ்யம், சிவ
ஞானபோதம் எனனும் ஆகாமாநுத சூத்திரபாஷ்யங்களுஞ் செ
யதிருக்கின்றனர் இதுகளெல்லாம் பிராசீனமேயன்றி நவீ
நமன்று. அவாககாசிரியராகிய சுவேதமுனிவா சிரஞ்சீவித்வ
மடைந்து இன்னு மெழுந்தருளியிருப்பவராகக் கூர்மபுராண
முதலியவற்றால நிச்சயிக்கப்பட்டவா ஸ்ரீநீலகண்ட சிவாசா
ரியசுவாமிகள் மாணக்கருளொருவராகிய பிரமஹவித்யாதவர
ா எனபவரால "தாபபணம" என்னும் வியாககியானமொன
று ஸ்ரீநீலகண்டபாஷ்யத்திற்கு அப்போதெசெயப்பட்டது
சிலகாலத்தினபிறகு "ஸ்ரீகண்டபாஷ்யசமாத்தநம" எனறொ
ரு வியாককியானம ஸ்ரீஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகளாலசெயப்ப
பட்டது. "தாராவளி" எனறொரு வியாককியானம சிலகால
த்தினபிறகு நிஜகுணயோகீந்தரனெனபவரால செயப்பட்ட
து சிலகாலத்தினபிறகு "சிவாককமணிதீபிகை" என்னும
வியாককியானம ஸ்ரீமத் அப்பதீக்ஷிதஸ்வாமிகளால செயப்ப
பட்டது இங்ஙனமாகவும் இராமாநுஜாமுதலியவாகளால கண
டிककப்படாததகாரணத்தால ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் பிறப்பட்டதெ
னறு பிதற்றியது பேதமையென்க சங்கராசாரியா ஸ்ரீகண்
டாசாரியரோடுவாதித்ததுத தோல்வியடைந்து சைவதீக்ஷை
பெற்றுककொண்ட மாநமியம மேலிடங்களில் விவகரித்தோ
மாகையால சைவபாஷ்யம அவரால்கண்டிककப்படாமை வெ
ளிப்பட்டது சங்கராசாரியா நீங்கலாக மற்றைய பாஷ்யகாத
தாகள கேவலம அற்பாதிகாரிகளேயாகையால் அவாகளா
ல கண்டிककப்படுமென்பது ஒருவாற்றானும பொருந்தாது
இராமாநுஜா விருததாநதம சோழமகாராஜன விஷயததில்
வெட்டவெளி யாகியத்தால் சைவபாஷ்யத்தைக கண்டிककு
மவ்வளவுதிறம் எங்கேயிருந்துவரும? தாம வேறுककசெ*

யதுகொண்ட விசிட்டாத்துவித பாஷ்யத்திற்கு ஆதாரமாகிநின்ற சைவபாஷ்யத்தை இராமாநுஜர் கண்டிக்காமைகொண்டே அது பிற்பட்டதென்று கூறியது அறியாமையெனக இவர்கள் வெளியிட்டிருக்கும் "கூரேசவிஜயம்" என்னுஞ் சுவடியில் கண்டிக்கப்பட்டவைகளாக எழுதியிருக்கும் விஷயங்கள் முறையே ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள் சுலோகமொழிபெயர்ப்பேயன்றி வேறில்லை இதனால் கூரத்தாழ்வான் ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகளுக்குப் பிற்பட்டவனென்பது பெறப்படும். ஸ்ரீகண்டபாஷ்யத்திற்கு ஹரதத்த வியாக்கியானமொன்று "ஸ்ரீகண்டபாஷ்ய சமாத்தனம்" என்னுமபேரால் பிரகாசிக்கின்றது இதற்குமுன்னு மொருவியாக்கியானம் "தாப்பணம்" எனனுமபேரால் பிரகாசிக்கின்றது. இந்நியாயங்களால ஸ்ரீகண்டாசாரியசுவாமிகளகாலம் இராமாநுஜாமுதலியவர்கள் காலத்திற்கு நெடுங்காலம் முற்பட்டதென்று ஸ்பஷ்டமாய்விளங்கும் இந்நியாயங்களை யுணராது ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் பிற்பட்டதென்று குறைத்த மட்டிவாசகம் பாழாகிவிட்டதெனக. மேறகூறிய வியாக்கியானங்களை ஸ்ரீபாஷ்யத்தைச் சாதிசெய்த புண்ணியவிசேஷத்தாலேயே பிரமஹத்தியாத்வரா முதலிய மஹத்துக்கள் செய்திருப்பாராகவும், இதனையறியாது அந்நபாஷ்யத்திற்கு உபதேசபரம்பரை யில்லையென்றுகூறிய மடமைக்கு விசனப்படவேண்டியிருக்கிறது அது கேவலம் சுத்தசிவசாமார்க்கப்பிரதிபாதகமாயிருத்தலால் ஆதிசைவர்களுக்கே அதிகாரவிசேஷத்தால் பலிதமாகிவரும் இப்போதும அதிகாரிகள் அநுட்டித்துவருகின்றனர். ஆயின், சாவபபிராமஹண சம்மதமின்றேயெனின், அது எந்நபாஷ்யத்திற்கு மிலலையாகவும் அங்ஙனங் கேட்பது அறிவீனமென்க இராமாநுஜபாஷ்யம் வைஷ்ணவர்களுக்கு மாத்திரம பிரயோஜனப்படுவேறுமன்றி அதை எந்நஸ்மார்த்தனும மாத்துவனும பரிசிக்கவுஞ்செயயான் வைஷ்ணவருளனும வடகலையா அதனை விசேஷமாகப் பாராட்டார்கள அப்படியே ஒவ்வொரு மதஸ்

தனும தநாதம பாஷ்யததையே ஆதரித்து வருவானனறி எ
லலாப பாஷ்யததையும சமமாகப பாராட்டுவானெனபதில
லையாகவும, சங்கராசாரியா மதஸ்தராகிய ஸ்மாரதகுமப
ளை சைவபாஷ்யததை அபயசிககாரததுகொணடு குறைவுகூ
றவநதது எனனமதியீனம? இதுநிறக, "உஜ்வலம" எனறு
செயயப்பட்ட ஆபஸதமப சூதரபாஷ்யததால் ஸ்ரீஹரதத
தாசாரியசுவாமிகள சைவாசாரதுல்யரெனபது இனிது பெ
றபபடும இவரையும தீக்ஷிதஸ்வாமிகளையும அதவைதிகளெ
ன்று கூறியமூதான தீக்ஷிதாவிஷயமாய மேலிடங்களில
யாம உதகரிதத சுலோகங்களால அவரைச சிவமஸ்தரென
றும, சைவாசாரதுலயரெனறும, ஸ்பஷ்டமாபககூறியிருத
தலானும, அவாசெயதிருககுஞ சைவகிரநதங்களானும அ
வாமதம இன்னதெனறு புததிமானக ளறியாமறபோகா
அவா சைவபாஷ்யதநிறகு விபாககியானஞசெயததுபோல
வே மததுவராமாநுஜ சங்கரபாஷ்யங்களுககும வியாக்கியா
னஞசெயதிருப்பதால ஸ்வபாணடிதய பிரகடனாததமேயன
றிபபிராமாணியபுததியா லனறென்று பிதறறினன அபபோ
துஎல்லாபபாஷ்யங்களும அபபடியேயாகி அவருடையஸ்வம
தமின்னதென்று விளங்காமற்போகும அவாசுததசைவாசாரி
யரென்பதறகு எணணிறநதனவாயச செயயபபடடுளள சை
வகிரநதங்களே சான்றுமாகவும், அவரை அதவைதியென்றும
அவர் பிராமாணியபுததியாயச சைவநூலகள செய்யவில்லை
யெனறுங்கூறியது விசாரசூனியமெனக ஆயின அவா மற்
றைமதங்களுககும நூலசெயத தெனனையெனின, அக்காலத
திலிருந்த அதவைதிகள சிலா இவரைநோககி நீர வைதிகது
லயராயிருநதும சங்கர பாஷ்யாதிகளை அபயசிகாரததெ
னனையென்று கேடடகாலததில அவாகளைநோককி எலலா
மத வுண்மையையுமறிநது மீசுரபபடிமபரி பாகிகளேசைவா
திகாரிகளாவராகையால யாம சுதத சிவசுமாரக்கம பறறி
யொழுகும புணணிய விசேஷததை யடைநதோமென்று
கூறி, இனியாரும அபபடிமயங்காவணணம சங்கரபாஷ்யம,

மதுவபாஷ்யம், இராமாநுஜபாஷ்யம் ஆகிய மூன்றுக்குந் தனித்தனிவியாக்கியானங்களை செய்தனர்

“ நசமயநெறிநின்றுமக்சசமயமபுரிரும
புகன்மிருதிவழிபுழனறுபுகலுமாகசிரம
வேதநுறைகளனவயடைந்துமருந்தவங்களபரிந்து
மருங்கலைகளபலகெரிந்து மாரணங்களபடிந்துஞ
சிறபபுடையபுராணங்களும்பாடுமவேம
சிரபபொருளெமிகாடெ ரிந்துருளெனறு ...
கிறந்தகடைவரிசிற சரியைகிரியாயோகஞ
செலுத்தியபினஞானந்தா சிவனமய ...”

என்றருளிய அருணந்தி சிவாசாரியசுவாமிகளிருவர்களுமாகக்கானு முன்னாக இந்நாகியபாயங்களால அவர்விஷயபரதிபாமமபோன ...டிகளெல்லாம்பிறறறிந்தகிரியும் நஷ்டவாசகங்களாகிரஸதமா யிறறென்னக ஸமாராராக்களாதிபெயாயாரவும் அந்தகாலத்த ...ருந்த மாரதுவவைஷணவாருடனெலாரைவாதத்தில் தமக்கி ...ராஅநுபவபாலதிபபோகிவெவுமபூரிரிட்டுருதைகபடி ...பிகிஷிகாரைவபாஷபரிநிருவியாக்கியானமசெய்தபோ ...வெ மாரதுவவைணவபாரபயட்ட நம வியாக்கியானங்கா ...ரெபரிநபபாரசிவாசாரியதுவபயட்டவது பொரு ...ரிரெனறுபுலமபபட்டரிசி அவர்ராகாவபடங்கபாடது ...பாரவிநவாசம் ஒரபாரனாரி நுசரபாகம் எனறு கிரந்த ...ங்களால உடனே அவர்ளைக்கண்டு விட்டவுணமையை ...நூல்களை காட்டுகின்றவாரபின அதனைப பரிடாகிகள் ...கணடுணாவாராக ஒதனுல வைவாகளவெண்டுகோளால சி ...லகிரந்தங்களை செபதாரிணனும் பி...நுணைகணடிகககபபட்ட ...மனக்சோவாக்கனகிரி ரங்கராசாரியபனபவா இராமசுபபிரம ...ணியசாஸ்கிரியபனும் அதுவைதிபபட்டது “விஷ்ணுக்க துவாகசியம்” என்றுநூல் ...ப்பட்டுகொடுக்கபபெற்றுஇப்பொ ...து வெளியிடடிருக்கும் பிரதியக்கு பிரமாணத்தாலக்கையிலா காமலபிறரைவேண்டி நூலாரசுவபுணடொருகுணணுணா விலலாமநதமதிகளிவா...ரு...பாதிராகிக...ரியாமறபோ

கார் இவர்கள்பெருங்காப்பியமாகக் கொண்டிருக்குங் கம்பரா மாயணம்-இராமாயணகீர்த்தனைமுதலியவைகள சைவர்களசெ யதுகொடுத்தனவேயன்றி வேறில்லையாகவும, நூலயாசகம யாரிடத்துணடென்பது விவேகித்துணர்வாராக. இதுமட டோ சினனசாமிசாஸ்திரிஎன்னும ஸ்மார்த்தபிராமணனா யா சிரதுத் தங்களில யாரும் பிரபனனுளில்லாதகாரணம பற்றி யேயன்றோ அவாபால் வைஷ்ணவபபிரசங்கங் கேட்டுவருகின் றனர்? இதனை யாருமறிவாகளோ? இதுநிற்க மூடசிரோம ணியாகிய மூடிசசூரமுதலிபோலவே இவவெழுமபூாககவியும ம சிலதுஷ்டததனங்கள அனேகவித மாயததனது நூலில் கா டியிருக்கின்றுனகையால் அவற்றை இடமவநதுழியெடுந துக காட்டிக் கணடிப்போமாக

இனித்தஞ்சாவூரிலே சிவாக்ரயோகிகளெனனுஞசிவயோ கியொருவாசைவப பிரசாரஞசெய்து கொணடிருககையிலஅ ககாலத்திலிருநதமணவாளமாமுனி யென்னுமபாஞ்சராததிரி யொருத்தன் அவரிடத்தில் அசூயை பதிகரிததவனுப்பததனது பெருங்கூட்டததோடும சாபபோஜி மகாராஜனையடைநது சி வாகரயோகியைவெற்றிபுனைநது வைஷ்ணவஜபஸ்தமபமநாட் டவுத்தேசிததிருக்கின்றேனெனறு கூறுதலும, அரானவருந திஇதுதக்கசெய்கையன்றுயினும்பினனிடுவதுருறைவெனறு கொண்டு சிவாகரயோகிகளைபடைநதுவிஷயததைத் தெரிவி தது அவா சமமதபபடிப் பெருஞசபையொனறு சோதது பபதினெட்டு நாளவாதமெனறு தீரமானிதது வாதத்திறபின னிடைநதவர்கள வெறறியடைநதவர் சமயஞசோவ தென்று முடிவுகொண்டு வாதராமபஞசெயது பதினேழுநாளாகிவெற றிசிவாக்ரயோகிகள பரமேயாகிவரு மதிசயததால் அரசன் சநதோஷமடைநது வருமுணமையை நோககிப பாஞசரா த்திரியும அவன கூட்டததாருமபயநது இன்னும ஒருநாள தானிருக்கின்றதே எனன செய்வதென்று ஆலோசிததுப பதினேழாநா ளிரவில் வாதமுடிநது சிவாக்ரயோகிகள தமது திருமடததையடைநது நிஷ்டைசாதித்திருககுங் காலததில

அவாமடததைசசுறறி நெருப்பிடடுவிடடு ஒன்று மறியாதவ
ர்களபோல மறுநாளகாலையில வாதசபைகளுபபோனகாலத
தில சிவாகரயோகிகள வராமைகணடு அரசன எதிரபாரத
துககொண்டிருககையில அவருடையமடம தீபபறறி யெரந
துவிடடதெனறு ஊரமுழுதும பிரஸ்தாபமாகி அரசன்செவி
யிறபுகுநதலும, உளளமாடுங்கிய பதைபதைததது ஓடோடியுஞ்
சென்று மடததைபபாரததகாலையில எலலாங்கரிநது சாமப
ராபகிடநது சுவாமிகளதிருமேனிவருநதாது அஸசவறறநி
லையினிறு மறபுகததைககணடு அதிதியாநதங்கொணடு சந
திபபைபணிநது அடியறறபனைபோல திருவடிகளிலவிழுநது
ராஸகரிநதுகொணடு இச்சிவாபராதஞுசெயதவர்கள அபப
ராதகளெயென்று அவர்களைலலாமையும ஓர அறையிறபோ
ர்ததுபபாடடுகொளுத்தி விடடதாகச சிவாசரயோகிகள
மனமிபநதாலதினிது பொறபடடும இவர் வைதிகதுலயராபி
ருநது சிவதீக்ஷையடைநத மஹாசைவரிளாக இவரது செய
பபடடிரோதங்கள சிவஞானபோதபாஷ்யம, சிதாநநதரிவி
ஸர சிவஞானசித்தியணிபபிரவாள வியாகியானம, வேதாந
தசிந்தாமணி, சதுரவுரசாரம பாஞசராதிரமதசபேடிகைமுத
லியனவாம

இனிக்கொபபூரிலெபிபபபாசசைபபொன்னுமெபபன
பபிராநுவா சிவனடியாகளுணடபரிகல சேஷ்ததைதவணடியி
லமுமிரிகொணடு தமதுத்நுமடததுக கெழுநதருளுப
ணிகொணடு போகையில மாரகநதில சிலஸமாநதாக
ரும வைஷ்ணவாகளுங்கூடி எங்களுடைய அகிரகாரததில
இவவசசுநதங்கொணடு போகையுபுநத மனறெனறு மறுதகா
கையில அவர் புனனகைகொணடு வணடியிலிருகரும பரி
கலசேஷ்ப பிரசாதததைக கைகளாலவாரி அநதப பிரம
ணாகளுடைய மடங்களினமேல வீசுதலும அகிரகார மெ
லலாம புகைநது வெநது கரிநது போகவும, அவர்கள் பபந
து சிவனடியாராகிய பிபபபாசசையனாச சரணடைநது உ
யிர பிழைதாகளென்று வசவபுராணததிற கூறபபடடிருக
கினறது

"எச்சிலல்ல விதுநம்பினோர்க்கமு திகழ்ந்தபேரையிறப்பிப்ப தென்றலுங், கச்செழும்விட மோசிங்கமோவெய்ய காலனேவெங் கதப்புலி யோவென, வச்சமின்றி மறையவர்கூறவே யையர்பிப்பபாச கையரதுதனை, முச்சுமாடட்டையை நீககிக்கரத்தினுன் மொண்டுவேதிய ரிலலின்முனிக்கிட".

"பலவிதததில விழுந்தியிடிகளோ பரவுமின்னின மோவடவ ருகியோ, சொல்லுதற்கரி தாம்வடவாவனற ரெனியதாகச சொடில் பட லென்றெழுந, திலலமெங்ருந் திரிபுரமோவெழி லீசனெறறி வி ழியருகு யோவெனப், புலலரநதணா கொப்பூர்த நெருவெலாம ப கைநதெழுநது பொடிபட வேகவே".

"துட்டராமையரிலலுந்தாமோநராதுய்யவிலலமுமசுசுதரிலலமு, முட்டவெநதது பாறகரபட்டரில முடியவெநதது நாரசிங்கையாதம. பட்டசாலையு மாரணபபட்டரப் பணணரிலலும் பரநதெரிககொநத தெ.தட்டிலாதசநயாசிபுராணிகா சாமவேதாமடமவெந்துசாய்நததே"

என றுவரும வாककியங்களாலுங் கணடுணாவாராக

"இனிக காசிபபதியிலே மஞ்சிதேவரெனபவ ரொருவா சைவப்பிரசாரஞ செய்துகொணடுவருகையில அவாபால அ ருயைகொணட வைஷ்ணவாகள சிலா அங்கேயுளளபெருமா ள கோயிலிலிருநதுகொணடு மஞ்சிதேவரைத் தங்களோடு வாதிக்குமபடி யழைதநகாலையில அவா புனனகைகொண டெழுநதருளி அவாகளைபபாாதது இங்கே யெழுநதருவியி ருககும பெருமாள யாவருங்காண வீதியிலேநடநதுவநது எங்கள விசுவநாதசுவாமியை வணங்குமபடிச செயகிறேன பாருங்களெனறு கோயிலுககுளளேசென்று பெருமாளை ப ழைத்துககொணடுபோயப பரமசிவத்தை வணங்குமபடிச செயத மானமியமும வசவபுராணததாலினிது பெறபபடும

"தியருசிப்போனெங்கணிததனேயாவனுயி
னியலர்ககரங்கொளைக்கிமலனதாமேயாயி
னியனிததிடிநதொழிறகெனெஞ்சிறைகர்ததாவாயி
னியரன்விசுவநாத னிலையமுன்பணிவாவென்றுர்"

"தணாயினரதிசயிப்பச் சங்கரனன்பரானே
ரரகரவெனகககளிப்ப வகநதைசோவாதாவெனகி

வெருவியுண்மருண்டுநிற்ப மெய்த்தவர்மஞ்சிதேவர்
வருதியென்றுரைத்தசொல்லை மாதவன்றலைமேற்கொண்டே.''
''அஞ்சியங்கோயில்விட்டங் கடிபெயர்ந்தகன்றவீதி
விஞ்சியவெளியிற்சென்று மேதினிமதித்துச்செல்ல
மஞ்சையர்முதலாநல்லோர் மகிழ்நதுமுன்விரைந்துசெல்ல
வஞ்சகச்சமயவாதர் மயங்கினர்பின்னேசெல்ல.''
''வந்துகோயிலுட்புகுநது மாதவன்விசுவநாதன்
கந்தமாமலர்த்தாணமுன்னங் காதலிற்பணிந்தங்கின்ன
மிந்தமாநிலத்தோர்காணக் கிடபபதையெழுப்பமாட்டா
ரநதமால்சமயத்தோர்க ளாதலாலநனேமேலோன்.''

என்று வரும்வாக்கியங்களே சானறுமென்க.

இவ்வாறு பலபிரமாணங்களால் விஷ்ணுபக்தாகள சிவனடியார்களால் பங்கப்பட்ட விருததாநதங்கள வெளிப்பட்டதனறியும திக்விஜயம் எமபாவையங்கார் என்னும் பாஞ்சராத்திரி யொருத்தன் ''அதாவசிகாவிலாசம்.'' என்றெழுதிவிட்ட துர்வாதநூலைக் கண்டிநது ''அதர்வசிகாவிலாச நிரசநம்.'' என்னுங் கண்டநகிரநதமொன்று மைசூர்வீரபத்திராராத்ய ரென்பவரால் செயயப்பட்டது மன்றி அவர்பால் வாதித்துத் தோல்வியடைநத அபபாஞ்சராத்திரி தன்னுடைய விருதுகண் முதலியவற்றை யெல்லாம் அவர் திருவடியில்தததமபணணிவிட்டுத் தானும் அவர்ககுத் தனது பெருங் கூட்டததோடு கொததடிமையாகி யொழுகிவநதபிரபாவம் சங்கரபட்டரெனபவரால் செயத ''சகலவேத சிக்காமணி.'' என்னுங் கிரநததா லினிது பெறப்படும. இவைகளன்றியும், இநதிரத்தூய்மன் என்னும விஷ்ணுபக்தன் சிவனடியாராகிய அகஸ்தியபகவானைக்கண்டு வணங்காதசெருக்கால் காட்டானையாக அம்முனிவரால் சபிக்கப்பட்டவுண்மையைப் பாகவதாதி பிரமாணங்க ளுணர்ததும. இதுநிற்க, விஷ்ணுபகதனாகிய பிரகலாதனெனனும் இரணியகுமாரன் அரசாண்டுகொணடிருக்குங்காலததில சிவனடியா ரொருவா அவன கொலுவீற்றிருககுஞ் சபைக் கெழுந்தருளுதலும் அவரைக்கணட இராக்கததவரசன மிகுந்த செருக்கால வழிா

டாதொழியவும், முனிசசிரேஷ்டர் அவனை நோக்கி நீயிவவளவு மமதைகொண்டிருப்பது நாமவிஷ்ணுவை வழிபடுகினறோமெ னனுஞ் செருக்கேயொழியவேறிலலை யாகையால நீயும அவ விஷ்ணுவும ஒருவரையொருவர் விரோதித்துத தீராபபகைவா களாகககடவீரகளென்று சபித்துவிட்டுபபோயவிடுதலும, உ டனேயவனுக்கொரு விபரீதமபிறநதுநமமுடைய தநதையை க்கொனற சத்துருவாகிய விஷ்ணுவை நாமவழிபட்டுவருவது நமபால் என்னபேதம்மெனறு ஆலோசித்தது இபபோதே சென்று அவவிஷ்ணுவை யெதிர்ந்துப பழிகருபபழி வாங்க வேணடுமெனறு ராக்ஷசவிருததி யதிகரித்துச சேனைகளோ டுதிருபபாறகடலையைடைநது எனனுடைய தநதையைகொ னற வுனனையுயிரோடு விடுகிறதில்லை எனனோடு போரபுரிய வாவெனறு விஷ்ணுமூரததியை யழைததகாலையில் அவா ஆச சரியமடைநது இதுசிவனடியாககப சாரமிழைததகொடுமை யானால நாமெனனசெயவதெனறு சிநதித்தது அவனோடு பதினா யிரமவருடம போர்புரிந்து அவனுடையசெருகருடைநதுபோ கநனருகப் புடைததுப புறங்கணடோடுமபடிச செயததா கக கூரமபுராணததா லினிதுபெறப்படும பினனர் அபபிர கலாதன விஷ்ணுவினிடத தனபொழிநது சிவபெருமானை வ ழிபடடொழுகும புணணிய விசேஷததைபடைநது காசிப பதியிறசென்று சிவலிங்கப பிரதிட்டைசெயதுயநததாகக் காசிகணடமுதலிய வுணமைநூல்கள துணிநது கூறும. இதுமட்டோ, இவாகள பெரியதிருவடியென்று வணங்குங்க ருடனைச சிவபெருமானுடைய திருமுடிமேலுலாவும பெரு வாழவுபெற்ற சாபபமொனறு "ஏனகருடாசுகமா" என்று கேட்டுபபங்கப்படுததியும, அககருடனது செருக்கழிய வொ ருகாலததில நநதிகேசுரா தமது சுவாசத்தால நாசிவழியாயப் பலமுறை யுளவாங்கியும வெளியேவிடுத்தும வருததிச் சிறகு களெலலாம முறிநதுபோகசசெயது பங்கபபடுததியும், சிறி யதிருவடியென்று கொண்டாடும அநுமானை இராமபத்திரா தாம் இராவணனைக் கொன்ற ஹததிதொலையச சிவப்பிரதிஷ் டைசெய்யவேண்டிச் சிவலிங்கமொன்று கொணடிவருமபடி க் காசிக்கனுப்பியகாலததில் நநதிகேசுருததாவினறி யிறு

மாப்போடு சிவசநிதியை யணுகுதலும், ஆக்ஞையினறி முவ
னேடகரும அநுமானுடைய இடையெலுமபுமுறிநது போ
ருமபடி நநதிபகவான தமது திருவடியைத்தூககிப பினனே
பிருந தோருதைகொடுதது இரத்தங் கக்கிவிழுமபடிசெய
து பங்கபபடுநதியுப நிகழுநதபிரபாவங்கள முறையே ஸ்காந
தம, வேதாசலமாநமியம, காளிகாகண்ட முதலிய பிரமாண
ங்களாலினிது பெறபபடுய இபப்டி யினனுமநேக முனவாக
லினிதனை யிவவளவிலே நிறுத்திவிட்டு மேல சிவனடியாக
ளால விஷ்ணு பங்கபபடட விருநதாநதங்களிரணடொனறு
எடுத்துககாடடுவோமாக

சுபதேவனெனனும அரசன சிவபகதராகிய ததிசிமுனி
வனை விரோதங்கொணடு அவனை வெலலுமபடி விஷ்ணு
ஸ்வரூபநோகிய தவஞசெயதகாலையில விஷ்ணுமூர்த்தி வெளிப
பட்டு அவனபககலசாநது ததிசிமுனிவனை பெநிநதுத த
மது சகரராபுததை அமமுனிவரமேற பிரயோகித்துடலும
அஃது குயவனறி கிரியாமெனக கூறமுநகிய வலமாபபோ
கவும நாணி, விலலைவளைதது அநேகமாயிரமபாணங்களை வரு
ஷித்துப பரரகிரமசாலியாக நினறகாலையில முனிசசிரேஷ்
டா புனனகைகொணடு தநபபைபபுலலொனறெடுநது அப
பாணங்களையெலலாம விழுங்குமபடி விடுததலும அததனை
பாணங்களும பாழாகிவிட்டதால இனி யெனனசெயவதெனை
ருலோசிததது முனிவர பிரமிககுமபடி விசுவரூபங்கொணடு
எணணிறநத விஷ்ணுககளாகத தோன்றி அவரைச சூழ்நது
கொளளுதலும முனிபுங்கவர அவவதிசயததைக்கண்டு அஞ்
சினவர்போலொதுங்கித தமது திருவடியைதூக்கிப பெரு
விரலொனறை யசைததமாத்திரததில சங்கு சக்ரகதாகட்க
கோதண்டபாணிகளாகிய விஷ்ணுக்கள பறபலகோடிகளாபு
திர்தலுங்கணடு விஷ்ணுமூர்ததிபயநது ததிசிமுனிவரைச் ச
ரணடைநதுயநத மாநமியம பாத்மபூரவததிலும, ஸ்காந்தத்தி
லும, விசிதமா யெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அனறியும அக
ஸ்தியபகவான் குற்றாலமெனனுந திருப்பதியி லெழுந்தருளி
யிருநத விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய சிரததிலே தமது திருகக

ரத்தையமைத்து அவர்க்குச் சிவசாரூப்பியத்தைக் கொடுத்த ருளிய பிரபாவம் சுற்றுலமாந்மியம, ஸ்காந்தமுதலியவற்று வினிது பெறபபடிம. இதனுல் விஷ்ணு சிவசாரூப்பியததை யடைநதாரொன்பது பெறபபடினும முக்கியவிருத்தியாற் சி வனடியாரால் பங்கப்பட்டது வெளிப்பட்டதெனக. இதுநி ற்க, சங்குவர்னரொனபவரால் ஒருபெரிய யுததத்தில் விஷ் ணுமூர்ததி சிகையறுப்புணடு பங்கபபடடாரொன்று ஸ்காந தபுராணததிற் கூறபபட்டதன்றியும, சங்கரதாசையரென்னு ம மெயயன்பரொருவா காசிபபதியி லெழுந்தருளியிருநத வி ஷ்ணுமூர்த்தியைந தமது நெற்றிக்கணனுல் எரித்துவிட்டா ரெனறும, பெருமாள எரிந்துபோயக கோயில் குட்டிச்சுவ ராகிச சூநியாலயமென்னும் பேராலிபபோதும வழங்கிவருகி றதென்றும் வசவபுராணததில ஸ்பஷ்டமாயக கூறபபட்டிரு ககின்றது

"மோகவாலயத்துவாழு முகுந்தனுக்குடலாம்பஞ்ச
லோகமுமெரிந்துவீழநத துணைபிரமாணமன்றே
போகவேயிந்தநீயாள் புரததினுளரிக்குத்தாதர்
சோகமேலிடவிருக்குஞ் சூநியாலயததைக்காண்டி."

என்று வரும வாககியமே சான்றுமென்க இபபடியே யின் னுஞ் சிவகணங்களால் பங்கபபட்ட விருததாநதங்கள் ஸ்கா ந்தமுலிய பிரமாணங்களி லேராளமாயுமைககப் படுமாகையா லிதனை யிவ்வளவிலே நிறுததி யினிச சிவனடியாராகளால் வி ஷ்ணு அநுக்கிரகம்பெற்ற மானமியங்களை யெடுததுக் கூறு வோமாக.

ஸ்ரீராமசாநதிரா தமது குலபத்தினியாகிய ஜானகியையி ழந்து சித்தப்பிரமங்கொண்டு ஆரண்ய சஞ்சாரஞ்செயது கொண்டிருக்கையில் அகஸ்தியமுனிவருடைய ஆசிரமததை யடைந்து தனனுடைய குறைகளையெல்லா மவர்பாலெடுத்து ச்சொல்லி அநுக்கிரகஞ்செய்யும்படிப் பிரார்த்தித்த காலையில் முனிபுங்கவா கிருபைகூர்ந்து அவருடைய சிததப்பிரமந்தொ லையும்படித் ததவஞானோபதேசஞ்செயது தெளிவித்து மேல் விரஜாதீக்ஷைசெய்து சிவலிங்கப்பெருமானை யெழுந்தருளப்ப

ண்ணிப் பூசிக்கும்படி அநுக்கிரகித்தருளலும் சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும வெளிப்பட்டுப் பாசுபதாஸ்திரமுதலியதிவவியாஸ்திரங்களும சீதையையுடையும வரமும் அருளிப்போயினன்று பாதமோதரரத்தினும,வானமீகபுரோகதமாகிய இதிகாசத்தினும் விசிதமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இராமாயணத்தில் "అత్రపూర్వంమహాదేవం" என்னும்வாக்கியத்தால் சீதையைமீட்டுக் கொணடு ஸ்ரீராமபதிரா அயோதிக்கெழுநதருளுகையில் பஞ்சவடிதீரதத்தை யடைநது பூவத்தில் நான் இவ்விடத்தில் மகாதேவனை யாராதித்து உன்னைபடையும் வரதத்தைப் பெறறேனெனறு கூறிய வுணமையையறியாமல் முடிச்சூமுதலி யெனபவன் தான்வெளியிட்ட "கூரேசவிஜயம்" எனனுஞசுவடியில இராவணனைக்கொனற அத்திதொலையுமபடி இராமன சிவபிரதிட்டை செயததற்காரமாகச சைவர்கள இநதவாக்கியததையே யுதகரிப்பதாக வெணணிககொணடு பூவம என்கிறசபதத்தால் இராவணனைககொன்றபிறகு செயதசிவபிரதிட்டைககுப பொருத்தமில்லையென்றும, மஹத் என்பது சலமாகவும, மஹாதேவனென்பது வருணனுகவுஞ சமாதநிதது அவனை நான பிராரதநித்தேனென்று சொனனதாகக காமதேநுவைவிட்டுக் கழுதையினகாலில விழுவா னிவனேபோலும புரட்டியிருக்கின்றனனரெமகததிதொலையும்படி இராமன சிவபிரதிட்டை செயததற்காரமான வாக்கியங்களை யிடமவாதுழி யுதகரிப்போமாக. எடுதுபிரசங்கததால் மேல்வாககியம பூவசப்தீத்தால் பாதிககப்படாமை வெளிபபடடதனறியும, பாத்மோத்தர வசனததால இராமன சிவதிட்சாவிசிடடதை யடைந்தானெனறு கூறுமுணமையினனும மஹாதேவரூடி நாமபபிரதிபாதக விசேஷததானும அப்பேதையினுடைய துாவாதம் நிரஸ்தமாயிற்றென்க.

இனி ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு உபமன்யுபகவான் சிவதீக்ஷை செயது சிவபூசை யெழுநதருளப பணணிக்கொடுத்த விசேஷத்தால் அதனை விதிப்படியநுட்டித்துச் சர்வாபீஷ்ட சித்தியடைந்தனரென்று சைவபுராணம், மஹாபாரதம், கூரமபுராணமுதலியவற்றால் துணிந்துகூறப்படும. இனி ஞானசம்பந

தமூர்த்திகள் விஷ்ணுவுகளுச சிவசாரூப்பியமளித்த வுண்மை யை மெலிடங்களில இருபததிரணடாமபக்கத்தி லெழுதியிரு ககின்றோ மாகையா லாணடு கணடுகொளக. அனறியும பிர ததியட்சப பிரமாணமாய்ந திருமேற்றளியெனனுந தலததி னுஞசென்று கணடுணரவாராக. இதுமட்டோ, ஸ்ரீசுநர மூர்த்திசுவாமிகள திருவஞ்சைக்களததில சுவாமிதரிசனஞ, செயதுகொண டிருககையில விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமன முத லிய தேவாகககளோடு ஆய்சடைநது சுவாமிகளை யழைததுக கொணடுவரும்படி சிவாக்ஞையாகையால் நாங்கள யானை கொண்டுவநதிருககின்றோம தேவரீர இதனமேலாரோகணித்து ககொண்டெழுநதருளல வேணடுமெனறு பிராததிநது அவவாறே சுவாமிகளை ஸ்ரீகைலாயததிற்கழைததுக்கொண டுபோனதாக உபமநயுபகதவிலாசம, திருததொணடாபுரா ணமுதலிய வுணமைநூலகளிற கூறப்பட்டதனறியும சுநத ரமூர்ததிசுவாமிகளருளிப தேவாரததிலும, விஷ்ணுமுதலிய தேவாகள தமமைவநதெதிர்கொணடு வழிபட்டதாகக கூறி யிருக்கின்றனா

"இநதிரன்மாலபிரமன் னெழிலார்மிகு தேவரெலலாம
வந்தெதிர்கொள்ளவென்னை மததயானை யருள்புரிநது
அநதரமாமுனிவ ரிவனுரென வெமபெருமா
னந்தமரூரனெனறு ஞெடிததான்மலை யுததமனே"

என்றிவரும அருளவாககிபமே சான்றுமெனக. புரா ணப் பிரமாணங்களைபபறறத தேவாரப்பிரமாணம பிராசுரி யமுடையதென்க. பிரத்தியக்ஷ சிததியாய அவாகளவநதெ திர்கொணடு வழிபட்டதைக் கூறியவுணமையுடைய தாகை யால் ஒருவராலும பாதிக்கப்படாமை வெளிப்பட்டது. இத னால் ஸ்ரீசுநதரமூர்ததி சுவாமிகளுடைய அருளைப் பெறுதற கான பெரும்பாக்கியததை விஷ்ணுமூர்ததி யடைநதாரெ ன்பது நாட்டப்பட்டது. ஹரததாசாரிய சுவாமிகளமுத லாகச சுந்தரமூர்ததி சுவாமிகளிறுதியாய் இதுகாறும யா மகூறிவந்த சிவபக்தாதிக்யவிசேஷப் பிரசங்கத்தால். இவர்கள பேயாழ்வார்கள சைவததைவென்றார்களென்னும்வீண்வாதம

அறவே நிரஸ்தமாயிற்றென்க கூரனுதியராகிய இவர்களாழ்வாரகளபாஞ்சராத்திராகம சித்தமான தூமதப்பிரசாரத்தால உலகததைக்கெடுக்கவே பிறககபபோகிறாகளென்று கேதாரகணடமுதலிய நூல்களி லெழுதபபட்டிருப்பதால அவ்வுணமையைப் பாலிக்கவேபிறநது தூமதப பிரவாததகமபூணடொழுகிவநதவர்களைபபற்றி யாமிங்கெனனை விஸ்தரிததெழுதவுரியேம இதனை யின்னும விரிக்கிற்பெருகுமென்றஞ்சி யிவ்வளவிலே நிறுததிவிடடுப் பினவருங்கட்சிகளுககுச சமாதானமவனாபபடுகுநதனம

இனியவ வழுவாசகப்பீறலில் நாலு -ஐந்து - ஆறு - ஏழு இலககங்களிட்டு எழுதியவிஷயங்கள சிறுபிளளைகள விவகாரமாயக காணப்படுதலால அவைகட கிங்கே சமாதானங்கூறுமலவிடப்பட்டது அவற்றின் விஸ்தாரததை யாம வெளியிடடிருககும் "இராமாநுஜமதசபேடிகை" என்னுநூலில் பரககககாணலாம. இதுநிற்க, மேற்கணட ஆறுவதிலககக்குறிபபிலிணடுசசிநதிककவேணடிய அதயாவசியகரமான விஷயமொனறுண்டு. எனனெனின, அத்துஷ்டவாசகத்தில் "ప్రయేణ సో ఽన్యథీయతే" என்கிற வாக்கியததையெழுதி இதன்பொருள தேவாகள யாகஞ்செயது யாகப்பதியாகிய விஷ்ணுவுக்கவிசளிததது முறையே சமஸ்ததேவாகளுககும் கொடுததபிறகு இனனும அவிசுபெறுதற்கு யாரேனுமுளரோவென்று கேட்டதற்கு உருததிரனனறி யிரண்டாவதியாருமில்லையென்று சொன்னதாகக குலவிककூறியிருபபதா. அதனைப் பாரக்குந்தோறும எமக்குவியப்பும நகைபபுமதிகரிக்கினறது. சமஸ்ததேவாककளுக்கும அவிசுகொடுததானபிறகு உருததிரனன்றி அவிசு பெறுதற் கிரண்டாவதியாருமில்லையென்று பொருள்கொணடக்கால்உருததிரமூர்த்தி அவிசுபெற்றபிறகுமறறும அவிசு பெறுவார் ஒருவருமில்லாதிருததல்வேண்டும. ஆகவே,அவிசு பெறுவாரில்உருத்திரமூர்ததி கடைப்பட்டவராதல்வேணடும அவிசுபெறுவாராகிய தேவர்கள அதிகாரபேதததினாலேயே கிரமவரிசையாயப் பெற்றுவருவாராகலின் உருத்திரமூர்ததியைக் கடைபபட்டவராரகக் கொளளுமிடதது அவரைச் சம

ஸ்ததேவர்க்களினும் கீழ்ப்பட்டவாராக நிசசயிக்கப்படும். ஐயையோ ! இப்படிப்பொருள கொண்டுதிரியுமபாவிகள உருத்திரனுக்கு மேலொருதெய்வமும சமஹாரத்துக்கு மேலொரு கிரியையும் இல்லையென்றுகூறும வேதசாட்சிக்கென்னசெய்வாரகள? இதுநிற்க, அவிசுபெறுதற் கியாரேனுமுளரோ வெனறு கேட்டகாலத்தில உணடு இல்லையென்று சொல்லவேணடுவதொழிநது இரணடாவ தியாரு மில்லையென்றுசொலவது எவ்வளவுமபொருநதாது. இரணடாவதிலலையென்னும பிரயோகம் உயர்ந்தவிடததிற் பிரயோசனகரமாமன்றித் தாழநதவிடத்தில நிஷ்பலமாகும "పరమేవ్యతీయంబ్రహ్మ" என்றுவரும வாக்கியத்தால் உதகாஷப்பிராபயமே சித்தியாயினதனறி ஸ்வலபாநுகூலசித்தி பாதகமாயவிட்டது. இநத நியாயங்களால உருததிரமூர்ததிக காதிக்கமதிகரிக்கினறது. அனறியும "గాధపతిం మేధపతిం యజ్ఞపతిం జనపతిం" என்னும் ருகவேதவாக்கியததால் உருத்திரமூரததியை மேதபதியென்றும, எகஞபதியெனறும் சத்துக்கள் நிசசயிக்கினறனர். "ఆనోరాజానమధ్వస్యయజ్ఞం"என்கிற எஜுஸ்ஸம்ஹிதா வாக்கியத்தால உருத்திரமூரததியை எக்ஞபதியென்று நிசசயிக்கப்படுகின்றது. "అయంసోఅగ్నిర్యస్మిన్నిదం సత్యం యదుక్థ్యం యజుర్యస్మిన్నిదం సామాధ్యధి

யும், கூர்மபுராணததில் "அஹம்ஹிஸர்வஸாவிஷ்ணுஸ்தாத்வைபலவ்ரஜஃ
ஸர்வதேவமயஸ்ஸ்வாமீ ஸர்வஸ்ஸர்வஸ்ஸ்ஸ்

பலவாறு பிதற்றியிருக்கின்றதுகள. அத்துராக்ஷேபங்கள யாமிங்கேயெழுதிய சமாதானங்களாலேயே பரிகரிக்கப்படடதாகையால் அப்பசுபிராயர்களகூற்றுபாழாகி விட்டதென்க

ஆயினவிஷ்ணுவை எகஞபதியாக வேதங்களிற் கூறியதில்லையோவெனின் "ஏகஸ்ஸர்வஜ்ஜாயஜ்ஜாயமாநஸ்ஸர்வோ" எனகிறபுருஷசூக் தத்தால யாகியபசுவாத யுபகரணமான எக்ஞநாமததையுடைய விஷ்ணுவால எக்ஞசுவராராதனரூபயாகத்தைத்தேவாக்களசெயதார்களென் றுணமை வெளிபபட்டதாகையால விஷ்ணுவை எக்ஞரூபியெனறு கொளளவிடமுணடா மனறி எகஞபதியெனறு கூறுவது எவவளவும பொருநதாதென்க "யஜ்ஞோவைவிஷ்ணு" எனகிற சுருதியேசாட்சியாகவுதாடு எழுமபூரிகொடடி யெழுதிககொணட வாகக்கிபங்களெல்லாமும விஷ்ணுவை எக்ஞரூபியெனறே விளககினதாகலானும வேநததிலகூறுத எகஞபதிதவம விஷ்ணுவுககு இபபசுபிராயாகள வேறெங்கேயிருநது சொலலவலலவரா? விஷ்ணுவைபபசுவாகக கொணடு தேவாகள சிவபபிரீதியாகபாகஞ செயதாகளெனறுசுருதிபபிரமாணங்களவெகுவாக காணபபடுமுணமையை விசாரியாத இவாகள வினையிருநதவாறு அங்கோகொடிதுகொடிது சிவபெருமானைக காதபதிபென்றும, மேதபதிபெனறும, அதவராஜனெனறும, எகஞபதியெனறும பலநாமங்கள பாராடடி வேதங்கள உதகரிததவுணமையை மேலிடங்களில விஸ்தரிததுக காடடினோ மாகையால எகஞபதித்வமயாக சுணடெனபதைப புதிதிமானகள பருகுணா வாராக

இதுமட்டோ.ஸ்ரீராமபதிராபரநலடசுமணனைகொகதி விளனெனனும அரசனமஹாதேவனபாரா திநதுப பரிமேதஞசெய்துயநதானுகைகால நாமுமஅபரிமேதஞ செயவோமெனறு சிவாராதனததால அசுவமேதயாகஞ செயதாரென்று உத்தரராமாயணததிலும, பரிமேதஞதால மகாதேவனையே யுபாசிததாரெனறு போதாயனராமாயணததிலும ஸபஷ்டமாயக் கூறியிருககு முணமையால எகஞபதி சிவனேயெனபது பெறபபடடது

இவ்வாறே சைவம், ஸ்காநதம், லிங்கம, பாகவதம, நாரசிங்கமுதலிய புராணங்களால எக்ஞபதியாவார் சிவபெருமானேயென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட தாகையால் விபர்யாசாஸ்பதமான வீண்வாதங்கள் விடபொழிநததென்க. பிரமன - விஷ்ணு - இந்திரன் முதலாகிய தேவாககளும், மற்றை முனிவாகளும, காசி - குருக்ஷேததிரம் - கங்காதீரம - இநதுசரசு - மாநதசரசு - யமுனதீரம - சேதுகட்டமுதலிய ஸ்தானங்களில உருத்திரமூாததியை யாராதித்து அநேகயாகங்கள் செயதாகளென்று பூரவபிரமாணங்கள வெகுவாய்விளங்குகையால முழுப்பூசனிககாயைச சோறறேடேமறைபபதுபோல சிவபெருமானுக்கு எகஞபதிதவம யாணடுங் கூறினதிலலையெனனும இவாகள பெருமபுரடுகெனெலலாம பாழாகிவிட்டதெனக. இன்னும யாசததிரவியமாகிய பசுவும, ததலமபநதரவிய கெளவிபமும, சிவசமபநதமெனபது சாவசமமதுபாலைபால யாயெமான சமஸ்ததாமங்களும சிவசமபநதமெனறே நிசயிககபபட்டது

ஆயின "அபஃபஸ்ஸ்ப்ருஷ்ய" எனகிற வாககியபதநால உருதரபரிஷேசனம, ருதராஹுதபனநதரநதில் ஆசாரமாவதெனனெபெனின், யாகங்களில ருதராவிபபாகம முதலில சொடுகக வேணடியபதாகலின அங்ஙனங்கொடுதநபிறகு விஷ்ணுவாதி தேவாகளுககு அவரோடு சமானமாக வுடனே கொடுககபபடாதாகையால ருதராஹுதபனநதரமாகிய ஸலபரிஷேசனம உருததிரமூாததி அநதாததானமாதல பொருட்டென்று முதனுலுணாதது மெனக "அபஃபிம்வலிகரஸ்யாந்த ஹுதாயை" எனகிறசுருதிபால உருததிரமூாததியினுடைய அநதாததானததிற்காகச சலபரிஷேசனம செயகின்றாகளெனபெறப்பட்டது "யோஹ்யேவமஸ்யைநஹீநதாவேன ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸ்ருஷ்ட்வா ஸ்வாதாரணாபூர்யாஸ்ஸ்ருஜோ நாந்ஸ்ருஜோ ஹ்யேஷ:" எனகிற்புராணவசனத்தால எவன் அன்னிபமானஹீனதெபவங்களோடு சமானமாகவுருவாக்தையாவது மஹாதேவனைப்பேசுவானோ அநதநதாமதி

பிராண்டாளனுவனன்றிலோகபரிரக்ஷிபாலசண்டாளனென
[illegible]றைக்கபடு மவர சண்டாளனுகான எனறு ஸ்பஷ்டமாயக
[illegible]ப்பட்டிருக்கின்றது மேலவாக்கியங்களால ருத்ராஹ்ரத
[illegible]னனகரம ஸ்லபரிஷேசனப்பிரசங்கம நிரபபாதிதமாபவிட்ட
[illegible]கக இனனுஞ சிவபெருமானைச சாமானியமாகிப இதர
[illegible]தேவங்களோடு சமாமமாகக்கொணடு நமஸ்கார ஸ்தோத்தி
[illegible]ராதிகள செயயபபடாதெனறு விதிக்கும ருக்வேதவாக்கிய
[illegible]யிங்கே 'யுதகரிக்கினறேனும "[illegible]" இந்தச்சுருதியில, சுரசசிரேஷ்
[illegible]பரிபவாகிய ஹேருத்ராஹ்ரதத்தி' உளளே இதரதேவங்க
[illegible]தி நமஸ்காரங்களாலும, துஷ்டஸ்தோத்திரங்களாலும,
[illegible]ர்வானங்களாலும கோபிக்கசசேரபபபாமக எனறு சொல
[illegible]பபடடிருக்கின்றது இதனால சிவபெருமானோடு சமானமா
[illegible]தேவங்கட கவிபபாகங்கொடுபபாரை பரமகுவ
[illegible]பாரெனபது பெறபபடு [illegible] சகலதேவதாஸ்வாமி
[illegible]ஸ்ரீருத்ராஹ்ரதத்தை அனனிபதேவங்களோடு சமான
[illegible]மாக்கக்கொளளுதலமங்களில ஆஹ்வநீயதல கூட
[illegible]ம, ருத்ராஹ்ரதிகொடுத்தலிறகு அவர அருதாதான
[illegible]பயனறகாகவே ஸ்லபரிஷேசனம ஆரமாயிறறேனனும,
[illegible]ருத்திரமூர்த்தி அருகாதானஞ்செயதபிறகே மறறைதத்
[illegible]ருக்கு ஆஹ்வநீயகொடுத்தல வேணடுமெனனும நிசசயி
[illegible]மெலோரருஷ்டிக்கவருகின்றனர சிவபெருமான அருக
[illegible]ஞசெயயாதபட்சத்தில அவரோடுசமானமாய அனனி
[illegible]தேவங்கட காஹ்வநீயகூடாதாலகபால ருத்ராஹ்ர
[illegible]தமான ஸ்லபரிஷேசனம அநுகிபாவசிபகரமாயிறறெ
[illegible]னர இபபடி விசாரிததறியாத மூடஜனங்கள உருத்திரமூர்
[illegible]சிவபெருமானகபால ஸ்லபரிஷேசனம அவாக காரண
[illegible]றெனனு தங்கள சுவடிகளில எழுதியிருக்கின்றனர அ
[illegible]பாலமலை பெடுதுரைக்க எமகு நாணமாயிருக
[illegible]ம அவரபபடியே நிசசேதபவமாகிறபட்சத்தில சமஸ்
[illegible]தேவாகளுக்கு கொடுத்துத் தாகபிறகு அவர பெறுதற

ருரியாரேயனறி முதலில அல்லது இடையில பெறுதது ஆரியாரேனபது எவவனவுமபொருநதாது இங்ஙனமாகவும, ஸுலபரிஷேசனம விதித்தமையால அவாக்குபபினனா ஆறுதி பெறுதறகான தேவாக ளினனுமிருப்பதாகப புலபடுகிலறது. ஆகவே, அவாகளுப பிறபடடவாகள அதிக நீசசமுடையாரேனபது பெறப்படடது அதிக நீசசமுடையாரனவிட்டு அற்ப நீசசமுடையாரகளுக சலப்ரிஷேசனம விதிக்கபடுவது காரணம? அனறியும, உருதரிரமூரததி நீசசதெயவா? எனபோது முறையே அவாகளுபபினனவாகள அதிக நீசசமுடையாரேனபது பெறபபடட நியாயததால ஸுலபரிஷேசனம அநாவசியமென்றே நிசசயிககப்படுகிறது உருதரிரமூரததி யொருவாதவிர மற்றவாகள நீசசமுடையாரலலவெனின, அல்லாதவாகளைப பினனிருநதி உருதரிரமூரததியை முன்னிருநதியநறகுக காரணமவேணடும. இதுஎங்குளள ராமபிரநாயம? இனி யிநத விதிமுறையால பஞசமனுககுமுனன மரியாதையும், பிராமணனுககுப பின மரியாதையும செயபவெனடிவரும இப்படிப் பூவோதநர விரோதங்கள வெகுவாபக காணபபடுதலால உருதரிரமூரததியை நீசசநெயவிமென்று பிநற்றியது பேதமையாயவிட்டது. ஆகவே, அதிபரமாபதராகிய உருத்திரமூரததிகளுக் கொடுத்த கரங்கொண்டே நீசசதெய்வங்களாகிய விஷ்ணுவாதி தேவாகளுககுச சமானமாப ஆஹுதிகொடுக்கப்படாதென்றே ருத்ராஹுதநயனநதரமான ஸுலபரிஷேசனம ஆசாரமாயிற்றென்க. மேலிரணடுநியாயங்களாலும ஸுலபரிஷேசனப் பிரசங்கம நிராபாதிதமாயவிடடதாகையால் எக்ஞபதிதவமசிவபெருமானுககே யெனபதுஎலலா விதததானுஞ் சாதிக்கபபட்டது. இதனையறியாதஅமமூடசிரோமணி "ஸுலீலயஸுலீ)" எனகிறவாககியத்தை எகஞசமபநதமாக அபார்த்தங்கொணடு உபக்கிரமோப சமஹார நீராபங்களையறியாமல எசாவேதம முதறகாணடம எட்டாமபிரசினததிலுளளதாகப பெருமபுனுகொனறு சாதிககவருதா ஆதனைசசகத்காரணவிஷயமாயப பிரதிபாதிகரும ருகவேதவா

நதிபமென்று மேலோகள நிசசயித்திருக்கின்றனர். அன்றி யும், அந்நவாக்கியதைத "நதவிதியதே" என்று முடித்தா "ஸ்வேதிஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்" என்று விளங்கும் வாஸ்தவசொரூபதை ஆபாசப்படுத்திக்கெடுத்துவிட்டா அந்நிகாரதோஷத்தாலே பேரு யிவவாபாசங்களசமபவிபபதாகலின் அவருடையஅதிகார மறிப்பகுதியினை யுடையதெனறு புத்திமான்கள கணடிராமற் போகா. இதுகாறும விவகரித்த நியாயங்களால் எக்ஞபதி யாவா. சிவபெருமானேயென்று பிரசங்கிககபபட்ட தன்றி யுந நக்ஷகப்பிரஜாபதியினுடைய யாகததில் விஷ்ணுமூததி யாகப பதியாயிருநது வீரபததிரரால் நாகபாசத்தாற்கட்டுண டழிநத மானககேடும, அவரை யாகபபதியாகககொணட த கநனுடையதலையுருணடுபோயவிட்டதும, சாவப்பிரசித்தியா கையால எகஞபதி சிவனேயென் றறியாதவாகட்குத தலை போயவிடுமென்பதே சாஸ்திர சமமதமெனக. இனனும வி ளகிறற பெருகும.

இனியவ் வழுவாசகப்பிறலில் சிவநின்மாலியப்பிரசாத ம அசுததவான்களுக்கே யுரியதென்றும், சுததாத்மாக்களுக்கு அருகமலலவென்றும, அதனை மண்ணிடைப்புதைத்தல, த டாகங்களிற்போடல் விகிதமென்றும, அதவாவுட்கொணடா ல அதோகதியடைவார்களென்றும, இவவாறு ஸ்காநதம, ம நுஸ்மிருதிமுதலிய பிரமாணங்களிற கூறபபட்டதெனறு தா றுமாறுகப்பிதற்றி அப்படி நிகழுநதவுணமை வெளிபபடத த வளையின்கதையொன்று எழுதிவிடுததா. அனறியும, "எவ வமில் சிவன்கோயினின்மாலியம" என்றற் றொடக்கத்துவா ககிபத்தால் சிவநின்மாலியம சீலமுடையோகளுக்கு ஆகா மையை அறபபளீசுரசதகத்தால் சாதிக்கத்தலைப்பட் டொரு முறை யழுது தொலைத்தா.

இதனை முறையேவிவகரிக்குமிடததுச் சிவநின்மாலியம போஜனயோக்ய மல்லவென்பது எவ்வளவும் பொருந்தாது ஜாபாலசுருதியில் "ருத்ரபுத்ரம்ஜிஹ்ருத்ரபீதம்பிபேத்ரகதா)ஷா)ஷ்ட

జిఘ్నితే । యద్రేణా త్తమశ్నంతి। యద్రేణపీతంపిబంతి। తౌ దాశ్రోతంజిఘ్రంతి। తస్మాద్బ్రాహ్మణాఃప్రశాంతమనసోనిర్మాల్యమేవభక్షయంతి" యనికిరవాక కియత్తాల శివపుత్రమాకియ పిరసాదతతయేపుసిక్కవేణుడుమెనరుమ, రుద్రపీతమాకియ ఇలక్షీరాతికళేయేపానమపణ్ణవేణుడుమెన్రుమ, రుద్రారాధతమాకియ కదపుష్పాతికళేయే ఆకిరాణిక్క వేణుడుమెనరుమ పెరుపపడుతలాల శివనిన్మాలియకిరాహ్మమ సాదతిలాకళాకియ పిరాహ్మణ్ణర్కళుక్కు నిరపడపాతిదమాయచ సాదికకపపట్టదు. ఇదర్కుపప్పిరమహ్మణం, ఇలింగపురాణతతిల "పుష్పంఫలం నుగంధంచవస్త్రాణ్యాభరణానిచ। నివేదితానిస్వీకుర్యాదన్యథాలిప్తిసిభవేత్" యనికిర వాకకియతతాల్ శివారపపితమాకియ కదపుష్పమాల్య వస్త్రిరాపరణ్ణతికళేయే శిరకిక్కవేణుడుమెన్రుమ, అప్పడిక కిరకికకామల్ ఆదమపోకాదతమాయక కిరకితతపక్షతతిల్ పాపత్తై యడైవరెనరుమ నిచయికకపపట్టిరుక్కిన్రదు. అన్రియుమ పిరమహ్మాణడపురాణతతిల "మహ్యామన్నంప్రయచ్ఛేనని వేద్యాశ్చాతియస్సదా। సభూపాలస్సర్వవేత్తాభవత్యేవహినర్వదా। అతీతానాగతంజ్ఞానంభూపాలత్వం చశాశ్వతం। జాతిస్మరత్వంసౌందర్యంవన్యైవేద్యస్యభక్షణాత్" యన్రరుమెడకకదు వాకకియంకళాల శివనినమాలియతతై ఎవన పుజిప్పానో అవన సకలారతత వేదతావాకిచ చక్రేశ్వరనువెనెనరుమ, అవనుక్కుత తిరికాలజ్ఞానముమ, నిరపపూపాలతవముమ, విశేషచెలనతరిపముమ, ఉణడాకుమెన్రుమ, విస్తరిత తురాక్కప్పట్టిరుక్కిన్రదు. ఇదత వాకకి విశేషంకళాల్ శివనిన్మాలియమ పరమపావనమాకక్ కిపిక్కతతక్కతెన్రు నిచయికకప్పట్ట తాకయాల్ పూవోతర సమపంధంకళ తెరియామల్ పితతరివరుమ పేడివాచకకళ సపేడికై చెయయప్పడటనవెనక

ఇనియంతత్ తుష్టవాకకతతిల్ శివనిన్మాలియమ అసురతవానకళుక్కే యుచితమెన్రుమ, శుత్తాత్మాకకళుక్ కరుక

[illegible] சிவனாயும் எழுந்தருளினாலே நாம். மேலபாம உதகரிர [illegible] உபநிஷதவாக்கியபதாலாராதர [illegible] மறுமாகள பக்தர்களின்றாகளென்று பொறபடட கனறியு [illegible] மிராகமாதில் "அஸ்தா ஸ்ரீசுவிலுர்தாஸ்ஸ்ஸ்ரீக்ஷாபவநாரரா [illegible] ஸ்ரீமாஸ்ரீவிஷ்ணுஹிதாரோ ஹ்யாஸ்ஸ்ரயனாக" எனறு கூறிய சி [illegible] ரனாகால உபாயன சபாசார ரவரிராகளாகிய [illegible] ரநகரு வொரரபபனய விரசகாமாவதுபோல சிவா [illegible] ஹிரவநதால அரிசுராகளாகிய பிரசிருகனுனக [illegible] சிவநினமாலிபபசெவனய நரக ஹறதுவெனறு நிச [illegible] ரசினனது அனறியும் லைவபுராணசிவ [illegible] ஸ்ரீமாஹாதேவாதிதேவாய ஸ்ரீமாஹாதேவாதிதேவாய ஸ்ரீமாஹாதேவாதிதேவாய [illegible] ஸ்ரீமாஹாதேவாதிதேவாய [illegible] ஸ்ரீமாஹாதேவாதிதேவாய [illegible]

లవాకలిన అతనిని యిక్కడ యుత్కీర్తిత్తు నియాపఞ్చసొలవ తవిశియమనగ్రయినుమ, అవవాకకియతనుకకు అపాతతతంకొ ణలెడ్డుతిప అపపేతతయినుడయ విపరీతతతైకాటడి క కణడిక్కవేణుడు మెనపతుపఱియే యీనుడువెనాయపప గ్రుతతనక ఎవవమిల శివనకోయిలెన్నెడెతతుచ శి వోతతకాషప్ పిరాపపక తొలతకకూరినవా శివపిరాత తతతై నిరతిపపాలెనపతు ఇమ్మగ్రుపమిపతెపోల్వా తు ణిపమేపనగ్రి మేతాషిపు కొలనాలెనక మెలవవా ককిపతతుకగ్రుప పొగ్రుణిపాలెతనిన, అతనవాక్కియతతిల శి వక్షుణుడయ కోయిలకినమాలిపమెనగ్రు కూరపపడడతతుల్ అతనుణనమవిలంకక శిల నియాపంకలేప పిరామాణపూవక మాప విస్తరిపతుక కాడువోమాక పిరమమాణడ ప్రాణ తతిల "శివాసుభూతమ్ అలంనిత్యాల్యంపరిభాష్యతే। భోజ్యంధాన్యమితిత్వేధా షడ్విధంచభవిష్యతి। చేవస్వంచేవతాద్రవ్యంనైవేద్యంచనివేదితం। చండద్రవ్యం బహిఃక్షిప్తంనిత్యాల్యంషడ్విధంతథా। చేవస్వంగోమహిషాశ్వాదిదాసీదాసచతు ష్టయం। హేయరూపాశ్యకరత్నాదిచేవద్రవ్యమితిస్మృతం। యత్సంకల్పచదేవాయ పత్రంపుష్పంఫలంజలం। అన్నపానాదితత్సర్వంనైవేద్యమితీరితం। తత్త్రివిధనిత్యా ల్యసంజ్ఞమితికథ్యతే। గ్రహాదాద్యోజనంకుర్వఃభూమానస్యాదమంగళం। నివ ద్రవ్యాపహారేణనరకంయాత్యసానరః। శివోపభుక్తస్రగ్గంధమన్నపానాదికంత థా। నివేదితమనంపోక్తంనర్వపాపహరంపరం। స్థాపితంవిధివల్లింగంనైవేద్యే నానుదేశతః। ఏతత్త్రివిధనిత్యాల్యంచండేశాధికృతంభవేత్। బహిఃక్షిప్తమ న్నంస్యాజన్యద్రవ్యస్వకారణాత్। పిశాచానాంచసర్వేషాముపధికారోత్రసర్వ దా। నిత్యాల్యేషడ్విధేనిత్యమేకమేవనివేదితం" ఎన్నరు గ్రొడక్కత తువాక్కియుకలాల నిన్మాలియమానతు దేవస్వమెనగ్రుమ, దేవనాతరవయమెనగ్రుమ, నైవేద్యమెనగ్రుమ, నివేదితమమె నగ్రుమ, చణడాతి క్రుతమెనగ్రుమ, పవిక్షిపతమెనగ్రుమ, ఆగ్రువిధంకలరాపప పరుక్కపపడ్డు అవరుగ్రుల దేవస్వమెమ నపతు శివసమపతమాన కిరామపుమియాధికెనగ్రుమ, దేవ కాతరవపమెనపతు, శివసమపతమాన సువానరజిత రతణు

திகளென்றும், நைவேதயமென்பது சிவாத்நமாயச சங்க றபிகககபபடடு அர்பபணமாகாத அன்னபலபுஷ்பாதிகளென றும, இமமூன்றுவித நினமாலியங்களுஞ்சுதநாத்மாக்களுக் குக கிராஹ்யமலலவெனறும, மேல்நிவேதித மெனபது சி வாரபபிதமாயவிடட அனனபலஜலாதிகளெனறும, இஃது பாவனமும, பாபஹரமுமாயச சுதநாத்மாகககளால கிராஹ்ய மாகத்தককதெனறும. சணடாதிகருதமென்பது, "ఉత్తర శివజీశ్వరాయనమః" என்று ஆரபபிககப்பட்ட திரவியமென் றும,* பவறிகஷிப்தமெனபது பாஹ்யதேசததில் வைததிருக கும ஜலான்னபதர புஷபாதிகளெனறும, இவவிரணடில் மு தலாவது சணடேசுரபபிரீதிகரமும, இரணடாவது பிசாச பபிரீதிகரமுமாகையால இவைகளும சுதநாதமாককளுக்கு அ ককிராஹ்ய மாகுமெனறுநிசசயிநது ஒன்று கிராஹ்யமும, ஐநது அக்கிராஹ்யமுமாக நாரதமுனிவாகூறினதாகப பெ றப்படுதலால் யாமஙகேகாட்டிய கோயில் நின்மாலியமெனப துதேவஸ்வமாதிகளையே விளககினதனறி நிவேதிதமாகிய சி வபபிரசாதததை புனறெனபது நிராபபாதிதமாயச சாதிককப் பட்டது

இதுநிறக, அம்மமட்டிவாசகத்தில் சுருதிஸ்மிருதிகளிலு ம சிவ நின்மாலியதோஷங் கூறுவதாக எழுதபபட்டிருக்கின றது அது இந்தசுருதியில் ஸ்மிருதியிலெனறு காணபபடவி லலை சிவநினமாலிய கிராஹ்யமான சுருதிவாக்கியததை மேல பாம காட்டியிருக்கினறோமாகையால அப்பேதையினுடைய தூவாதம நிரசிக்கப்பட்டது. அதவாஸ்மிருதிகளாலேகதே ஈமாய்ப்பாதிக்கபபட்டாலும் அது "శ్రుతిస్మృత్యోర్విరోధేతు శ్రుతి బలీయసీ" என்கிறநியாயத்தால் சுருதிஸ்மிருதிகளுக்குப் பர ஸ்பரவிரோதமுணடாகிற பட்சததில ஸ்மிருதியைককாட்டிலு ஞ; சுருதிப்பிரமாணம பலிஷ்டமுடையதாகக் கொளள வே ணடுமென்கிறபடிச் சுருதிபாஹ்யமுடைய எமককு ஸ்மி நுதிபாதককததால் வருநதோஷம் நிஸ்புருஹமெனக.

இன்னும், அத்துஷ்டவாசகததில் சிவநின்மாலியததை மணணிடைப் புதைததல தடாகங்களிற போடல் விகிதமெனறும, அதவாவுட்கொணடால் அதோகதியடைவார்களெனறும ஸ்காநததிலும, சுப்பிரபேதமெனனும ஆகமததிலுங் கூறபபட்டதாக அழுதா. மேலிடங்களில யாமவிவகரித்துவநத நியாயங்களால்நினமாலியபபகுதிகள வெளிப்பட்டதாகையாலசணடாதிக்ருதம, பஷிகூஷிப்நுமாகிய இவவிரணடுமே பக்ஷணயோகிக்ய மல்லவென்று தடாகங்களில் விட்டுவிடச சிவாகமங்கள விதிக்குமனறிச சிவாபபிதமாய்விட்டநிவேதிதமாகிய சிவப்பிரசாதத்தையொருபோதுஞ் சொல்லாதென்க. இனி அம்மூடவாசகததில இறக்கமுத்தியென்கிற காசியில சிவபபிரசாத நுகர்ந்த பாதகததவளையை அதற்கிறுதி நாள வநதபோது அமராகள இப்புணணியகஷேத்திரததில் சிவபபிரசாதநுகர்ந்த இந்தப்பாதகததவளை யுயிர்விடலாகாதென்றெணணிக் காகததைக்கொணடு அதனைக் காசியெல்லைக்கப்புறத்தே யெறிநதுவிடுமபடிச செயதார்களென்று காசிகணடத்திற் கூறியிருத்தலால் சிவநின்மாலியத்திற்குப் போஜனயோக்கிய மில்லையென்று சாதிக்கப்புகுந்தார். காசிகணடத்தில் ஓங்காரவிலிங்கத்தின சிறப்புரைத்த அத்தியாயத்தில சிவநின்மாலியநுகர்ந்த தவளையைக காசிக்கப்புறததேகொணடுபோயக் காகமொன்று அதன் வினையிருந்தபடித தின்றுவிட்டதாக எழுதப்பட் டிருக்கிறதன்றிக் காகத்தைக்கொணடு தேவாகள காசிக்கப்புறப்தே எறிந்துவிடும்படிச செயததாகக் காணபபடவிலலை. தேவர்கள செயதாகளென்று இல்லாத விஷயத்தைக் கற்பிததுரைததனு லென்னபலனகணடா? இப்படியெழுதுவதனுல நூற்புரட்டன்றுசிசயிககப் படுகின்றனா. இதுநிற்க சிவபபிரசாத நுகாநததவளைகளுத் தோஷாரோபிதமவநத தெனனையெனின, மேலபாம பலவிடங்களிலும சிவநின்மாலியம சுதநாத்மாக்களுககே பிரயோசனங்கூறினேமனறி அசுதநாதமாக்களுக் கலலவாகலின முமூமலதேகியாகிய தவளைக்கு எபபடி அபபு

ణణియప్పిరయోజనంకిటిమి' ఇత్యనేన విరుద్ధానైకాంతికత్వాత్ శివనిర్మాల్యమ అశుద్ధాత్మకాకర్మలకే అర్హకమలవెనను పెరపట్టత్వాత్ శుద్ధాత్మకాకర్మలకు ఉరిమైయెనను నాటబడ్డది. ఇవ్వుణ్ణమైయ పక్షత్రయగుణరామల తవళైయిన్కతైయైత్ తనక్కాధారమాకకొణ్డు తిమిరిప్పోయవిట్టా. ఇత్ర నియాయంగళాల శివపిరసాద గ్రాహ్యమత్రతుకళుకరుప్ పరమపావనమెనను నాట్టబడ్డది

ఆయిన శైవసంహితైయిల "అనహంకారమనైవేద్యం" ఎనగిర వాక్యత్తాల్ ఎమ్మిడ్డ నిర్మాల్యమ అపోజ్యమెనను శివపెరుమానుక్కుప్ పిరతిపాదిత్తనెనినెయిన, ఇవ్వాను కేట్ట శైమినిప్పరకవానుడైయ సందేహమొళియుమపడి "దేవదేవస్యవచశ్చోవిషయోయంనకైమినే। యేవీరభద్రశివాశివభక్తిపరాస్తేషాం శంభోరన్యత్రదేవేషుయేభక్తాయేనదీక్షితాః। తేషామనర్హమీశస్యతత్పరిశేషకర్మణః" ఎన్గిర వాక్యత్తాల వీరభద్రర్ మూత్తియాల సమిక్కప్పట్టవాకళుమ, శివభక్తి విముకాకళుమ, శివపెరుమానైవిట్టు అన్నియ దెయ్వంగళిట్టత్తుప్ పక్తిచెయ్పవాకళుమ, శివదీక్షా సంస్కార మిల్లాతవాకళుమాకిన అధికారిగళుక్కుత్ తమత్ నిర్మాల్యమ్ గ్రాహ్యమాకాదెనను శివపిరానుడైనదాక వ్యాసపకవాన్ ఉపదేశిత్త పుణ్యమైవెళిప్పట్టదనాల శివనిర్మాల్య పోజ్యత్తిల్ కరుమలాత్తవాకళిన్ ఞానమెనపదువెళిప్పట్టదు. ఇదనాల్ శుద్ధాత్మాకళుక్కే శివనిర్మాల్యపోజ్యమకూప్పట్టదు. ప్రమాణట్టపురాణత్తిల్ "నిర్మాల్యనివేదితాన్యేవ దేవస్యశూలినః। క్షయాపస్మారకుష్ఠాద్యైర్నదోషోమద్యేశబాధనాత్। నిర్మాల్యంపరమంపుణ్యంనైవేద్యం పాపనాశనం। బ్రహ్మచారీగృహస్థానాంయతీనాంచవిశేషతః। నిర్మలత్వాచ్చ నిర్మాల్యంనృణాంసైర్మల్యకారణం" ఎన్ను మిగత్తవాక్కియత్తాల్ శివపాదోదకత్తిలుమ, శివాపదిష్టమాన జలపానత్తిలుమ్, క్షయాపస్మారకుష్ఠాదిరోగంగళ నశిక్కుమెనను, పరమపుణ్యమాకిన శివనిర్మాల్యమ పాపక్షయమె

.ாலும், பிரமஹத்யாய கிருஹஸ்தாதி எதிகளுக்கும் முக்கிய பிரதாயகமென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டது "உபவாஸஸஹஸ்ராணி ஸ்ராஜாபத்யாயுதானி ச। சிவப்ரஸாதஸித்ஸ்யர்த்யாம்நோபாஸாமஃ। பத்ரம்பு ஷ்பம்஫லம்தோயமஸ்ய ஹாஸாதகாஷ்ஷம்। சிவார்ச்சனாவிநாபூதஜீவதத்யோஜ்ஜ்வலத்ப்ரதீப்தி" எனனும் வாக்கியத்தால் உபவாச சகஸ்ரங்களும், பிராஜாபத்ய கிருச்சிராதிகளும், சிவநினமாலியமாகிய சிவப்பிரசாத பாதோதக கிரஹணபுணணிய பலங்கடகுக்கோடியமிசத்திலொன்றிற்கு சமானமாகாது எனறு பெறப்படுதலால் சிவாபபிதகு செயபாடல பதரபுஷபஜலானனைஷதங்களை யெவன புஜிபபானோ அவன உடனே பாபாதமாவாய விடுவனெனறு மேலோர்கள நிச்சயித்திருக்கின்றனர் இபபடியினனு மனே கவாக்கிபங்கள சுருதிசமமதமாய்ய புராணவசனங்களா ஆத நாகக்கபடியாகையால சிவநினமாலியப பிரசாதங்களுக்கு ஷஷங்கடதிவநம பாபாமாகக்களுடைய தூவாதம நிரனாமாபவிட்டதெனக

இவ்வளவிறக்கு மேலாக சிலர் வேதத்தில சிவநினமாலியமவிதிக்கப்படவில்லை எனறு கூறுகிறார்கள் அவர்கள் பிரமாணமலலெனறு சிவநிந்தாமதங்களை நிந்தைகூறுகின்றனர் சிவபுராணவிதிகளை சிவாகமங்களை பாஹ்யமாபவிக்கின்றனர் இவர்கள் வேதங்களை மலவலவாகக்கின்வைதிகபூசையையே சொன்னதெனபது எவ்வளவும் பொருந்தாது திருமறைக்காடில வேதங்கள் சிவாகமவிதிபபடி சிவாராதனஞ்செய்தது பிரமாணசித்தமாகையால தாந்திரிகாமபதந தோஷமுடையதெனறு நிந்றுவது முழுமூடத்தனமையென்க இலிங்கபுராணத்தில "சிவாக்ரேசிவநிர்மால்யமுபஹிதாத்வேதவ்ரஜாத்। ஸ்வயம்வேதாஸ்தாஸ்ஸ்ரீஸ்வரகம்ப்ரதிபஜ்யதே" எனகிற வாக்கியத்தால் எவன சிவதவிர்ந்தமா கொடுக்க வாங்கிகொள்ளாமல் தனக்குத்தானே விபூதிபிரசாதகருதுசுமாதிகளாகிய நினமாலியங்களை கிரகிபபானோ அந்த நரன நரகத்தை படைவனெனறு ஸபஷ்டமாயக கூறியிருத்தலால வேதத்தில விதித்தது தாந்தி

ரிகாராதனமேயென்று பெறப்பட்டுப பிராமணுதி சாதுர்வாந்ததாரும் சிவப்பிராமணுகக விடத்திலேயே சிவப்பிரசாதம பெறவேண்டுமெனபது சாதிககப்பட்டது. இதுகாறுங்கூறி வந்த நியாயங்களால சிவநின்மாலியம சாவோதகாஷமாயச சாதிக்கப்பட்டதாகையால் பேதைகளால தூறறப்படுந்தூஷணங்கள நிஸ்புருஹமாபவிட்டதெனக

இதுநிறக, அநுதுஷடவாசகததில் "விஷ்ணோர்-வேஷம்லங்஘ம்" என்கிறவாககியததை யெழுதி விஷ்ணு நிவேதிதம சுததமானதென்றும, அதுபோஜனயோக்யமெனறுங் குலவிக கூறியழுதா. சிவபபிரசாதமொனறிறகே போஜனயோகயம வேததில விதிக்கப்பட்டதேயனறி யிதரதேவதா சமபநதமொனறுங் கூறினதில்லையாகலின விஷ்ணுப்பிரசாதகிராஹ்யோதகாஷம நிரசிகககப்பட்டது பாகவதாதிபிரமாணங்களில "ஶ்ரீவிஷ்ணோர்தாஸாः" எனறுவிஷ்ணு நின்மாலியகிராஹயங்கூறபபட்டதேயெனின், "ஶிவஸ்யாஹம்தாஸோஹம்" எனகிறவாககியபபடித் தேகபுத்தியுடைய தாசாகளாகிபபாஞசராதரதிரிகட்கு சிவசொனனதேயன்றிச சாவவைதிகஜனசமமதமாயச சொலலபபட்டதல்லவெனக பாஞசராதரதிரிகளுநரு மாதிரமே விதிநததால் அவைதிகதவமபெறபபட்டது அனறியும பாகவதம ஏகாதசஸ்கநதததில "நோவயஜ்யாஸ்ஸிஷேஶ" எனறு கூறப்பட்டவாககியததினுலும அதனுணமை வெளிபபடட்டது சிவபபிரசாதமோவெனின், சுருதிசமமதமா யுதகரிககபபடடதனுல நிரபபாதிதமாயச சாதிககபபடடதெனக வைதிகாகள தாநதிரிகசமபநதமான நின்மாலியங் கொளளாரகளேயெனின், அவாகள கொளளுவதனமுன கொடுபபாரொருவருமிலலையாகவும அது கொணடொரு தாழுவுகூறவநதது பெதமையெனக. சிவதிக்ஷா சமஸகாரமிலலாதவாகடகுச சிவாலய நிவேதிதபபிரசாதம போஜனயோகய மாகாதாகையால வைதிகருளளும சிவதிக்ஷா விசிடடதகையடைநது மஹாசைவரானவாகளே அதறகுரியவர்களெனபது பெறபபட-

து. மஹாசைவரானபிறகும சிவாசாரியரைவிட்டுத் தாமே நி னமாலியத்தைக் கிரகிப்பவர்கள நரகத்தை யடைவரென்று இலிங்கபுராண வாக்கியத்தை மேல காட்டியிருக்கின்றோ மாகையால் தாந்திரிகாராதன நின்மாலியப் பிரசாதத்தை வைதிகாகள் கொளளார்களேயென்னும வீண்வாதம் நிரஸ்த மாயிற்றெனக. இவவுணமை நியாயமபற்றியே சிவாலயங்களி ல சிவப்பிரசாதபாதோதகங்கள சிவதீக்ஷா விசிஷ்டர்களாகிய சைவாசாரியாகளுககு மாதத்திரமே கிராஹ்யமாகி மற்றை அதீ க்ஷிதாகளுக்கு அககிராஹ்யமாய்விட்டதெனக மேல் விவகரி ததது தாந்திரிக வைதிக ஆராதனபேதமேயன்றி மூர்த்திபே தமல்லவாகலின வேதததிற கூறிய ருதர்புக்தமாகிய பிரசா தபாதோதங்கள சாவசமமத மெனபது நாட்டப்பட்டது தாந்திரிக வைதிகபூசைகள அதிகாரபேதத்தினால சிவனைவழி படுமமாககங்களாக நிசசயமாகையால எந்த மாக்கத்தாலு ம சிவபபிரசாத கிராஹ்பசிததி சாவோதகாஷமாயப் பெறப பட்டது வைதிகதாந்திரிக தீக்ஷாபேதங்களைப போலவே தாந்திரிகதீக்ஷையுளளும, சமயவிசேஷ நிர்வாண ஆசாரியாபி ஷேகங்கள விதிககபபட்டு மூர்தததிமானொருவனையே காட டுமுணமையால அவறறை அதிகாரபேதமென்றே கொளள பபடும மேல விவகாரததால வாதமெலலாந திக்ஷாபேதத் தாற பெறபபடடதனறி மூர்தறிபேதததாற பெறபபட்டதி லலையாகலின வைதிகாகளும, சைவாகட்கும, சிவநின்மாலிய கிராஹ்யம் சுருதி சமமதபபடி யொதவிததனுஞ் சாதிக்கப்ப டடது விஷ்ணுபபிரசாதம சுருதிவிலககானபடியால் வை திகாகட்கு அககிராஹ்யமாயவிட்டதெனக. வைதிகாகள சா ளககிராமாதிகளை யாராதிப்பாகளே யெனின், முனிவாகளு டைய சாபததால சாளக்கிராமாதிகளைப பூசிககப்பெறறவ ாகளாயினும் சிவலிங்கபூசையில, ஆதிததியன, அமபிகை, வி ஷ்ணு, கணநாதாமுதலியவர்களைப பரிவாரரூபமாகவே கொ ளவாகளன்றி முக்கிபோததேசமாயகொண்டு பூசிக்காரொ னக இதனால் அபபஞசபூசையில் விநியோகமான நின்மா

லியமும ருத்ரசேஷமேயானதால் விஷ்ணுநிவேதிதம வைதிகர்கட்குக் கிராஹ்யமாயிற்றென்பது நிரசிக்கப்பட்டது மேலிடங்களில் யாம் விவகரித்த எக்ஞவிஷயததில் இதர தெய்வங்களோடு சமானமாக நமஸ்காரங்களாலும, துஷ்டஸ் தோத்திரங்களாலும், ஆஹ்வானங்களாலும், ஸ்ரீருத்தரமூர்த்தியை யாராதிக்கப்படாதென்னும் ருக்ஸம்ஹிதா வாக்கியத்தைக்காட்டி யிருக்கின்றோமாகையால அச்சுருதிக்கு விரோதமாய்ப் பஞ்சபூசையென்றுகொண்டு சிவபெருமானோடு ஹீனதெய்வங்களையும் ஆராதிததுவருவது அவாகள் வினையிருந்தவாறென்க. இங்ஙனநிற்க, ருக்ஸமஹிதையில "అంతశ్చరతిరోచనాస్య ప్రాణాదపానతీ వ్యాఖ్యంతీవాసనం" என்கிறவாகியத்தால் சனங்களிடத்து அநதரியாமியாய்நிற்கும பரஞகிய அநதஉருதிரனைப் புத்தியினுலுளளே பற்றுபவாகள சரியதை நாவினுலே கிரகிபபாகள என்றுகூறுமாறரூல அவவுருதிரனை யுளளேபற்றுதவாகள மலத்தையே நாவினுல கிரகிபபாகளென்று அப்பிரஸ்துதப்பிரஸமசாலங்காரத்தாற பெறபபடடது. இதனுல் உருதிரமூர்தியை யாராதிப்பவாகளே யுருதிர நிவேதிதமாகிய அனனதததையுணபவாகளென்றும, உருதிராராதனை மிலலாதவாகள இதர தேவதாராதனாகளாகி மலததையே நாவினுற பற்றுபவாகளெனறும நிசசயிககபபட்டது. இநத நியாயங்களாலசிவாராதனமும, சிவபிரசாதமுமே கிராஹ்யமாகி யிதர தேவதாராதனங்களும, நிவேதிதங்களும அகிராஹ்யமாயிற்றெனக. மேல்வாக்கியத்துக்குபப்பிரம்ஹணமாய்ப் பராசரஸ்மிருதியில் "అంతశ్చేచ్ఛంతియజ్ఞాభవానీసహితంశివం। పురీషమివగృహ్ణంతివ్యాఘ్రేణసంశయః" என்று கூறபபட்டது

மொழிபெயாப்பு

வாசியார்த்தம

"நற்றகையுருதிர நாயகன்றனைப்
பெற்றிபெந்தியாற பெரிதகத்திடைப்
பற்றிவோர்நிதம பரிந்துநாவினுற்
குற்றமிலமுதினைக் கொள்ளுவார்களால்".

கம்மியார்த்தம்.

"உற்றிடுமுமைபுண ருருத்திரன்றனைப்
பெற்றிபெறதியாற் பெரிதகத்திடைப்
பற்றிடாத்தீயர்கள் பரிநதுநாவினாற்
குற்றமாமலத்தினைக கொள்வருணமையே".

என்றுவரும வாக்கியங்களா லினிதுதெளிவாராக. சிவநி வேதித மல்லாதனவற்றை புணபவர்கள மலபோஜனததிற கு யோக்யாகளென்று பெறப்பட்ட வுண்மையையறியாம ல் விஷ்ணுநிவேதிதம சுத்தமென்றும், அதுபோஜனயோக் யமென்றுங்கூறவந்த சுருதிபாதகவாதம கணடிக்கப்பட்டதெ னக. விஷ்ணுநிவேதிதம சுத்தமென்றுகூறவந்தது கிறிஸ்தும கமமதீயர்களுந் தங்களதங்கள தேவதாராதனங்களில் அர்ப்பி ககபபட்ட பதரார்த்தங்களைச சுததமென்று கூறுவதுபோலா மன்றிச சுருதி சமமதகிராஹ்யமான சுத்தமுடைமை பாதக மாயவிட்டது. சைவபுராணததில "ஶம்ப்ரோக்ஷ்ய ஸ்வயம்ஶுத்தம்ப்ரோக்ஷணம்ச விசேத் ஜீயாச்ஸர்வ்வதாஸ்வ்ஜாதி: ஆஸ்ய தேவஸ்ய நைவேத்யம்ப்ருக்ஷ்வாசாண்டாலாயணம்ப வேத்" எனகிற வாகக்கியத்தால பரிசுததமாகிய சிவப்பிரசாதம சாவ பிராம்ஹணபோஜனயோகயமென்றும, அன்னிய தேவதாரா தித நிவேதிதம அபோஜ்யமென்றும பெறபபட்டதுமன்றி ஸ்காநதத்தில "ப்ரஸாதமஸ்ய தேவஸ்ய ஶுத்ரைர்ப்ரோக்ஷிதம் ப்ரவேத்" என்கி ற வசனத்தால் சிவபபிரசாதமலலாத அனனிய தேவதாராத ன பிரசாதத்தையுணடவாகள நரகத்தையடைபவாகளென்றும் நிசசயிககபபடடதனால விஷ்ணுபபிரசாதம போஜனயோகய முடையதெனறு பிதறறவநதது பேய்த்தன்மையாய்விட்ட தெனக. இதுமட்டோ, "ஈஶாவாஸ்யமிதம்ஸர்வ்வம்யத்கிஞ்சிஜ்ஜகதாஞ்ச ஜகத். தேனத்யக்தேனபுஞ்ஜீதாமாகிருதஶ்சித்தனம்" என்கிற உபநிஷத்வா க்கியபததாலும சிவநிவேதித கிராஹ்யமும இதர தேவதாநிவே தித அக்கிராஹ்யமுங் கூறப்பட்டதாகையால் விஷ்ணுநிவேதி தம போஜனயோக்யமெனறு கூறவநதது பாழாகிவிட்டதெ னக. இதுகாறுங் காட்டிவநதநியாயங்களால் சுருதி சம்மத

போதகமாகிய சிவநின்மாலியப் பிரசாதமொன்றே சுத்தாத்மாக்களுக்குப் போஜனயோக்யமென்றும், விஷ்ணுமுதலிய க்ஷுத்ர தேவதாராதன நின்மாலியங்கள அயோக்யமென்றுஞ சாதிக்கப்பட்டது. இவ்வுண்மையைப் பதுமம, மானவீயசமஹிதை, இராமாயணம், பாகவதம், விஷ்ணுபுராண முதலியவற்றுளுங்கண்டு தெளிவாராக

இனி யவ்வழுவாசகத்தில் ஸ்ரீபபபதி கிருஷ்ணுவதாரஞ செய்தருளியபோது சதுர்வேதபாரகாகளிலுஞ சிலா அவனது அதிதிவ்ய மாயாமோகனததால் கெட்டுபபோகக கேவலமமௌட்டியாளான ஏகாலியன, பாதவாள், ததிபாண்டன்முதலாயினோர் பிரபத்திசெயது மோடசமடைந்தாகளென்றும, பித்தபபெருமானைக கண்ணபபா எறிபததர்முதலாயினோ தெரியாமல ஒருவிதபத்திபணணி உருதரிரபதவியையடைந்தாக ளென்றுங்கூறிப, பிரபததிபணணுகிறவாகளை முடடககல லடுகககியென்றும, முடிசசவிழுக்கிறவாகளெனறுந தூஷிககபபடாதெனறு அபிமானமபூண்டழுதா.

இதனை முறையேவிவகரிக்குமிடத்துஸ்ரீயபபதி கிருஷ்ணுவதாரஞசெயதாரென்பது பிரமாணவிரோதமென்க. ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் விஷ்ணுமூர்ததி தனனுடையதேகததினின்றும எடுததுவிட்ட வெளளைமயிரொன்று பலராமனுகவும, கறுப்பும யிரொன்று கிருஷ்ணனுகவும பிறநததாக இனிதுபெறப்படுதலால் ஸ்ரீயபபதியே கிருஷ்ணனுகவநதாரென்பதுவெறுங்கதையாய்விட்டது. இப்படிபபட்ட அவதாரவிசேஷததை மௌட்டியாளாகிய ஏகாலியன,அமபட்டன,வணணுன்,ஒட்டன,உபபரவன்முதலியவாக ளாசசிரயிப்பாகளேயன்றிச சதுர்வேதபாரகர்கள ஏபபடியாசசிரயிப்பார்கள்? அபபடியவதரித்த கிருஷ்ணனுடையபிரபாவத்தை விசாரிக்குமிடத்துத் தந்தையாகிய வசுதேவனுடைய கர்ப்பததி லிரணடுமாசநதங்கியிருந்து அவன்விட்ட வீரியத்தின்வழியாயத தாயுதரத்திறசேர்ந்து அங்கு பத்துமாசம்வளையில் மலசலததிலுறியும், புழுக்களாற்கு

டையப்பட்டுப பலதுலபங்களை யநுபவித்திருந்தும, பின்னர் வெளிவந்து பாலியாவத்தைமுதலிய பலசேட்டைகளையடைந்தும,கடைசியிலவேகாத குறைகக்கட்டைப்பிணமாக்பாவருங் காணச செகநாதத்திறகிடப்பதுமாகிய விருத்தாந்தங்களவெளிபபடுமானாலியாதானுசிரியிப்பாகள? சதுர்வேதபாரகாகள பிரபந்திசெய்பாது அவனுடையமாயாமோகனத்தால்கெட்டாகளென்றா. இதனுல்அவாகளைக்கெடுத்தவன இவாகளகரிபபெருமாளேயென்றுபெறபபட்,தால பதிதாமபாதகமாயவிடடதெக சதுர்வேதபாரகாகள கெடடாகளென்றும்,ஏகாலி, இடையன முதலியவாகள மோக்ஷமடைந்தாகளென்றும பிதற்றிபமுதா வேதபாரகாகளே அவனுடைய மாயாமோகனத்தால் கெடுவாராயின் மௌடடியாளாகிய ஏகாலி, இடையன் முதலியவாகள பிரபந்திசெய்தாகளென்பது விருத்தநியாயத்தை விளைவிக்கும ஏழை, இடையன, இளிசசவாய னென்பவாகளாகிய இராமன, கிருஷ்ணன, நரசிங்கன் முதலியவாகளே அவதார விசேஷங்களாககொண்டு பரசிராமன, பலராமன், மீன, ஆமை, குதிரை, பன்றி அவதாரங்களே யோகயமன்றெனககழித்துப பகிபாராட்டிவரும இபபேதைகளில் ஏகாலி, இடையன முதலியவர்களை பிரபந்திக்கு யோக்பராவர்ன்றிச சதுர்வேதபாரகர்கள் ஆகாரென்பதே யெம்முடைய சமமதமுமெனக. இவர்கள உடையவாகாலத்தும, ஒட்டன, உபபரவன முதலியவாகளேயே பிடித்துச சூடுபோட்டுச சோதத்துக்கொண்டு சிஷ்யசாமபிரதாயம விருத்திசெய்ததாக மேலிடங்களில் யாம் காட்டியிருக்கினறோமாகையால் அது இங்கே சமாததிககப்பட்டது. இங்ஙனமாகவும், ஆத்மாககளுடைய கன்மானுகூல சித்தியாய்ச் சமஸ்ததாமங்களும் நிகழபபெறுமென்பதே சாஸ்திரசமமதமாகலின் அவனுடைய மாயாமோகனத்தால் கெட்டாகளென்று பிதற்றவந்தது பேதமையாய்விடடதெனக.

இங்ஙனநிற்க, கண்ணப்பர்முதலாயினோரைடைந்தது உருத்திரபதவியாகிய கைலாசகிரியென்றும, இவாகள் ஏகாலி

முதலியவர்களடைந்தது மோக்ஷவிடெனறும முதநி தாரதுமயை கணடெமுதவநதா. கணணனுலே கீதாவுபதேசமபெறற அருசுனனனறுனே கண்ணபபராக அவதரிததுச சிவாராதனநநால முதநியடைந்த மான்மியம காளஹஸ்திபுராண முதலியவற்றுல நிசசயிககப்பட்டதனுல் கணணனே ஆசசிரயிததவாக்ருப பிறப்புடைமையும, சிவனை ஆசசிரயித்தவாகரு முதநிபுடைமையும பெறபபடடது

"கணணப்பனொபமதோ ரன்பின்மைகணடமி
னென்னபபனென்றொப்பி லென்னையுமாட்கொணடருளி
வணணப்பணிந்தெனனை வாவென்றவன் ருனை
கணணப்பொன்னிந்தறன்கே சென்றுதாயகோதுமமி"

61 எனனுநதிருவாககால கணணபபசுவாமிகளுடைய அனபினறிறநதை ஸ்ரீமநமாணிகநவாசசுவாமிகளாலெடுததுககூறபபட்டதனறியும, சிவானநநலஹரியில, "யுக்தாவ ஸ்திதபாதுகாபஸுபதேரங்கஸ்யகூர்சாயலே। ஸ்ரீமாபாண்டுரிபோஷிதாசநம்புரிபோஷிதாவ்யாதிஷே சாயலே। கிஞ்சிஜ்ஜீவிதமாஸ்ரிதேபகவதஸ்தோஷாராயலேஷ்ட்ரீ: கிஞ்சரோஷ்ய ஸுபாவநவரோபக்தாபதாஸாயலே" எனகிற வாகியநதால் அவருடைய பக்திவிசேஷங்களை முறையேயெடுததுககூறிப் பகதசிரேஷ்டசிகாமணியென்றும சங்கராசாரியரால துதிக்கப்பெறறதனுல் அப்பேதையினுடைய பாழ்மபிரசங்கம பேபக்கூசசலாயவிட்டதெனக பேயினுற்பிடியுண்டான செயகையாவும பேயசசெயகையேயாமாபோல் சிவபக்தியுக்தபாரம யவிசேஷத்தால் எல்லாரு சிவச்செயலாக அற்புதங்கண்டருளும எமது சுவாமிகளதெரியாமல ஒருவித பக்திசெய்தாரென்று நிநதைகூறிய அப்பேதையினுடைய வாயபுமுத்தழியுமென்பதே நிசசயமென்க. இங்ஙனநிற்க, எல்லாபபேற்றினுஞ சிறநதது சிவபபேறென்று முண்மையையுணராமல் விஷ்ணுபத்தநதை மோக்ஷவிடென்றும, ருத்ரஸ்தானத்தை யொருபதவியென்றுமமபுலம்பினுர். "ஶவத்ரியேபரமோமர்ட்யஸ்ஸுரத்ரயத்ரிஜநிஸ்ஸ சாரசுசிந்ரம்பவதம்யஸ்விஷ்ணோரபவந்ந்யதாயி ஶேநபா ஸிகுஹ்யாநாமகோநாம்"

ఎనలుమ రుక్సమవధితావాకకియతతాల సమస్తదేవాకకలుమ శివలిఙకారాదనతనాల తమకల ఐశ్వరియంకలేయటైనతనాగ లెనలుమ, లటశుభీశమేదరాకిమ విష్ణువానవా శివలిఙపూజైచెయతు పరమపదతతయటైనతనాగెనలుమ పెరుపటటనలె విష్ణుపదమానతు శివారాధనతతాలవనతనాగ నిరాయికకపటటతు. ఉరుతధిరమూరతతియాయారాధిచతుప్పెరుగ విష్ణుపదమ అవ వురుతధిరసనాధనతనైకాటటియు ముయరనత మోక్షసనానమెనలు కూరవనతు ఎనన అధియామం? మేలుతకరిగ్ధ శ్రుతికరుపపరిమహణమాయప పరమహఙకవానతతతిల "రౌద్రంసమభార్యహిలిఙ్గమాదాళిమయంచాపహరిస్తుభక్త్యా సుదర్శభంనైన్నపమాజ్యపర్యుపవాత్తనాసేపరంపదంతత్॥" ఎనకిరవాకకియతతాల ఇనత విష్ణువానవా ఆదియిల శుద్ధరమాకకవుమ, శిలామయమాకకవుమిరుకకినర శివలిఙనతనపపూరితతుర రావోతకాషమాకియ పరమపదతతనై యటైనతనెనలు కూరపపటటిరుతతలాల విష్ణుపదమ మోక్షసనానమెనపతు నిరిశికపపటటతు మేలకియాయంకలాల్ రుద్రధిరసనానమే విష్ణువానిపదనంకలేకకాటటిలుఞ శిరనత మోక్షస్థానమెన్ను సాధికకపపటటతు స్కాదతతతిల "ప్రథమాద్భ్రష్టాలోకా ప్రిన్వితీయాద్వైష్ణవంపదం । ప్రదక్షిణాత్తృతీయాత్తులోకంమాహేశ్వరంప్రకేర్తీ" ఎనకిర వాకకియతతాల మొదటపిరదక్షిణత్తాల బ్రహ్మలోకతతనైయుమ, ఇరణటవతు పిరదక్షిణత్తాల్ విష్ణులోకతనైయుమ, మూన్రువతుపిరదక్షిణత్తాల శివలోకతతనైయుమ ఆత్మాకకలటైవార్కలెన్ను పెరుపపటటతనలుమ్ "సూర్యోయత్రపశ్యతిత్వద్విష్ణోపరమంపదమ్॥" ఎనకిర వచనత్తాల్ ఎనతపదత్తై విత్వాన్కల్పార్కిన్రార్కలో అతు విష్ణుపదత్తైకాటటిలు మురయినత పరమపదమెన్ను నిశ్చయిక్కపపటటతనలుమ్, రుద్రస్థానమే మోక్షపదమెన్ను సాధిక్కపపటటతు. ఇతునిర్క, ప్రపత్తిచెయపవాకలే మురటటక్కల్లలుకియెన్నుమ్, మురిచ్చవిమక్కిరవరొన్రు తూషిక్కపపటాదెన్రార్. ఇతనల్ ఇవార్కలిల ప్రపత్తిచెయపవాకల్ మురటటక్

கலலடுகுகியும, முடிசசவழக்கிறவருமேயாகி அவ ரெவ்வியல் போராயினும் அவாகளை யொனறுஞசொலலபபடாதெனறு இவாகருத்து வெளிப்படுகினறது முடிசசவிழுககிறதுமுதலிய தூக்குணங்களை யெடுத்துக்காடடிக் கணடிபபவாகளை யிபபேதைவெறுபபதனுல அவாகளில் தாமு மொருவாபோலு மென்று சங்கிகக விடமுணடாகிறது. இவருடைய பாழமபிரசங்கததில மெளடியாளாகிய ஏகாலியன முதலியவாகளெனறு தாமேகுறிததனுல முட்டककलலடுककिகளாகிய மூடசிரோமணிகளே பிரபததிககுரியாரெனபது நிசசயிககபபடடது மெடலனனங் கோவிநதராஜுபபெருமாளிடததுப பிரபததிசெயவாகளு மிவாகளுப பகததுணைவாபோலும. இவாகளுடைய பிரபததிமாகககதைச சடகோபாமுதலிய பூரவிகாக ளனுடடிததில்லையாகலின முட்டककललडुककिकळுककே பிரபோசனமாயிறறெனக நமமாழவாருடையபிரபநதத்தில், "ஏறியபித்திஞேடு" எனனும பாசுரத்தில் "நீறுசெவவேயிடு வாளாக்காணி னெடுமாலடியாரென்றேடும்" என்று கூறியிருததலால் விஷ்ணுபக்தர்களும நீறு பூசுபவாகளேயென்று நிசசயிக்கப்பட்டுச சித்தூரத்துவபுண்டரதப்த முத்திராங்கிதங்களை நிரசிக்கப்பட்டதனுல் பிரபததிமார்ககம அவலமாயவிட்டதென்க. இவ்கள பாகவத சிரோமணிகளாகக்கொணட விபிஷணன், பிரகலாதன, அருச்சுனன, துரோபதை முதலியவர்கட்கும் பஞசசம்ஸ்கார விதாயகமாகிய பிரபத்திமார்க்கம பிரசங்கிக்கபபடாமை நிசசயமாகையால் அதனுண்மை யித்திறததெனறு புத்திமான்கள கணடிராமற்போகார. இதுநிற்க, பிரபத்திசெய்பவாகளைத தூஷிக்கப்படாதென்பதற் காதாரமாயப் பிளளைப்பெருமா ளையங்காருடைய பாடல்களிலொன்றை யுதகரித்தமூதார். அபபாட்டோவெனின், அப்பர்சுவாமிகளருளிய தேவாரப்பொருளைக் களவுகொண்டதாகப் புலப்படுகின்றது.

அப்பர்சுவாமிகள.

"சங்கநிதிபதுமநிதி யிரண்டுந்தந்து
தரணியொடுவானளத் தருவரோனு
ஙங்குவாரவர்செல்வ மதிப்போமல்லே
மாதேவர்ககேகாந்த ரல்லராகி
லங்கமெலாங்குறைந்தழுகித் தொழுநோயாரா
யாவுரித்துத்தின்றுழலும் புலையரோனுங
கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகி
லவர்கண்டீர்யாம்வணங்குங் கடவுளாரே"

பிளளைப்பெருமாளையங்கார்.

பாதியாயழுகியகால் கையரோனும்
பழிதொழிலுமிழிகுலமும் படைத்தாரோனு
மாதியாயரவணையா யென்பாராகி
லவர்கண்டீர்யாம்வணங்கு மடிகளாவார்
சாதியாலொழுக்கத்தான் மிக்காரோனுஞ்
சதுமறையால்வேள்வியாற் றக்காரோனும்
போதினுன்முகன்பணியப் பளளிகொள்ளும்
பொன்னரங்கம்போற்றாதார் புலையர்தாமே."

மேல்வாககியங்களால் இவர்க ளையங்காதிறம்வெளிபப ட்டது. ஆகவே, அத் திருட்டுபபாட்டைக்கொண்டு சபை யேறவந்தது அறிவின்மையும, அவமானமுமாய்முடிந்தது. ஆயினும், அது அப்பாசுவாமிகளகருததை யுடன்கொணடிரு ப்பதொனறாகலின அங்கீகரித்து நியாயஞ்சொலவ தவசியமா யிற்று. அபபிளளைக்கவியில் பிரபததிசெயவா ரிழிவுடையரா யினுமென்றது பகவத்குணுனுபவஞ்செய்பவர் மாட்டுததமககி ருக்கும் அன்பு வெளிபபடுத்தவென்க. இதனால் பிரபத்திசெ யவா முடிச்சவிழ்க்கிறவாகளும், முட்டக்கல்லடுக்கிறவாக ளுமாகவே யிருப்பாரகளென்று அபிமானம்பூண்டு தூவாதத திறகெழுந்தது விசாரசூனியமெனக. இப்படியே யிவர்க ளா ழுவார்களும தேவார திருவாசகபபொருளகளைத் தங்கணுல் களில் கிரகிததிருக்கின்றனா.

வாதவூரடிகள.

"இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத
தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
நின்றநின்றன்மை நினைப்பறநினைநதே
னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
சென்றுசென்றனுவாய்த் தேய்துதேயநதொன்றாக
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யொன்றுநீயல்லை யன்றியொன்றில்லை
யாவரோயறியகிற்பாரே."

சடகோபா

"நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனுக
கதனுணேர்மை யதுவிதுவென்
றொன்றுமொருவாக ஞானரலாகா
துணர்ந்துமேலுங் காண்பரிது
சென்றுசென்று பரம்பரமா
யாதுமின்றித தேய்ந்தற்று
நன்றுதீதென் றறிவரிநாய
நன்றாய்ஞானங் கடந்ததே."

மேல்வாக்கியங்களால் பொருளமைதியோடு சொல்ல மைதியும்பெற்று விளங்கலான வாஸ்தவார்ததம வெளிபபட்டதென்க. திருவாசகம, திருவாயமொழியென்னும பிரபநதங்களே யிதற் காதாரமாகையால அவற்றின்பொருளை விரிககுமிடத்துத திருவாசகமெனனுஞ் சொறபொருளே திருவாயமொழியென்று பெறபபட்டதனுலும புத்திமான்கள பகுத்துணர்வாராக. இங்கே யாமிதுகாறும் விவகரித்துவநத நியாயங்களால் முன்னெடுபின் முரணுகக்கூறிவநத மூடவாசகங்கள நிரஸ்தமாயிறறெனக.

இனியவ வமுவாசகப்பிறலில் "காரணந்துத்யேய:" என்கிற வாக்கியததால ஜகத்காரணவஸ்துவாகிய கடவுளையே தியானிக்கவேணடுமெனறு கூறி, ஆங்கிரச உபநிஷதவாகி

யமாக "ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்நப்ரம்ஹாநசங்கர:" என்னும வாக்கியத்தையெழுதிப் பிரம்ஹருத்ராதிக ளிறந்தகாலத்தில் நாராயண னொருவனே யிருக்கினறானெனனும் "ஸமசிதயத்ததயே தேத்யாநாஜ்ஜாயந்தே விஸ்வோஹிரண்ய கர்பபோக்னி யமம்வருணருத்ரேந்திர:" என்கிற வாக்கியத்தால் அவனினத்தமாததிரத்தில் உலகங்களும, பிரமன், அக்னி, யமன், வருணன், உருத்திரன, இநதிரனு முணடானாகளென்னும, "பிரம்ஹாணமிந்திரம்ருத்ரஞச, யமம்வருணமேவச, நிகாஹயஹரதேயஸ்மாத, தஸ்மாத்தரிரிஹோச்யதே"எனகிறவாக்கியத்தால் பிரமஹருதந்திராதிகளைச சமஹரிககிறபடியால் அவனுக்கு ஹரியெனனும பெயருணடாயிறறெனறும பிரசங்கித்து, இபபடிசசுருதிகளி லுதகோஷிததிருபபதையே, ஔவையார "தெய்வமொருவனே யென்றுணரவலலீரேல" என்றும், அததெயவம நாராணனேயெனறு பொருளபடத "ஒருமாலுக கடிமைசெய" எனறும அவனது அஷடாட்சர மநதிரசெபமே மோட்சசாதகமாகையால "எணணெழுததிகழேல" என்றும, சக்ராங்கிதம பெறறு அவனுகநு தாசரெனகிற பிரபததிநெறியிலநிறகவேணடுமெனபதை "சகரநெறிநில" என்றும் அருளிசசெயததாககொணடு "ஆரோக்யமபாஸகாதிஸ்சேத்-ஸ்ரியமிஸ்சேத்மோக்ஷதாஸன -சங்கராதஞானமனமிஸசேத-மோக்ஷமிஸசேதஜனாதநிஞத" எனகிற வாகயந்தால ஆரோகயம சூரியனிடததிலும, செலவம அக்னியினிடததிலும, ஞானம சிவனிடத்திலும, மோக்ஷம விஷ்ணுவினிடததிலும பெறவேணடுமென்பதறகேறப சசிவனுல ஞானமாததிரமே சிததிககுமென்பதற்கு "பலலுழிகாலம் பயின்றரனையாசசிகில, நலலறிவுசறறே நகும்" என்று கூறிய ஔவைவாககே சாடசியாமென்றும வாயில்வநதபடி தாறுமாறுயப பிதற்றியிருக்கின்றனர்

இதனை முறையே விவகரிகருமிடத்து முதலில் "காரணந்துய்யே" எனறு முனனுமபின்னுநதளவி யிடையே தினற வாக்கியத்தை யுதகரிக்கவந்தா. காரணவஸ்துவைத் தியானிக்கவேண்டுமெனறதனுல அநதக்காரணவஸ்து இதுவென்று அந்த வாக்கியத்திலேதானே யிருக்குமதொழிய வேறுபாகத்

திலேயுள்ள பூர்வபட்சசுருதி யொன்றையுதகரித்தது தென்னு லிராமன் கதையாய்முடிந்தது. "బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాదీనస్వ్రష్టా యస్తేశకారణంకారణంకర్యేయస్సర్వేశ్వర్యసమన్వితస్సర్వేశ్వరశ్శమ్భు రాకాశమధ్యగ ఇతి" என்னும்அதர்வசிகாவசனத்தால் பிரமஹவிஷ்ணு ருதரோநதிராதிகள பிறப்பிக்கப்படுகிறார்களென்றும், அதனால் அவர்களை சகத்காரணரல்லரென்றும், சாவவசுவரியசமபன்ன னும், சகலஜகதீசனும், அநதருபாசனாவிதிகளால் தியானிககப படுபவனும், தஹராகாசமத்யகதனாகிய சமபசத்தவாசயனுமா கிய பரமசிவனே ஜகத்காரணவஸ்துவென்று பெறப்பட்டத னால அப்பேதை யுதகரிககவநதவாக்கியம சிவோத்கர்ஷப் பி ரதிபாதககசுருதி சமபநதமெனபது வெளிப்பட்டது. இபப டி வாக்கியங்களைததிருடி யெழுதிகொணடு திருட்டுபபி ழைப்புபிழைககசசொலலி யிவரை யாரடித்தார்கள? இபபே தையைப்போலவே யிவர்களை பூர்வீகர்களும அநதவாக்கியத தைத திருடியிருககினறனா இவர்களை திருட்டு வெளிப்படடு ப் போயவிட்டதாகையால "காரணந்துதயேய." என்று புரட டிபபுரட்டி யெழுதிக்கொணடுவரும அவ்வாக்கியதைத யினி ந ததநஞ்செய்துவிடுவாராக —அநதவாககியத்தைத திருடி ககொண்டதால் விஷ்ணுவைக் காரணவஸ்துவென்று வேதஞ் சொல்லவில்லையெனபது சாவசமமதமாய நிசசயிககப்பட்ட து. இதனால் காரணவஸ்து சிவபெருமானேயென்றும், அவ ரே தியானிக்கப்பட்டவரெனறும், விஷ்ணுபபிரமஹாதிகள அ காரணாகளென்றும சாதித துரைககபபட்டது.

இதுநிற்க, "ఏకోహవైనారాయణ ఆఆసీత్" என்னுமவாக்கி யத்தால பிரம்ஹாதிகளிறநதகாலததில நாராயணனொருவனே யிருககின்றானெனறு சொலலவநதது அறிவின்மையென்க. அநதவாக்கியம் ஜகதசிருடிகாரண விஷயமாகவநததேயனறி லயகாரணமாகவநததல்லவெனக சிருட்டிககுப்பூரவம பிரம ஹாதிகளில்லையெனறும், நாராயணனொருவனேயிருநதானெ ன்றும், அதனகருத்து வெளிபபட்டதேயன்றி இப்பேதை கூறியமாற்றம் நிரசிக்கப்பட்டது. இதனை எழுமபூரிரொட்டி

யெழுதியிருக்குஞ் சுவடியினுமபார்த் துணாவாராக. எப்படி யாயினும் அநாதசுருதியில நாராயணனேபரமென்று நிசசய மாகையால பிரமஹருதராதிகள அவனிடததிலேதானே யுண்டானார்களென்று பெறப்படடதெனின, மேல்யாமுதகாரிகத அநாவசிகாவசனததால பிரமஹவிஷ்ணு ருதரேந்திராதிகள சிவபெருமானால படைக்கபபட்டாகளென்று வெளிபபடடதனால நாராயணனமுதலிய நாலவாகுஞ் காரணன் பரமசிவனேயென்று நிசசயிககபபட்டது வாயுசமஹிதையில; 'ஶ்ரயஸ்தேஶாரணாஶ்சாநோ ஜாதாஸ்ஸுரஹேஶ்வராதத்ரயஸ்ஸ்ரஷ்டாரம் ஸ்தேவஸாதோயயாஶ்சாதபிதரம்பரமேஶ்வரம். ப்ரஹ்மநாராயணௌபூர்வம்ரஜஸ்ஸத்வாம்பஶ்சஸ்ஜத் ஶ்ரீஸ்ஸ்ரஷ்டாரம்பரமேஶ்வரம் ப்ரஹ்மாணம்ரஜஸ்ஸ்ரஷ்டாரம் ப்ரஹ்மாணம்பரமேஶ்வரம் ஸ்ரஷ்டாரம்ரஜஸ்ஸ்ரஷ்டா

கூறப்பட்டதனால் மேல்வாக்கியத்தால் நாராயணனே காரணனென்று சாதிக்கவந்தது தடுமாறிப்போய்விட்டதென்க. இப்படிச் சுருதிகளில் விரோதமாய நாராயணனே காரணனென்றும், பிரமஹுதேவனே காரனனென்றுங்கூறிய தென்னையெனின், மேலுதகரித்துக்காட்டிய வாயுசம்ஹிதாவாக்கியப்படிப் பரமசிவனுலுண்டாக்கப்பட்ட திரிமூர்த்திகளும் ஒருவரிலொருவர் கற்பங்கடோறு மாறிமாறித்தோன்றிவரு முண்மையால் அந்தந்தஸ்துதிப பிரகரணங்களில் அவரவர்களைக்காரணர்களெனறு கூறியதென்க. இந்தநியாயங்களால் "ஏகோ ஹவைநாராயணஆஸீத்" எனகிறவாக்கியம் சூக்குமசிருட்டிய னந்தரத்தில தேவாதிஸ்தூலசிருட்டிக்குப் பூர்வம நாராயணனொருவனேயிருந்தானென்று சமாததிககபபட்டதென்க. ஆகவே, அப்பிராகிருதமாகிய சூக்ஷ்மசிருட்டிக்குக் காத்தாவாய நாராயணவியதிரிகதமாகிய தேவதையொன்று வேணடுமாகையால் பிராகுபதசுவேதாசுவ தரா,நாவசிரஸ்சிகாத்யுபநிஷத்துக்களில் கூறியபடியே சூக்குமசிருடடியும, விஷ்ணுவாதிமூாததிததிரய சிருட்டியும சிவபெருமானுலேயே யுண்டாயிறறெனறு நிசசயிக்கபபட்டது. "యదాతమస్తదాదివాసనాత్రిగుణసన్నివేశవిశేషవశేనలః" என்கிற சுவேதாசுவதரவாக்கியததால் தமோமாதரூவசேஷமாகிய சிருட்டிககுப பூாவகாலத்தில் சர்வகாரணராகிய சிவபெருமா னொருவரோயிருநதாரென்று பெறப்பட்டதனுல மேலதாவ சிகாவாக்கிய வுணமைபபடிப் பிரமஹுவிஷ்ணுவாதிகள் அநதச சிவபெருமானுலேயே படைக்கப்பட்டாகளென்று சாதிக்கபபட்டது. இந்தவாக்கியத்தில "శివవశేనలః" எனறு சிவனொருவனுககே சத்பாவங்கூறி "వశ" எனறு இதரவியவசசேதம வெளிபபட்டதனுல் சதசதாத்மகமாகிய பிராக்ருதாப்ராகருதசூக்ஷமஸ் தூலஸ்ருஷ்டிகளுக்குமுன்பு சிவபெருமா னொருவரோயிருநதாரென்று நிச்சயிக்கப்பட்டுப் பரமகாரணத்வம அவாக்கே சாதிக்கப்பட்டது. சிருட்டிக்குப்பூர்வம் எப்படியவரொருவரோயிருந்தனரோ அப்படியே சர்வசமஹாரகாலத்தும் அவரொருவரோயிருந்தாரென

నుకూడుం సాపాలశ్రుతియెయీండుతకరిక్కిన్రేం. "ప్రత్యగ్ధన స్త్రిశక్తిసంచుకోచా న్నకాలేఏకఏవహరహ్రోఽద్వితీయాయత్యే!నబ్రహ్మోవిష్ణుర్న సూర్యోనాగ్నిచన్ద్రతారకాః" ఎన్కిరవాక్కియత్తాల్ సర్వశమ్హారకాలత్తిల్ ఉరుత్తిరమూర్త్తి యొరువర్తవిర ఇణ్డావతియారుమిల్లెయెన్రుం, బ్రహ్మన్, విష్ణు, సూరియన్, అగ్ని, చన్ద్రిరన్, నట్చత్తిరంగళ్ముతలాక వొన్ర్రుమిల్లెయెన్రుం నిశ్చయిక్కపపట్టదనల్ పునరుత్పవమ ఒడుంగినవిడత్తినిన్రే మీళవుణ్డామెనను నియాయత్తాల్ సర్వజగత్కారణప్పిరపు శివపెరుమానేయెన్రు సాధిక్కప్పట్టదు. ఇదనల్ శిరుట్టిక్కుప్పూవముం పిన్నుమిరుదవా శ్రీశివపెరుమానేయెనను నాట్టప్పట్టదు. "ఏకోహవైనారాయణఆసీత్" ఎన్కిర వాక్కియత్తైయుం "ఏకఏవహరహ్రోఽద్వితీయాయత్యే" ఎన్కిరవాక్కియత్తైయుం పకుత్తుణరుమిడత్తు నారాయణనొరువనేయిరున్తా రెన్రుం, ఉరుత్తిరమూర్త్తి యొరువాతవిర ఇరణ్డావ తియారుమిల్లెయెనరుం పెరప్పట్టదనల్ "నద్వితీయాయత్యే" ఎన్నుం విశేషాత్తత్తాల్ నారాయణప్ప్రతిపాదకశ్రుతి పాధిక్కప్పట్టొழిన్తదెన్క. "ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ" ఎన్కిరశ్రుతియాల్ బ్రహ్మమొనరేయొழిన ఇరణ్డావ తొన్ర్రు మిల్లెయెన్ర్రు పెరప్పట్టదుపోలుం "ఏకఏవహరహ్రోఽద్వితీయాయత్యే" ఎనకిరశ్రుతియాల్ ఉరుత్తిరమూర్త్తి యొరువర్తవిర ఇరణ్డావ తియారుమిల్లెయెన్ర్రు పెరప్పట్టదనల్ బ్రహ్మపద రుద్రపదంగళ పరియాయపదంగళాక నిశ్చయిక్కప్పట్టు అన్దప్పిరమహ్మం రుద్రమూర్త్తియేయెనను సాధిక్కప్పట్టదాకైయాల్ తదవియతిరేకమాకిన నారాయణశబ్ద వాచకశ్రుతియాల్ జగత్కారణత్వం కూడవన్దదు నిరస్తమాయ్విట్టదెన్క.

ఇంగ్నననిరక, అత్తుష్టవాచకత్తిల్ అవణినైత్తమాత్తిరత్తిల్ బ్రహ్మన్, అగ్ని, రుద్రన్ముతలియవాకణ్డానార్కళెన్ర్రు ప్రసంగిత్తదుదా. మేల్వివకారంగళాల్ నారాయణనిడత్తు స్థూలశిరుట్టి కల్పిపేత్తా లుణ్డామెనవత్తై వెళిప్పడుత్తియిరుక్కిన్రేమాకైయాల్ అదువుం పూర్వపక్షమాయిరన్రెన్క. "జగన్యజ్ఞాత్పత్తిర స్తిలోకేవశిత్రాజగత్యజిజ్ఞం!

ನಾರಣಂಕಾರಣಾನಾಮಧೀನಸ್ಯಕ್ಷಿಜ್ಜನಕಾನಾಭೋಧಿಃ" என்கிற சுவேதாசுவதரவாக்கியத்தால் அந்த வுருத்திரமூர்த்திகளுப பிரபுவானவனும், ரக்ஷகனும், லோகததி லொருவருமில்லையென்றும், அவருக்கு ஜன்மஸ்தானமும், காரணமுமில்லையென்றும், அவர்காரணங்களுககெல்லாம பிரபுவானவரென்றும், அவாக்கு உற்பத்திகாரணமானவர்க ளொருவருமில்லையென்றும், அவர் ஆகாசாதிபதியென்றும பெறபபட்டதனுல் நாராயணனிடத்து ஸ்ரீருத்ரமூர்த்திபிறநதாரென்று அழவந்தது முழு மூடத்தன்மையாயிற்றென்க இதனுல நாராயணனிடத்து உருத்திரன் பிறந்தானென்னும் வாக்கியம் திரிமூர்தகிகளிலொருவராகிய உருத்திரமூர்த்தியைக் கறபபேதத்தாலுணாத்துமேபான்றித் துரியமூர்ததியாகியபரசிவப்பிரபுவையொருபோதுமுணர்த்தாதென்க. "ಬ್ರಹ್ಮಾವಿಷ್ಣುಶ್ಚರುದ್ರಾ)ಸ್ಸಪ್ರಸೂಯನ್ತೇನಾರಣಂಕಾರಣಂಕ್ಷೇಯಶ್ಶಂಭುಃ" என்று மேல்விவகரிதத சுருதிவாக்கியத்தால பிரம்ஹவிஷ்ணு ருத்ரோகதிராதிகள பரசிவமூர்ததியா லுண்டாக்கப்பட்டவாகளென்று பெறப்பட்டதனுல பூர்வேத்தர சமபந்தாசம்பநதங்கள தெரியாமல் பூர்வபட்சசுருதிகளைக்கொண்டு விஷ்ணுபாரமயம நாட்டவநதது விவேகருனியமென்க.

இதுநிற்க, சஹஸ்ரநாம வியாக்கியானத்தில் பிரம்ஹருத்ராதிகளை ஹரிக்கிறபடியால் விஷ்ணுவுக்கு ஹரியென்னும் பெயர்வந்ததாக நிச்சயித்துக்கூறிதமுதா. அநத வியாக்கியானஞ்செயதவர் சங்கராசாரியராகையால் அது ஔபசாரிகமாமேயன்றி வாஸ்தவமாகாதென்க. எங்ஙனமெனின், அவர்செயதருளிய சௌநதரியலஹரியில் விஷ்ணு பிரமஹாதிகள நாசமானகாலத்தும் உருத்திரமூர்ததி நாசமில்லாதவராயிருக்கின்றாரென்று கூறியவாக்கியத்தை மேலிடங்களில (உ0) வது பக்கத்தி லுதகரிததிருக்கின்றோமாகையால அவருடைய வாஸ்தவாபிபிராயம வெளிப்பட்டது.

"வேதரஞ்சகன் மால்புரநதரன் வேகசணடகு பேரடுனு
டாதியெண்டிசை பாலர்பொன்றவு மாதியநதமி லாததோர்
நாதர்பொன்றில ரேதுன்மங்கல நாணுறுநதிற மாதலால
நீதழைந்தது யோகமம்பிகை நீலியென்பது பாவமே."

என்கிற வியாக்கியையானும அதனுண்மையைத் தெளிவாராக. "விஷ்ணும்ப்ரஹ்மேந்ரஞ்சயமயமாந்யாஸுராநபி। யஸ்ய நிஶ்வஸிதாஹ்யேதே ஹ்ரஇத்யுச்யதே ஜநைஃ" என்கிற நாமநிர்வசனத்தால விஷ்ணு, பிரமன், இயமன், இந்திரன், தேவாகள்முதலிய சமஸ்தமான பேரையும சமஹரிககிறப்படியால ஹரனென்னும் பெயாவந்ததாக மேலோாகளால நிச்சயிககபபட்டதனுனும, மேலிடங்களில் (உஅ) வது பக்கததில்காடடிய பைபபலாத வாக்கியததால் சமஸ்தானட சராசரங்களையும தமது நெறறிக கணபொறியொனறினால சுட்டெரிததுவிட்டு மீணடுஞ சிருட்டிபபதும, சிருட்டிததவைகளை ரக்ஷிபபதும, ரக்ஷித்தவைகளைச சமஹரிபப துமாகிய ஸ்வதந்திரபிரகடனாத்தலிலேசெய்கின்றாரொனறு பெறபபடடதனுனும, சாவசமஹாரகாத்தா ஸ்ரீருதரமூாததியேயெனறு சாதிககப்படடது பரமசிவனுலுணடாககபபட்ட திரிமூாததிகளில பிரமனுககுச சிருட்டியும, விஷ்ணுவுக்குச சிருடடியுந்திதியும, உருத்திரமூர்ததிககுச சிருடடியுந்திதியுஞ சமஹாரமுமாக அதிகாரநினயமாகையால சாவசமஹாரகிருதயம விஷ்ணுவாதிதேவாகளுக்கு வேதங்களிலயாண்டுங்கூறுதென்க. சமஹாரகாததா உருததிரமூாத்தியேயெனறு சமஸ்தவேதங்களாலுஞ சாதிககபபட்டதன்றியும், பிரமனைச சிரதததைபரிநதும,மன்மதனை முழுதுமெரிததும், இயமனை மாபிலுதைததும,சூரியனைப பல்லையுடைத்தும,அக்கினியைக்கைபபைமுறித்ததும,சரஸ்வதியைமூக்கையரிநதும்,இலககுமியை நாககையரிநதும,விஷ்ணுவினுடைய அவதாரங்களில் மீனைக கண்ணைபபிடுங்கியும, ஆமையை ஓடடைப்பறித்தும், பனறியைக கொமபைமுறித்தும், சிங்ககதைத தோலையுரித்தும,வாமனனை எலுமபையுடைத்தும்,அவைகளைத தமதுதிருமேனியிறறரிததுமனறிப பிரமஹவிஷ்ணுககளுடைய சிரங்களை மாலையாகபபூணடும,அவாகளைச சுட்டெரிததசாம்பலை பேலேபணிநதும, விஷ்ணுவைச சூலத்திற்கோததது விளையாடியும, இவவாறே சமஸ்தநதேவாக்களையும நிககிரகித்துவருகினறொன்பது சாவப்பிரசித்தியாகையால் சாவசமஹாரகாததா சிவபெருமானேயென்று சாதிக்கபபட்டது "ஸாதேவிஷ்ணுவிலோ

వనం కపిశకేసరీమధ్యస్థసింహాసనం। హారే కూర్మశిరఃకిరీటరామ్యజటకేశబంధాళ నామాయుధం। శూలాగ్రే శవకేశవంహరిశిరోమాలాంచితిభ్రత్సదా హ్యేవంవిష్ణుమయం సదాశివవపుస్తద్వద్భవేత్కేశవః" అన్నకిన వాక్యత్తాల్ శివనుడైయపాతత్తిల్ విష్ణువినుడైయకణ్ణుమ, ఇడైయిల్ మదంపొరుందిన సింహత్తోలుమ, హారత్తిల్ ఆమైత్తలైకళుమ, ఘస్తంగళిల్ తిరివిక్కిరమనుడైయ ముత్తుకెళుమపుమ, శూలత్తుచశియిల్ శవరూపమాన కేశవనుటలుమ, మాపిల్ విష్ణు శిరోమాలెయుం బిరకాశిత్తుకకొణ్డిరుక్కిన్రనవెన్రు పణ్డితాకళాల్ కొణ్డాటప్పట్టదెన్రు కూరుమాఱ్ఱునుమఱిక.

అతివీరరామపాణ్డియ.

"కఱైకొణ్డఱుళత్ తలైయినుంగైయిఱ కపాలనుమిను
నఱైకొణ్డపంకయప్ పొఱ్ఱుళిణైయిను నాఙకళ్కణటో
మఱైకొణ్డదెన్కరు వైపపెరుమానుకు మాయవనుర్
నిఱైకొణ్డపేరుట ఉంపశుంశోరియు నీళ్కణ్ణుమే."

ఎన్రువరుమ ఆన్రోర్వాకకియంగళాలు మఱిందుణర్వారాక ఇన్ను మిందవిస్తారత్తైప పాకవతమ, స్కాన్దముతలియ పురాణంగళిఱ కాణలామన్రియుమ, పైప్పలాతత్తానుం అఱియలామెన్క. శివపెరుమానిటదతు నిక్కిరకానుక్కిరకమ పెఱ్ఱవర్కళ దేవశమూహంగళిల్ ఒరువరుమిల్లైయాకవుమ, అవాకళు ళొరువర్కిన విష్ణువై నిక్కిరహకార్త్తావెన్రు సొల్లలవన్త ఏళైమతిక్కు విశనప్పటవేణ్డియిరుక్కిన్రతు. విష్ణువాల్ నికిరకమటైన్త దేవర్కళ ళొరువరుమిల్లైయాకవుమ; దేవర్కళాలుమ, రాక్షశర్కళాలుమ, మనుష్యర్కళాలుం బలముఱై యపశపప్పట్టోడి యొళిత్తిరున్త విష్ణువైచ్ చమహారకర్త్తావెన్రు సొల్లలవన్తతు వీణ్డవుమక్కాయ్ ముడిన్తదెన్క. "ఆథస్తాదుచ్యతేమహేశ్వరః- యస్సర్వాన్ లోకాన్సంభక్షస్యమ్బజత్యజస్సంసృజతివాసయతివాతస్తాదుచ్యతేమహేశ్వరః" అన్కిన అతర్వశికావచనత్తాల్ సర్వవిశువతత్తైయుం పక్షిక్కిన్రవనుం,రక్షిక్కిన్రవనుం,స్రుజిక్కిన్రవనుం, తన్నిటత్తిల్వశిక్కచ్చెయ్కిన్రవనుమాకిన కారణతత్తాలేయే మహేశు.

வுமென்று சொல்லப்படுவான்என்று நிசசயமாகையால் சர்வ சிருஷ்டிஸ்திதிலயகாரணங்கள் மஹேசுவரசப்தவாசயனாகியஸ்ரீ ருத்ரமூர்த்திக்கே யுரிமையென்று சாதிக்கப்பட்டது. "అన్యం బ్రహ్మరసోవిష్ణుర్భక్తా ఇవమహేశ్వరః।సంధ్యాత్వాత్రిధోభజ్ఞన్నన్యోఽపి నరకీయతే" என்னு மிதமநதிரததால் அனனம பிரமஹாவென்றும,சாரம் விஷ்ணுவென்றும,பொசிப்பவா மஹேசுவரரெனறும பெறப்பட்டவுணமையபானும, சாவகாரணதவசிததி வெளிபபட்டதெனக. இன்னும விரிக்கிற்பெருகும.

இனியந்தத துஷ்டவாசகததில, சங்கதநாரைவென்ற காலையில் ஔவையாரருளிய "ஐயமிமின்" எனனுந் திருவெண்பாவில "தெய்வமொருவனே யென்றுணரவல்லீரேல்" எனறுவரும வாககியத்தால் விஷ்ணு பரஞ்சாதிக்கவநதார். ஔவையாரஎனனு மருட்பெயர்சாததி எமதன்னபா ரவதரித்தகாலையில "இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி, விட்ட சிவனுஞ்செத்து விட்டானோ - மூட்டமுட்டப், பஞ்சமேயானதும் பாரமவனுக்கன்னாய், நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ." எனறு ததவாரத்தத்தைவெளிப்படுத்திய சறசாமபிரதாயததை யாவருமறிவாரன்றியும "சிவாயநமவென்று சிந்தித்திருப்போர்க, கபாயமொருநாளுமிலலை - யுபாய, மிதுவேமதியாகு மலலாதவெலலாம், விதியேமதியாய் விடும்." என்றருளிய திருவாக்காலும் "தெய்வமொருவனே யென்றுணரவலலீரேல் " என்று கூறவந்தது சிவபெருமானை யுணாநதுமேயனறி விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களையுணாததுமெனபது பரியாசாஸ்பதமாகுமென்க. "சிவத்தைப் பேணிற் றவத்திற்கழகு." எனறு கூறியவாக்கியத்தால் தவச்சிரேஷ்டர்களால் பேணத்தக்கவர் ஸ்ரீசிவபெருமானேயென்று பெறப்பட்டதனுலும, "எல்லார்க்குமொன்றே சிவமாவதென்றுணர்ந்த, பல்லோர்க்குமுண்டோபவம்." "ஆயுமிரவியுமொன்றேயனைத்துயிர்க்கும், ஆயுங்காலொன்றேசிவம்." என்று அவரருளியவாக்கியங்களாலும, "தெய்வமொருவனே யென்றுணரவல்லீரேல்." என்னும்வாக்கியம் சிவபரமாகவே சாதிக்கப்பட்டது. ஆயின், "திருமாலுக்கடிமைசெய்." என்றுகூறிய தென்னையெனின்,சைவத்தில் ஞானபூசையில்வைத்துப்பூசிக்குஞ் சததகுரவருள்

விஷ்ணு வொருவராகலானும, ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகசுவாமிகளால் விஷ்ணுமுதலியவாகளை வழிபடியாராகக் கூறியிருத்தலானும, விஷ்ணுபக்தி சைவாகளுக்கு நிர்பபாதிதமாயப பெறபபட்டதெனக

சிவதத்வவிவேகவிருத்தி.

"திருமாலிந் திரன்பிரம னுபமனியன் றபனனநதி
செவவேளாதித்
தருமமுது குரவருக்கு தனதருளா லாசிரியத்
தன்மைகல்கி
வருமெவாககு முதறகுருவாய் மெய்ஞ்ஞான முததினாககைம்
மலருமவாயந்த
வருவழருங் குறுநகையுங காட்டி யரு டருஞ்சிவனை
யுளத்தில்வைபபாம்."

திருவாசகம.

"கானார்புலிததோ லுடைதலையுண்காடுபதி
யானாலவனுககிங காட்பவொராரோடீ
யானாலுங்கேளா யயனுநதிருமாலும்
வானாடர்கோவும் வழியடியார்சாழலோ"

என்றுவரும உணமைவாக்கியங்களே சானறுமென்க. இதனால்விஷ்ணுபக்தி தோஷமில்லாததென்றும அது பாஞ்சராதிரமார்க்கமபற்றிசசெயவது விருத்தமெனறும,சிவாகமவிதிதபடிசசெயவது தககதென்றுஞ, சாதிக்கபபடடது. இபபடிவிசாரித் தறிவதொழிநது திருமாலுக்கடிமை செயயெனறது அவனைப பரமென்றுகூறியதாக மயங்கியழவந்தது மாயதததெனக "యత్పాదాంబుజ పూజయాహరిరభూదభ్యోయదంఘ్రిద్వయా
దాద్యాభూత్సకలవిధిప్రభృతయోహ్యాద్యాయదాజ్ఞావశాత్। తం
కాలాంతకమంతకాంతకమహాకాంతంమహస్స్వాంతకం। సంతస్స్వాంతసరోజరాజి
చరణాంభోజంభజంత్యాదరాత్" என்கிற சூதசமஹிதரவாக்கியதால் எந்தமஹாதேவனுடைய ஆக்ஞாவசத்தராய அவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைபபாசசிதது விஷ்ணு, லட்சுமி, பிரம்ஹாமுதலி

ய சமஸ்ததேவர்க்களும் எல்லாராலும் பூஜிக்கத்தக்க யோக்ய தையையடைநதார்களோ, அப்படிபபட்டகாலாந்தகனும், அநதகாநதகனும், உமாகாநதனுமாகிய ஸ்ரீபரசிவபபிரபுவை ஹ்ருதய புண்டரீகததியிலுளளவனுகக சிவஞானிகள தியானிக்கினறாகளெனறு பெறப்பட்டதனால் விஷ்ணுபகதி நிரபபாதிதமாயச சாதிககபபட்டது. அனறியும,

"வாழ்த்துவதும்வானவர்கடாம் வாழவான்மனநின்பாற்
றாழ்ததுவதுந்தாமுயாந்து தம்மையெலலாநதொழவேணடிச்
சூழ்த்துமதுகரமூலுந் தாரோயைநாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப்பறுததிடுவான் யானுமுன்னைப்பரவுவனே."

என்றருளிய வாதவூரடிகளதிருவாக்கானும உணமைவெளிபபட்டதென்க. மேலிரணடுவாககியங்களாலும சமஸ்ததேவாককளும சிவாராதனத்தால் உலகததவாকள தம்மைவழிபட்டொழுகும் பெரும் பாக்கியத்தை யடைநதாককளென்று பெறப்பட்டதனால் திருமாலுக்கடிமைசெயயென்னும் வாக்கியத்தாலெமக்கொருவிரோதமுமின்றென்க. இதுமட்டோ, "తథాగస్త్యాదిమునయోఽపవాఽసానంవిశ్వేశ్వరః। మహాకాలో జఠిచిత్పాణినిశ్చగణాదయః॥స్కందోభృంగిరిటిర్వీరభద్రశ్చప్రమథాదయః। ఆదోహరిస్సహస్రాక్షో బాణాసురదశాననౌ॥వసిష్ఠరుద్రవా శ్రీధరద్వాజాశ్చగౌతమః॥శేషరమణైవాశ్చభజంతిపరయాముదా" என்கிறவாக்கியத்தால் அகஸ்தியா, துர்வாசா, நநதிகேசுவரர், மஹாகாளா, ததீசி, பாணினி, ஸ்கந்தர், பிருங்கி, வீரபத்திரர், பிரமதா, விஷ்ணு, இநதிரன, பாணாசுரன், இராவணன, வசிஷ்டா, ஸான்மீகா, பாரத்வாஜா, கௌதமர், மற்றுஞ் சிவகணததலைவர் முதலியவாককளைப் பரமசைவাকளாযককொணடு தீக்ஷிதஸ்வாமிகள ஸ்தோததிரஞ்செயதிருப்பதானும ஔவையாரருளிய விஷ்ணுசமபநதமானவாককியமசமர்த்திக்கப்பட்டதென்க ஔவையென்பவர் சுத்தனீசவசிததாநதப் பெருஞ்செல்வத்தினையுடையவரொனறு உலகமெல்லாஞ்சொலலுமனறியும, சைவாককளல்லாத மற்றைபபுறசசமயிককளும அவரைச சைவசிரோ மணியெனறு சொல்வாராকவு

ம, விபரீதத்தால் வாயில்வந்தபடிப் பிதற்றவந்தது கேவலம அறியாமை யாயிற்றெனக.

இதுநிற்க, அத்துஷ்டவாசகததில் "எண்ணெழுத்திகழேல்" என்பதை விஷ்ணுநாமமாகிய அஷ்டாட்சரததையிகழாதேயென்று சொன்னதாக எழுதித்தொலைத்தார. கற்றறிநதவர்களெல்லாம் எணணும், எழுததும், என்று பொருள்கொண்டிருப்பாரகளனறியும, அதனுணமைதோன்ற "எண்ணுமெழுத்துங்கண்ணெனதகும்." என்று ஔவையாரே கூறியிருக்கின்றாரா கலானும், இவர்சகோதரராகிய தெயவபபுலமைத திருவள்ளுவதேவரும, "எணணென்பவேனெழுத்தென்பவிவ்விரண்டுங் - கண்ணென்பவாழுமுயிர்க்கு" எனறு தெளிவிதிற் கூறியிருக்கின்றாராகலானும, "மையறரு - மெட்டெழுத்தையோதியிடுவார் மணணெப்பொழுதுங், கட்டுரைக்கவென்னக் கௌதமனு, ரிட்டபெருஞ்-சாபத்தியல்பு." எனறு இரட்டையரால் புறக்கணிததுரைககபபட்ட எட்டெழுததையே ஔவையாசொல்லவநதாரெனபது அவதிவாசகமாயமுடிநததென்க. அவனது அஷ்டாக்ஷரமந்திரசெபம் மோக்ஷசாதகமெனறு கூறியமுதாரே! தனது ஊத்தை வாயைத்திறவாமலிருநககூடாதா? சீ! சீ! துர்க்கநதம்வீசுகின்றதே! இபபேதைக்கு அஷ்டாக்ஷரமென்பதேது? பிரணவத்தைககழித்தால் சப்தாக்ஷரமாகுமனறி அஷ்டாக்ஷரமென்பதுவிருத்தமாகுமே! நாராயணதிநாமங்கள மநதிரராஜமாகியபிரணவததைச சிரசிறமுங்கிக்கொணடதினுலேயெஜபயோக்யதையை யடைநதனவனறி ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைப்போல் பிரணவசகிதமாகாமலே வர்ததிக்கும விசேஷமுடையனவன்றும. பஞ்சாட்சரமோவெனின, சமஸ்தபதார்ததங்கட்கும்ல வணம் பிரதானமாய்ப் பாலுக்கெப்படிப் பிரதானமில்லையோ, அதுபோல் பிரணவங்கூடாமலே முக்திப்பிரதாயகமாமென்று சத்துக்கள நிச்சயித்திருக்கின்றனர். "ప్రణవంశతయత్రీయంతత్రాధర్వ శిరస్శిఖా। తేషాంపయోజఃపుత్రస్వాధ్యాయఇతిరీతిః" என்கிற பிரமாணவாக்கியத்தால் ஓங்காரமும், ஸ்ரீருத்ரமும், அதர்வசிரஸ் சிகையும் ஸ்வாத்யாயமாய்ச் செபிக்கத்தக்கனவென்று வெளி

ப்பட்டதனால் பிரணவமானது பிரத்யேகமந்திரமென்று நிசசயிக்கப்பட்டு நாராயணதிநாமங்களுக்கு மந்திரபுஷ்டியாகச் சேர்த்துக்கொண்டதாய பெறப்பட்டது. பிரணவமானது அக்ஷரத்திரயாத்மகபிரமஹ்வாசகமாகிய மந்திரமாகலான் ஜபயோக்யமல்லாத மநதிரங்களிற்சேர்த்து அனுட்டிக்கப்படுவருகின்றது. விஷ்ணு, நாராயணதிமந்திரங்கள் பிரணவத்தைபன்னியில் ஸ்வதப்பிரமாணங்களும், முக்திஹேதுவுமாகாமையால் முமுக்ஷுக்கள அவற்றைப் பரிதயஜிபபாரென்க. மானவபுராணததில் "நாராயணாதிநாமாநிவிநா ஜ்ஞநவிசாரத:ஜபேச்ச்ரேஷ்டாநிநாமாநிநிர்க்யாமுக்தீம்யதீச்ச்ஸ" என்கிறவாகக்கியததால சதயோமுக்தியடைய வேணடுமெனகிற இசசையுடையவர்கள நாராயணதிநாமங்களை விட்டு விசாரமினறிச சிவநாமங்களைச செபிக்கக்கடவா எனறு பெறபபட்டதனால் இவாகள அஷ்டாக்ஷரியினுடைய தெளர்ப்பலயம வெளிபபட்டதெனக. பிரணவததைச சேர்க்காதபடசதநில ஜபயோகபமும், சுருதிவிதானதவமும் நாராயணதிநாமதிரங்களுகுசசமபவிககாமையும, பிரணவமில்லாமலே ஜபயோக்பமும, சுருதிவிதானதவமும ஸ்ரீபஞ்சாட்சரிக்குச் சமபவிததிருபபதுமாகிய வுணமையால் எங்கள் அஷ்டாட்க்ஷரிமே மாக்ஷவிதாயகமுடையதென்று கூறவநதது நிரஸதமாயிறறெனக. இப்படிபபடட தெளாபபலியமந்திரததையே ஔவையார் விரும்பவநதாரென்றுதொடுத்த வீணவழக்கும விட்டொழிநததெனக. மேலநியாயங்களால் ஔவையா இவர்க ளெட்டெழுததைக கூறியதிலலையென்று வெளிபபட்டதனால் எணணெழுததெனபதை எணணுகினற எழுத்தையென்று பொருளகொணடு ஸ்ரீ பஞசாட்சரசெபத்தைக் கூறினாரெனினும நிர்பபதகமாயபபெறப்படும. "சிவாயநம" என்றற றொடககத்துவாக்கியங்களால் ஸ்ரீபஞசாக்ஷரத்துண்மையைக் கூறியிருக்கின்றாராகையால் எமதுவாசகம பிழைபடாதெனக. "அக ஸ்த்யராமாதிபிராதுக்தாஸ்தேஷாமப்யமம்த்ரஸ்யசவைதிக்த்வாத் ஸர்வஸ்யத்வஸ்யசவாசக்த்வாந்நமஶ்சிவாயேதிநஜபத்வம்" என்கிற பிரமஹோத்தரகண்ட வாக்கியத்தால் அகஸ்தியா, ஸ்ரீராமபத்தி

ரர் முதலானவாகளெல்லாம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரசெபத்தியான ப ராளாகவே யிருநதார்களெனறு பெறப்பட்டதனால் வேதசம் பநதமுடையதும், பரதத்வவாசகமுமாகிய ந - ம - சி - வா - ய எனனு மைநதெழுத்துண்மை யினிதுவெளிபபபட்டது. இத னால ஐபயோக்யமாகிய ஸ்ரீபஞசாக்ஷரமே ஔவையார்க் குட ன்பாடனறி இவர்கள அஷ்டாக்ஷரியைமறநதுங் கூறினநில லையெனக. அவா செயதருளிய "வினாயகரகவல" என்னு நூலில் "சத்தநதினுளளே சதாசிவங்காட்டிச் சித்ததினுள்ளே சி வலிங்கங்காட்டி, அணுவிற்கணுவா யப்பாலுக்கப்பாலாய்க், கணுமு ளிநின்ற கரும்புள்ளேகாட்டி, வேடமுநீறும் விளங்கநிறுததிக், கூடு செபதொண்டா குழாததுடன்சுடடி, அஞ்சக்கரத்தி னரும்பொரு ளன்னை, நெஞ்சக்கருதது னிலையறிவித்துத், தத்துவநிலையைத் தந்தெ னையாண்ட, வித்தவினாயக விரைகழல்சரணே" என்றருளினாரக லின் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரசெபதியானமே மோக்ஷவிதாயகமென்று அவருடையநிசசயம வெளிபபபட்டது இன்னு மிவாறு பல பிரமாணங்க ளுண்டாமாகலின அவறறைச சறறேனும் போ சியாது எண்ணெழுதேனபதறகு அஷ்டாக்ஷரமெனறழைவந த பேரிழவு தொலைநதுபோயிறறென்க.

இனி யவ்வழுவாசகததில, "சககரநெறிநில" எனகிற வாகசியத்தால் சக்ராங்கிதமபெற்று அவனுகருத தாசரெனகி ற பிரபததிநெறியில நிறகவேண்டுமெனறு சொனனதாக அ ழுவநதார். இப்படி அனனிய சமயநூலிலவநதுவிழுநது தலை யடிததுக்கொளள இவாகளெனன தலையெழுநதோ அறிகில ம சக்ராங்கிதமாக்கததைக்கூறினு ரெனனுமிடததுத தாழு மநநெறிநின்றுரென்பது தானேபோதரும. ஆகவே, அவாக ரு நாமத்தைசசாததிச் சூடுபோட்ட ஆசிரியாவேணடும அ வரியாவா? அனறியும, "சங்குநெறிநில" எனறும, "நாம நெறிநில" எனறும ஏன கூறுதுவிடுததனா சககரததைக காட்டிலும் நாமம்போடுகிறது முக்கியமாமே! நாமமபோடட ல்லவோ சுடவேணடும்? சைவத்தை நீற்றுநெறிஎனறு கூறு வது பிரசித்தியாமே! அதுபோல் நாமநெறியெனறுகூறுவ து அதகியாவசியமாகவும, அதனை ஏனவிடுத்தனா? அவா

திருவாய்மலர்ந்தருளிய "நீறில்லாநெற்றிபாழ்" என்றற்றொடக கத்து வாகியங்களால அவர் சுத்தசைவசிகாமணியெனபது பெறபபடடிருககவும, ஐயையோ இபபடி வீண்வழக்காட வி வரையேயின துனமாககரியாவரோ அறிகிலம். சூடுண்ட பாவிகளோக கண்ணினுலபாரப்பதும பெருங்குறறமென்று சீம ஸ்தநூலகளுங கூறுமாகவும அபபிரமாணிய சித்தமான பட் டைநாமஞசாதிர சூடுபோடடுகொளளுகிற மார்கத்தை யே ஒளவையா கூறவரதாமெனபது அவநிவாசகமா யொழி நததெனக.

இனி "சங்கசக்ரம்யுதா யஸ்துகுர்யாத்தாபநகர்மணா। ஸசூத்ரவ தபஹிஷ்கார்ய ஸர்வஸ்மாத்த்விஜகர்மணி" எனகிறவாகியததால எவன மிநதநிகையினுலும், தபனகாரியங்களாலுஞ சங்கசகரமுத் திரைகளைத் தரிபபானே அவன் சூததிரனெபபோல சமஸத காமங்களிலுந தியஜிககபபடுவானெனறும "யதாஸ்ஶூதாநகாம் ஸ்மனர்ஹஸ்ஸர்வகர்ம சுசங்கவ ஜாத்வ்யாகஸ்ஸ்ருத்யாதிகரஸ்தா" என் கிறவாகியததால கடுகாடடிலுளள காஷ்டமானது சாவகாம ங்களிலும எபபடி அயோகயமாமோ, அபபடிப்போலவே சங்கசகர முத்திரைகளைத் தாங்குபவர்களும, தாசாகளெனகி றபேரால கோணங்கிக கூததாடிததிரிபவர்களும பரிதயஜிக கபபடுவாராக எனறும விஷ்ணு ஸ்மிருதியில கூறப்படடிருத் தலால சகராங்கிதமாக்கம சாவோக்காஷமென்று சாதிகக வந்தது கண்டிககப பட்டதெனக. "ஜாஜ்ஜுரோயதிவாஹாத்வாதா பயேத்வஹ்நிகு ஜ்ரயா। நகர்மு ஹோபவேத்ரஸ்ரை பாஷண்டஸ்ஸ்ஜ்ஜ்ஜ" என்கிற வாயுஸம்ஹிதா வாகியததால் எந்தபபிராமணன் அஞ் ஞானத்தினுலே சங்கசகராதிமுததிரைகளைத் தரித்துக்கொ ள்ளுவானே அவன் காமங்களுககு யோகயனுகாமற் போ கிறதுந் தவிரப பாஷண்டனென்றுஞ் சொலலபபடுவான் எ ன்றும், "வேதேஷுயஜ்ஞபாகேஷுயஸ்ஸ்வா ஸ்ஸ்ருதிகாரிதா। ஸதாகயிஸ்வாத்வ

ர்ஶ்ரீ-ஶாரமேத்துஶுஜஸ்வமே" என்கிற ஸௌரபுராண வாக்கியத்தால் யாகங்களுக்கு உபயுகதங்களாகிய வேதங்களில் எவனுக் கதிகாரமில்லையோ அவன் இரண்டுபுஜங்களிலுஞ் சங்ககக ராதி சின்னங்களை தரிகக்கத்ககவன் என்றும், "ப்ராஹ்மணோ யதி மோஹாதாரமேத்ஸ்ருகுபுத்ரகா: । தஸ்ய தஶ-நமாத்ரேண ஸுர்யாஸ்வலோ கநம்" என்கிற ஶ்ரீ புராண வாக்கியத்தால எந்தபபிராமணன் அகனிதபதங்களாகிய முதலிணாகளோத தெரியாமையால தரிதது கொளளுவானோ அவனைப பாதத்தவுடனே அடுத்த பாவ நீங்குமபொருடடுச் சூரியதரிசனம பணணவேணடும் என்றும், "பூர்வஜ்ஞாநஸம்பந்நாஶ்சாகுதகாதிஶுத்ர । நஸ்ஸ்ரீஸூர்ய தீவாஹ்நிஸ்நாநதாநவ்ரதாதிஶு" எனகிற வஹ்நிபுராண வாக்கியத்தால எந்தபபிபிரன் அகனிதபதமான சங்ககசராதிகளால தேகுதகதைக கொளுதுதிகொளளுவானோ அவனுக்கு ஸ்நாநதாந விரதங்கள்முதலான எந்த ஸதகாமங்களாலேயும பரிகாரமுணடாகமாடடாது என்றும நிசசயிக்சபபடடதனால இவாகள பேரிழவுமாககம பேதிகககபபடட தெனக. இனனும "ஶங்கஶக்ர ஸுதாபாஶாபாண்டாங்குஶாதிஶு । அம்ஶோ ஶ்ரீயாயாயம் ஶுவதபாஹ்மணாதமா:" எனகிற ஸூதஸம்ஹிதா வாக்கியத்தால சங்கு, சகரம், கதை, பாசம், தனுசு, தண்டம, அங்குசமுதலாகிய சின்னங்களைத் தரிபபவாகள ஶுபபிராமஹணர்களாவரர்களென்று கூறபபட்டதன்றியும, காரிகையுடதுதில "வேதபாஹ்யேஷு தல்லேஷு பாண்டராலேஷு சத்விஜா: । ஶுவஸ்தோ தீக்ஷிதாயாயம் யம்யஸ்தாகம்வம்ஶஜாஸ்தூ । அம்ஶேஷுவாங்கிதாயாயாயம் ஶங்கஶக்ராதிஶுவாதிஶு । ஶுவதஶ்ரத்தயாஸாதாவேதபாஹ்யாத்விஜாதமா:" எனகிறவாககியத்தால் வேதவிருத்தமாகிய பாஞ்சராதிர தநதிரத்தில தீக்ஷையடைந்த நீங்களும, உங்கள் வமிசஸ்தாகளும், அங்கங்களில் சங்ககசக்ராங்குசமுதலிய சின்னங்களைத தாங்கினவர்களாய் வேதபாஹ்யர்களும், பிராமஹணாதமாகளு மாவீர்க

ణాక అన్ను తదీశి ఋషివర్ సపిత్తతాకప్ పెఱప్పట్టదనుమ్ ఇవాకల సకరాగతివైపవమ్ పాలాయవిట్టదెన్క. ఇవ్వపిత్త తదీశికణ్ణువాతికణుడైయ శాపశకిరస్తరాయ్కతి టన్తుమ్ పాణ్డరాత్తిరప పేయకల శాపాతు గుణయమాక వెశిలకరపరవాకనియంగళాకకొణ్డు మన్మథమతికళైవఞ్చిప పారాయిణుమ పరిపాకిగల మయంగకారిన్క. ఇన్త నియాయంగళాల సకరాగతిమాకత్తతయే "సత్కారనెఱిగళ్" అన్ను ఔనవైయారణియత్తాక అవాత్తంగకొణ్డు పిత్తర్వన్త ముడవాసకమ నిరసకమాయవిట్టదెనక.

ఇదుతిరక, జాబాలశ్రుతియిల, "అథాచారంకృణ్వన్నాత్మనిత్యాదినా భస్మగృహీత్వా విధివజ్జాబాలసంస్పృశేత్ । తత్రోపరిత్రిపుణ్డ్రం ధారయేత్ బ్రాహ్మణానాంయథోక్తోవర్ణానాం" — అన్కిఱవాకకియత్తాల ఆచారత్తైవిరుమ్బుమ పిరామహణుతి సాధువాకత్తారుమ అకణిమన్తిరత్తాల విభూతియైక కైయాలెటుత్తుచర్వాంగకళిలుమ పూశికొణ్డు పిన్నా త్రిపుణ్డరమాకప్ పొదుతామమాయ అణియవేణ్డుమెన్నుమ్, కైవల్యోపనిషత్తిల, "అత్యాశ్రమస్థస్స్వకృత్త్రిపుణ్డ్రం భస్మనాకరోతి యోవిద్వాన్ బ్రహ్మచారీగృహీతానద్రష్టోయతిర్వానప్రస్థస్సమస్తపాతకేభ్యఉపపాతకేభ్యః పూతోభవతి" అన్కిఱవాకకియత్తాల అతథియాశ్రమియాయిరుకకిఱ బ్రహ్మచారి, కృహస్థన, వానప్రస్థన్, సన్యాసియెన్కిఱ ఆశ్రమికళిల పస్మత్తినుల ఎవనువతు ఒరుతరమ్ త్రిపుణ్డరధారణఞ్చెయతు కొళ్ళువానుకిల అవన్ ఎల్లా మహాపాతక ఉపపాతకంగళిన్ఱుమ విడుపట్టుప్పరిశుద్ధనువాన ఎన్నుమ పెఱప్పట్టదనుల నీఱుమెఱి వేదోక్తమాకిఱ సెన్నెఱియెనవు మేలోర్కళాల నిశ్చయిక్కప్పట్టిరుకకిన్ఱదు.

వరాహపురాణత్తిల,— "చతుర్వేదధరోవిప్రఃభూత్వారుద్రాక్షధారకః । యథాచండాలభాణ్డస్థంతథాభాగీరథీజలం" అన్కిఱవాకకియత్

தால் விபூதி ருத்ராக்ஷங்களைத் தரிக்காத பிராம்ஹணன் நானருவேதங்களை யோதினவனாயினும், சண்டாளனுடைய பாண்டத்திலிருகக்கும் கங்காசலத்துக கொபபாவான எனறும, "యస్యస్ఫాలేనాస్తిభూతిర్నాంగేరుద్రాక్షమాలికా। యస్యహృదయేనార్చనాస్తి తస్యవర్ణాలజీవనం" எனகிறவாககியக்கால எவனுககு நெறறியில விபூதியும், அங்கததில உருத்திராககமும, சிவலிங்கார்சசனமு மிலலையோ அவன் சண்டாள சீவனதையுடையவனுவான்என்றும் நிஷேதிகக்பபடடதுபோலவே, விபூதியணியாதவருடைய நெற்றி மூதேவி வாழதறகிடமாகிய பெரும்பாழையுடையது என்று கிரஸ்சரித்தவராகிய ஔவையார் இவாகள சுடுநெறியைச சொலலவநதாரெனபது பேடிவாசகமாய் விட்டதென்க.

இனி, "ముఖేపద్మాక్షరీమత్యాంగేరుద్రాక్షమాలికా। ఫాలేభస్మత్రిపుణ్డ్రాశ్చసరుద్రోనాత్ర సంశయః" என்கிறவாககியத்தால எவனுடைய முகத்தில ஸ்ரீபஞசாக்ஷரமும், கண்டத்தில உருத்திராக்கமாலிகையும், நெற்றியில் பஸ்மத்தினுல் திரிபுண்டரமும் பிரகாசிககின்றனவோ அவனே ஸ்ரீருதரமூர்ததியென்று சொலலுவதற் கெவ்வளவுஞ் சந்தேகமிலலையென்று மேல் வாமன புராணத்திலேதானே சொல்லப்பட்டிருத்தலால் "வேடழநீறும் விளங்கநிறுத்தி" எனகிற வாககியதாரவுகொண்டு ஔவையாருடையசற்சமயமும,சதாநுட்டானமும இதுவாகுமென்று புததிமான்கள் கண்டறியாமறபோகார். உண்மையில் "சக்காநெற்றில்" என்பது அரசனுடைய ஆக்ஞாசககரத்தின்வழி நிற்கவேண்டுமென்பது மேதாவியர்விதநது கூறுவரென்ச. இன்னும் விரிககிறபெருகும்.

இதுநிற்க, அம்மூடவாசகத்தில் ஞானம் சிவனுலும்,மோக்ஷம் விஷ்ணுவாலும் அடையத்தகுகதென்று ஒரு புராண வாக்கியத்தைக் காட்டியமுதார் ஞானமடைந்தவர்க்கு மோ

க்ஷம கைவந்தபொருளாசையால மோக்ஷாதிகாரம் சிவனு கநிலலையெனபது அவிவேகமெனக. சிவனியயடைநதவாக்கு ஞானமாநதிரமேயனறி மோக்ஷசித்தியிலலையெனின, மோக்ஷதைப பயககாதஞானம அவலஞானமாகையால ஞானதினபொருடடுசி சிவனியயடைவதும அவலமாய்விடுமெனக. சிவனுல ஞானதைபயடைநதுபின்னா வி தனுவால மோக்ஷமுடையதககதெனின, ஞானிகளாயின பிறகே விஷ்ணு வாராதனம பிரயோஜனமாகையால ஞானதினபொருடடு எலலாஞ சைவாகளாதல வேணடும. இனனு பிய வாறு பலவிபரீதகதை விளைவிபபதாகிய அநத ஹேறபவாக கியததை இவாகளு தேடாசகொடிநத புதிதிமானபாவரே அறிநதிலம ஆதிதயபுராணதில,— "ப்ரஹ்மாதி ஸ்தம்பர்யந்தா பஶுஸ்ஸர்வாமஹேஶ்வர். । ஹீநா தேஷு பதேஷு கார்யம்காரயிதுஸ்ஸுகம்" எனகிறவாககியததால பதியாகியமமஹேசுவரர் தாமேபிரம ஹாதிஸ கமபரியநதங்களை கிப பசுகளை மலமாயாதி பாசங்களாலகடடிக காரியங்களைச செயவிகினறார் எனறும, "ப்ரஹ்மவிஷ்ணுரேந்த்ராத்யா பஶவஸ்பரிகீர்திதா. । தேஷாம்பதித்வாத்தேவேஶ்வரம் பஶுபதிஸ்மிருத." எனகிறவாககியததால பிரமன், விஷ்ணு, இநதிரன் முதலானவாகள பசுகளென்றும, தேவதேவனுகிய பரமேசுவர ரொருவாதாமே பதியென்றும நிசசயிககபபட்டதனுல பாசசமபநதிகளாகிய பசுகளிலொருவராகும் விஷ்ணுவை மோக்ஷகாதாவெனறு சொலலவநதது அறியாமையெனக. "ஸ்வதஸ்ஸித்தம்பரித்வம்மே யஷ்டாகம்பஶுலாஞ்சிதம்" என்கிறவாககியத்தால ஓ விஷ்ணுவாதிகளே! உயகளுககுப பசுதவமும எனகுப பதிதவமும ஸவபாவசித்தமான அநாதிகாமமென்று சிவனருளிசசெய்த வுண்மையுஞ சான்றுமெனக.

இனி, "ஜ்ஞாத்வாதன்ம்ருத்யுமத்யேதிநான்யஃபந்தாவிமுக்தயே" என்கிற கைவலயோபநிஷதவாககியததால சிவஞானததால மிரு

த்துவைக்கடப்பனென்றும், சிவஞானத்தைக் காட்டிலும் வேறுகிய முக்தியுபாயமிலலையெனறுஞ சொலலபபடடத னுல ஞானகாத்தா சிவனென்றும, மோக்ஷகாத்தா விஷ்ணு வென்றுங் காடடவந்த அவதிவாசகம்பாழுத்ததெனக. "ஜ்ஞாத்வா சிவம்ஶாந்திமத்யந்தமேதி" எனகிற சுருதியால சிவஞானத்தை யடைந்தவர்கள சாகமரணப பிரவாஹதுஸதரமாகிய ஸம்ஸார நூகத்தி னின்றும அதயநத சாநதியடைகின றாக ளென்றும், "ஈஶம்ஜ்ஞாத்வாஅமுதாபவம்" என்கிற சுருதியால சிவ பெருமானையே ஜகஜ்ஜநமாதி காரணமென்றும, முமுக்ஷுஜ னபபிராபயபதமென்றுந தெரிநதுகொணடவாகள முகதரா கினறாகளென்றும பெறபபடடதனுல ஞானமோக்ஷங்களிர ண்டுஞ சிவனுலேயே யடையதககதென்று வெளிபபட டது.

"சிவமான ஞானந தெளியவொண் டெகதி
சிவமான ஞானந தெளிபவொண முகத
சிவமான ஞானஞ சிவபரத்த யோச
சிவமான ஞானஞ சிவாநநத நலகுமே."

என்னுந திருமந்திரவுரையாலும தெளியககடவா. "ஸர்வ ஸ்வத்ரிஶ்ரேயஜ் ஹேயாந்விஷ்ட்வாதிகாந்ஸுராந் | ஶிவபிவஸதாத்ரேயஸ்ஸர்வஶாஸ் ரநாஶகஃ" என்கிற பைபபலாத வாகியத்தால பரித்யஜிகக வேண்டிய விஷ்ணுமுதலான சமஸ்ததேவாகளையும்விட்டுச சமஸாரதுகக நாசன பூரவசமாகிய முகதிப பிராபதியின பொருட்டுச் சிவனொருவனேசாவகாலத்திலுந திபானஞ்செ ய்யத்தக்கவன் என்றுநிசசயிககப்பட்டதனுல மோக்ஷகர்த்தா விஷ்ணுவென்று கூறவுந்த வீணவாதம விடடொழிநததென் க. இன்னும், சுவேதாசுவத ரோபநிஷத்தில, "யதாசர்ம வதாகாசம் வேஷ்டயிஷ்யந்திமாநவாஃ | ஏகாஶிவமஜ்ஞாயகுஃ ஶாந்திம்ஹ்யஶ்வாந்தேஷ்ய ஷ்யதி" என்கிறவாக்கியததால் உலகததில மானவாகள எப்

போது ஆகாசத்தைச் சாமமாக மேலே போர்த்துக்கொள்ளுவாரகளோ அபபோது சிவனைச சேவிககாமல துககாநதரூபமாகிய மோகூதததையடைவாரகளெனறு பெறபபடடதன்றியும, "விஷ்யஸ்ஸாம்பமாநாநாம் யஜஸ்ஸேவாந்தரம் ஜ்ஞாநம் ரௌரவாதிஷு மோஹிதாஹி" எனகிற பாத்மபுராணதால பவானி பதியாகிய சிவனைப புகிகாமல அனனிய தெயவங்களை யாவாபூசிகினறாகளோ, அவாகள மோகாநதகாகளாயக கோரஸமஸாரதது்ல வீழநதலேவாகளெனறும நிசசயிககபபடடதனால ஞானமோக்ஷங்களிரண்டும சிவனாலேயே யடையதககதெனறு சாதிககபபடடது மேல நியாயங்களால சிவனால ஞான முமம, விஷ்ணுவால மோக்ஷமுமாகக்குமென்றாலவந்த விபரீதஞானம விலகியிடடதெனக.

இனறுமடடோ, விஷ்ணுபுராண சபிலராகள தபோதுபுராணியாகிய சிவனிடததில சாநதிய ஞானோபதேசம பெறறனரெனறு ஸகாநதத்தினும, பாரிநாசிரமத்தில நாராயணராகக்ச சிவனை வெளிபபடுதி சிவகீதை பகுதியொரு அதிதியாயபுரம உபதேசிதகனரெனறு கூமபுராணம உதாரகாண்டத்தினும, பஞ்சவடி ரீரத்தில அகஸ்தியரிடததில விராதீகைபடைநத ஸ்ரீராமபபிரானுககுச சிவனை வெளிபபடுதி சிவகீதை புபதேசிதகனரெனறு பதுமபுராணம உதாரகாண்டத்தினும, சரஸவதிகும விநாயகரும முனனும பின்னுமாக ஞானவைபவ காண்டகதையும, பிருஹஸ்பதி பகவானுக்கு முகதிரண்டதையும, பிரமஹரேவருகுபபிரமஹரேதையையுஞ சிவனை முறையே வெளிபபடடருளினரெனறு சூகஸமஹிதையினுஞ சொலலபபட்டிருகக முணமையால விஷ்ணுவாதிகளுககு ஞானகதையளிபபவர சிவபெருமானேயெனறு பெறபபடடதனால விஷ்ணுவுக்கு ஞானமோக்ஷங்க ளளிகக்குஞ சகதியுண்டெனறு நாமெநதம

யால சொல்லத்துணிவோம்! இதுநிற்க, விஷ்ணுவால் ஞான மடைந்தவாகளுண்டெனின், அவர்களையின்னாரென்று வெளிப்படுத்தலவேண்டும. ஒருவருமிலலையாகவும, ஞானாதிகம் விஷ்ணுவுக்குக கூறுவது துராபிமானமெனக. கண்ணன அருசசுனனுக்குக கீதாவுபதேசஞ செயததிலலையோவெனின, அகஞானம் உபமன்னிய முனிவரிடததுப் பெறறதேயனறிச சாவகருதையால ஞானாதிக்கங கூறுவது பொருந்தாதெனக. கிருஷ்ணா ஞானாதிகமடைந்தவராயினும ஆசாரியாதிகம பெருமையால அருசசுனனுக்கு அவருபதேசித்தஞானம அஸ்திரமாகிமீணடும உததரகீதையை யுபதேசித்தனர. இபபடி யிரணடுமுறை யுபதேசிகபபெறறும அவ்வருசசுனன கணணபபரிக அவதரித்துச சிவாராதனத்தால முத்தியடைந்த மானமியததை மேலிடங்களில (எனு) வது பகதியில கூறியிருக்கின்றோமாகையால விஷ்ணுவுக்கு ஞானாதிகமுணடெனபதும இலலையென்பதும புததிமானகள கணடறியாமறபோகார சிவபெருமானேவெனின், தக்ஷிணாமூர்த்தமாயெழுந்தருளிச சனகாதிமுனிவர்க்கருளியும, திருபபெருந்துறையில குருநாதடியிலெழுந்தருளி வாதவூரடிகளுக்கருளியும, இன்னுமபலவாறு ஞானாசிரியத்தலைமை தோனறவியைந்து சிநமயகோலங காடடினாற வுணமையைச சங்கரஸமஹிதை, ஹாலாஸ்யமாஹாத்மிய முதலிய பிரமாணங்களால நிசசயிககக்கூடுமென்க. இதுமட்டோ, மந்திரம, யந்திரம், தந்திரம, சிறபம், வைதயம, ஜோசியமுதலிய சர்வசாஸ்திர ஞானாதிககமுஞ சிவனுக்கே அந்தந்த நூலகளில் கூறப்பட்டதன்றி யிதரதேவதாசம்பந்தம நிரஸ்தமென்க. "அஷ்டாதசானாமபி வித்யானாமேகா ஸாம்ஸ்ந்ந்ஸ்ய்-நாம்| ஆதிகர்தா கவிர்ஸாக்ஷாச்சூலபாணிர்மஹேஶ்வரः" என்கிறவாகியததால் அஷ்டாதசவித்தைக்குங் கர்த்தா சூலபாணியாகிய சிவபெருமானேயென்று பெறப்பட்டவுணமையானுந தெளியகதடவா. இது

காறுங்கூறிய நியாயங்களால ஞானதிக்கமே விஷ்ணுவுக கிலலையென்று வெளிபபடடதனுல மோக்ஷாதிகக முணடென்று நாமஎந்தஆதாரவால சொலலத்துணிவோம. ஆயின விஷ்ணுவை ஆசசிரயிப்பவர்களடையுங கதிதானியாதெனின, விஷ்ணுபதத்தை யடைவாரகளெனபதில எமகுகொரு ஆடங்கமுமின்றென்க. அது மோக்ஷபதமலலவோ வெனின, காலத்திரயத்தினுமனறும மோக்ஷமெனபது சாலோகம, சாமீபம், சாரூபம, சாயுஜ்யமனனு அதிகாரபேதத்தால் சரியை கிரியை யோகஞானங்களை அநுஷ்டிபபவர்கள் அடையும்பேறுக நிச்சயமாகையால சரியைகளுக்கு அதிகாரிகளலலாத விஷ்ணுபகதாகளாகிய பாஞ்சராத்திரிகள உண்மைஞானத்தாலடையுஞ சிவப்பேறறினை எபபடியடைவாகள? சிவனை ஆராதித்துப பரமபதமாகிய உலனதஸ்தானத்தை விஷ்ணுமூர்த்தி அடைந்தாரென்று கூறும ருக ஸம்ஹிதாவாககியததை மேல் (எஅ) வது பகக்கத்திலேதானே கூறியிருக்கின்றோ மாகையால மோக்ஷபதம இதுவாகுமென்று புத்திமான்கள் கண்டிராமற் போகார். பாஞ்சராத்திரிகள் விஷ்ணுசாரூபயிததையே பரமமுத்தியெனறு கொண்டவராகையால ஞானத்தின பிரயோசனமாகிய சிவசாயுஜ்யப்பேறு அவர்களுககிடடாமற போயிறறென்க. இங்கே விஷ்ணு சாரூபயமெனறது விஷ்ணுபதமெனறுங் இந்திராதிபதங்கள் போலாமேயன்றி மோக்ஷபதமென்பது அறவேநிரஸ்தமென்க.

"கொளளேனபுரநதரன மாலயனவாழ்வு குடிசெடினு
நள்ளேனினதடியா ரொடலலா னரகமபுகினு
மெளளேன திருவருளாலேயிருகசப பெறினிறவா
வுளளேனபிறதெயவ முனனையல்லா தெங்கணுந்தமனே."

என்றருளிய ஸ்ரீமந மாணிக்கவாசக சுவாமிகள திருவாசகால பிரம்ஹ விஷ்ணுகளுடைய பதவிகளை முமுக்ஷுகளுக்

விருமபாரென்னு முண்மை வெளிபபட்டதன்றியும், "கரோமி த்வாஜாம்ஸபதீஸுகதோ மே பவதிஃ । விதித்வாம்ருத்யுத்வாதிகஸிகுலஸ்யாஃ ஫லமிதி । ஹுநஶ்ச த்வாம்ரக்ஷாம் விதுஷுவிஹுட பக்ஷ்யுகா மவ்ருஷ்ட்வாஶ்ரீ ஶம்ரதுலிஹுஸ்ரீஃ ஶம்ரவிதிஃ" என்றருளிய சங்கராசாரியா திருவாக்கால விஷ்ணு பிரம்வுராகிய பகங்களை யடைநதால பன்றியாகவும், ஹுமஸமாகவுமபிறந்து சிவனுடைய திருவடிஞானததை யிழகக்வேண்டி வருமாகலின் அப்பகங்களை விருமபுவது யுக்தமன்றென்று நியாயம் வெளிபபடுதலை விஷ்ணுபகமே மோக்ஷஸ்கானமென்றும், மோக்ஷமளிப்பவர் விஷ்ணுவேயெனறும், முமுக்ஷுக்களை விஷ்ணுபகதததையே விருமபுவார்களெனறுஞ சொபபனங்கண்டு பிதற்றிய சோம்பேறிவாகஞசோர்ந்து விடடதென்க. ஆயின், கண்டாகன்னனைக் கண்ணன்பால மோக்ஷமடைந்தானென்று சிவன்சொன்னதெவனெனபெனின், பெறறான சாம்பனைத் தமதனபராகிய உமாபதி சிவாசாரியரிடததில முதகிபெறுகவென்று அருளியது போலாமேயன்றிக கண்ணனை மோக்ஷாதி காரியென்று கொண்டலலவெனக. கண்ணன சிவதீக்ஷாபரனாயச சிவபெருமானிடத்து அன்புபூண டொழுகிவந்த வுண்மையால அவன் பெருமைதோன்ற அங்ஙன மருளியதன்றி வேறில்லையாம். அன்றியும், கண்டாகன்னனென்பவன் பஸ்மருத்ராக்ஷ பஞ்சாக்ஷர சமபந்தங்களால பரம பவித்திரனாய் விளங்கினனென்பது பிரமாணசித்தமாகையால மோக்ஷநுபியாய விளங்கும அவனுக்குக கிருஷ்ணர் முதகிகொடுததாரெனபது ஔபசாரிகமேயனறி வாஸ்தவமன்றென்க. கண்டாகனனனையும், பெற்றான் சாம்பனையும் முறையே கண்ணனிடததும், உமாபதி சிவாசாரியரிடததும் முத்திபெறுகவென் றருளியதுபோலவே மூலபுருஷராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை ஞானசம்பந்தமூர்த்திகளிடததில் சிவசாரூபயம பெறுகவென்றருளிய வுண

మైయై మేలిటఙ్కలిల (౭౭) పకకత్తిల్ కాట్టియిరుకకిన్ ఱోమాకాయాల అకణేప పిరామాణ పూర్వకమాయిణంది తకరిప పామెంక "తత్రపూర్వముహావిముఃపశ్చిమాలయసంజ్ఞే తేతశ్చ చారసారూప్యసంప్రాప్త్యై శూలినోహరః॥ ౧॥ శాన్తో దాన్తో జితక్రోధో భస్మోద్ధూళితవిగ్రహః। రుద్రాక్షమాలాభరణో రుద్రాధ్యయనతత్పరః॥ ౭॥ హృత్పుండరీకనిలయం విశ్వాక్షం విశ్వతోముఖం। విశ్వతః పాదపాణ్యన్తం విశ్వరూపమమూర్తిం॥ ౩॥ ధ్యాయమానో దివారాత్రం తతస్సపరమంతపః। తేన సాతత్యసంతుష్టః ప్రాహ విధూయయశూలధృక్॥ ౪॥ వత్స విష్ణుప్రసన్నోస్మి వరం వరయ సువ్రత। త్వత్తుల్యమీప్సితం యోస్మాకం పార్శ్వత్వాన్నిశేషతః॥ ౫॥ ఇతి దేవవచస్శ్రుత్వా సురారిః ప్రీతమానసః। ప్రణమ్యశిరిజాధీశం సృష్ట్వాస్వరసు తత్పరః॥ ౬॥ భగవన్దేవసర్వజ్ఞ విశ్వేశ్వరమహేశ్వర। సారూప్యమహ్యమీశాన ప్రసీదితవశఙ్కర॥ ౭॥ శ్రుత్వా తువచనం దేవ్యాప్రోవాచవభుగూపవనం। విష్ణుతవేష్టం దాస్యామి కాలేనైవనసంశయః॥ ౮॥ నైవస్వతేస్తరేప్రాప్తేహ్యష్టాంశరికేలా। మద్భక్తస్త్వేష్యసంబంధప్రదాస్యతిసరూపతాం॥ ౯॥ తావత్కాలంస్వరుత్తేత్రివసదాకురుబహూన్తపః। దేశేషు యత్రయత్రాస్తి పదాలయమతస్తమం॥ ౧౦॥ తత్తత్తచసంబంధ్రగుహాశోభితిమాస్సధీః। ద్రావిడ్రవిధిత్యాప్రీణయిష్యతిమాంయదా॥ ౧౧॥ అత్రకాంచ్యామపివశీస్థాతుంమామాగమిష్యతి। అత్రాపిపశ్చిమస్థానే ద్రావిడస్తతిభిస్సవై॥ ౧౨॥ స్తత్వాత్వమధుమధుబ్బద్ధ్వాద్రస్త్వాత్వేద్భక్తిదిశ్శతం। ప్రీణయిష్యతినుత్వాసామర్థ్యయస్వంతస్తదా॥ త్వేష్టభక్తర్వశాశయమత్సారూప్యమవాప్స్యసి। ఇదేదేవోపరిందత్వా జగామాభీష్టశూలయం॥ ఎన్కిఱ వాకకియంకళాల పూర్వపక్షిల కనకపచశిమాలయమెంన్కిఱ విటత్తిల విశ్వస్థువానవా సానత సమతమాతికళోడు సోపపత్తిశచిసెయిత్తవరాయ్ప పస్మరుతరాక్షరంకళ్ తరిత్తుకకొణ్డి శ్రీ రుద్రపారాయణంశెయ్దు ఱంగ్రతయకమలవాసియుమ, విశువాక్షరుమ, విశువతోముకరుమ, అనేకపాణిపాదరుమ, విశువరూపమాన పరమేశువరారై అకోరాత్తిరం తియానిత్తుకకొణ్డి శివసారూప్యిమ మడయుంపొరుట్టు అధికమాన తవ

ஞசெயதுகொண்டிருக்கையில சூலபாணியாகிய பரமசிவம் அவாதவததால சந்தோஷித்தவராய் வெளிப்படடு ஓ குழந்தாய விஷ்ணுவே! பார்வதி பரமேசுவரர்களாகும எங்களுக்கு நீ மிகவும் அன்பனுகையால நாங்களை பிரஸனனமானோம் உனகிஷடமான வரத்தைககேளென்று திருவுளம்பற்றுதலும், விஷ்ணுவானவர் மனமகிழ்ந்து சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து, ஒபகவானே! எல்லாமறிந்தவரும், ஜகதீசுவரருமாகிய தேவரீர் உம்முடைய சாரூப்பிய பதவியைக்கொடுத்தருளலவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவும, விஷ்ணுவைநோக்கி உனனுடைய இஷ்டமானது காலதாமசததின்பேரில கொடுககபடுமேயனறி யிபபோது சித்திகபபெறாது. அஃதெபபோதெனின், வைவசுவதமநவந்தரத்தில் (உஅ, வது கலியுகததில என்னுடைய பகதனாகிய சம்பந்தனென்பவன் உனகுச சாரூபியததைக கொடுகபபோகிறான். ஆகையால நீ எபபொழுதும இவ்விடததிலேதானே தவஞசெய்துகொணடிருந்தால பகதிமானாகிய சமபநதன் குமாரஸ்வாமி அமிசதனுலவதரித்து உத்தமமாகிய என்னுடைய ஆலயநுகடோறுஞ சென்று பகதியினுல எனனைத்திராவிட ஸ்துதிகளால ஸ்தோததிரஞசெயதுகொண்டு இநதக காஞசியில் பசசிமஸ்தானமெனகிறஇநதவிடத்தில வருவான அபபோது நீ என்னிடததில சிதத்தத்தைவைதது அவனை நானுகஅறிந்து திவயஸ்துதிகளால ஸதோததிரஞசெயது உனனுடைய பகத ஜனகர்வாபஹாரநிமிததமாய என்னுடைய சாரூப்பியததையடைவாயென்று திருவாய்மலாநதருளி அந்தர்ததானமாயினனென்றும், அவ்வாறே நிகழ்நததென்றும், ஸ்காந்தத்தில், சநற்குமாரஸமஹிதையில், காஞிகாகண்டத்தில், காஞசிமஹாதமியத்தில் சொலலப்பட்டிருககும் வாஸ்தவார்த்தம் வெளிபபட்டதனுல், ஞானசம்பந்தப் பிரபுவினுடைய ஆதிக்கம்

விசேஷமாய்ப் பிரசங்கிக்கபபடடது. மேல்விருத்தாந்தத் தால பக்தபராதீனராகிய சிவபெருமான் கண்ணனைத தனது பகதனென்பதுதோன்றககண்டா கன்னனை அவனபால விடு தததேயன்றி முகதிநாயகனென்றலல வெனபது இனிது வெளிபபபட்டதனுல மோகூஷகாததா விஷ்ணுவேயென றமு துவரும் மூாகததனமையை பினி.யொழிவாராக. இபப டியே விஷ்ணுவால மோகூஷமடைந்த வொவவொருசரிதமும் விவகாரததில அவலமாகுமெனபதுபறறி யிவ்வளவிலே வி டுததனமெனக இதுகாறும விவகரிததுவந்த நியாயங்களால ஞானமோகூஷங்களை யளிப்பவர சிவபெருமானேயென்றும, விஷ்ணுப் பிரம்மாதிகள அதிகாரிகளாலலவெனறும நாடட பபடடது.

இங்ஙனநிறக, அமமுதேவி வாசகததில "பலஞாகாலம் பயினறானை யாசசிக்கில - கலலறிவு சறறு நகும" எனறருளிய ஔவையார் திருவாககால ஞானம சிவனுல வருமென பது தோன்ற அவ்வாககியததை யுதகரிததழுதார். அந்த வாককியத்தால சிவஞானசிகதியின அருமை வெளிப்பட்ட தேயனறி விஷ்ணுவாதிககமொனறுங காணப்படவிலலை. அந்தவாককியததைச சுருதிவிருததமாயத் தானுதகரித்தமுத ஹேயவாককியததிற சாதாரமாயககொணடு வெளிபபடடாரா கையால விஷ்ணுவால மோகூஷமுணடாமென்பதற் குபசா ரணமான வேறொருவாককியமும ஔவையார் திருவாককாக வுதகரிததலவேணடும. மேலயாம விவகரித்துகாட்டிய நி யாயபபடியே பாசபதிகளாகிய பசுசமூகங்களி லொருவ ராகிய விஷ்ணுவை ஞானுதிகாரியென்றே கூறுதவராகிய ஔவையார் அவரை மோகூஷாதிகாரியென்று எங்ஙனங்கூறத் துணிவார்? விஷ்ணுவுககே ஞானமென்பது உண்டோ இல் லையோவென்று தம்மாறறத்திலிருக்கவும், அவருடைய பக் தர்களுக்கு அந்த நிரதிசயஞானம் சித்திக்குமென்பது சசவி ஷாணவந்தியா புத்திரககனுர விருதவியவகாரமாய் முடியுமெ

ன்க. இங்ஙனமாகவும், ஔவையார் திருவாக்கை யாதார மாய்கொண்டழ வந்தது எனபோலுமெனின், விட்டிறபூச சிகள் தீபவொளியைத் தமகிதமென்றுகருதி மேலவிழுந்து சாதலபோலவும், ஓரிடையன் தனதாடெனககருதி மலையடி வாரத்தி லுலவுநகரடியை நெருங்கி அதற்கிரையாதலபோல வும், தனனைககொலலுமபடிக கரதிற கததியேநகிலரும பூசாரியை ஆடானது இரைகரவாகிறுனெனறு மகிழமாறு போலவுமாம். அந்தவாகியத்தால சிவனுகடே ஞானம நா டடப்பட்டதன்றி யிதர தேவதாசம பந்தமென்றுங கூறின திலலை யாகலின ஞானமும, மோகஷமும சிவனுலேயே யா டையதககதென்று அவர்கூறிய மறறைவாகியங்களினை தெகரிபபாமென்க.

"எணணிலியூழி தவஞசெய தங்கீசனை
யுணணிலைமைபெறற துணாவு."

"ஆதியோ டொனறு மறிகவபபெறவதுசா
ஸ்திரியாறசெயத தவம."

"பததியாலுள்ளே பரிநதாளைத தாளுககின
முததிககு மூலமது."

"நல்லாளைப்பூசிதது நாதனெனவுருகில
நிலலாதோ வீசனிலை."

"ஒவ்வகத்துணினற சிவனருள பெறறககால
அவ்வகத்து ளானநதமாம்."

"சிநதையுணின்ற சிவனருள் பெறறககால
பநதமாம் பாசமறும."

"ஓவாச்சிவனருள் பெறறுலுரையினறித
தாவாதவின பநதரும."

"சிவனுருவந்தானுய்ச் செறிநதடங்கிநிறகில
பவநாசமாகும் பரிநது."

"சிநதை சிவமாகக் காண்பவர் சிநதையில்
சிநதித்திருக்குஞ சிவம்."

అழியாவுயிரை யானுடன்வைக்கிற
பழியான தொன்றிலலை பார."

என్నరగ్రొడక్కుత్తు వాక్కియంగళాల్ జ్ఞానమోక్షాంగళిరణ్డుమ శివసమబన్ధమాకవే పెరప్పట్టదన్ఱి యితర దేవతాసమబన్ధమ అఱవే నిరస్కమాయ విట్టదనుల విష్ణువుకకే మోక్షాధికకముణడెన్ఱు సాధికకవన్ద మూట జ్ఞానమ మురణపటటழிన్దతెనక.

ఇవ్వుపేదైకళ్ ఒలవైయా తిరువాక్కుకళిల్ పయిన్ఱుమ వాయమైదోనఱుదవழி విపరీతంగొండటழிవదెన్నెయెనిన్, "నలలెనఱుల పలతరపినుక సాణ పరితే - యెలెలి యిలాత శివం" ఎన్ఱు ఎమకనెయారాకూఱియ వాయ్మై వెళిప్పట్టదన్ఱియుమ, దీక్షితస్వామికళ తిరువాక్కుణ్మైపయుఞ్ సిన్తిపపారాక.

శివతత్త్వవివేకం.

"త్వయిశ్రద్ధానాథ ప్రవచనబలాత్పాశుపతభాసమేథా బాహుల్యాన్నచ విధివశాత్సేవిత ఘటనాత్ । ప్రసాదాదేవైనాంభవతవలభన్తే సుకృతినస్త్వ సూత్తేశుద్ధాన్తాః కథమివలభేరన్ కుమతయః"

"ఉనతిరువడిక ళిழறதియా మనపుగుణ తిరువరుళిణ్ఱ కిడైపప తనతిణ్ఱ పలవుమాయనతతా లుమాచెయలపరుగతిఱమైయానమతియా మనఱవే కిడైపపతనఱు మఱఱతనే మాతవఞ్చెయతిలాకకయమై [న్ తనతియపలియోయా యాకనుణమపెఱవారోతియకరుణైవారితియే."

"తవశ్రీపాదాబ్జేక ధరుపిరభక్తిర్న సులభాని హస్త్రీ రుఃఖానాంనిధిరపు రుషార్థైకవసతిః । వినాళుణ్డైర్జన్మాన్తర శతసహస్రేషు విహితైర్జనశ్రేయో మాత్రంఖలు బహుతరవిఘ్నంనలభతే"

"ఉల్కార్చేరుగదిప్పయ నెలవర్తిణుక్కు ముఱైవిడామయ్త్ తయార్ ముమ్ముదుమ్, లిలకుఱతతు మిక్కుకకణిచచియా మునఱుళ్ విళామలార్కకియ ఱదు మెయప్పతతి, యలకిలుప పిరవితొఱుమ పురితవతాలలల దెవ వారదిణు మరిత, నలమదొనఱడై తరకుఱుమిడైయుఱు కాతనే పల . వుళవనదే."

"విధూతాన్తర్ధ్వాన్తా వివిధభవసమ్పన్నసుకృతాయత్తే బోద్ధుంత్వాం యమనియ మశక్తాకృతధియః । దధీచాద్యైశ్శిష్టా గిరి శదనసూనుప్రకృతయః కథంత్వాం జానీయుః కలిమలినచిత్తాహితధియః ॥"

"పలవకైప్పవరతో రెయతిరికవతతోరా పటారతెడ్డు మకత తిరుణకడిరతోరా, నలముం బియమగియమఱ్ఱ చెయకైరుయత్త లోరు ణెప పెఱముయలవూరా, కలియు నువవిశెరుణతతవ రసురకకమెయాత తీసియాతికళా, లలమరాచపికకప పట్టుళోరా రెవ్వారఱివరో వైయ కినఱణెయే."

ఇంతవాకకియనకలాల శివజ్ఞానసితతియిన అరుమై వెలిపపటటతనఱియుమ, తతీసియాతికళుడైయ సాపతతాఱక టటుణ్టఱియుమ కలతికళ తనమైయుం వెలిపపటటతు. "అవ నరుళాలే యవన్రణ్ణ వణఙ్కి" ఎనఱు ఎమతు పరమకుర్సు వామికళరుళియ తిరువాకకినపటియే పరిపాతికళ్ సిన్తితతిరు పపారొన్క. ఇనుమనమారకవుమ, ఒలవెయవరుడైయ వాస్తవ వాపిప్పిరాయమ ఇన్నతెన్రఱియామల మూటత్తనమైయాల్ అవావాకకియత్తై యుతకరితతఱవుతతు నిసపురుహమాయ్ విట్ టతెన్క.

"ధ్యేయత్వేతవసాక్షిణో మునిగణాజ్ఞాన ప్రదానేశుకో। వన్ద్యత్వే నిగమాస్సదా క్షితి మతక్లాన్తాకృతాన్తాదయః । నిత్యత్వే భగవన్నితా మహాశిరస్స్రి గ్బిలస్తమాద్యన్తయో । శూన్యత్వేచ వరాహహంసవపుషా పద్మాక్ష పద్మాసనా"ఎనఱరుళియ హరాతతతాచారియసువామికళ వాకకియతతాల శివపెరుమానే యావరాలుం తియానికకతతకకవరొన్పతఱకు మునివాకూటటకకళ సాటసియుమ, చమస్తాతమాక్కళుకకుమ శివజ్ఞానత్తై యలిపపవరొనపతఱకుచ సుకాసాటసియుం, ఎల లారాలుమ వాదికకత తకకవరొన్పతఱకు వేతఙ్కళ సాటసి యుమ, స్వపతతజన సతాహరణఞ చెయపవరొన్పతఱకు ఇయమన్సాట్సియుం, నితతియొన్పతఱకుప్ పిరమహరశిరోమా లికై సాటసియుమ, ఆతయసతశూన్యమొనపతఱకు వరాహహమ సశరీరఙళైతతాఙకియ విష్ణుపపిరమ్హారకళ్ సాటసియు

மென்று நிச்சயிக்கப்பட்டதன்றியும், "ஆசந்ஸ்யாகார்யஸந்ஸ்வாத்ஸ்ருதி
஭யஹர்ணாத்ஸ்வ்ப்ல ஸேவாதோஷ । த்ஸ்ஜ்ஸ்ரீத஭ஸ்ஸ்வேஷு ஭யஹிதவசநா
ஸ்ரமத்வாத்ஸ்ரீசமோக்ஷ । ஸேவ்யோவிஷ்ணுரபமந்யுரு ஹிரணுஸிஸுத ஸ்ரீவிமுக்தே
ச்஛தோ । தஸ்ஸ்ரீராமவேதாஸகுலஶுகவரூ ராக்ஷஸாஸ்ஸாக்ஷிணோ"
எனற ஆளிய ஸ்ரீகூஷிகஸ்வாமிகள் வாகியத்தால சமட்புரபத
வாசயராகிய சிவபெருமானை ஆரியநத ரவிகளெனபதறகு
விஷ்ணுசாடசியும், விசேஷகாத நுதவ முடையவனெனபதற
கு உபமந்யுபகவான சாடசியும், அதிகசகதியுடையவனென
பதறகுப பிரமஷாசாடசியும், மிநதுபயதகை நீகுபவ
னென்பதறகு மிநகண்டுபுதநார சாடசியும், ஸ்வலபசேவை
யாலேயே சகலேஷித தனுகிரகிபவனென்பதறகு குபே
ரன சாடசியும், ஆபுதகாலகதி லாதரிபவனென்பதறகு அ
மிதமதனமபணணின தேவாகளசாட்சியும், யாவறறினும
உபேகஷசெயபவனெனபதறகுத தகஸன சாட்சியும், அபய
ந்தந்து இதவசனகூறுபவனெனபதறகு ஸ்ரீராமா சாடசிய
ம, அதிபரமாபதனெனபதறகு வேதங்கள சாடசியுமாய
ககொளவாமனறிப பசுவையும், சிசுவையும், ஸ்ரீயையும்,
ராக்ஷசனையும உரியசாடசிகளாககொளளோமென்று பெ
றபபட்டகனனும உணமையிலிநு விளங்குமெனக. பசுவெ
னபதுகஜேநதிரனாகிய யானை, சிசுவெனபது இரணியகுமா
ரனாகிய பிரகலாதன், ஸ்ரீயெனபது பாணடவ பத்னியாகி
ய துரௌபதகை, ராக்ஷசனெனபது இராவண சகோதரனா
கிய விபீஷணனனறு நிசசயமென்க. முனசாடசிகள சிவ
பரமும, பினசாடசிகள விஷ்ணு பரமுமாகவிளங்கலான சா
டசிகள பலத்தைநோகுகி ஞானமோக்ஷங்க ளளிககும பர
மாதிகக முடையவா சிவபெருமானேயென்று சாதிகக்பட
டது.

இனியநந்தத் துஷ்டவாசகததில, ஔவையாரானளிய
நீதிசசொறகளுக்குச சைவாகள ஆகதிசூடி, சொன்னைவேந்
தன்என்று இலலாதபோலவைததுவழங்குகின்றாகளென்றும,

ஔவையார் கருத்தவ்வாறுனல் அவ்விரண்டு புத்தகங்களின ந்தத்தில ஔவையா ரருளிசசெயத நீதிசசொல முற்றும என்று வழநுக வழக்கிலலையென்றும, இதுமாததிரமனறி பபறச்சமயிகளாகிய அருகாசெயத கணிதநூலகடகும யானைமுகன் காபபைச் சேர்கதிருகினறூகளெனறும, தமமவர்கள சைவநூலில பிரவேசியாமலிருககுமபோதே அருணகிரியாருககுக கன்னதானமளிதத விலலிபுதநூராசெய்த ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில நலலாபபிளளை யெனபவா சிலபாடலகளைபபாடி ச சோதநுககெடுததனரெனறும, அதுபோலவே பிபபோதுஞ சிலா கமபராமாயணததைக கெடுககபபாரகின்றூகளென்றும் வாயிலவநதபடித தாறுமாறுயப பிதறறியாதுதா

இதனை முறையே விவகரிசகுமிடத்து ஔவையாரருளிய நூலகளுசகு ஆத்திசூடி, கொனறைவேந்தன் என்னும பெயர்களே யுரியனவென்பதையீண்டு நிரூபிபபோம. மேல பலவிடங்களில யாம விவகரித்துக்காடடி வநதபியாயங்களால ஔவைவியென்பவா சுத்தசிவ சநமாரககமுடையாரென்பது பெறப்பட்டதன்றியும, அவருடைய உபாசனமூர்ததமா யெழுந்தருளியுளளவா விநாயகக கடவுளெனபதும யாவரும் மிநதவிஷயமென்க. அவரருளிய "விநாயகாசவல" முதலிய வுண்மைநூல்களே சான்றுமாகலின் மேலும எடுததுவிரிபபது அநாவசியமாகும. இங்ஙனமாகவும, தம்து சமயபரமாய்ப பொதுத்தருமங்களைககூறி அவா செயதுகொணட நூல்களில் பேதைமதியாகிய இவா ககேனிநத வீணவிசாரம்! தமமுடைய சமயநூலகளாயிருபபின ஒருவாறிசையும. இங்ஙனநிற்க, "ஆதிசூடி"என்பனவாதிகள ஔவையினுடையநூல்கட்குப் புதுப்பெயாகளாமெனின, நூலாசிரியராகிய ஔவையுரால் தரபபெற்ற பழையபெயாகள் வேறேயிருததல் வேண்டுமே! அவைகளியாவை? அநதநூலகட்கு ஔவையாரகூறிய காப்புசசெய்யுள்கள் யாவை? அவறறி னநதத்தில ஔவையா ரருளிசசெய்த நீதிசசொல முற்றும் என்று

வழங்கிவருமாற்றான் அவைகளை நீதிசசொல என்றே தனித தனிக கூறுவாமெனின், இரண்டையும நீதிசசொல என்றுவழங்குமிடத்து அவறறின வேறறுமை தோனறாது மயங்க வேணடிவரும காரபுகள கூறியதிலலையெனின், அவர்கு நாஸ்திகதவம நடடவேணடிவரும கரபுகளறுடெனின் அவைகளெசசமயபபகுதியுடையன? எககாலததுவழங்கிவந்தன? எககாலதது அறிநதன?' எநத ஆதாரவாலமயபபாலது? எலலாந தடுமாறறமேயனறி யுண்மை யென்பதனுததுணையுங் காணபபெறுமையால தாரபிமானததால வீண்வழுககாடத தொடநதிய துரடதனங சணடிககபபட்டதெனக. "இயல்பலாதனசெயேல்' 'பழிப்பனபரேல்" என்றுவரும நீதிவாசகியங்களோ அநநூன முகதிப பேதைபபுலவர் கண்டாரிலலைபோலும. இதுநிக, அதகநூலகளி னநுதகதில நீதிசசொல முறறுமஎனறு வரு நகிலவாருவகளுல அதியிலவாகவனவாகிய ஆதகிசூடி மெயனபனவறறுக கறபனவயதகதெனறார. இதெனனமேகமை? முதறகணவரும "ஆதகிசூடி" எனபவறறிநது மாறுயக கடைபடிலவரும 'நீதிசசொலமுற்றும" எனபதையேன கறபனெனறு கொளளககூடாது? ஔவையார அருளிசசெயத நீதிசசொலமுறறும என்று பிறாசொலவதாமனறி ஔவையார கறததலலவாகவின ஆதகிசூடிமுறறும, கொனறைவேநதன் முறறும என்றே வழங்கறபாலதெனக ா - ா - ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் வெளியிடட நூலகளி லிவ்வுணமையைப பார்ததுணர்வாராக.

ஔவையாரருளிய இரண்டு நூலகளுக்கும அகரமுதலிய பனனிரண்டுயிரகளும், ஆயுத மொன்றும், ககரமுதலிய பதினெடடு மெயகளும, கசர அகரமாதிவகரஞகாரமீறுனவுயிரமெய்களும முறையேவாகக்கிபகுகளின் முதலெழுத்துககளாய்ப் பெறப்பட்டு வழங்கிவருமென்பது சாவசமமதமென்க. (வு) (ஆ) (வொ) (வோ) என்பவைகளமொழிககு முத

லில் வராமையால (உ) (ஊ) (ஒ) (ஓ) என்னும் உயிரொலிகள் ஒத்துவருமுண்மை நோக்கி உயிர்களாகவேகூறிய போர்தனா (வெள) எனபது பொருளமை திறமுமையால மொழிகுமுதலில வராததனாலும அவவொலியொததுவருமஉயிரொலியொனறுக காணபபெறுமையால அதனை யறவேயொழிகதுவிடடனரென்க அனனியும, இடையிடையே வருவனவாகிய (கௌ) (கௌ) (கௌ) முகலியன முததுகக ளெலலாமம பயனறறனவாயக கழிகபபடட வுண்மையை அநநூலகளிறகணடியாமல மநதமதியால இபபேதகையைப போலொததத எவரேனுவொருவன சொததகாகிய ஔவையாரருளிசசெயக நீதிசசொலமுறறும எனபதை யொருபெரிய ஆதாரவாய்ககொணடு புலமபடவநததுபுணபடடழிந்ததெனக

உள்ளபடியே சைவர்கள் "நீதிச்சொல" எனபதைபபுராட்டி "ஆதகிசூ" எனபனவாகிய வழஙகுவாரகளாயின அந்த நூலிடையே வருவதாகிய 'திருமாலுந்கடிமைதெய்" எனனும் வாகியததையினனும் வைதகிருபபாரகளா? இநதவாகியமே அவாகளுகக பேதநதராகொறியவும், நீதிச்சொல என்பதுஎன்ன விபரீதகதுவசாய நீதியிருபபாரகள்? நீதிவெணபா, நீதிநெறிவிளகசகம, நீதிசாரம என்றற்றொடककத்தனவாகிய நூலகளிலே பரினறுவருகுசைவர்கள் ஔவையாருடைய நூலகளுககுமாதகிரம் "நீதிசசொல" என்பதைத தள்ளிவிட்டாரகளென்று அறியாமையாற் குறைத்தழித்து அவதிவாசாமா யொழிநகதென்க. அநிசசுவடி, ஆக்கிசூடி, கொனறைவேநதன், வெறறிவேறகை, வாककுணடாம், முகலியநூலகள அவறறிறகுரிய சாப்புச்செயயுள்களின் முதலியே யாதாரவாய்ककொண்டு வழங்கி வருமுணமையை யறியாமல் ஔவையார்நூலைச சைவர்கள் புரடடிவிடடரார்களென்று தமது பிரஷ்டதகன்மையைக காட்டியழுதது நிரஸ்கமாய் விடடதென்க. இனனும் விரிककிற் பெருகும.

இதுநிற்க, அத துஷ்டவாசகத்தில புறசசமயிகளாகிய அருகா செய்தகணிநூலகடகு யானைமுகன காபபைசசோ ததாரகளெனறா. அருகரைப புறசசமயிசெனறபோது தமமை எசசமயியெனறு கருதியோ அறிநதிலம. புறசச மயம ஆகிஞுளொனமே பாஞ்சராதகிரமு மாகையால அத னை வேறு ககழிபபது யுகதிமனறெனக கணிதநூலசெயத வாகள் அருகாளெனறு கூறினதால அவாகளசெயது கொடு பபதன முனனரிபபேதைச சமயிகடகும் கணிதநூலிலலை போலும். கணிதநூலமாதகிரமா? இலககணநூலு மிவாக கிலலையிலலை" எலலாம சைவாகளுஞ சமணாகளுஞசெயது கொடுததனவேயனறிவேறிலலையாகலான "செயிதனறியறிதல்" எனனு ஞாயம்பறறிச சமணாகளுககாகப பரிநதுசைவாகளை யெதிரததனாபோலும். ஐயையோ இபபடியேன அன்னிய சமயநூலில் வந்துவிழுநது தலையுடைததுகொளளவேண் டும்? சிவபெருமானிடததுத தமிழை யுபதேசிககபபெறற வர் ஸ்ரீஅகஸ்தியபகவானுகவும, அவரைவிடுத தமிழிககு அதிகாரிகளாக வேறே யாவரைகக்றுவது? சமஸ்தமான நூலகட்கும அவரேயதிகாரியாகையால கணிதநூலிசசமண ாகள செயதாரகளெனறாழுதது தமிமறிப போயிறறென்க. நெலலிலெக்கம, பொனனிலககம, எணசுவடி முதலிய நூல கள சைவாகள செயததேயனறி வேறு சமயிகள செய்தார் களென் றழவந்தது தமிமாயியதெனக. அவ்வநகாசெயத சூடாமணிநிகண்டில "பிரமனிமாந்கரியோன்றனு" எனறு வ ருவதறகெனசெய்வா? விஷயகாரபபையே விபரீதங்கொ ண்டவா இதனை யெவ்வாறுகொளவரோ அறிநதிலம. எவ்வா றுகொளளினு முணமை யுண்மையேயெனக. இதுநிற்க, வி ஷ்ணுவை இலிங்கவடிவமாய்க குழைத்துவிடடவா விஷ்ணு வை வணங்காரலலவா? அங்ஙனஞசெயதவா அகஸ்தியராக வும. அவாசெயத ஞாளிய நெடுங்கணககின முதலில விஷ்ணு ஸ்துதியை யெபபடிசசெயதிருபபா! சிவஸ்துதியே ஓம்நமः சிவாயஸித்தம்நம." எனறு செயதிருபபாராகவும, யாரோவொ

ருபேதை அதனைமாறறி விஷ்ணுஸ்துதியை வழக்கிவிட்ட வாஸ்தவம் வெளிபபடடதனுல நூலகளேப புரடடிப பாவவழியில் திரிந்து பிரஷடாகளாயக கெடுமபாஷணடிகள இனனுரெனறு புகதிமானக ளறியாமறபோகார்.

இதுநிறக, அமமலபநத வாசாதகில அருணகிரியாருக்குக கனனதானமளிததக விலலிபுததுராசெயத பாரதததச சைவர்கள கெடுத்தாகளெனறு. இதெனன முழுமோசம! கன்னதானம பெறறுககொண்டவா விலலிபுததுராரேயனறி அருணகிரியாரலலவெனக. எகுங்னமெனின், விலலிபுததுரரெனபவர் தேசங்கடோறுஞ்சென்று வித்தவான்களேவெனறு அவாகளைக காநபநசஞ்செயதுகொண்டு வருகையில ஸ்ரீஅருணசைலததையடைநது அங்குளள வித்துவான்களேயும வாதுககழைததகாலையில இபபாதகன் நமமுடைய காதுகளேயறுததது விடுவானேயென்று பயந்து சுவாமி சந்நிதியையணைந்து கோபுரததின்மே லெழுநதருளியிருநத அருணகிரியாரை வணங்கித தககள் குறைகளைச சொலலிக்கொண்டகாலையில அவாதிருவுளளமிரங்கிப பூமியிலவந்து அவனை யிங்கழைதது வாருங்களெனறு திருவுளளமிசைதலும அவ்வாறே வந்தவராகிய விலலிபுத்தூராரைநோக்கி நீர் நுமது கலவிதத்ரிமம வெளிபபட ஓரந்திசொலலும, அகனையாம உமது கருத்து வேறுபடாது பொருள்விரிபபோம, பினனரியாமொரு அந்தாதிசொலலுமெனறும, நீர் எமது கருத்துக்கு மாறுபடாதுபொருள கூறுவீராகவெனறு திருவாய்மலர்நத நுஞதலும, விலலிபுததுரா "அபுகரந்தாதி" நூறுபாடலை அப்போதே சொலலுதலும், எமமுடைய சுவாமிகள அதிலொரு வருத்தமுமின்றி யுடனுடனே பொருளகூறிவுடித்து "கந்தரந்தாதி" எனனுநூலைத் தாம அருளிசசெயதலும அதிகவருததததோடு பொருளசொலலிக்கொணடேவந்து,

"திதத்ததததத்ததத்ததத் திசாதைசாததத திந்ததனிசா
ததததததததத்தத்தி திந்திந்தத்தேததத்த திந்திந்ததா

திதத்தத்தத்திதத்தச்தை தாததிதேதுதை தாதததத்து
திததததतततततत

பயந்தவராய் நடுங்கி,

"புரததை நரகிங்கதரைப பொரவேனைக் கூறனரு
*யெரிததவறகுத சாத னொத்தோ—மிறைததபுழுத
தேனகடடுஞ சோணகிரித தேசிகனைப பொறறும
லேனகெடடுப போறு விலை"

என்னுந் திருவெண்பாவை யருளிச்செய்தலும், சாவா டமபரததோடும அகங்கரித்துச செல்லவராகிய விலலிபு ததூரா இரண்டு கணநருங்கெடடுக் கூறட ராழுவாராகி ஐயோ நமகிநத அவநி சாபவிததமே! வெபபாரததின கொடுமையாககுமிதுவென்று உளளம் நடுங்கி யினி யென்ன செய்வதென்று தேவி, மீணடும அருங்கிநாதரை யணை ந்து அடியறறபணிபோல அவர் திருவடி களில விழுந்து வண ங்கிக்கொணடு உயயுமிநறி கேடகவும, அவர் திருவுள்ளமிர ங்கி விழுதியளித்துக கணணை யருகிநிறுத்து ஏதாவது சிவ சமபநதமான நூலொன்றுசெய்து உமமுடைய அபாரதத தை நீகககொளளுமென்று திருவுளமபறறுதலும, விடை பெறறுககொண்டு போயத் தமமுடைய பதியை யணைந்து சி வசமபந்தமாக நூலசெய்தால நமமவரகள பழிபபாகளே! என்னசெயயலாமென்று மயங்கி ஸ்ரீமஹாபாரதம சிவோத காஷம் விசேஷமுடையதும, ஸ்ரீகிருஷ்ணா சமபநதமுடைய துமாக விளங்கலான அதனைத் தமிழில மொழிபெயரத்து விடுவோமாயின உபயபிரயோஜனமுமாநுகூலயமாமென்று நிசசயித்து அவ்வாறே செயதுமுடிததவுண்மையை யறியா மல விலலிபுத்தூராசெயத பாரதகதைச சைவாகள் கெடுத் தாரகளென்று விபரீதங் கூறியழுதது விநோதமாயிற்றென் க. விலலிபுதூராசெய்த பாரதத்திலுள்ள சிவோத்கர்ஷ ங்களெல்லாம நலலாபபிளளையென்பவர சேர்த்தாரென்று அழுதார். நலலாபபிளளையென்பவர் வேறே தனித்துப்பார தஞசெய்திருக்கவும், அதனையறியாது இந்தநூலில அவர் ச ம்பந்தங்கூறுவது பெருமபாவமென்க.

* எரிததவனனபது அழித்தவனனறு பொருளாம.

ஸ்ரீமஹாபாரதம் சிவோத்காஷப் பிரதிபாதகமுடைய தெனனும வாஸ்தவம் தீக்ஷிதஸ்வாமிக ளருளிச்செயத "பாரதத்தாறபரிய சாரசங்கிரகம்" என்னுங் கிரந்தத்தா லினிது பெறபபடும. இதனைப பாஷாநதரங்களில யாவர் மொழி பெயரத்திடினும முதனூலுககு விரோதங் கூடாதலலவா? விரோதிககுமாயின் அது கறபனையாகுமேயன்றி வேறிலலை யோ ஆநதிரம, கனனட முதலாகிய பாஷைகளில முதனூலுககு விரோதமின்றிச சைவவிஷயங்களை யிடமவகுத்துழி யெலலாமினிது கூறியிருககவும, திராவிடமாகிய விலலிபுத்தூரா பாரதாகதிரம அங்ஙனம கூறியதிலலையென்பது எங்ஙனங்கூடும? ஸ்ரீமஹாபாரதம பொதுநூலேயன்றிச சிறப்புநூலனறுமாகலின அது சிவவிஷயங்களைக கூறுதெனபது விசாரணீயமெனக. மேலகியாயங்களால விலலிபுத்தூரா பாரதம சைவவிஷயங்களை யிடமவகுத்துழிக கூறிவருமென்றும, அபபடிக கூறுகாகப் பிரதமத்தது துரவாஸங்காரதெழுந்த மூடாபிமானமெனறும மேதாவியர் நிசசயிபபரெனக இவவுண்மையை ஸ்ரீ ஷமுகாவலராவாகள வெளியிடட பாரதத்தாற கணடுணரக.

இதனையறியாத புலவா சிரோமணியொருத்தர் விலலிபுத்தூரா பாரதம எனறு பேரிடடதேயொழிய முழுவிரோதமாய இலலாதனவறறைச சேரத்தும, இருபபனவறறைக கழித்தும, பாட்டுபாடடாகவும, அடியடியாகவும் புரட்டித் தமது விபரீததகையே வெளியிடுவதுபோல ஒருநூலை வெளியாகக்கிபிருகின்றனா. அது முதனூலுககு முற்றும் விரோதமாயிருத்தலால் நவீனகவியாயச சிலவறறைச் சேர்ததுப் பாரதத்தைக கெடுத்த பரமபுருஷர் இவரேயன்றி வேறில்லையென்க.

"காலபபுரட்டர் மதபபுரட்டோடு கலகஞசெயுந
தாலபபுரட்டர மமிலவாகனேசன் றலஞசுருதி
நாலைப்புரட்டிப் பரத தவமெனபர் தகநாரணனு
மாலைபபுரட்டும் வைணவபுனமத வாதிகளே"

என்னும் வாக்கியத்தை பீண்டிச் சிந்திக்கற்பாலதென்க. இனி அக்கவிசிரேஷ்டர் புரட்டிய விஷயங்களைப் பின்னா விவகரிப்பபாமாகையால் அதனை யிங்கேகிறுத்தி விஸ்விபுத தூரா பாரதஞ்செய்யவந்த காரணத்தை அவா லூலாதரவு கொண்டே சற்று விசாரிப்போமாக.

"முனனு மாமறை முனிவருந் தேவரும பிறரும்
பனனுமாமெ ழிப பாரத பெருமையும பாரேன
மனனு மாதவன சரிதமு மிடையிடை வழங்கு
மெனனு மாசையால யானுமிதயம புதுகிலைசநதேன"

என்னுந் திருவிருத்தத்தால மனனும் - மாது - அவனை என்றாரி உமாபதியையே யுணாத்துமனமி, மாதவன என்று கண்ணனை யுணாத்தாதெனக. எங்ஙனமெனின், இடையி டையே கண்ணன் சரிதமவ நவதைக கூறுவதைக்கூட்டியும முற்றுங கணணன சரிதமாகவேவரும வேறு புராணங்களை யேன சொல்லக்கூடாது உள்ளபடியே கணணனிடத்தாசை யாலெனின் இது விரோதமென்க. மேலிடங்களில யாம விவகரித்த நியாயங்களால சிவாபராகசூரமணாத்தமென்று வெளிப்படுத்தலை சிவதத்தியான விசிட்டத்தைநாடியே யித னைக கூறவாதென்க. மாது - அவன் — மாதவன என்று வருஞ சிவவிஷயத்தைப் பின்வருங கவியானுங் கண்டுணாக.

"உள்ளடி விரறலைகள் புறவடி புரட்டினுட
னுயாசணைக கானமுழுந்தா
டளளரிய ஆகுவுயா தாள வளைக ளொததகடி
தடமுதர மார்புதனிதோ
ளளிவரு செஙகைபொரு முனகைபிடா நெற்றியொரு
சூடமென வெணணுபடையால
வளளலெனை யாளுடைய மாதவனு மாதவனு
மலலமர் தொடகுகியுமவே"

என்னுந் திருவிருத்தத்தில எனனை ஆளுடையமாது அவன் என்று தெளிவுபெறக் கூறியிருத்தலால அதனைகக ணணன் மேலேற்றிகூறுவது விருத்தமென்க. ஐயோ

பாவம்! இந்த வாஸ்கவாபிபிராயம் இப்பேதைகளிதுகாறு மறியாதவாபோலும். அவர்கிருப்பாராயின மாதவன் என்பதை மாயவன என்று மாறறியிருபபபார்கள். இனியென்ன செயவது மிஞ்சிபபோய்விடடகாரியம? வேறேவிபரீதஞ்செயாவாமெனறால ஓருகிதத்தலையெடுபபாய நகுகபபடுமாகையால அஞ்சிக கிடபபபாராக.

இதுதுஷ்டபபேய்கள அந்ததூலில சிவவிஷயங்களை எவ்வளவாகக் கழித்துவிடினும உலவாக கிழியாமென எம்மநகுகும பிரகாசித்தலால இவைபோலும் பாடலகள் அநேகமா யெஞ்சிககிடகின்றன. "புராதனமம வேதேத புராணரூபமொழிந்தவெங, ஈராதனுமியவமவுகொண்ட சிசனோடு கீரீடியும்" என்றும, "எணணரிய ஞானமுடை யோகியாகள பேசவரு மெயினாபதி யானகருணைப, புணணியன" என்றும, "ஆசினன மறைபபடியு மெணணிககோடி யாகமதசின படியுமெழுத தைநதன்கூறிப், பூசினன வடிவமெலாம விபூதியாலப பூதயினை" என்றும், "தேபபட டிலஸ்து மெயாகில வொளியா னெஞ்சினி லிருளகளை யகறறி" என்றும், "ஆசறகடவு ளனன வருநதவா தமகுமெடடாத, தேசவன" என்றும, "அருநதவமுன புரிநதோரி லிவனைபபோன மறறா புரிநதார சிவசிவவென றரிபவரறே" என்றும வருவனவாகிய சிவோதகர்ஷநகளை யிபபேதைகள் வெளியிடடதூலிலே தானே காணகூடுமே! இதுகளை யாவரசோத்தனர்! வில்லிபுகதூரா கூறியதேயனறி வேறில்லையாகலின் இதுபோலின்னு மவாகூறிய சிவவிஷயாகுகளில அடியடியாயப புரண்டொழிநததும, முதலே யெடுபடடுபபோனதுமானவறறை யீண்டெடுத்துக் காடடுவாமென்க.

"நீடாழியுலகத்து" என்னும் வினாயகவணக்கச் செய்யுண்முதலிய சிலவறறையெடுததுவிடடுச சாமபிரதாயவிரோதமான வேறு செய்யுடகளை முதலிலேதானே சோத்திருக்கின்றனர். அன்றியும பாயிரசசெய்யுட்களை யறவேமாறறிவிட்டுக் குருகுலசசருக்கத்துள்வரும் முதலாறுபாடல்களைத் தமது நவீனகவிகளுடன்சோதுதுப் பாயிரமாக்கிககொண்டனர்.

'பாவருந்தமிழாற் பேர்பெறுபனுவற பாவலாபாதிநா ளிரவின
மூவருநெருங்கி மொழிவிளைகேறி முகுந்தனைதொழுதீன்னுடு
தேவருமறையு மினனமுநகாணுச செருகடைக்கடவுளைபபாடி
யாவருமதிதோ மூவரிலிருவா பிறந்தநா டிநதனனும்''

என்னும் பாடல பாயிரததகாகவும், இது அவர்கென்
னதோஷஞ செய்ததாகவோ முதலே போகவிட்டனர்.

''ஆக்குமா றயனு முசலாகிய வுலகங
காகுமாறு செநனணிறை கருணையங் கடலாம்
விக்குமாறர ணுமவை வீதநா ணிளப
பூகுமாமுத லெவனவன பொனனடி போறறி.''

என்றுவருங் குருகுலச்சருகக முதறசெய்யுளில 'பீளப
பூக்க மாமுதலெவனவன'' என்பதை ''உநதிபூகுகு மாமுதலெவன
வன'' என்று மாற்றியிருகின்றனர். அந்தப்பாடலில மூறை
யே பிரம விஷ்ணு ருதராகளைக்கூறி அவாகளை அதிதபப
டட நான்காவதுமூர்த்தியைத துதித்திருககவுஞ சறறேனும
பாமின்றிக்கூறியதுகூறலென்னுங குற்றததிறகிடனாய பீண்
டுங கண்ணனையே கூறியதாக அழவநதது பாழாய்விடடதெ
ன்க. இதனை விரிகிறிற்பெருகும். அனறியும், சபாபருவம
இராஜசூயச்சருக்கத்தில் கசச - வது பாடலை நவீனமாகச
சோத்தனர் அது இடையர்களை வியந்ததாகக காணப்படுகி
ன்றது. இதனால அப்புலவர் சிரோமணியாரை இடையரென்
று சொள்ளவேண்டிவருமம. ஆயினும் அவரை யாமிடையரெ
ன்றுகொள்ளேம. அவரிடையராயின் இப்படிபபடட விபரீ
தங்களின் முயலவாரா? இடையராகவே பொதுத்தருமங கூ
றுதலவேண்டும. அஃதின்மையின் அவரை இடையரென்ப
தியாண்டு மிசையாதென்க.

'சொச்சையிடையர் மகளிருசகுங்கூத்துக்குனித்து ரவரீதப்
பிச்சைநுசரு மிவனெமக்கு முனனே பூசைபெறவானும
சைச்சைமறையின் முறையெனனு தருமன் புரிசதமகமென்னும
செச்சைவடிவேன் முடியரசர் செகுகோலென்னுந் திருவெனனும.''

என்னு மிகவியாற் கண்டுணர்க. இனி ஷை சருகசம கசஉ, கசங, கசச - வது பாடலனையுந் திருத்தியிருகின்றனா.

"ஐவகைவடிவாயெங்குமாயநின்ற
வசசுத னமலனுநதன்
செயயொளிக்கமும பங்கயககண்ணன
திருமகளகொழுநனைக காணத
தயயசெய்தவததத தருவாசமுனிவன
சேறலுஞ சுடாகொளவைகுநத
மெயயுறுகோயிற றுவாரபாலகரவ
வேதபணடிதன றனைவிலகக."

"விலகநிய விருவாசமமையுமநத
வெஞசினமுனிவரன வெகுண்டு
துலகநிபகோயிற றுவாரமவிடடவனி
தோனறுமின போயெனசசபித்தா
னலகலகதுளவ மெனலியானதுகே-
டநதணண றனையெதிரகொணடு
கலகநிய துவாரபாலா நினசாபங
கடபபதெகுகாலமோ வென்றுன."

"எனறலுமுனிவன பரிந்திவரொழுகா
லினபுறு மனபராயவருத
லனறிமும மடங்குபகைவராய் வருத
லலலதிங்கதுனப தமணுகாரா
மனறலங் துளபமாலையா யென்ன
மலாமகணமசிழ நறுமவாக
கனறியமறையோன சாபநீகடக்கு
கருததுமறறியாது கொலெனறுன."

இவற்றுள் முதறபாடலில "பங்கயககண்ணன திருமகள கொழுகனைகாணத, தயயசெய்தவததத தருவாசமுனிவனு சேறலும்" என்பதைமாற்றி "பங்கய சரணஞ்சிநதனு சிநதையனுசித், தயயமாதவததத் தருவாதமுனி தொழவருகாலை" என்றும, மூன்றுவது பாடலில "எனறலுமுனிவன பரிந்து" என்பதைமாறறி "எனறலுமுனியுந் தொழுது" என்றுந்தமது கருத்துகளி

சைந்தவாறெல்லாம் எழுதியிருக்கின்றனர். இப்படி முழு மோசஞ்செய்வா ரிவரையனறி வேறேயாம கணடிலம துர் வாசமுனிவர் சிவாமசபூகராகையால விஷ்ணுவைத் தொழ வந்தாரொனபது விருத்தமெனக அவரைக் காணவந்தாரொ ன்பதே அமையும். தொழவந்தவரிடஞ சாபம் துவாரபா லரைப் பற்றுதாகலினெனக, காணவந்தவரொனறேவ, சம தைவிளங்கி விஷ்ணுமூர்த்திகளும அவரிடஞசாபம பலிக்கு மென்பது தோன்றுதலால துவாரபாலரைப பறறியதென பது நிரப்பாதகமாயபபெறபடடிம. பகதாளைப பகதாள சபியாரல்லவா? துவாரபாலாகளும முனிபுங்கவரும விஷ் ணுபக்தாகளாயின ஒருவரையொருவா விலகினரொன்பது ம, சபித்தாரொன்பதும அவஸ்தையாய முடியுமெனக. சா பமெலலாம ஒருவரிலொருவா வேறுபடடவாகக்கேயாகலின துவாரபாலாகள விஷ்ணுபகதாகளும, துர்வாச முனிவர் சிவ பக்தருமாய்ககொண்டி சிவபகதாகள விஷ்ணுபகதாளை ம தியாராகலின துவாரபாலரை நோககாது முனிவரிடஉளளே சேறலும, அசூயையால் முனிவரைத் துவாரபாலர்கள வில கினரொன்றும, முனிவர்கோபித்துச சபித்தனரொன்றுங கொளளவேண்டிவந்தம. ஆகவே, முனிபுங்கவருடைய சா பவலியிற றடுமாறிப் பிறந்துழலு மவரிககுளளாகித துவார பாலர்கள் படடொழிந்தாரொன்பது பெறபடடது. இது போலவே சிவபகதாகளால விஷ்ணுபகதர்கள காவபகுதி டைந்த விருத்தாநதங்களை மேலிடங்களில ஏராளமாயுரைத த திருககின்றோமாகையால் மேதாவியாகண்டறியாமற் போ கார் இநதநியாயங்களால "முனியுரதொழுத" என்று மூன் றுவதுபாடலில மீணடுங்கூறியது மூடத்தன்மையாயிறறெ னக. இதுநிறக, இடையேயின்ற பாடலில "அலங்கலந்தள வமெளலியானத கேட்டநதணனறனை யெநிரொணடு" என்று வருவதனுங் தொழவந்தாரொன் றழவந்தது தூரமாய்விட் டதென்க. சமானமானவர்களையே யெநிரொள்வதனறிக் கீழி டடவர்கரு அமையாதாகலின் முனிவர் தொழவந்தாரொன்ப

தீண்டிந் தோல்வியடைந்ததென்க. "எதிர்கொண்டு" என்னும் விசேஷத்தால துவாரபாலரைச சபித்தமுனிவர் நம்மையும் எங்கேசபித்து விடுகின்றாரோஎன்று பயந்துவந்ததாய நிசசயமேயன்றி வேறில்லையென்க ஏனெனின் முன்னொருகால அமமுனிவரா லுதையுண்ட ஞாபகமுடையராக்கினென்க முனிவரைக கீழிடடவராகக கொள்வோமாயின் "எதிர்கொணடு" என்பதைமாற்றி "வரவழைத்த" என்று கூறுதலவேணடும். அபபுலவா சிரோமணியாக்கி துகோன்றாமல் விடுததமை தெயவீகம விளங்கவேண்டி யிருததலினென்க. இன்னும விரிக்கிறபெ ரகும.

இனி, ஆரணியப நுவம, தவநிலைசசருககம் நுள - வது பாடலில "புளளுடைககொடியோ ரிருவருகக+ணுப புணணி. ன பொருபபிடைத தவளுசெய, வாளல" என்பதை மாற்றி "புளளுடைககொடியோ றருமுனமபகன பணனிப பொருபபிடை" என்று எழுதி யிருககின்றனா. இபபடியும் பேதைகளுண்டா? தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும பூவப பிரதிகளுக்கு மாறாக இவரொழுதிவிடுததினாலேயே அது போய்விடுமா? அதுதுடனபோகாமல இவருடைய விபரீதமும வெளிப்பட நேர்ந்ததே! பிரமவிஷ்ணுககளுக்கு தாங காணுதற்கரிய பெரிவனிருக்கையை அநாசகனனடைந்தானெனனும அருமையை நோகாது தமது கவிததனமையைக் காடடலுற்றாரோ! என்ன பிரயோசனங்கண்டார்? இதுமடடோ, ஷை சருக்கம் எஅ - வது பாடலையும அறவே போகவிடடனர் தோஷங்களைப பரிகரிககவேண்டியது ஸ்வதாமமாகலாற் முனிதனையேறறுககொண்டனாபோலும், ஐயோ பாவம! இவர்ககேனிந்த வீண்கொடுமை சமணபௌத்தாதிகளும் இதனை நோக்கினவருந்துவார்களே!

"போகமாயவிரிதும் போகியாயப்பரந்தும
புலனகளின வழிமனஞ் செலுததா
யோகியாயிருநதும யோகிக்கணமுதலா
முளாபபரும பரபொருளாயு

மேகமாய்நின்ற தத்துவமறைக்கு
மெட்டுதற்கரியதன வடிவிற
பாகமாயவிளங்கும் பைந்தொடியுடனே
பரிவுடன சினமொழி பகர்ந்தான்"

என்னும் பாடலே அதுவாகலான் மேதாவியர் சிந்தித்துப்பாராபபாராக. இபபடியே, அஎ - வது பாடலையும் போகக்கிவிடடனா. இவ்விபரீதமே யிவாககு நித்தியாநுஷ்டான மபொலும. பாவமபாவம்!!

"ஓரோனநத்னைததேட வொளிததருளுமிருபாதத
தொருவனநதப
போரோனநத்னைததேடிக கணகளுடனபுறபபடடான
புனகளெலலாஞ
சீரோனலலிலை கிரிக்குத தேவதையாகுழவியையுஞ
செநுமகையேநதப
பாரேனையுலகனைதும பணிவுடனேபுகழதிடததன
பத்பினவந்தான்"

என்னும் பாடலாறகண்டுணாக. அதிலுள்ள நயத்தை கோகக்கிலை இவ்விபரீததுக கிடமுணடாகாதே! ஐயையோ! இதுகலிமானமியமெனக.

இன்னும் ஷைசருககம, கoஎ - கoஅ - ககச - ககள - ককஅ - வது பாடலகளையும் போகக்கிவிடடனா

"விண்ணிலுறைவானவரில யாரடிபடாதவா
விரிஞ்சனரியே முதலோனா
மண்ணிலுறைமானவரில யாரடிபடாதவா
மனுககண முதலோரகளதலக
கண்ணிலுறைநாகாசளில யாரடிபடாதவாகள
கடசெவிமகிபன முதலோர்
எண்ணிலபல யோனியிலுமபா வடிபடாதன
விருந்தழியிருந தழியரோ."

"வேதமடியுணடன விரிந்தபலவாகம
விதகளடியுணடன வொரோம்
பூதமடியுணடன விநாழிகைமுதறபுகலசெய
பொழுதொடுசெலிப பிலபொருளின

பேதமடியுண்டன பிற-பிலிபிறபிலி
பிறங்கலரசன றனமகளா
நாதனமலன சமரவெடவடிவநொடு
நரனகையடி யுண்டபொழுதே.''

''கைவிலு-னேபெயினா சோடிபலாசூழவாக
சனனிமபிலபினனாவரவே
தெயவமெனறருளிக கொடாநதுவர வநதபொரு
செயபகிவேடன முடிமேற
சைவமுறையே யிறைவா தனமலரினுடறு
சாததயொளிநாண மலரெலா
மெபவமவுசொண டனையசரிய தவவேடனினை
விழிமலா பரபபிமகிழா.''

''விழுநதருவினையினை மெலிநதாயினு
மழுநதியபிறவியினபருவெனமுனரு
செழுநாடா மணிபபணிதசிவ சனமௌலியா
யெழுநதருளிய விஃதெனன மாயமோ.''

''ஆதியியனடமு மனைநதுமாயொளிர
சோதியெகொனைபபர சொநகனமௌலியாய
வாதியே மரகத வடிவியாொரு
பாதியேபவளமாம பராரூபியே.''

என்னு மிவைகள் சிவோதகர்ஷங்களா யிருக்கலால அசூயைகொண்டனா போலும். எனனை இவா சூயையடை கனினுலேயே வாஸ்தவம்போயவிடுமா? அநுசகனனுடைய விலலடியைப் பெருமான பெறறகாலதததில பிரமஹாகிஸ் தம பபரிபநதமான எலல'வுயிரகளும் அடியுணடனவெனபது மூலபபிரமாணங்களிற பராசசகூடுமே! அதறகென்னசெய வாா? பலலேசகாடடிப பசபசவென்று விழிபபாரபோலும், சி வபெருமானடியுண்டது ''सर्वव्यापीशकनाः तस्मात्सर्वगतश्शिवः'' என்கிற சுருதிபபடி உயிர்கடோறும் தாம் விரவி நிறகு முண்மையை வெளிபபடுததவேயனறி வேறிலலையாகவும், சிறுபிள்ளை பயமறியாததன்மைபோல வரம்புகடந்து வியவச

ரிககவந்தது வாய்கொழுப்புச சிலையாலவடிந்த கனதையாய ரு
டிந்ததெனக

திருவிளையாடற்புராணம்

"பாணடியன முதகிறபட்டது செழியன
பனனிபருடம்பினிற பட்ட
தாணடகையமைசசா மேனிமேறபடட
தரசெளங்குமராமேற பட்ட
தீணடியகழறகால வீராமேறபடட
திவுளிமேறபடட்டது பருமம
பூணடவெஙகரிமேற படடதெவவுயிர்க்கும
போதனமேறபட்டவத தழுமபு"

"பரிதியுமதியும பாமபுமைஙகோளும
பனனிறமபடைதத நாணமீனு
மிருநிலம புனலகாலெரி கடுங்கனலவா
னெனனுமைம பூசமுஙகாருஞ
சுருதியுமாறு சமயவானவருஞ்
சுரர்களுமுனிவருங தொணடின்
மருவியமுனிவா கணஙகளுமபட்ட
மதுரைநாயகனடித தழுமபு."

"வானவர்மனிதா நாகரபுளவிலங்கு
மாகணஞசித லெறமபாதி
யானபலசாமு மகமரங்கொடிபுல
லாதியாம சரமும்பட்ட
ஆனடைகருவும்பட்ட னதழும்போ
லுதித்தனவுயிரிலோ வியமுங
தானடிபட்ட சராசரசடங்க
டமகுயிராயினோன தழுமபு."

"துணணெனமாயோன விழிதக்கன சமலச
சோந்யுமயாதென வியந்தாண
விண்ணவாபெருமான வெருவினனவாறோ
வேறுளார்மெயபடனிப் படைந்தார

வண்ணயாழியகர்சிதா சாரணர்தம்
வடுபடாவுடம்பினிற பட்ட
புண்ணியாதெனறு தத்தமிநாட்டி
மயகினாபுதுதவா றறியார்."

என்னும் பிரமாணத்தால் ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளபொருடடுப பாண்டியனால பிரமபடிபட்டு எலலாவுயிரகளிலுந தாமகலந்துநின்ற வுண்மையைக காட்டினாரெனபதும சாவபபிரசித்தியாமேசிவபெருமானுககுரிய விசேஷணத்தை யிபபேதைபபுலவர மாறுவிடடதனாலேயே அது போயவிடுமா? இபபடிப பிராசசீனப பிரமாணங்களெலலாம வெகுவாய விளங்கிக்கொணடிருககவும, அவறறைநோககாது பேதமையா லழவந்தெனனை? ஆசசரியம்!! ஆசசரியம்!! இது கதோமமெனக.

இன்னுமிவவாறே ஷெ சுருக்ம (கஉஅ) வது பாடலில "அந்தவிலவிசடனுமயனபதமபணைந்து" என்பதை "அவனபதமபணிந்து" என்றும (கஉக) வது பாடலில "ஐயனுமமையோடருளபுரிந்து" என்பதை "அமையோடருளபுரிந்து" என்றும அவறறால் என்னமோ தமகதுச சிலாகியமவந்துவிடடதுபோல மாறுபடி நகையினறனா அபபடி யெழுதினதால பொருளவேறு பாடிலலாவிடினும் அனபுவழியைமாற்றுகின்றது. அவன்எனபது இடமவந்துழி அழகுசெயயுமாயினும ஆண்டுகூறவந்தவழககுசாது காடடிநின்றது ஐயனும, அம்மையும என்றும, அந்தணும, அனனையும என்றும், பிரானும், பிராடடியும என்றும, பரனும, பரையும என்றும், அழகுபெறவரும நுமைபப நோககாதா வேறென்செயவார்? இருநக அழகேயனறோ ஆடியிற றோன்றும? அதனாலெமகொரு பாதகமுமினறெனக. இனனும பலவுளவறறை விரிவஞ்சி விடுத்தாமென்க.

இதுவனநிற்க, மேலிடங்களில் பிரஸ்தாபிகபபட்டவராகிய எழும்பூரிலெடியும் தனது மலபந்தவாசகத்தில் பார

தவிஷயத்தைச் சுருங்கே வியவகரித்தமுதா. அது, பகவத் கீதை - ஹரிவமசமுதலிய விஷ்ணு மாஹாத்மியமுடைய தாதலால சிவசமபந்தமற்றசொல்லுவது பிசகென்றும், சிவகீதை முதலியன பாரதாதி கிரந்தங்களில வராததன்றி யுஞ சங்கராசாரியா முதலியவர்களால விபாகயானஞ்செய யாமல விடப்பட்டதென்றும, மோக்ஷதர்மமுதல விஷ்ணு பாரமாம, விஷ்ணுமாஹாத்மியம, வைஷ்ணவ தர்மமுத லிய அநேகவஷயங்கள சொல்லப்படுதலால பாரதம் விஷ்ணுபரமே யென்றுஞ சாதிக்கவந்தார் இவரும், பகவத் கீதாவியயதலத்தப பினனா விவகரிப்பாம. ஆனாலிப் பாரதவிவ காரத்தல சிவகீதை வரவேண்டியதென்னை? கீதைகளினமுர மயங்களை விளக்கிப்பேரும் அருமைஅருமை!! பாரதக் தல வருதலால பகவத்கீதை சிறக்கதென்றும, பாரதத்தில வரமையில சிவகீதை தாழந்ததென்றுங கொண்ட அவரே ஸமதிக்ஷ விசனப்படக்கூடாமல் நிகழ்கின்றது பகவத்கீ தை இதிஹாசத்திலுள்ளதும, சிவகீதை புராணத்திலுள்ளது மாகிய வுண்மையையுமறு நோக்கினால உதகஷ அபகஷ ங்கள வெளிப்படுமாகையால புராணந சிறந்ததோ இதி ஹாசஞ சிறந்ததோவென்றும விசாரமாணடி அநுபாவியய மாகின்றது விரிக்கிறபெருகும் வேதத்தினவழி நூல்களா கிய ஸ்காந்தம, பாதம முதலியவறறுளவறறும சிவகீதையைச சாராபுநூலாகிய பாரதத்தில வராமைகொண்டிழிவு கூறவந்த து என்னபேதமை! பாரதத்தில வருவனவெல்லாஞ சிறப்பு டையனவாயக கொளவோமெனின, நளனகதை - இராமன் கதை முதலியனவும வருதலால அவறறையும பகவத்கீதை யோடொப்ப உபசரித்தலவேண்டும இராமன கதையைப் படிக்கதாவரிலலையேயெனின, நளனகதையைத் தானியார் பாராடடாதவரகள? சங்கிபிடிசச வொவ்வொருவரும் பாராட டியே திரிகின்றார்கள. இரண்டும ஒப்பு ஒப்பு!! பாரதத்தில வருதலினாலேயே சிறந்ததென்றும், வாராது விட்டதினாலேயே

தாழ்ந்ததென்றுங் கூறவந்தது கேவலம் மூடத்தன்மையெனக. பிரமாணசித்தமாயொப்புக்கொண்டனவாகிய வேதாகமபுராண இதிஹாசங்களில் ஒன்றுமமீக்கமிலலையாகவின புராணங்களில்லாவிடினும், இதிஹாசங்களில் வரினும் எமக்கு விரோதமினமெனக பகவதங்கீதையோடொத்த விசேஷ தாமமும், ஸனாகுகையோடொத்த சாமான்ய தாமமும் எலலாவுலகங்களினும் வரக்காணாது ஏகசதாமமாகவும், சற்றேனும் யுக்தியாது பகவதகீதைக்கே சிறந்ததுஎன்று பிராந்தியாறகூறியது பாழாய விடடதெனக.

இங்கனமிறக, பிராமணபபிரமணிய சாஸ்திரியென்பவருந் தாமமசயத "விஷ்ணுஸ்தகவரஹஸ்யம" என்னுமிடத்தில "இஷஸ்ரவணாதீநாம் வேதஸ்ஸுபஹுஸ்யிதம்" என்கிறவிடமிருகியில "அஶ்வரூஹம்ஶூரம்" எனகிற நியாயத்தால பூரணிபதிஷட இதிஹாசபதகதிமகு ஸ்ரீமஹாபாரதம அநாதமானதால வேதோபப பிரமாணங்களுக்குள் ஸ்ரீமஹாபாரதமே யுக்கம மடையதென்றா உத்தமமானதை முன்வைக்கவேணடுமெனபது அகனக நதக்கம இதிஹாசம புராணத்தைக்காடடிலும் உக்கமமென்பது நோக்கியே "இஷஸ்ரவணாதீநாம்" என்றுவகுக்கதெனறா. இக்கனை "அஶ்வரூஹம்ஶூரம்" எனகிற நியாயத்தால சாதிக்கவந்தது பிழையாம. மறறென்னெனின, "அஶ்வஶ்வதரம்" எனகிற ஆத்திரத்தால முதலில் உயிர்களும் கடையில அகாரமும பெறறுவரும் பதங்களை முனனேவைக்க வேண்டுமென்பது நோக்கியே சமர்த்திக்கப்பட்டதெனக. இக்கனையியாது உக்கமமானதாலென்றுரைக்கவந்த வன்மதத்வுரை யுலலங்கனபடட்டொழிந்ததெனக. இவற்றைநோக்காது தாம சாதிக்கவந்த "அஶ்வரூஹம்ஶூரம்" எனகிறநியாய ஆதாரவிலே "ஆஸ்ரவணாதீநாம் வேதாநாம் ஸ்ரேஷ்ட ஸ்ரீமஹாபாரதம்" எனறு ஸ்ரீமஹாபாரதம இதிஹாசபதத்திறகு அர்த்தமானதன்றியும, அதுவே சாக்ஷாத் வேதவியாஸ கர்த்துருகத்துவமுமாய் விளங்குகிறதென்றும் பிரசங்கித்தனர். இதனுள்

ஏவகாரஸாக்ஷாத்பதங்கள வையர்த்தமாயவிடடதென்க. பாரதமொன்றேயனறி வியாசஸ்மிருதி, வியாசஸூத்திர முதலிய னவும வியாசகாதருருதவமாய விளங்கும் தலி னெனக. அனறியும், இதிஹாசபததிறகு ஸ்ரீமஹாபாரதம அாததமானதுபோலவே ஸ்ரீமதராமாயண முதலியனவும அாததமானதால வேதோபப பிரமஹணங்களுககுள் பாரதமொனறிறகே உததமத்வஞ சாதிகக வருததும வியாசாரதோஷததால றிந்ததெனக. மேலிரேணடு ஹேதுககளாலும இதிஹாசமே சிறநதது, பாரதமே உததமமானது எனபது கூறுமு வீண்வாதம வியாததமானதால மேலும அவாகளிய நியாயங்களை விசாரித்துக் கணடிப்போமாக.

பாரதமே உததமமானதென்பதற்கு ஆதரவாய சாகராசாரியா, இராமாநுஜாசாரியா முதலியனாகிய தாசகளியறறிய பிரமஹநீமாமஸாபாஷயங்களில் பாரதவாசகியாக சோப பதேபதே யுதகரிதவிருககினறாகளென்றும, தீகூஷிதகரவாகள இராமாயண தாதபரிய சாரசங்கிரஹமவியாததுபோலவே பாரததாதபரிய சாரசங்கிரஹமுஞ செயதனனென்றும, அபபடியே ஆநநதீரததனெனனு மதவாசாரியரும பாரத தாத்பரிய சாரசங்கிரஹம செயதனனென்றும, வித்யாரணியரும பாரதாந் தாரகதமாகிய மஹாபாரதயுதகிழுஞ் சாரசங்கிரகஞ் செயதனனென்றும முறையே சொலலி யுடித்தார். அவா பேதமையிருநதவாறெனனை? கொடிது கொடிது!! மேற்கூறிய பாஷ்யங்களில பாரதமேயன்றி மெயிருதிகளும் உதகரிக்கப்படடிருககின்றனவே! அவைகளை இவர்பாரததறியாதவாபோலும். இதுநிறக, தீகூஷிதரவாகள் இராமாயணத்தைப்போலவே பாரதத்திறகும சாரசங்கிரஹம செயதனனொன்றதனால என்னசிலாகியம? யாம ஆக்ஷேபித்துணாக்கவேண்டியதை எமக்கவர் ஞாபகப்படுத்தினொன்பதை நோகி அவர்க்குவந்தனமுஞ் செயகின்றனம். இவ்விரண்டு மன்றிப் பாகவத தாத்பரிய சாரசங்கிரஹமுஞ் செய்திருக்கி

ன்றனர். ஆனந்த தீர்த்தரோவெனின், அவருமப்படியே பாரதத்தோடு இராமாயணதாத்பரிய சராசங்கிரஹமுஞ் செய்திருக்கினா விதயாரணயரோவெனின், மஹோபாகயானமேயன்றிச சங்கரவிஜயமாதி புராணசாரசங்கிரஹங்களுஞ் செய்திருக்கினமுராகலான புராண அபேக்ஷயா இதிஹாசமசிறந்ததெனலும், அது ஸ்ரீ மஹாபாரத மொன்றுமேயென்றும், வேதோபப பிரம்ஹணங்களுக்குள் அதுவே உத்தமமானதென்றுந் துரபிமானத்தால வியவகரிக்கவுந்தது நிரஸ்தமாய் விடடதெனக.

இங்ஙனநிறக, இதிஹாசபுராணங்களிரண்டும்வேதோப்பிரமஹணங்களுக்கு சமபபிரமாணமாயினும புராணமே இதிஹாசத்தைக்காடடிலும உத்தமமானதென்பதை நிரூபிபபோம வேதம புதனூலெனலும, புராணமவழிநூலெனலும, ஸ்மிருதிதிஹாசங்களசார்புநூலென்றும நிசசயமாசையால மூனறுமபிரமாணமாகிசசாரபுநூலினும வழிநூலுக்காதிகமும, வழிநூலினும முதனூலுக்காதிக்கமும ஏறபடுகின்றது. ஆகவே, சாரபுநூலாகிய இதிஹாசமபிரமாண யோக்யமென்பதுமாத்திரம ஒபபேயமலிபபுராண அபேக்ஷயா அதிகநிரமித்ததது எனபது நிரஸ்தமெனக. என்னை? "புராணம்ஸர்வசாஸ்த்ரேபி ப்ரதமம்ப்ரஹ்மணாஸ்மிருதம். । அநந்தரஞ்சவக்த்ரேப்யோ வேதாஸ்ஸவிநிர்கதாஃ" எனகிற மசசபுராணவாகக்கி, ததால புராணங்களும, தர்மசாஸ்திரங்களும பிரமஹாவினால் முன்னே செய்யப படடதெனறும, பினனா அவருடைய முகத்தால வேதங்கள பலகிக்கதமாயிறறெனறும பெறப்பட்டதெனின், வேதங்களுண்டாவதனமுனனர்புராணங்களைப் பிரம்ஹாசெய்தாரென்பது கற்பபேதமேயன்றி நிஜஸ்வரூபமனறென்க. எங்ஙனமெனின், ஷை புராணத்தில "வ்யாஸரூபமஹம்கிருத்வாநம்ருஷ்ணமியமேயமி। வஸுலக்ஷப்ரமாணேந த்வாபரே த்வாபரே தாத்தாஷ்டாதசதா கிருத்வாஹ்யஹமேவாத்ர ஸ்ரீ ப்ரகாசயே। அத்யாபிதேவலோகேஷு த்வாபரேஷு ஸ்தரம்",

எனகிற வாகியத்தால நானவியாசரூபியாயப்பிரகி துவாபர யுகத்தினும் சதுர்லட்சப பிரமாணங்களால புராணங்களைச் சங்கிரகித்து அஷ்டாதசவிதமாயபபூமியில பிரகாசிகக்செய்கின்றேன், இபபோதும தேவலோகததில சதகோடிவிஸ தாரமாயக கிடகக்கின்றனவென்று விஷ்ணுகூறினதாகப பெறபபடகஞல மேலபிரமஹாவினிடத்துண்டாயின வெனபத றகுமாறுய அஷடாதசபுராணங்களுமவியாசரிடததுண்டா யினவென்று வெளிபபடடது. இனனுமிபபடியே மசசரூபங்கொணடு பிரமஹாவுக்கு விஷ்ணுசொனனாரென்றும பலபலஸ்தமாய்க கூறியிருததலால வாஸதவஸ்வரூபததைக கிரகிபபது புண்ணியமிருந்தாலலது கிடடாதெனக. "ஶ்ரு ஹ்மணமுகதாஸ்ஸர்வமோவை வேதாஂஶ்ச்ரேஷ்஠ஸ்தே" என்கிற மகாபாரததால அஷடாதசவிதததைகளையும், புராணங்களையும தமகு தகுகிரகுமாரராகிய பிரமஹாதேவ நாகுகுப பரமசிவம கொடுததருளினாரென்றும, "ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்யாநாஂ" என்கிறமகாபாரததால சாவவிததைகளும சிவனிடத்திலே நின்று புண்டாயிறமெனறும ஸ்பஷடமாயப பெறபபடடதஞல புராணங்களைப பிரம்ஹாவுண்டாகினரென்பதும, விஷ்ணுவுண்டாகினரெனபதும, வியாசருண்டாகினரெனபதும, மறைறமுனிவராகளுண்டாகினரென்பதும ஔபசாரிகமேயனறி வாஸதவமன்றென்க அவாகளை அதிகாரிகளாகககூறுவது கறபபேததாலெனறு நிசசயிககபபடடது. இததநியாயங்களால வேதம, புராணம, இதிஹாசமுதலிய வறறை முனனால வழிநூல சாபுநூலெனறுகூறுவதில்லை சொற்பபாதக புமினறெனக. இங்கேவிரிகிறபெருகும. இகன் விஸ்தாரகதைப் பின்னர்கூறபபடும் சிவபுராணதாமசதவ நிராகரணப பகுதியிறகண்டுதெளிக.

இந்தநுடபங்களையறியாத க்ஷேசாஸ்திரியவாகள் புராணங்களானனும், வேதங்கள்பின்னும பிரம்ஹாவினிடத்துண்டாயினவென்பதை முனனேபிறநத மூதேவிக்கும பின்,

னேபிறந்த சிதேவிக்கும உவமைகூறித திருபதியடைந்தனர். ஆஹா என்னபுதுமை! புராணம் மூதேவியானால இவாஎன னஆவாரா? மூதேவிக்கு மூதநிலைமையாவாபோலும. இவர் பாரதாதிகயங கூலிவந்தில அதறகொரு ஹேதுவாய பு ராணதகையுங கொண்டாரோ! அமமூதேவிபுராணத்தை ஓய னதொடவேண்டும? கொடடாராகளின் இவருடைய நூ லும மூதேவிவாசகதுகநிருபபிடமானனது. மூதேவி எ ங்கிராவிடினும இவரிடகதிருபபதுமாகதிரம ஸ்வகரிததமெ னக. முனனே பிறநதகெலலா மூதேவியும, பினனே பிற நதகெலலாஞ சிதேவியுமெனறு கொளவாரெனின, வி யாசரிடததிலமுறையே பிரம ருதகிரமும, ஸ்ரீமஹாபாரத மும முனனும பினனுமாகதோனறினஞாயதகால பாரத அபேகஷயா பிரமஹ ருதகிரதகிறகும மூதேவிக்வம சிதகிக் கினறதே! ஐயோகொடுமை! பிரமஹருதகிரதகை முதேவி யாக்கி இவர எங்கே சிவிததுநிறபார? இது கலிதோஷமெ னக. கிராஷடாநதகயகூறுவதில இவரை பாலபுதகமெனனக கணடெடுபபது அயமை அநமை! இதுபோலவே, முன னேபிறநத விஷதகையும, பினனேபிறநத அமிரதகையும் உவமைகூறினா. விஷமோ மரணதகைகொடுபபது அமிர் தமோ மரணதகைகெடுபபது. விஷதகையுணடவ சிவபெ ருமான. அமிரததகையுணடவரகள விஷணுவாதிகள. விஷ்தகையுண்டுஞ சிவனிறநததிலலை. அமிரதகையுணடும விஷ்ணுவாதிகள வாழ்நததிலலை. விஷதகையுணடாலுஞ சிவ ன சாகாதவரெனறும, அமிரதத்தையுண்டாலும விஷ்ணு வாதிகளசாகிமவாகளென்றும அவாகளுடைய நிதியாதிகய ங்களை வெளிபபடுததுமபகாரணமாயவிளங்கும விஷதிரு ட்டாந்தத்தை யிவராதரித்தது என்னபேதமை? விஷமும் சிவனுககமிரதமாயிற்று அமிரதமும் விஷ்ணுவாதிகடகுவிஷ மாயிறறு. ஆகவே, இவா விஷாமிரதங்களின் முரதம்யகூறி யது எறறுககோவமிந்திலம.

"ஸுதாமப்யாஸ்வாத்யப்ரதிபயஜராமृத்யுஹரணீம் விபத்யந்தேவிஶ்வே
விதிஶதமுகாத்யாதிபதயः । கராளம்யத்வேஶம்கலிதலதவः காலகலனாநாசம்
ஶ்ரூ ஶுலம்கிவஜநநிதாடம்கமஹிமா"

"பிரமனிந்திரன முறபிறதேவர்களு னெலா
நமைபெருதிகை யறநகலாமுதே கொலாம
ஒருவாதகிலா நினசிலுணைவிடம வாழ்வன்மா
திருபெருகுதமு மி—பொனமேனியின வாசியே"

என்றருளிய சங்கராசாரியர் வாக்கியந்தால உண்மை வெளிபபட்டதென்க.

"வானவரு மிரசிறு மாலயனு மேசெததப்
போனவிடம புனமுலத்தப போகாதோ—ஞானபிரான
அதத்தனரு ணேச னனபு—னை ருகசயுமே
பதியுடனகொள ளாதமுநதக காள."

என்றருளிய குகைநமசிவாயா திருவாகதானுங நணடுணர்க. முனபிறநததை மூதேவியுதபவங்கொண டுருலுமி வா பிரம்ஹதேவரிடதது முனபிறந்த பிராம்ஹணாகளை யெவவாறு கொணடனரோ அறிந்திலம். முனபிறநத பிராமஹணாகளை அபகாஷமாகவும, பின்பிறந்த சூதிராகளை உதகர்ஷமாகவுங்கொணடு வழிபடுவாரேபோலும. இவாசசு முன்னேபிறநததைத தளளிப பினனேபிறந்ததைக சொல்வது நிஜாநுபவமெனக இதனாலேயே பிரமஹதேவா முகததிலே வநத சிவனைவிடடு அவாகுதத்திலே தோனறிய விஷ்ணுவுக்குப பிரமஹதது வாக சற்பிககவுநதனரென்க. இனி நுகெஜுல்ஸாமயலினும, முறையே முதலேவதமூதேவியென்றும, இரணடாவது வேதம் மீதேவியென்றுந் தாரதமயங கூறுவாரேபோலும. முனவந்தவரைப புறநதள்ளிப பின்வந்தவாக்குப் பிரியமுசசொலலவாரிவரேபோலும. முனனேநிற்கும நீர்ததள்ளிப் பின்னேநிறகுஞ சேறறைககுடிபபாரிவரேபோலும. முன்னேயுணடாமன்னதததை நீகககிபபின்னேயுண்டா மலத்தைக கொளவாரிவரேபோலும. முன்னேசெலலும் அரசனைவிட்டுப் பின்னேசெலலும் அடிமையைக்காண்.

பாரிவரேபோலும். இப்படிப்பலவுளவாகலின் புத்திமான்கள பகுத்துணாவாராக. இப்படிசசொலவதனுல பிரமனிடத்து ப பினவந்தவேதம புராணதகிற ருமுநுலதெனபது எமது கருததன்றென்க. புராணததினும வேதமேமுறபடட தெனபதை முன்னேவிசாரித்துத் திர்மானித்தோமாகையால இவர்கூறிய தோஷம் எங்கேவேதத்துகு முண்டாகபோகின்றதோவென்னும பயததாலேயே இபபடிபபரிகிகக நேரநததென்க மூதநவனுகரும இளையவனுகதமிருகரும அனயோன்யசமபநததைநோககாமல இருவாகரும பேதங்கறபிநது ஒன்றுதிராஷ்யமும, ஒன்று அகதிராஷயமுமாகக கொளவது அவிவேகமெனக. இரணடும கிராஷ்ய மேயாகி மூத்தவன இளையவனனனு முபசாரமாநதிரமிம பாராடட நதककதென்க. மேலநியாயங்களில புராணததைபபோலவே இதிஹாசமும பிரமாணமெனனும, இதிஹாசம புராணததிறகுச சாரபூநூலாகையால புராண அஷ்டஷ்யா இதிஹாசம்தாழுநதகெனனும நிசசயிகசபபடடதனுல புராணுநதர்க்கதமாகிய சிவவிதைககு இதிஹாசாநதாரகதமாகிய பகவதகீதை அதிகநிரமிததுளனனறுகூறுந் பூர்வாதமநிரசிககபபட்டதெனக

இனிச சங்கராசாரியா சிவவிதைகு வியாக்யானஞ செய்யாததனனெனெனின, அவாசெயயாததினுலேயே அதறகொரு குறைவுண்டாமெனபது எனனபேதமா? பகவத்கீதைகு மாகதிரானுசெய்ததனரேயெனின, அதுவுகான்மவாதத்தைச்சாரிநதுச செயகலியனறி இவ்வாகள பாஞசராத்திரததைக கூறினதிலலை யாகலின அநுகவியாகயான ததை ஆதரவாய்கொண்டழுவநது அவுதியாய வருநகதெனக. ஆணுகூறியது நூலதிசயமேயனறிச சிததாந்த அதிசயமனறேயெனின, சிதகாநகவிசேஷததால நூலதிசயமேயன்றி நூலவிசேஷததால சிததாநத அதிசயமிலலை யாகலான்பரஸ்பரம் பாஞசராததிரவிகறபமாகிய சங்கராசாரியா வியாக்யானததால பகவதகீதையை நிறுததவநதது நிரஸ்த

மெனக. சங்கராசாரியர் விசிஷ்டாத்வைதபரமாய்ப் பகவத் கீதைக்கு வியாக்யானஞ்செய்திருந்தாலொழிய அவரையெடுத்துக்கூறுவது அவலமெனக.

இதுநிற்க, அவர் சிவகீதைக்கு வியாக்யானஞ்செய்யாததைக் கோக்குங்கால் "ஆவ்வறுமைமபறி யனறே அருசுனற்குக் கீதைநூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானேயுலகெலா மாயினேனென்றதூஉ, முதலவனதி விசுவரூபதரிசனத்தான காட்டியதூஉம், ஏனையவறறைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென்றதூஉம், அதனை யுறுதிபாகக்கொண்ட அருசுனன் அவனை நோக்கிய கருத்துக்கேற்ப சாங்கரனஞ் சிவபூசைசெய்ததூஉம், கண்ணனமேலிட்டபோது களமுகலவன் திருமுடிமேற் கண்டதூஉமெனக, கண்ணனுபமனனிய முனிபாற சிவதீக்கையறறுத் தன்னையுந் தலைவனையு முணாடசோனுகலின் சோகமபாவனையைத் தலைபடடானுதலறி" என்று சிவஞானசுவாமிகள் சிவஞானபோதச் சிறறுரையிற் கூறியிருக்கின்றாராகலான் சிவனசொன்னபோதையில் யானேயுலகெலா மாயினேனென்றதூஉம், ஏனையவறறைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென்றதூஉ முதலியவறறைச் சோகமபாவனையாலென்று கூறவிசையாமை கருதியே சிவகீதையைவிட்டுத் தமமையொத்தவர் பகிர கண்ணனுரைத்தகீதையைக் கடைபபிடித்தாரொரு கண்ணன், ஒதையில் ஏனையவறறைக்கைவிட்டு என்னையேவழிபடுகவென்று அருசுனற்குக் கூறினாராகவும், அவனசாங்காறுஞ் சிவபூசைசெய்து வந்ததெனனை? பாசுபதாஸ்திரமபெறவேண்டி சசெலலுகையில் கண்ணன் உடனிருந்தும் அவன் கண்ணனைபபூசிககாமல் கண்ணனிடத்துச் சிவபூசைசெய்ததென்னை? இவ்வேதுகளை பலவாற்றானுங் கண்ணன் கூறியதெலலாஞ் சோகமபாவனையாலேயேயனறித் தன்னையே பரமாய்க் கருதியலலவென்க.

"கண்டவிவையலலேனு னெனறகனறு காணுக்
கழிபரமுகானலலே னெனச்கருதிக் கசிரத்
தொண்டினொடு முளதகவனறனின றகலபபாலே
சோகமெனப பாவிக்கதிதோனறுவன வேறனறி

விண்டகலு மலங்களெலாங் கருடதியானத்தின
விடபொழுகு மதுபோல விமலனதிபு மடையும
பண்டைமறைக ளுமது நாளுனே னெனறு
பாவிக்சசெசாலு வதுபபாவத்தை நைக்கானே "

எனறுவானு சநதான குரவாவாகியுஞ் சானறுமெனக. இதநியாயங்களால சங்கராசாரியா சிவகீதைக்கு வியாகியானஞ்செயயாதுவிடட காரணம் வெளிபபடடதனால அவாசிவகீதா வியாகியானஞ் செய்யவிலலையேயென்று மநதமதியாற ஆனைத்த மடடிவாசகம நிரஸ்தமெனக சிவகீதையில ஏகானமவாதத்தைச சாதித்து வியாகயானஞ்செய்வதனால தமது சித்தாநதங்கெடுமேயனறிச சிறபபடையாதெனறே அதனைச்செயயாது விடுத்தனரெனக. அநாதிமல முதத்தராய விளங்கும சிவபெருமான தாமேபரமெனறும, தாமேஎலலாமெனறும, தமமைக்காடடிலும் வேறுபதாரத்தமிலலையெனறுங கூறுவது ஸ்வதாமம. சங்கராசாரியா முதலியவர்கள பாசபசுக்களாகிய அங்ஙனந்தா புங்கூறுவது பரதாமமாமேயனறி ஸ்வதாமமாகாதெனக. அதுபறறியே சிவகீதாவியாகயானம அவாகுபபாதகமாயிறறெனக இன்னுமவிரிசகிறபெருகும.

இங்ஙனநிறக, ஷை செட்டியாரவர்கள் பகவதகீதைமுதலிய விஷ்ணு பாரமயங்களையும, வைஷ்ணவ தாமங்களையுங கூறுமபாரதகதில சோவிரோதமாயச சிவபாரமயங்களையும, சைவதாமங்களையும எப்படிகக்றுமெனறு மறுததார. நலலழகிது. அநுசசுனறகுப பாசுபதமளிகதல, கணணனுககுப் பிளளைப்பேறுதவுதல, கிருஷ்ணருகஞ்ச சிவலிடசை கொடுத்தலமுதலிய சிவதருமங்களைகூறும பாரதகதல விஷ்ணுதர்மங்கள் எபபடிவாகுமெனறு அதனையெதிரிடடுநோகின் மேலாடசேபமகசிகதுமாகையால அவருடைய மநதமதிக்கு விசனபடதகதாயிருககினறது.

இனி வாஸ்தவவிசாரதகில ஸ்ரீமஹாபாரதம பஞ்சபாண்டவாகள சரிதகிரமேயனறி வேறல்லை. ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அ

வர்களுக்குத் தேசபந்துவும், ஆபகாமாரிருங்கபடியால் அவர்சரிதமு மிடையிடையே பாரதத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சரிதமாத்திரமேயன்றப் பீஷ்மர், துரோணர், அசுவத்தாமாமுதலிய ஆசாரியர்களுடைய சரிதத்திரமு சொல்லப்பட்டது. ஆக இப்படிப் பலசரிதத்திரங்களைக் கூறிவருமபாரதத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணாசரிதத்திரமே பராமயமாகக் கூறிவருமென்பது விருத்தமெனக பாண்டவர்கள், கிருஷ்ணாமுதலியவர்களை உபாசகர்களேயாக தங்கள் அரசதாமங்களுக்கு வைவேறும் பொருட்டும், ஆனமலாபத்தினபொருட்டுமஒரு கடவுளை வழிபடுவாரகளின் அவரைச சாதசிவமூர்த்தியென்று இரிதுவிளக்கதும. இந்தநூடபங்களையாலல விஷ்ணுபாரமயங்களைக்கூறும பாரதத்தல சிவபாரமயம எப்படி வரமகூடுமென்று விகறபித்துமுத வீணவாதங கண்டிககப்படடதெனக விஷ்ணுகாமம். விஷ்ணுபாரமய முதலியவற்றை அந்தநூல்து சிவபிரகரணங்களில் அவரையு பாசியராக ககொண்ட அதிகாரிகள பொருட்டுகூறியதெனக. அவ்வுபாசியரையுபாசுரராகி அவர்கு பாசியரைக கூறுங்கால எஞ்சரவிருத்தியால பாரதமடங்கலும் சிவபெருமானையே பரமாபாசாகிந்துக கூறுமெனக இவற்றின விவரணத்தை பினனர கூறுவாமென்க.

இன்னும ஷை ரொடியாரவாகள் ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஸ்ரீ கண்டா சாரியா சிவபாரமயங்களைச சேர்த்து விஷ்ணு பராமயங்களை அங்கமாபெடுத்துவிடடு அவறறை ரூடிசையய ஒரு வியாகன மஞ்செயது பெடுத்துவிடடாரென்றும், பங்காளவாரிகள சகதிபாரமய முடையவர்களாதலால தத்சம்பந்தமாய முருநூறு அதியாயங்களைக கலபிதாமசமாய்ச்சேர்த்து நீலகண்டீயத்தை யாதரித்து அந்த தேசத்திலே பாரதத்தை அசிசிடடாரகளென்றும், அந்தப பிரதியாதரவாகவே இசசென்னையிலும அசிசிடடாரகளென்றும், இதுகள் பிராசசீன வியாக்யானங்களோடு விரோதிகின்றதென்றும், பலவாறு பிதற்றியிருககின்றனர. இவறறை விசாரிககுமிட.

தது ஸ்ரீகண்டாசாரியா விஷ்ணுபாரமயங்களை யெடுத்துவிட்டாரென்பதும், சிவபாரமயங்களைச் சோதந்தாரென்பதும் முடிந்தகுணமையென்க பாரதத்தில் விஷ்ணுபாரமயம் முக்கியமில்லாதிருக்கவும் அதனை யெடுத்துவிட்டாரென்பது நியாயமிசையும்? மேலும் கூறியிருப்பதால் பாரதமடங்கலும் சிவகாமதகையே கூறுமென்பது ஸ்வதந்திரமுளபடியே அவர் விஷ்ணு சம்பந்தமான சில அம்சங்களை யெடுத்துவிட்டாரென்பினை, அதனை மறுத்து உண்மையை நாட்டி வேறு வியாக்கியானத்தால் ஏன் சாதிக்கப்படாது? அவ்வுளபடியே விஷ்ணுபாரமயங்களாக கழிந்ததுண்டெனின், கொஞ்சம் சேஷமாக விடப்படுவை தான் வெளிப்படுவனாகக்கூடும். பாகவதத்திலுள்ளவர்கள் சிவபாரமயமாய புராணங்களையும் சோதந்தாரென்றால் இவர் நாணமில்லாதவராயிருப்பினும், எங்காவது ஒரேதொருபாய முருநூறு அதியாயஞ் சிவபரமாகவா? முருநூறு வியாதுஞ் சோகங்களே! ஒரு வரிலோரஞ் சோதந்தாலேயிருடி வெளிப்படுமென்பேமாகவும், அவர்கள் முருநூறு அதியாயஞ் சோகரிவணாயில் இவர்களெங்கே தூங்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள்- இவர்கள் "பாஷ்ய—பஸ்தம் ஸுஷுஸுவநாபாதாரவிந்தாச்ரிதரிதிரவுஸ்வ, பதர்ஸுகாஷ்ரயாமத்ஸ்ரீ ஜஹாவரர்ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ரீச்சாஸ்" என்கிற சுலோகம் நுதிராணபாவதத்திலுள்ளதாக கூறித் திரிகின்றார்களே! அதுவிராமென்று கொண்டாராபோலும் இப்படியில்லாததைக் கூறுவதுகூறும் பேதைகள் இவர்களையென்பதைப் புத்திமான்கள் கண்டறிவாராக. இன்னும் பலவுளவாறை விரிவஞ்சி விடுத்தோமென்க. இதுநிமித்தம், ஸ்ரீகண்டாசாரியா செய்த பாரத வியாகயானம் பிராசதின வியாகயானங்களோடு விரோதிக்கின்றதென்றார். இவரெதனை பிராசீன வியாக்கியானங்களாக பார்த்திருப்பார்? அந்த வியாகியானங்களுக்குப் பெயர்கள் யாவை? அந்தப் பிரதிகள் எந்தத்தேசத்தில் யாரிடத்திருக்கின்றன? அவைகளை விடத்திருப்பதுபோலவே கூறினாரே! ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்!!

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திற்குப் பிரவகதர்களாய்ச் சொர்க்க மத்ய பாதாளங்களில் முறையே பைலமுனிவா, வைசம்பாயனா, சைமினிபகவானாகிய மூவரையும் வியாசமுனிவா ஏறபடுத்தினரென்றும, அவவாறே அவாகள் அந்தந்த இடங்களில அகணை வெளியிடட்டுமாதகிரமேயன்றி ஒருவராயினும் அதறகு வியாகயானஞ் செயததிலலையென்றும, பின்னா ஸ்ரீகண்டாசாரிய சுவாமிகளெனபவா பரமகாருண்ய நிதிகளாய ஒரு வியாகயானம பிரதிபத ரூபமாயசசெயது வெளியிட்டனரென்றும புத்திமானகள பலரும வழங்கி வருவதறகேறப அந்த ஸ்ரீகண்ட வியாகயானமொன்றுமே இமசேதுபரியந்தம பிரசித்தமாயி நுததினறது. இதனைபுணரா துவாயிலவந்தபடி கறறிததிரிவது பாவம பாவம்" என்று மாதிரமாய் சுருதிஸ்மிருதிகளிலும இவாகள பேயககருதகை விரோதிதத அமிசங்களையும் கறபனையென்று சொலவாரகளேயன்றி வேறில்லை. இபபடிப்பட்டவாகளை எனன சமாதானத்தால திருபதி செயயலாம்? விவேகிகளாயச சதகிய பிரமாணதிற கடடுண்ட புதிமானகளுககே சமாதானந சொலலலாமனறி இவரைபபோலொதத கவிசசிரேஷடா புதுகையிலலாமாறறித் திருபதிசெயவிகக யாவராலதான முடியும? இவிவிபபடி வீண்புரட்டுகளாலும, விருதாபபிர சங்கதாலும அவலமாகககத்தை யலலம்பித்துப பாவதுகுகளாகிக கெடாதிருபபாராக

இனி ஸ்ரீமஹாபாரதம சிவபாரம்யப் பிரதிபாதகமடையதெனபதை விசாரிப்பாம துரோணபாவதகில "దేవదేవ త్వచింత్యాత్మా అజయ్యోవిష్ణురవ్యయః, సర్వయోగవిభఙ్గాత్మా విశ్వేశ్వర యతేంద్రియః, తస్మిన్నుద్యోగ సంధిం కరోత్వేష భవద్భజః" எனகிறவாகளியத்தால தேவாகளுகு ததி தெயவமாகியும, எண்ணகூடாமலிருககும் ஆதிமபாவ புள்ளவராகியும, குறைவிலலாதவராகியும விளங்கும விஷ்ணுவானவா சிவனைச சாவஸுபியாயத் தெரிந்து மஹாபபிரபுவாகிய அவரை இவெகதனி

டமாயப் பூரிக்கின்றார். எந்தப் புருஷனானவன் சாவசொரூபியாய சிவனையன்று ஒரு பெஸ்தகத்தில் பூஜிக்கின்றானோ அவனிடத்தில் பரமசிவன் அதிமாகிய பிரியத்தைச் செய்கின்றார் என்றும், 'உஸ்ரக்ஷபோ நாஸ்தி ஸ்வ ஸ்வபுஷ்டாலா, ஶுத்ஶுலிஶே ஸ்லஶ்ரஶு ஶ்லாஶ்வாவி ஶேஷம்' என்கிற வாக்கியத்தால் விபரீதனானவர் அசுவத்தாமனை மீறக்கிற கேஸவனும் அசுவத்தமரோ திருஷ்டாசசுனர்களுக்கு கெடுபடியானவர்களை உபதத்தி சாமம்-தபசு-யோகங்கள் கிடைத்திருக்கின்றனவோ அப்படியே உமக்கு கிடைக்கிறதென்றது. அந்தக் கிருஷ்டாசசுனர்கள் சிவ பெருமானுக்கு பிரியமாய பரசிவராதனை செய்கின்றார்கள் நீர் விரோதிக்கவடிவதில் ஆராதனை செய்யுங்கள் என்று ஆயினென்றும் இவர்க்கு பெறப்பட்டது அன்றியும், "ஸர்வஸ்ருஷ்டிஶ்ரஷ்ட்ரு ஸ்ரீகண்ட ருத்ரஸம்ப்ரவ" என்கிற வாக்கியத்தால் கேசவராமத்தினுடைய விஷ்ணுவானவர் சிவனுடைய ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவரென்றும், சிவபாகத்தினுடையவரென்றும் கூறப்பட்டது. ஒரு படியே பாரதமாகையால் சிவபாரமபரியமாக கூறிவருகிறமையையறியாமல் விஷ்ணுபாரதவபோதகமாக அதனை திரிபுணர்ச்சி கொண்டு மயங்கிக் கூறுவது மூலவுறைப்பெனக.

எழுமாரொடியாமானமிமிவளவினதாகவும், ஒரு இடங்களில் 'ஐஶுஸ்ஸுஶுஶுஶுஶு' என்கிற வாக்கியத்தைக் கொண்டு வீணவழக்காட வெளிப்பட்ட சாஸ்திரிகள் மானமிகுதியையுந் சாஸ்ப விசாரிப்பேம். இவர் பாரதத்தில் சில அதிசயங்களை விவரித்து விஷ்ணுபாரதவகை கூறவந்ததவராகவின் இலஸாத பாரதவதகையுண்டென்று சாதிக்கவந்த அவரோழை மதியைமாறறி யுண்மையை நாடுவது எமக்கு ஸைவதாமமாயிருக்கெனக. துரோணபர்வத்த கைலாசயாத்திரா தாயத்தில், 'ஶோ'நாம்பரமம்ப்ரஹ்ம வ்ரதுக்ரம்வேதவிதாம்நிதிம், காலகேயமஹாஶ்ரூணாம் ஶத்ரூணாம்ருகுணோதயம்" என்கிற வாக்கியத்தால் வேதவித்துக்களுக்கு நிதியும், யோகிகளுக்கு வியக்தமும்

ம், பரப்பிரம்மறமுமாயுளளது அநதபபரமசிவம் என்றும், ,జగత్కారణత్వాన్" எனகிற வாகியததால ஜகதகாரண மாகிய அந்தப பரமசிவததைக யடைநதார்க ளெனறும், "నాసుదేవస్తుతంధృష్ట్వా జగామరనామీలం, పాదేనసహధర్మాత్మా కృణన్నగ్నిహ్యుపసాదనం, లోకాదిపిశ్వకర్మాణ మజమీశానమవ్యయం" எனகிறவசனத்தால் தர்மாதமாவாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணா புராணபுரு ஷநும், உலகததுககு முதலவநும், உபபத்தி நாசரகிதநும், பரப்பிரமமறஸ்வரூப ஈமாகிய பரமசிவததை அரசசுனனோடு வநதிததாரெனறும்; ஆரணயபாவம். தீரததயாததிராக யாயத்தில "యత్రవిష్ణుప్రసాదార్థం రుద్రమారాధయత్పురా - వరాం శ్చసుబహూన్లేభే రైవతేసుమహాగిరౌ" எனகிறவாகியத்தால், விஷ்ணுவானவா அனுகிரகம பெறவேண்டிப் பரமசிவத் தைப பூசித்துக ஞாலபமான அநேகவரநசளைப பெறறு ரென்றும இனிது பெறபபட்டது. இபபடிப பிராமாண்ய சிததியாய்த தீகூஷிதல்வாமிகள முதலிய சிவாநுயுதிமானக ள் சிவபாரமயங்களை வெகுவாய விளகியிருக்கு முண்மை யில அசூயைகொண்டு மேமபடி சாஸ்திரியாரவாகள குழுயி வழிந்திருககும் சமாதான நசளைப பரியாலோசிபபோமாக

பகவதகீதையில "రుద్రాణాంశఙ్కరశ్చాస్మి" எனகிற வசனத் தால "சிவனுகக வாசுதேவ விடுகிதவங கூறபபடுதலால "శివానాం" என்கிற வாகியததாற பிரதிபாதிககபபடும சிவ பாரம்யம சமாததிககபபட்டதனறி வேறலலை யெனறும், "నారాయణాన్మే రుద్రస్తాణ్వేయయోర్యథా" என்கிற மோகூஷ தனம வசனததில நாராயண = ஆதமா = யஸய எனகிற பதாம் விரிஹியினால சிவனுகக நாராயண பிரேரியதவம கூற ப்படுதலால் "జగత్కారణత్వం" என்கிற வாகியததாற பிரதிபாதிக்க படுமம ஜகத்காரணத்வம சிவதுலயமாகக கூறுவது பொரு ந்காதென்றும், "ఏకవిష్ణుర్విశిష్యాత అదత్యాంశస్యాదభూత్" என் கிறவசனத்தால் ஆதிகியினிடததில சகியபாரயுணடுபெண்ண பபட்ட இவன் விஷ்ணுவென்று சொலலபபடுவான் என்று பெறப்பட்டதனால "యత్రవిష్ణుః" என்கிற வசனததிலுள்ள வி

ஷ்ணுபதம் வாமனபரமாக நிசசயிக்கப்பட்டு அவதாரபரமாயச சமாத்திகபபடுமனறி மூலவிஷ்ணுபாஸ்யத்வமாகக கூறுவது விருத்தமெனறும, அபபடி அவதாரத்தில பூசித்ததும வராகபுராணத்தில சிவனைநோகக நான் அவதாரங்கடோறும உனனைப பூசித்து உனகருப பிரசித்தியுண்டுபண்ணுகிறேன எனறு விஷ்ணுமூாததி கொடுததருளிய வரதைபபாலிகுகும பொருடடேயென்றும, ஸ்ரீகிருஷ்ணாசெயத சிவபூசையாதிகளும இது அரிமதமபறறியே யெனறும, அங்கநத அவதாரங்களில பிராமஹணாராதனஞ் செய்துவந்ததுபோல ஸ்ரீநுதராராதனமும தாம பரிபாலனுர்ததமேயனறிச சிவசாவோத காஷத்தாலனறென்றும ஒருமுறையழுதுதொலைததார

இதனை முறையே விசாரிகருமிடததில் "ருத்ராணாஞ்சஶ்ரேஷ்ட" எனகிற வசனததாற பெறபபடட சங்கரனை விஷ்ணுவிபூதியெனறு கூறினவர மேல துரியமூாததியாகிய பரசிவபிரபுவை விசாரியாமல வெளிபபடடது அறியாமையெனக. "ஆதித்யானாமஹம்விஷ்ணு" எனகிற வசனததாற பெறபபடட விஷ்ணுவைத துவாதசாதித்தியருள ஒருவராகிய விஷ்ணுவெனறே கூறுவரனறி மூலவிஷ்ணுவே தானுண்டு கூறபபடடவருமெனறு சொலலகுணுவிலர? ஆதித்தியருள விஷ்ணுநாமெனபதைத துவாதசாதித்தியருள ஒருததனாக கிரகிபபதுபோல உருததிரருள சங்கரன நானென்பதை ஏகாதசருதரரகளில ஒருததராகக கிரகிகவேணடுமெனறிப பிரமாணவிஷ்ணு ருதராதி சாவசசயேபட மூாததியாகிய துரிய சிவத்தை யெனறுகொள்வது துரவாநுகாரமெனக. இதனால சிவபெருமானுககு நாராயணவிபூதிதவம சித்திகநாதகையால "ஶுனாம்" எனகிற வசனத்தாற பிரதிபாதிககபடும பரபபிரமஹறத்வம ஸ்ரீபரசிவமூாததிககென்றே ஸ்பஷ்டமாய வெளிபபடட தெனக.

இனி "நாராயணாத்மகோருத்ரஃ" என்கிறவ்சனத்தால் சிவனுககு நாராயண பிரேரியத்வங்கூறி "ஜ்யுஃ" எனகிற வசனத

தாற் பெறப்பட்ட ஜகத்காரணத்வத்தைச் சிவனுக்கு அந்தரியாமியாகிய விஷ்ணுவினிடத்துக் கிரிகிகவேண்டுமெனபது துராபிமானமென்க. "தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம், தமீதேவதானாம்பரமம் தைவதம், பதிம்பதீனாம்பரமம்பரஸ்தா, த்விதாமதீம்ஈஶுவதேமிடீஶ்வம்" என்கிற சுவேதாசுவதரவாக்கியத்தால ஈசுவராசுரகெல்லாந் தலைவர்கிய மஹேசுவரரும், தேவர்களுக்கெல்லாந் தலைவராகிய மஹாதேவரும், பதிகளுக்கெல்லாந் தலைவராகிய பசுபதியும், பரமாயுளவாகெல்லாந் தலைவராகிய பராத்பரம், சர்வகாரணரும், தியானமாத்ரத்தாலு பாதிக்கப்படுபவராகச் சிவபெருமானே நாங்களறிகிறோம் என்று பெறப்படுகன்றியும், "விஶ்வேஶ்வரமுமாகாந்தம் விஶ்வஸ்ரஷ்டாரமீஶம், நஶ்ரஷ்டாரம் ஸ்ருஷ்டிமாலாயா ஜ்ஞாத்வா விஶ்வாதீதம்" என்கிற ஆதிதியபுராண வசனத்தால சகல ஜகத்துக்குக்கும் பிரபுவானவரும், உமாதேவியாரகி யிடமும், உலகங்களுக்கெல்லாம் அந்தரியாமியுமான பரசிவப் பிரபுவை பிரமஹாதிகளோடு சமமாகவும், பிராடியானா இதரசக்திகளோடு சமமாகவுங்கூறுதல் கூடாதுஎன்று நிச்சயிக்கப்படுதலை "நாராயணாத்பரோருத்ரம்" என்கிறவசனத்துக்கு அர்த்தசுவீகாரமாய் நாராயணனுக்கு அந்தரியாமியாகிய சிவபெருமானென்று அர்த்தபுருஷ சமாசத்தைக் கிரகிப்பதுமியபபாதிகமென்க. இனனும் "ஸவிஷ்ணுர்ஜகதாஸ்ரஷ்டா ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வதோமுகஃ, ஸர்வத்ரஸ்வவிதாநஃ ப்ரதானபுருஷேஶ்வரஃ, ஸோஸ்ருஜத்ஸர்வபூதாநி ஜகதாதி ஸ்ருஷ்டிலக்ஷணலோகஸம்பவம், வாமஹாஸ்வாஸ்ருஷ்டாநாமுமாபரமேஶ்வரஃ, யுகாந்தேவஸம்ஹர்தாரம் ருத்ரம் ப்ரஹரதாஸ்ருஜத்" என்கிற அநுசாசநிகப்பவவசனத்தால சர்வகாத்தாவாகியும், சாவதத வாதமகாகியும், நாசாரஹிதராகியும், சகலதத்வங்களுடைய நிரானவுங்கள் அறிந்தவராகியும் விளங்கும் பிரதான புருஷராகிய ஸ்ரீருத்ரபகவான் தனது வலதுபாகத்தினின்றும் லோகசிருட்டியைச் செய்யும்பொருட்டுப் பிரமஹாரையையும், வாமபாரிசத்தினின்றும் லோகரக்ஷணார்த்தமாய் விஷ்ணுவையும், பிரள

யகால சம்ஹாராராதகமாய் ஸ்ரீருத்ர மூர்த்தியையும் உணர்
பணணினனென்று பெறபபடடது. "ஈஶாநஶ்சேத்ஸுகரோ வுருரு
காரணம்வ, ஸுஸ்ரீஶ்ஶிஶுரார்ய ஸ்ரீரோவாச்சாஸ்வயா, ஸ்ரீஜ்
ரெஸ்ரவேதை வதமோஷாமுமுதம்யதா, உத்ரூர்ரூம்ஸ்ரீரூம் வேதாஹ்ரூ
மாஹேஶ்வரீ" எனனிற சாகநிமான வசனநதால ரசானனாகிய உ
ரகதைப பிரணமுனைடயகாகச செயகினறவனாகி, சமஸ்த
தததையும உணடுபணணுகின்றவனாகி, சமஸதபிராணி ஜாதங
ளிலும வசிகின்றவனாகி, ஜகத்காரணனாமாகிய அநதபபர
மேசுவரர் விஷ்ணு, பிரமன, சாசிரன, தேரியன, இநதிரன
பரிவாரங்களாகிய மனைவி தேவாகளாயுந சிருஷ்டித்து
ம, ரக்ஷித்தும, சாஷாரிதும வருவகனறேலேயே உலகமெங
குமு இருள்மறைத்தமிமாமா மாவ செயுமாக விருதகுமாக
வேளாவிலு ஸ்திரமாக நுபியாகிய அவிரோதுவரே நாசமி
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ என்று வெளிபபடடது. இநதப பிரமா
ணப பிரதிபாதிகளேயாகிய "ஸ்ரீ" எனகிற வச
னதால பெறபபட ஜகத்காரணதவம சிவனுடைய ஏக
திகாதெனறு ருணாகத மாடிவைகக பாடுதலிநக

இதுவிரை, "ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ" எனகிற வசனதால
பெறபபட்ட விஷ்ணு [illegible] அவத்தமாகிய வாமன
பரமேயனாகி [illegible] பாதியாகேனாகி, நனறு
நனறு!! [illegible] க்வமோனாகி வாம
னனிடத்துஸ் சிவ [illegible] பெறபபடடது. "[illegible]
ஹவிஷ்ணு ரூபாயகஸ்தே [illegible], [illegible] ஶுத்ரு [illegible] பர
மஸுபதம, [illegible] ஸர்வஜகந்நாதா [illegible] ஸ்ரீநிவாஸ, தரமிமா [illegible]
[illegible] ஸர்வசேதஸா, [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ

மிகுந்த ஔசுவரியத்தை யடைந்தாளுல, ஆதலால் சிவபெரு மான சமஸ்தபிராணீ பூதங்களாலும பூசிகக்கத்கவர் எனறு பெறபபடடது. "శివస్యఖూజ్యలేప్తం సర్వేదేవాసురైర్మనుష్యైః సేవనాత్ప్రభుత్వం వదన్తిప్రతివాదినః" எனகிற வாமனபுராணவச னத்தால சிவபெருமான சமஸத தேவாசுர மநுஷயாகளா லும பூசிகபபடகிறனரு. சிவனால பூசிகபபடடவன யா வன பிரதிவாதிகள சொலலடடும எனறு வெளிபபடடது. "యస్యబ్రహ్మ చవిష్ణుశ్చ త్వంచశక్రసహామరైః, అర్చయధ్వంసదాలింగం తస్మాత్పూజ్యతరోహరః" எனகிற ஆருசாசநிக பாலவசனத்தால பிரமனும, விஷ்ணுவும, மறறைத தேவாககளும சிவலிங்க பபெருமானைப பூசிககிலறவாகளாரால சிரேஷ்டாகள் யா வா எனறு பெறபபடடது "తతోస్వపశ్చద్గిరిశస్యవామే, స్వాత్మా సమవ్యక్తమనంతరూపం, తత్రస్థితంజహుతిర్వ్యోమ, శృంఖానివక్రాణిత చక్రిహస్తం" எனகிற துரோணபாவ வசனததால ஸ்ரீகிருஷ் ணருடைய தவததைச சகதோஷித்துப பரமசிவம அருகி லவறாததமாய வெளிபபடட அவசரதகில அவரது இடது பாகத்தில சங்ககசகரதாரணய அநேகதிவ்யஸ தோத்திரக கால துதி செயது கொணடிருந்த விஷ்ணுவை ஸ்ரீகிருஷ்ண னாபாதத்தருளினானென்று வெளிபபடடது இவ்வுண்மைக ளை மேலிடங்களில (எ-அ) எஃ வது பகங்களில உதசரி த்திருக்கும ருக்சமஸ்திக வாரகியத்தாலும, பிரமஹ கைவ ாதத வசனத்தாலும விளகி யிருகிறனரு மாகையால "యత్రత్వష్ణుః" எனனும வசனதகாற பெறபபடட விஷ்ணுச பாதம மூலவிஷ்ணுவைப பாதியாதெனறு கூறிய பாதகவச னம பரிதயஜிகபபடடதெனக. நேல வாகியங்களால பெறப்பட்டனவெலலாரும மூலவிஷ்ணுபாஸ்யதவமே யா கையால அவதார விஷ்ணுககளுககு மாதிரம இடநதேடி வைததது மௌடடியாநதகார மெனக

இங்ஙனநிற்க, அவதாரங்களோறும் உன்னைபபூசித்து உ னைககுப் பிரசிதி யுண்டுபண்ணுகிறேனென்று சிவனுக்குக

கொடுத்தவரதைப பாலிக்கும பொருடடே விஷ்ணுவான வா அவதாரங்களில பூசிதகாரனெனபதும. ஸ்ரீகிருஷ்ணா பூசிதகாரனெனபதும பேதமையிம பேதமையெனக மேலிடங களில "உஷ்ணோஷ்ணோ ஹ்யஷ்ணே" எனகிற சுருதி சித்தமான உதகாஸ்தை வெகுவாயககூயி யிருகினறோ மாகையால ஸவத சத்தியமான சாமவாதகாஸ்தையுடைய சிவபெருமானிடத்து இராமநிமித்தி அவதாரங்களில செயத ஆராதனதாலேயே உதகாஸ்ம சமபவித்தகெனபது விதணடாவாதமெனக. வாரகபுராணத்திறகுயிய வரதானம ஆராதவாத மாத்திரமாகவே கிரஹிக்கபடிம. அதேக சுருதிவிருத்தமாய்ப புராணங்கூறுதாகையால பிரசம சாபரமெனபதே மேலோரா துணிவெனக இல்லையெனின, சுருதி விரோதபரிஹாரந்தேட விடமபெறாது கல்பனமாத்திரமாகக சண்டிகபபட்டொழியுமெனக. மேலவரதானம எனபோலு மெனின், தண்ணீரபபக்கை யணைந்து நீரருந்தித் தாகந்தணிந்த பிறகுகானிங்கு நீரருந்திய நு தணணீரபபந்தா வைத்தவனுக்கு புண்ணியமதை விளைவிக்கவேயனறி வேறில்லையெனறு கூறும பேதையிம சருகபடிமெனக

இனனும பிராமணரனாதனமபோல ருக்ராராதனமும தாமபரிபாலன மாத்திரமனறி யாராதிதமனறெனனு நினைந்து மொருவிநகையாம மூலவிஷ்ணுவாலும, அவதாரவிஷ்ணுகளாலும அநேககாலங்களில சிவாராதனஞ செயதுவருகதுபோல பிராமணரனாகருஞ சிவாராதனஞ செயபவராகளெனபது சாவவேத சமமதம விஷ்ணுவும பிராமணரனாகருஞ சிவாராதனத்தை யுடையவராக வாகையால விஷ்ணுமூர்த்தி பிராமணராதனமசெயதது சிவபரத்தி கயகதாலெனறு வெளிபபடடது. துர்வாசா, நந்தி, பிருகுமி சநற்குமாரா, அசஸ்தியா, ததீசி முதலாகிய முனிவர்களை மூலவிஷ்ணுவே அநேகஅவசரங்களில வழிபடடவுண்மைகளைப் பராத்தி பிரமாணங்களாற கண்டறியலாமன்றியும அவர்களை அவதாரங்களில்பூசித்ததும ஏராளமாகையால

தாமபரிபாலன மாத்திரமாகக் கூறுவது அபசித்தாந்தமெனக. அந்த முனிவர்களை விஷ்ணுவுமை யாராகத்தும் அவர் சிவபூஜாநிஷ்டரா யிருந்தமையினால் "ஸ்வாஜ்ஞாஸ்ருஷ்டிக் ருஜ்ஜ்ஞ்ஞ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

யதைத் யடைகினறுனெனபதை விசாரிகில புடமபோடுந் தோறும் பொனனுககு மாறறுயாதலபோலென்றும உலமி ருதுக கூறினா இபபடியும பொருளை கறுவாருணடா? அநத வாககியத்தாறபெறபபடடது சிவனுடைய மலவிருபவானனை யலலது வேறிலலை. பொனனுனது பூஷணங்களாகக காரிய பட்டகாலத்தில அருபவநியமான சிரேஷடபதாரத்தமாய ஆத்மாககளுககு இனபம விளைதகலபோல நிஷகளமாதி ரமாயுளள பரபபிரமஹம உமாநாதசிர திவயமங்கள விக ரஹதேஜோ ரூபமாயச சகலரிகிதது அருபவ வேதயமாகி ஆத்மாককளுককுப பேரினபத்தை விளைவிகும அவசரத விளைககவநத அநதவாகியத்தை ஹேய சிராஹயங்கொள்வ து அசஞானுநதகாரமெனக இபபடி விசாரியாமலதுக கதை யுருককுதோறும மாறறதியமாகிறபபோல என்று இராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்கணமேலேறிக கறுவது அ பசித்தாநதமெனக. மசசம, கூரமம, வராகம, நாரசிங்க முதலிய அவதாரங்கள முலவிராஜவினுடைய முதலபுட ம, இரண்டாமபுடம, மூனறாமபுடம எனறுகி ஒனறிலொன று மாற்றதிகிதகலவேணடும. அனறியு மநத முலவிராஜ வைப புடமபோடுதறகு வேறே யொருபுருஷனும வேணடு ம. மூலவிரஜவினுடைய அவதாரமாகவே பதைதையுங கொள்வாமெனின, பொனனுனது பூஷணங்களாகக காரிய ப்பட்டகாலத்தில மாறறுமைகளில தாயாதுநிறறலபோல் எல்லா அவதாரங்களும சமநிலையினிதக வேணடியதுபோக நாரசிங்கம், ஸ்ரீராமம முதலிய அவதாரங்களே சிறநது மச சம், வராகமாதிகள் அதிகா ஹாயமாய அவுரூபதை யடைக திருபபதால் பாதிகக பபடுகினறன. தங்கதை யுருককுந தோறு மெனறுவுவமையால பூகவதாரங்களும முலவிரஜ ஞுவினதாகக கொளள விடமேயிரோ முலவிரஜவினு மச சமாகவும, மசசம கூரமமாகவும, கூரமம வராகமாகவும அவதரித்ததாகக கொள்ளவேணடிவரும. அதுவா கொள வாமெனின, பரசிராமனும ஸ்ரீராமனும் ஒரு காலத்திலும

பலராமனும் கிருஷ்ணனும ஓர் காலத்திலும இருந்தவாக வாகக கணடோமாகையால பாதககுணடாகி மூலவிஷ்ணுவினதாகவே நிசசயிககவேணடி யிருககின்றது. புடஞாயவிசாரத்தால ஒனறிருந்தகாலத்தில மறறொனறிருந்தால கூடாமைபறறியே நிரஸதமாயிறறென்க. இவவளவிலொழியாது பரசிராமனும ஸ்ரீராமனும சண்டைபிடித்த கதைகளை யேராளமாயறிவோமாகையால இநத விகறபங்கடகு எங்கே சமாதானங்கேடுவது?

"ஹரிமினாநதவதாரசசெயலயாவுமரன செயலாமாலறியாதகாதைகூறற, திரிவாகுமுடலவால தருணரூப பினசெயலுயிரின செயலாகுஞ செயதபோலும, விரிவாகமமாதொழிலையு மெமமிறைவனகுனே மிருபடாககைமுனனிலைத தனகமமியுண்டாகுங, தரியாதன திராமனுடன பரசுராமன சமாபொருதகதையுலகிற சாறறுவீரே"

என்று சிவஞான தீபத்திறகூறியவாறு வினைவயப்படுபிறந்துழலும் உயிரோககுத்து ளெணணபபடடுச சிவனுலை காரியபபடுமுணமை வெளிபபடடதனுல மூலவிஷ்ணு வுயாந்தவரொனறும, அவதார விஷ்ணுககளுயாநதவாகளொனறும மலைநது கூறியவாதங்கள நிரஸதமாயிறறென்க. இநத நியாயங்களால மூலவிஷ்ணுவினுடைய சிவாராதன விசேஷத்தாலேயே அவதாரங்களினும உதகர்ஷம சிததிந்த தென்பதுதானே போதரும இவவுணமை விசாரமினறி வாயிலை வந்தனவநதன குழறித்திரிவது அறியாமையும, அஹங்காரமுறறிமெனக.

இதுநிற்க, ஷைசாஸ்திரியாரவாகள சாவலிந்தாந்த பிரதியாத்யதவம விஷ்ணுவுககே யுணடென்பதை விவகரிககவந்தார், எங்ஙனமெனின, பாரதம, மோக்ஷதனம பஞசசிததாநத நிரனயாதிதியாயத்தில, சாங்கியத்துககு வகதா கபிலரொனறும, யோகத்துக்குவகதா பிரமனென்றும, அபாநதரதபாவேதாசாரியரொனறும, பிரமவு புத்திரரான பகுபதி பாசுபதக ஞானத்தைச சொனனவரொனறும, பாஞசராத்திரத்துககுவகதா நாராயணரொன்றும, சாவக ஞானங்களிலும பாஞ

சாரதகிரஞ் சிறந்ததெனறும், சாஸ்திரப்படியும், நியாயப் படியும நாராயணனுக் கிருஷ்டனென்றும, தமோபூதாள வனை யறிகிறதிலலையெனறும, சாஸ்திர மறிந்தவர்கள அறி நோகளெனறுங கூறியிருத்தலால நாராயண நிஷ்டத்துவ ம சாதிகக்கபடடுப பாசுபதவாதி சர்வசித்தாநதப பிரதிபாந் யா அநகரியாமிபரமாய அந்த நாராயண னொருவரேயென் று வெளிபபடடதெனறும, வேதத்திலும, இராமாயணத்தி லும, ஹரிவமசத்திலும, பாரதத்திலும முதலிலுங கடைசி யும விஷ்ணுவே சொலலபபடுகினறானென்று ஹரிவமசத் திற் றாபபடடதெனறும, வேதத்திலுயர்ந்த சாஸ்திரமும், மேசசவனிலுபாநத தெயவமுமிலலையெனறு வியாச வசனத் தாற் றபபடடதெனறும முறையே சொலலிமறுத்தார்.

இவறறை விவகரித்துமிடத்து மோக்ஷகன்மத்திற கூறிய நாராயண நிஷ்டதவம் ஔபசாரிகமேயனறி வாஸ்தவமன றெனறு எங்கனமெனறால, சங்கியமுதலாகச சொலலப்பட டவிதுதாநதமுதும ஔபயலொனறு முரணியனவே யன் றிவேறிலலை இவறறுதியன வறறை வேதத்தி னுண்மைப பொருளனனகக கிரகித்தல கூடாது. இவறறுள் பாஞ்சரா தத்திரம ஆதிகமுடையுதாகக கூறபபடடதேயெனின, பஞ் சராத்திரதுதாலி லொனறுந் வேணியவற்றோடு சமதுலையி னிரபதிதான்றுகளின உண்மை பயகாதென்க. ஆகவே, இவறறி லொருசேராமல அதிதமாகக்மாதல வேண்டுமென் பது பெறாம. அங்கனமினமையின, அதனை யுண்மை நெ றியாகக கிரகிபபது கூடாது. ஆயின அநகவாகக்கியத்தாற் றோநத ஆதிகத்துக்கு பொருகிகதெனின், ஏனையமார் காங்களினபபடி அதுவாதிகக்க கூறபபடடதன்றி வேதத் திற றெளிபொருளாகக கிரகிகபபடுஞ் சித்தாநதமும் அது வேயென்பது நிசசயம. சகல சமயாதீதாசசுவைதமாய் வி ளங்குஞ் சைவசித்தாந்தத் துண்மையைமேல் (கு-சு) பகக ங்களில விதந்துகூறி யிருகினறோமாகையால ஆண்டுகண் டுணாக. ஆயின்மேல வாகக்கியத்தாற் பெறப்பட்ட பாசுபத்

ய மார்க்கத்துக்குப் போக கென்னையெனின், அதுவாமபாசு பதா சாரமாகக கிராஹ்யமேயனறி உத்தரசைவததைபபாதி யாதென்க. வாமபாசுபதமும், பாஞ்சராத்திரமும மலபாக ம்வராதவர் பொருடடுப் பரசிவாநுகளைகொணடு சிவகே சவர்களால் சொல்லப்பட்டன வென்றும, ஞானசிலாகரு அவை அக்கிராஹ்யமென்றும், சிததாநதசைவமொனறேகி ராஹ்யமென்றுமபலவிதததானுஞ சுருதிபோதகமீாயககூயி ஞேமாகையால பாஞ்சராததிராகிககங கூறவுநத பணடிதத திறம் பாதிககப்பட தெனக இநத நியாயங்களால மேலவா க்கியத்தாறபோந்த நாராயண நிஷடதலம பாஞ்சராததிரமா கிய சாஸ்திரபபடியும், அதிற கூயிய நியாபபடியுஞ சிததிக குமேயன்றி இதர சித்தாநதாபேக்ஷயா சித்தியா தெனக.

இன்னும் பாசுபத்யாதி சாவசித்தாந்தப் பிரதிபாதயா அ ந்தர்யாமி பரமாய அநதநாராயண ரொருவரே யெனறும பிரசஸ்திதனர். விஷ்ணுவால சொலலபபடடது பாஞ்சரா த்திர மொன்றேயன்றி வேறில்லை. இதுகொணடே சாவசித் தாநதப் பிரதிபாதயத்வம அவாகதுக கூறுவது எனனபேத மை? சாங்கியயோக சித்தாநதிகளும இவ்வாறே கூறுவரொ னின் உணமைதோன்றுவதெங்ஙனம்? ஆகவே சாவசித்தாந தங்களையும சொன்னவா யாரோ அவரோ சாவசித்தாநதப பிரதிபாதய ரென்பது சித்திககும. இகனால் சமஸ்த சித் தாந்தங்கடகும வகதா ஒருவரே யாதலவேணடும. ஒனறி லொன்று முரணியபல சித்தாநதங்களை யொருவரே கூறு வதென்னையெனின், ஆனமாககளுடைய கன்மபாகங்களை நோக்கி யங்ஙனங்கூறினதேயனறி வேறில்லை யாகலான் பரி பாகிகள் மயங்காரானெக. உணமையில சாவசித்தாநதப பிர திபாதயர் ஒருவரே யாதலவேண்டுமென்றிப் பலமுதலகளா யக்கிரகிததல கூடாது. பலராககக்கூறுவது அநதந்த ஸ்து திப் பிரகரணங்களில ஔபசாரிகமாய் மூலபுருஷனுடை ய அதிஷ்டிப்பை நோககியே யன்றி வாஸ்தவததாலன்றெ ன்க. இந்த நியாயங்களால் சர்வசித்தாந்தப பிரதிபாத்ய

త్వం విష్ణువుక్కుచ సమర్తిక్కలవుత్తు తడుమాఱియతెన్క. "అస్యజ్ఞస్సర్వశాస్త్రాణి మహాదేవోమహేశ్వరః, దండనీతిప్రయోగంచ ప్రమాణానిచసర్వశః, విద్యాశ్చతత్రకూట స్థాస్థానాంభేదవికల్పనా, అంగాని వేదాశ్చత్వారో మీమాంసాన్యాయవిస్తరః, పురాణంధర్మశాస్త్రంచ విద్యాహ్యేతాశ్చతుర్దశ, ఆయుర్వేదోధనుర్వేదో వేదోగాంధర్వతోత్రయః, అర్థశాస్త్రంచతుర్థంచ విద్యాహ్యష్టాదశైవతు, దశచాష్టౌచవిఖ్యాతా ఏతాధర్మస్యసంహితాః, ఏతాసామేవవిద్యానాం వ్యాసమాహుర్మహేశ్వరః, శతానిత్రీణిశాస్త్రాణి మహాతన్త్రాణిసప్తమి, వ్యాసవిరచితవిద్యానాం మహాదేవేనకీర్తితః, తంత్రంహానుపతంనామ పాంచరాత్రంచవిశ్రుతం, యోగశాస్త్రంచసాంఖ్యంచ తంత్రంలోకాయతంతథా, తంత్రంబ్రహ్మతులానామతర్కవిద్యాదికానాం" అనుపద్యమొడుకకతుచ సాంకిపావ వచనంకళాల సావచాస్త్రగ్రంథంకళైయుం శివపెరుమా నెరువరోయుణ్డాకకిణన్నుం, అవఱిన వివరణతకై నోకుంగాల్ తణ్డటీకి, ప్రయోగం, ప్రమాణం, కూటస్థం అనకిఱ నాలువిత్తైకళెన్నుం, అవఱిణుట ప్రివుకళెన్నుం, వేతకళ్, షడంగకళ, మీమాంసై, న్యాయవిస్తరం, పురాణం, తాకశాస్త్రం, ఆకియపతినొన్ను విత్తైకళెన్నుం, ఆయురావేదం, తనుర్వేదం, గాంధర్వవేదం, అర్థశాస్త్రమెన్కిఱ నాలువిత్తైకళెన్నుం విళంగుకైయాల్ ధర్మసమస్తైకళాకియ ఇవ్వష్టాదశ సవిత్తైకళుం శివనేవక్తా వెన్నఱియతకతు. అణియు మికణుటప్రివాక ముంనూఱు శాస్త్రగ్రంథకళైయుం, ఏడుతంత్రగ్రంథకళైయుం శొల్లియరుళినొన్నుం, అవఱఱ్ల శాస్త్రగ్రంథకణిక తంత్రగ్రంథకళై నోకుకుంగాల పాశుపతం, పాంచరాత్రతిరం, యోగం, సాంఖియం, లోకాయతం, ప్రిమంత్రతులై, తాకకవిత్తైఎన్కిఱ పేతకళాయప పెరప్పట్టదెన్నుం ఇనిదు విళంగుం, "ఏతాధ్యానిపురాణాని వేదాశ్చైకాధ్యసంహితాః" అన్కిఱ వచనత్తాల్ పురాణంకళుం, తామసాస్త్రగ్రంథకళుం, వేతంకళుం ఏకార్థతతతయుడైయతు. ఇవఱయెలలాం మహాదేవరాకియ శివపెరుమానే శొల్లియరుళినొన్ను పెఱప్పట్ట

வுண்மையால் சாவசித்தாந்தப பிரதிபாத்யா பரசிவப பிரபு வாகிய அவரொருவரேயென்று சாதிக்கப்பட்டது. "సాంఖ్యం యోగాఖ్యం పాంచరాత్రం వేదాః పాశుపతం తథా. జ్ఞానాన్యేతాని పంచైవ త్వయి హేతోర్మహేశ్వర." எனகிற பாகமபுராண வசனத்தால சாங்கி யம், யோகம, பாஞ்சராத்திரம், வேதம, பாசுபதம ஆகிய இவ்வைந்தும ஞானங்களென்றும, இவைமூ லமியபடிம ஞேயமாவான் சிவபெருமானென்றும வெளிப்படட வுண மையுஞ் சித்திந்தனெக. இங்கே வேதத்தையுஞ் சொல்ல வந்தது ஏனைய சித்தாந்தங்கட்கு ஆதிகக்க கூறவேண்டியெ னக. ஆகவே, வேதத்திற பேதிதபபாகங்கள அகிரமறுய மும், அபேதபாகங்கள கிராஹ்ய ரூமாகி ஞானங்களென்று நிசசயப்படும. இவவுண்மைகளால சர்வக ஞானங்களாலும பிரதி பாதயராய விளங்கும ஞேயபபொருளா யுள்ளவா சிவபெருமா னொருவரேயென்று நிசசயிக்கப் பட்டதெனக. பாரத மொன்றிலேதானே சமஸ்த சித்தாந்தங்களையுஞ் சிவ ன் சொன்னாரென்றும, அவற்றி லொவ்வொன்றைத் தனித தனி விஷ்ணுவாதிகள சொன்னாகளென்றும பேதந்தோன றக்கூறிய தெனனையெனின், சிவபெருமான் அந்தநூல்களை ச சொன்னகாலத்தும பாஞ்சராத்திரங கேட்டவா விஷ்ணு வும், பாசுபதங்கேட்டவா உருத்திரமூர்த்தியும், யோகசாஸ திரங்கேட்டவர் பிரமஹதேவரும, உலகாயதங கேட்டவா பிரஹஸ்பதி பகவானும, என்று நிசசயமாகையால சாவ சா ஸ்திரங்களையுஞ் சிவபெருமானதாமே சொன்னவ ரென்று ம், விஷ்ணுவாதிகள அவாபால கேட்டனவறறைத் தனித தனிச சொன்னவர்களென்றும, சிவபெருமானை வகத்தாவெ ன்றும், விஷ்ணுவாதிகளைப பிரவசுதாகளென்றும சாஸ்திர மறிந்தவர்கள் துணிந்துரைபபரெனக. இவ்வுண்மையை யறி யாமல பாஞ்சராத்திரப பிரவத்தாவாகிய விஷ்ணுவுகுச சா வசித்தாந்தப பிரதிபாதயதவம சமாதிகக்வந்த சாமாத தியம் நிஷ்பலிதமாயிற றெனக இவறறின விரிவைமேல (கரு ரு) (கரு சு) வது பககங்களிலும பார்த்துணாவாராக.

ఇంకా వేదకథిలుం, ఇరామాయణతథలుం, హరివంశకథిలుం, భారతకథిలుం విష్ణువేవుగలిలుం, ఇడయిలుం, కడయిలుం సొల్లప్పడుగిన్రనా అనగా హరివడ వాకియమొనగుల్ సాతికవుతనా "కృతయశ్చపురాణాని భారతాని సస్తమ, శివమేవసదాసాంబం హృదికృత్వాబుధస్థిహి" అనుగిన్రకథ మహితావాకియత్తాల వేదకథకళుం, పురాణకథకళుం, భారతగాథకళాగియ ఇతిహాసకథకళుం శివపెరుమానేయే సొల్లుగిన్రనవనగా పెరుపడుతలాల హరివంశకథిల్కూరియ విష్ణువుపారమయం పాడిక్కప్పడుతెనక భారతమదుకథకళుం అనుకథ విధతియాల శివనేయే పిరధానికకు మెంగు మేలేడుకథకళిల యాం కూరియపడియే భారతాగ తర్కకథమాగియ హరివంశ వాకియం శివపరకథ పోతకమామేయన్రి విష్ణువుపరకథ సాతకమాగాతెనక. హరివంశకథైక కాట్టిలుం శుకసమాధిక పరిక్షిత్పరిమాణ మెంపతైయుం సిగిప్పాగ "యోవకర్తాహరేర్దృష్ట్వా ఛాంధవేష్వఖిలేశ్వర, పురాణమహేహ్యాసో న్యూలఘూకృతవాన్సస్తమ, వైష్ణవేషుపురాణేషు యోవకర్తాస్తదృశ్యతే రుద్రాంశస్యహరస్యాస్య విభూతేరేవకేవలం, ఉత్కృష్టాయాంపురాణేషు దృశ్యతేంశస్యేషుచ, రుద్రస్యాస్యస్వరూపేణ మునేతత్వాత్మనాపిచ, ఉత్కృష్టాయాంపురాణేషు దృశ్యతేవైష్ణవేషుచ, అసౌతత్వాత్మనావిష్ణోస్స్వరూపేణస్తమ" అనగిన పరాశర పురాణవచనత్తాల్ సకలశైవపురాణకథకళిలుం కూరపడుత విష్ణువు నికాషత్వంమూలప్పడుతనాల విష్ణువుకకేయెనగుం, వైష్ణవ పురాణకథకళిల్కూరియ శివనికాషతవం శివవిభూతియాగియ ఉరుద్రమూర్తికకేయెన్రుం, శివపురాణకథకళిల్కూరియ శివోత కాషం సాక్షాత్ శివపెరుమానుకకేయెన్రుం, విష్ణు పురాణకథకళిల్ కూరియ విష్ణువు ఉతకాషమతకర్తాయామియాగియ శివపెరుమానుకకేయెన్రుం పెరుపడుత వుణ్మైయాల్ హరివంశతకారకూరియ విష్ణు ఉతకాషం శ్రీపర శివపిరధాన పాతయిమెనపతు నిరుపాధికమాయిన సాధికకపడుతతు. "వేదైశ్చసర్వైరహమేవవేద్యో వేదాంతకృద్వేదవిదేవచాహం" అనగిన శ్రుతివల్

யோபநிஷத்வாக்கி...தால் சகல வேதங்களிலும் நானே பிரதிபாதயன், வேதங்களைச செய்தவனும் நானே, வேதங்களை அறிந்தவனும் நானேஎன்று சிவபெருமான்கூறிய வுண்மை வெளிபபட்டதனால் ஹரிவமசத்தாற பெறபபட்ட சர்வவேதப் பிரதிபாத்யம் சிவை கநிஷடமெனபதே சாதிககபபட்டது.

இங்ஙனநிற்க, "பிரபன்னகாயதகிரி" என்னுஞ் சுவடியில (ருச) வது பாடல் வியாககியானதகில முடிசசூடாமுதலி யென்பவன்தான் ஒரு பண்டாரதகோடு வாதிதத காலையில, "சர்வேவேதாயத்பதமாமனந்தி, சர்வேவேதாயந்தபோமாநம்பதந்தி, சர்வேவேதாயத்ரகம்பதம்" என்கிறவாககியத்தைககூறி எலலாவேதங்களிலும் நாராயணனுடைய பதங்களையும், அவனுடைய மகிமைகளையுமே சொலலுகின்றன வெனனு முணமையைக்காட்டிக் கண்டித்ததாகவும, அவன்மறுததுசசொலல வகையிலலாமல ஓடிப்போய்விட்டானென்றும பிதறறி யிருககின்றனன். அந்தவாகககியத்தில எவனுடைய பதங்களையும் மஹிமைகளையுமென்று பெறபபடடவுண்மையால அவ்வுணமைதோன்ற, "சர்வேவேதாயத்பதமாமனந்தி, தபாம்ஸிஸர்வாணி சயத்வதந்தி, யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம்சரந்தி, தத்தேபதம்சம்க்ரஹேண ப்ரவீம்யோமித்யேதத்" என்கிற காடககசுருதியால சமஸ்தவேதங்களும் யாதொருபதத்தை மகநஞ்செயகின்றதோ, சமஸ்த தபசுகளும் யாதொரு பதத்தைச் சொலலுகின்றதோ, சமஸ்தமான பேரும் யாதொருபதத்தை யபேகூித்துப் பிரமஹ சர்யத்தை அநுஷ்டிக்கின்றார்களோ, அந்தப் பிரணவ வாசயமான பதத்தைச் சங்கிரஹமாய்ச் சொலலுகிறேனென்றுகூறி, "தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்" என்றுமுடிவு பெறுகையினால் விஷணுபதத்தைக்காட்டிலும் உன்னதஸ்தானமாகிய பரமபதம் என்று பஞ்சமியில் கிரகித்துச சிவலோக சாமபிராஜ்யத்தையே முமுக்ஷுக்கள் அபேகூிப்பார்களன்றி விஷணுபதமென்று ஷஷ்டியில் கிரகித்தும் மகூிவாகனன் பதமென்று கொளளாரென

க. வியாபகத்தன்மையாற் கொள்வாமெனின், வியாபக சைதனயமாகிய பரசிவபபிரதிபாத்பம் நிராபபாதித மாகையால ஆண்டும உண்மை சித்தித்ததெனக. பஞ்சமியாலும, ஷஷ்டியாலும் சிவபாரமயமே சித்தித்ததனுல பண்டாரத்தோடுவாதிததேனெனறும, அவன் ஓடிபபோய்விடடானென்றும பிதறறவநத துஷடவாசகங கணடிககபபடடதெனக. இனனும, கீதையில, "வேதைশ্চ সর্ব্বৈরহমেব বেদ্যঃ" என்று கண்ணன்கூறினதாகவும் எடுததுககாடடவநதார. இபபடிக கணணன கூறியதெலலாம் சோஹமபாவனையா லெனகிற ஞாயததை முனனாகாடடி யிருககினறேமாகையால கணணனிடததுச சர்வவேதப பிரதிபாதயங கூறுவது அசங்கதமாயிறறெனக.

இகதுட னெழியாமலகாய செததபோதே குட்டிகளுக்குப பாலிலலாமலிறககுமாபோல சிவனுககுப பரதவததை நாடடிவைதத சமயம நசித்தபோதே சிவனுககுப புத்திரர்களான கணபதி மதமாகிய கானுபத்யமும, குமாரஸவாமி மதமாகிய கௌமாரமும, சகதியின மதமாகிய சாகதேயமும் நசித்துப்போய் விடடனவென்று தன் கதியைப் பிறாமே லேறறிக கூயியிருககினறனன். சிவனிறந்தாலலலவோ அவர் சமயமிறககும? அவர் சாகாதவரொனபதை அவருடைய சமஹாரகிரதயமே சாக்ஷி கூறிககொண்டிருककவும் அவாககு மேலொரு சமஹார கர்ததாவை எங்கேதேடிப பிடிப்பது? படைப்பும், அளிபபும் அழிபபிலடனகுமாகையால சாவசமஹாரகாலத்தில பிரம்ஹ விஷ்ணுககள முதலாகிய சராசரபபிரபஞ்சங்களும் நசிக்குமென்பதே சத்யம். இப்படிச சாவைத் தலைமேறகொண்டுழலவார சமயமல்லவோ நசிककும? இராமனுகவும, கிருஷ்ணனுகவும் பிறந்து பலதுன்பத்தழுந்திச செத்தகதைகள் பாரத ராமாயணதிகள் கூறுமே! இன்னும் செகநாதமென்னுமபதியில வேகாக் குறைகட்டைப் பிணமாய்க் கிடப்பதையுஞ்சென்று பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்ககலாமே! இப்படிபபடட இழவுகதைகளை யெங்கள் சிவசாத்திரங்களில எங்காவது கணடதுண்டா? இலலையே! சிவனை

யெப்படி வேதங்கள் நித்தியராகக்கூறுமோ அப்படிப்போல வே உமாதேவியார், கணநாதர், ஸ்கந்தர் முதலியவர்களையும் நித்தியர்களாகவே கூறுமே! இவர்களைப் பிரதிபாதித்த புராணங்களிலும் இராமனிறந்தான், கிருஷ்ணன் செத்தானென பதுபோல இவர்களுக்கு எங்குஞ் சாவுகூறின திலலையே! மஹிஷாசுரன், கஜமுகாசுரன், தாருகாசுரன் முதலியவர்களைக்கொன்று சரண்வதி, லக்ஷ்மி முதலிய தேவளதிரிக்குக் குத்தாலிகொடுக்கவர்களிவர்களடாமனரோ? சதுர்லோகம், வைகுண்டம் முதலிய பதங்களெல்லாம் இவர்கள் கடைக்கணிப்பாலன்றோ நிலைபெற்றுநின்றன? சிவனசோபிலைக்கண்ணுக்கிடமாறும் பிள்ளையார் சோபிலைக்கண்ணுக்கிடுவது அரிதாமே! அப்படிபோயனரோ வக்கதரால்கு கருமஃ? சிவாலயங்களிலு மிவர்களுக்கு பூசையாதிகள் நடக்கதுமே! சிவாலயங்கள் கணக்கில ஆயிரக்கெட்டெனினும் எண்ணிறந்தனவாமே! விஷ்ணுவாலயங்கள் நூறெட்டேயனரோ? இவற்றுள்ளும் திருவேங்கடம், பழமுதிர் சோலை முதலியவைகள் திருடிக்கொண்ட ஆலயங்களாமே!—இந்த விசாரத்தால் பதினமடங்கு சிவாராதனம் பலிக்கடமென்பதையே வறியார்களா? காஞ்சியில கோணங்கிக் கூத்தாடிநின்ற விஷ்ணுவுக்குச் சங்கரமடிந்தவர் விகடச்சக்கர விநாயகராமே! பிரமதேவனைத் தலைபோட்டுச் சிறையிலவைத்தவர் ஸ்கந்தராமே! விஷ்ணு பொய சொன்னதற்காக மலைபபாம்பாகச் சபித்தவர் தேவியாராமே! இவ்வுண்மைகளையே வறியமாட்டார்! அன்றியும், ஆதித்திய புராணத்தில், "தேவேந்த்ரஸ்ஸர்வகணாந்த்ரை, ஸர்வோ ஸ்ஸர்வஸ்ஸர்வதேவேச்வரம், விநாயகம்ஸம்பூஜ்ய ஸ்துத்வாஸ்துவ்ரதாஹி: ஸுரகணைர்வஜ்ரகாலம் பில்வம்ஸமாரிரவ்யய." எனகிறவசனத்தால விஷ்ணுவானவர்தேவியையும், ஸ்கந்தனையும், நந்திபகவானையும், விநாயகமூர்த்தியையும் புகழ்ந்து அவர்கள் பாதோதகத்தையும், பிலவத்தையுங் கிரகித்தாரொன்றும், அநேகமாய ஸ்தோத்ரங்களுஞ் செய்தாரொன்றும் பெப்பட்டதன்றியும் பலஹாதரமான பிரமாணங்கள் இன்னும் அநேகமுளவாகலின் சைவமாரகமொன்

றே சங்மார்க்கமாகி நிதநியமாயுள்ளதென்றும், ததஸமபந்த மாகிய கணபதய கௌமாராதிகளுஞ் சைவமே யென்றும், ததவிரோதமாகிய பாஞ்சராத்திரம், மாயாவாதம், ஆர்ஹத மு முதலாகிய துஷ்டமதங்கள் அவைதிகங்களான மேலயமா ாகசங்களென்றும், அவைகள் அகிராமியமாகலின் அநித தியமாராகவுக ளவைகளேயென்றும், நிசசயிக்கப்பட்டது ஆகவே, விஷ்ணு சமபந்தமான பாஞ்சராத்திரத்துக்கும் ஹா னிசத்தத்தது. இதனால் தாயசெத்தபோதே குடிகளுக் குப் பாலில்லாமல்போந்த ஞாயம அவாகளே சமாதிக்கப் பட்டது. விஷ்ணுபுத்திராகளாகிய பிரமனுக்கும், மனமுக்ன நகுங கோயில்கள் குடிசசுவாகளாமே! மனமுத்கலத் கையுலகத்தவா கொண்டாடிவருவதும பிரதியடசமாமே! இவாகளுக்கு காராதன மெகுமில்லையே, இந்தநிதியை யிவா ககளித்தவா பலபெருமானே யலரோ? இலக்குமிக்குந்தா னெங்காவது தனி ஆலயங்ஞண்டா? தேவிஆலயங்கள் கா ிமுதலிய தலங்களி லிருப்பதனாலியும காஞ்சியில் சரஸவ தியும், லட்சுமியும் சாயமரையிரடிகளாகொண்டிரு மருங்கு மேவல் பூணுநிறக்க கொலுவீறியிருக்கு மாலயமும் பிர தியடசமாமே! அவரைவழிபடுஞ் சாகதேயமன்னுஞ் சம யமொன்றும பிரசித்தியாமே! நமபியாண்டாரநமபிகள், ஔ வை, நறையூர், அருணகிரிநாதா, அபிராமிபட்டா முதலியவ ாகள் மேற்கூறிய சமயங்களில்வந்த மெயயன்பாக ளாமே! இத்துணைச் சிறப்புகளையறிந்தும் அஹங்காரத்தாற் குணாத்த மடடிவாசகம் நிரஸ்தமென்க. விஷ்ணுவுக்கு ஆலயங்ஞ ஞ் சமயமு முண்டாயிருப்பதைச் சிவாரா தனத்தாலவந்த பெருவாழ்வென்று மேலயாம பலவிடங்களிலுகூயி யிருக்கி னறோமாகையால் ஆண்டுகண்டுணாக.

இங்ஙனநிற்க, ஷைசாஸ்திரியாரவாகள் "வேதஶாஸ்த்ரஸ்ரஷ்டா" எனகிற வசனமொன்றுகாட்டி விஷ்ணுவே பரனெனகிற அ ாத்தத்தை விளகினார். அது சுருதிவிருத்தமான பூர்வபக்ஷ

వాక్కిక మెనపదాన్ని నిరూపిస్తాం. "పరాత్పరతరో బ్రహ్మ, తత్పరాత్పరతోహరిః, తత్పరాత్పరతోహీశః, తస్మాత్సర్వోధికోనహి" ఎనకిగ బాపపలాతతాల పరాత్పరకుప్పరమపిరమ ఎనన్నుమ, అవనుకకుపరామ విష్ణువెనన్నుమ, అవనుకకుపరామ ఈశనెనన్నుమ, అవా సమానుకక ఆనియనెనన్నుమ వెలిపపట్ట తనరియుమకూమపురాణతతిల "నప్రహ్మణైస్సమంబ్రూయా ద్భక్తిశ్చాపిపరార్థతః, బ్రూయాద్యదిసమంశంభుం బ్రహ్మవిష్ణ్వాదిభిస్సురైః, యః కశ్చిత్తామసావిష్టః కదాచిన్నైవతంస్పృశేత్, తదాదేవీంవరిజాం ద్విజశ్రేయోర్థవాన్వదేత్" ఎనకిగ వియాసవచనతతాల పిరమమూవిష్ణువాతికలోడు శివనెయుమ, ఇతరాసకతికలోడు పారావతియారాయుమ సమతవను కూమలాకాతెనన్నుమ, సమస్త దేవాకటకుమ శివనెయుమ, సమస్తసకతికటకుమ పారావతియారాయుమ ఉత్కృష్టమాకక కూరవేణుమెనన్నుమ, యావనొరువన తమోమూకనుయ అనయతా కూరువానే అవన్ పతితనుయ స్పరిశికకకూటాతవ నువనెనన్నుమ స్పష్టమాయప పెరపపట్టతు. ఇననుఞ్ఞ సుతుతికలిల "యస్మాత్పరంనాపరమస్తికించిత్" ఎన్నుమ, "సత్యస్యసత్యంధృతకశ్చదృశ్యతే" ఎనన్నుమ వరుతవాకకియనుకకలాల యాతొరు వనెకకాటడిలుమ ఉతకృష్టనుఞ్ఞ సమాననుమిలలేయో అవన్ శివనఎనను వెలిపపట్టతు ఇనత వుణమైకలాల శివనుకతు ఉతకృష్ట సమతవముడైయ తేవతాంతరతతైప పిరతి ష్ఠేతిత్తుచ శివనుకకే సారావోత్కర్షతవమ సాతికకపపట్టతు ఇతనే అవతతై వయత్తానమయకికకూరియ వియాసరుకకుక కాశియిలపుజసకమపనమ సితతిత్తతన్రియుమ "తత్త్వంమేవరసంవ్యాస శృణుమూఢయ థార్థవత్, అహమేవజగత్కర్తా మమకర్తాహేశ్వరః, తస్యదేవాదిదేవస్య కర్తాకోపినవిద్యతే" ఎన్కిగ కాశికణ్డవచనతతాల విష్ణువానవా వెలిపపటడు ఓ వియాసనుకియ మూడాకేల, సతతియమాయచసొలలుకిరేన్, సమస్త జకతతుకకుమ నానేకాతతన్, ఎనకుకకాతా మహేశువరా, దేవదేవరాకియ అవర్సకుకకాతా కిడయవే కిడయాతు ఎన్ను కూరనొన్ను వెలిపపట్టతను

ல் அபார்த்தங்கொண்டு புலம்பிததிரியும் அவதிகள் யாவும பரிகாரமாயிறறெனக. இனனும பலவுளவறறை விரிவஞசி விடுததாடுமெனக.

இது காறுங்கூறிவநத ந்யாயவிசேஷங்களால பாரதமடங்கலுஞ சிவபாரமயமே பிரதிபாதிககப படடுளளதென்றும, துாமதிகளாகிய பாஞசராதகிரிகள் சாபவசததராயச சிவபாரமயங்களைககெடுததும, விஷ்ணுபாரமயங்களைத தொடுததும அபசித்தாந்தங்களைப புகடடி வழங்கிவருகின்றாகளெனறும அவாகள விபரீதம வெளிபபடடதனால சைவாகணமேலேறறி அபபேதைகளகூறுந துாவாதம் நிரசிககபபட்டதெனக.

இனிநனமதிவிளககப பண்டோலத்தார் புததிகோசரததைச சறறேவிசாரிபபோம. இநதப்புததிமான இமமடடேயொபியாமல தனது மலபநதவாசகததில கமபராமாயணததையுஞ சைவாகள கெடுககபபாகக்கூறாக ளெனறா. நன்று நனறு!!கமபன ஒருநாளிரவில வீதியுலாவி வருமபோது கடைவிதியில கமபராமாயணப பிரசங்கம ஒருவிதவான செயகினறதைச சறறுகின்றுகேடடு இந்தநூலில நானசொனனதுஞ சில இடுநகின்றனனென்று கூறினனென்று வழங்கிவருஞசொல வழககால கமபனிருககுமபோதே கமபராமாயணம திரியபபடடதென்று வெளியாகின்றது. அநதநூலையொருபெரிய பிரமாணமாககொணடு சைவாகளென்னமோ அதைக கெடுககபபாககின்றாகளென்று விநதைகூறவது பரியாசாஸ்பதமெனக. கமபன்வாகுவான் மீகியோடு சில அமசங்களில பரானுமாகையால அபபிரமாணதவம சித்தித்தது. அதவா அதனைப பிரமாணமாகக கொண்டாலும் அதனால சிவோதகாஷம் பாதிக்கப்பட்டதில்லை. கம்பன்புதிசாதனத்தனாயினுஞ சாமான்யம் விதவசசிரேஷ்டதவம் சித்திக்குமேயனறி மதசமபநதம அன்வயமாகாதாகையால் அவனுடையநூலால சித்திக்கும் உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் எம

கதியரணமெம பிரமாணமாகாதெனக. கமபன பொதுபபட ககூறிய அதிதூலில இதகததுஷடபபேயகள புகுருது விப ரீதஞசெயத அமிசயகளில சிலவறறையீணடு தழுவிபபோ மெனக.

"ஆதியநதமரியனயாவையும" எனபதை "ஆதியநதமரி யெனயாவையும" எனறும, "எழுநதனன கடகளிறறிறையு யும" எனபதை "எழுநதனா கறைமிடறறையும" எனறு மமாறறப பூவபபிரகிருதமாறுப வெளி பிடறும, "சூல முணடது சூருளோர, காலமுணடது கைகொளவான, ஆலமுணடவ னறிவாய, நாலமுணடவனலகினனை" எனறு ககவியால சூலமுளது அச சூலம அமர நுவாழநாளா யுண டுவிடடது அதனை விஷ்ணுமூரதியினது சகர திவிட மாகவிருநது சிவபெருமான பெறுக சுமபகரனுககு ர கொடுததா எனறு பொருளபடியுஞ சிவபரமபகரனை நகெ டுகெகதலைபபடட பாதகாகள பரஞச ராகதிரளோ யனபி வேறிலலை அதகககவியால அதனைவிட முணடருளிய சிவ பெருமான ய சகரதைதையேகுடிப உலச முணட கிருமால கொடுததானனறு பொருளகூற விடமுணடாயினும அன யமதவறானி சகதிசகிறபபால உபயசமரிகி பனனமாரி ய சாதாரணகததை யீணடுவிரிபபமெனச எங்ஙனமெனி ன, "ஆழிவாய நாலமுணடவ" எனறு அணமை விஷயாகவி "ஆலமுணடவன கலகினனை" எனறு அணவிய பாவதகாற கிரகிதது, வேறாமமூரதி! அதனாலச சிவபெருமான சுமப கரனனுகுகு கொடுததாஎனன விபரீஷணா கூறனதாக கிசசமிகககபபடடது இதவுணமெமப யுணராமல பாவக தழுமபேறித துரவுகாரமிருதியால அபாதககூறித திரியுமஓவவொனறும இவவாறே பரிதபஜிகசபபடுமென்ச. இததுடனெழியாமல, கைஷதகதில, "தேகமமழுதுளவினு நுகான முகதிதவுகாரூ, தாகநருகாமவெமமை தரிகில ராகியனறோ" எனபதை "தேகமமழுதுளவனினு நான்முக தேவனஞ, தாகநருகாமவெமமை தரிகில ஞகியன

ரோ" என்றும்மாறறி யிருககின்றனர். விஷ்ணுவைத் தப்பு விடடுப பிரமனைக காட்டிககொடுகககப பாத்ததினாலேயே அது விடடுவிடுமோ ?* "தककாரதகவில் ஒன்பதவரவ, சொச சततாறகாணபபடுமோ" எனனும பிரமாணமுகத்தால பிரம் ஹறதேவனாரேநோகக அவாரதகதை யுணமை வெளிப்பட்டதனால "கேநகமமுதுளவனினு நானமுகததேவன" என்றுமாறறிகூறினும விஷ்ணுவைபபிறுத்த பாதகம் விட்டதேயில்லை இதுமடடோ "நெரனனறவேநதன செலவனடியினை எனறுமேதுதி தெரபுலேமிபாமே" எனபதை "கனறு பெறயத்த கணணனடிகளை-எ மபுமேநரித தொழுவோமியாமே" என்றும, "தநதிபகதகிகதை சகநகைப பகமபோறறி" எனபதை "கநதிக்குமுனவநத தாசரதிதனபோறறி" எனறும மாறறிபபாபிரகள பலனறுவானஞ சிறுநுலகளி லுநதகவள அவலடசணகளைக காடடியிருககின்றனாகள். இபபடி அவாகள புராணியபாகககள ஏராளமாகலின் சைவாகள புராணாகளெனறும, சமாரமாயணமுதையுங கெடுகக பாபாகநிறாக ளெனபதும் வீணவாதமிடடுரைகக மடடாவாசசமம நிரமகமெனக கீழகக்கடடிய வழி மலாமிய புராணங்களை பரணேடடனுளபகுது சிவபாரமயமும, ஒன்று தேவபாரமயமும, மூனறுவிஷ்ணு பாரமய மும, இரணடு பிரம்ஹறபாரமய மும, ஒவவொன்று அகரி நூரிய பாரமயங்கரு, மாகிவிளகுகும் இவவாறுள சிவபுராணங்களன்றியும் இகர புராணங்களிலும் புராணோகக பாகங்களில ஒவ்வொருபாகமம சிவபாரமயமாயிருகுகும் இருதவணமையால விஷ்ணுவுகுகுளள புராணமூனறில பாதிபாகம சிவபாரமயமாய விடடதனால சேஷித்து நின்றது மூனறரை ஒண்ணாபுராணம இவாகடகுச சொநகமாம இவவளவுதூனதசையோடுகூடியஇவாகள சாவவேதப் பிரதிபாதயனாய விளகும் பரசிவமாரகதியைநிந்திக்கும, அவனடியாரளைச சைவபபுரட்டாகளென்றுவைதுஞ சந்தோஷித்துத் திரிவது குருட்டரிபபான் குபேரனைப் பழித்தலபோலாம். கம்பன் வாககு

பலியுடப்பிரமாண மாகாததுநோக்கி இவ்வளவில விடு தனமாயினும் இனி யிரண்டாமபாகததில பாரததில கிதை முதலிய பிரமாணங்கடருச சிவபாரம்பு கிரஹணவிசேஷண ங்களைவிஸ்தரிததுக கூறுவோமாகையால அதனுடனை வாள ரியுரைததருளிய ஸ்ரீமகராமாயணப பிரசமசையையும வி ரிவுபடுபபாமென்க. திருநிதிஸவாமிகள முதலிய சிவாநு பூதிமானகள "இராமாயண தாதபரிய சாரசங்கிரகம்" என பதாதிகரதங்களால சிவபரமமங்களை இனிது விளகியிரு ரபுமுணமையானுந தெளியகடவர.

ஒகதப்பாகத்தை யிவ்வளவோடேநிறு தி மேலிரண்டா மபாகத்தில பிரணவ வி ரியமுகமா ஓவொரு அமிச ரதையும பரிஷ்கரிகது "ருனமதிபிளசம என்னும போலிய பெயாமாய வதுபோக வுணமையைச சிதகா பபடுதுதி சி வாதிகயங்களாகிய அரகனவரசோ வாளினை வாரிசவொரு பபபா மாகையால மெயயனபாகளாவார கரங்களிலேயுமு.

பதகியாம் பொனனிற பாகதபாய வைசத
மேல னி டெனன வருமி டை ரிகத
உருதகிர மணி பூ ஞ் ஞ் மயா
அனபாக ளொரு மதகயி
செம்மனத திறமாப டெ சிர
பாஞ்ச ராதகிரப பரடிக ஞ்
யனமடக கெய தி யோக யொ
ஆது சாசனம பொலிகு வுலகத
தெசமின ரூனத தியரலகை
ரிவனருண மாரககரு தோ அவாழ ருவ

சிவாதிக்யரத்நாவளி

முதற்பாகம முற்றிற்று.

திருச்செறமபலம.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்த குருவேநமஃ

இரட்டையர்கள் அருளிச்செய்த

தைவீகஉலாவில

சிவாதிநயம்.

கலலா னிழலிருந்த கணணுதலா தமமுடனே
யெல்லாரையுந் தேவரென றுணைத்த—நலலாயொப்

பேதுநிகரா விரும்பினையும் பொனனினையந்
தாதுவென வுரைககுந் தனமைகாண—மீதுலவு

நீடுஈடராழிநிலத தேரிலீரிரணடு
பாடுசுருதிப பரிபூட்டித்—தோடார்

நளினத்துப்பாக னடதத வெரிவாயத்
துளவபபகழி தொடுத்துக—கொளுவியநான்

மூரியர வாகமூ தணடமுந தாஙகு
மேருவெனுஞ் சைலம விலலாக—வாரவமுள

மூவருயிரவாழ முபபுராமு நீறுக
யாவாபொரு தாரிமை யோரில—தேவா (க)

பழிதத பெருவேளவி பழுதாக வாளவிட்
டழிதத விமையவா வேறுாதா—னிழைதது (உ)

வதைபபான வருஙகூறறை மாரககணடாகஙக
வுதைததாரிவ ரலலா துணடோ—வெதிரதத (ங)

கழறகான மதனமாளக கணமலரால வெயய
வழறறுனையே வினறார்தா—னிழறபொற (ச)

கலையா னிடநதிட்ட கணணுக்கோ ராழி
விலையாக நலகினா வேறா—நிலைபெறத (ரு)

தூனனுமொருசிலநதி சோணுமிவ காவிரியும்
மனனியரசாள வைத்தவரா—பனனெமிநாள (சு)

தேடியிருவா திரியத தெரியாம
லீடுகூடா வடிவாய நினறவரா—ஓடலென (எ)

வுங்காரஞசெய்தே யுலகுணட மாலயனைச
சங்காரஞ செயதபினறுக தந்தவரா—பங்கயமால (அ)

வீரதசுடலை விபூதி தரிததிருவ
ராரநததலைமாலை யணிநதவரா—மாயநதிடவே (கூ)

நாராயணருடனு நாலுமுக னுருடனுங்
கூரா ரகுலமிசைக கொண்டவரா—சேர (கo)

வெரிநத பிறையெயிறறி னீரைநத வாயும
பாரநது செழுங் குருதிபாய—பெரிதொருவன

மானமுக கிடகக மலையான மகளுடனே
யூனறு விர லொனறுடையவ ராய—தோன்றியட (கக)

லோதவி முணடுபயநிறத தாமமாமேற
கோதையர்கருத தாலி கொடுத்தவரா—மாதவனைக (கஉ)

கூடியயனைக கொடுததவரா மோகினியா
ருடுமெழிற சாதனமுன னலகினரா—பாடாநத (கங)

புத்தேளிரொனபைப புனைநதவரா ரலவினுமை
கைத்தாளை கொட்ட நடநகாணபவரா—மதததூறு (கச)

மாதிநெடு மாலுதிர மதததனையுங கைததலத்திற
பாதிதனிலே நிறையப பணணினரா—வேதமுடன (கரு)

றுணணெனனவே யாழிபுகுஞ சோமுகனைச செறறிடுமீன
கணணே யுகிராற கலைநதவரா—கணணனு (கஎ)

ராமையடிவநதனிலு மாதிவராகந்தனிலு
மாமுது கோட்டைகக்கரததால வாங்கினரா—தூமறையும (கஅ)

பேசரியசிமபுளாயப பேராட னையடுங
கேசரியை வளஞ்கிராற கிணடவரரா—கூசா (கஅ)

தடருஞ் சலநதரனை யளருழி சூட்டி
யுடலம பிளநதவா வேறுணடோ—படிவின (கசு)

முழுதளநதமாயன முதகெலுமபைச செநநீ
ரொழுகவே வாஙகினா வேறுணடோ—பழுதெண (உ0)

டடமலரோ னுசசித தலையை யுகிரா
லுடனே குறைததவர் வேறுணடோ—நெடுவிசுமப (உக)

முறறும் புதைததலையான மோதஞ் சுரநதியைச
சுறறுஞசடையிற சுவறுவிததா—மறறும்

பகிரதனின் றாழிநாட் பாதமலா போறற
மகிதலததே போறுவிததா மறறூ—புகழைச (உஉ)

செலுததச சிறுததொணடா தேவியறுததாக்கிக
கலததிற படைதத கறியைத்—தலைகிட்ட

சுடடியு மாலைச சுரிகஞசியு முததுங
கட்டியை நலகுங கனிவாயு—மிடடதொரு

வாளியுங்காது மருங்குமணி வடமுங
தாளினையுஞ செமபொற சதங்கையுமாய—மீளப்

பிறப்பிக தவாதம் பெரும்பிறபபை யெலலா
மறுபபிகக வலலவாதா மறறூ—நறைக கொனறை (உங)

யாதிதனையொழிய வாறுறு ததுவததின
மீது மகிழநதிருககும விணணவரரா—மாதிற (உச)

பொருநதி விடையாகப பூநதுழாய மாலை
விருமபி நடததினுர் வேறூ—அரனபெருமை (உரு)

யினனும் பலகோடி யிலலையோ யாமிருநது
சொனன பொழுதே தொலையுமோ—வுனனரிய

மூவா முதலா முதலவனையு மூவுலசிற
சாவாரப்பிறபபா கடங்களையுங—தேவாக

வொகக நினைவாருக் கல்லவோ வோரேழு
மிகக நரகம விதித்ததுகாண—மைககண (உசு)

மருவா குழலியென மறறவளு மநதப
பெருவாழ வுடைய பிரானைப—பரவியவா

தெயவ வெழுகதைநது மோதித திருநீறு
மெயயி லணியவி தியறறு—மையறரு

மெடெழுதை போதி யிடுவாமண ணைபபொழுதுங
கடடுலாகக வெனனக் கௌதமனு—ரிடடபெருஞ

சாபத தியலபுதரு மாமறையோ செய
பாபக கலிகாலப பணபுகாண—கோபவிதழ (உஎ)

மினனே யெனசகிறநதும் வேதியராகிப பிறநது
மெனனே பெருமை யிருநதவா—முனனை

மறையி னெழுதைநதும் வாயாரவோதி
நிறைய வணிநது திருநீறும—பிறவியெலலாம்

வாட்ட வறியாமல் வாளா பிறவிதனை
யீட்டுவதே பாவ மெனவுரைதத. (உஅ)

என்றற் றொடககத்தனவாகிய அருள்வாககியங்களால உண்மைகண்டுணர்வாராக. இவைகட்குப் பிரமாணம (களகூ) வது பக்கத்திலமேல (க) முதலாகிய குறிப்புகளிலஎழுதி யிருக்கிறபடியே கண்டுணாக.

இரணடாவது பாகம அதிவிரைவிலேதானே வெளியிடபபடும.

சிவமயம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசாமபாய பரபிரம்மநமோநம

இரட்டையாகள் அருளிச்செய்த

கைவிகவுலாவிமபோந்த

பிரமாணத்திரட்டு

(க) ஏ மஸ்ஸமஹிரத-ஸ்ரீமஹாபாரத முதலியன

பாகவதம சதுர்கதஸ்கந்தம பிரமதராணடபுராண முதலியன

(உ) சரபோபநிஷத்து-மாரகண்டேயம உமாமுதலியன

(ச) இராமாயணம உதத்ரகாண்டம ஸ்கந்தமுதலியன

(ரு) சாரபோபநிஷதது - ஈசானசமஹிதை - ஆதித்யபுராண முதலியன.

(ரு) சிவ [illegible]-அகஸ்தியபகுதலிலாச முதலியன

(எ) பாஸகரமஹிரத - பிருஹதாரணயம - பராச புராண முதலியன

(அ) சரபோபநிஷதது-கூர்மபுராணம-லிங்க [illegible] முதலியன

(ச0) சிவரஹஸயம-சரபோபநிஷதது முதலியன

(கக) இராமாயணம-ஸ்ரீமஹாபாரத முதலியன

(ச2) சரபோநிஷதது-பாகவதம அஷ்டமஸ்கந்தம-இராமாயணம உத்தரகாண்ட முதலியன.

(௧௩) பஸ்மஜாபாலம-உபதேசகாண்டம்-கூர்மபுராண முதலியன.

(௧௪, ௧௫) சிவரஹஸ்யம் - பிரம்ஹாண்டபுராணம்-கூர்மபுராணமுதலியன.

(௧௬, ௧௭, ௧௮) ஆதித்தியபுராணம சரபோபநிஷத்து - பிரமஹாண்டபுராணம உதத்ரபாசம - அதாவணம - தைத்திரீயமுதலியன.

(௧௯) மானவீயசம்ஹிதை-ஆதித்தியபுராண முதலியன.

(௨௦,௨௧) சரபோநிஷத்து-வாமனபுராணம-ஸகாந்தமுதலியன.

(௨௨) இராமாயணம பாலகாண்டம-பாரதம்-ஆரணயபாவம-வாமனபுராணமுதலியன.

(௨௩) உபமன்யுபக்தவிலாசம-சிவரஹஸ்யமுதலியன

(௨௪, வேதம-சிவாகமமுதலியன.

(௨௫) ஈசானசம்ஹிதை-வாசிஷ்டலிங்கிய முதலியன.

(௨௬) ருகவேதம-பாரசரஸ்மிருதி-ஜைபாலசுருதி முதலியன

(௨௭, ௨௮) சாபாலசுருதி-பாஷ்வதம - [illegible] - பெ[illegible]
ஷயோத்தரபுராணம - பராசரபுராணமுதலியன
சாபமிட்டமஹரிஷிகள, தரீசி - உபமன்யு - தூர்வாசர - கௌ;
மா - பராசரா - பிரமஹாமுதலியவர்களாம.

இப்புத்தகம வேண்டியவர்கள சென்னையைச் சார்ந்த ஸூளைக கறையானகுடடை ரொட்டிகிடங்கு திருவேங்கட முதலியாரவீதியில (௧௪) வது கதவிலக்கமுடையவீட்டில ம-ா-ா-ஸ்ரீ சபாபதிமுதலியாரிடத்தில விலைரூபா (௧) கொடுத்துப் பெற்றுககொளளலாம. இதனால்வரும பிரயோசனம் சிவதர்மங்களுக்கே உபயோகிககபபடும.